

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 155 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i verdipapirfondloven mv.
(gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 155 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i verdipapirfondloven mv.
(gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold..	7	4	Gjennomføring av ELTIF-	
1.1	Innledning	7		forordningen	30
1.2	Hovedtrekk i lovforslaget	8	4.1	Gjeldende rett	30
			4.2	EØS-rett	30
2	Bakgrunn for lovforslaget	11	4.2.1	Forordning (EU) 2015/760 om	
2.1	Nye EU-regler på fondsområdet ...	11		europaiske langsiktige	
2.2	Regelverk om administrative		4.2.2	investeringsfond	30
	sanksjoner og andre forvaltnings-			Delegert kommisjonsforordning	
	tiltak	12		(EU) 2018/480 om supplerende	
2.3	Høringer	12		regler til forordning om	
2.3.1	Høring av Finanstilsynets			europaiske langsiktige	
	høringsnotat om gjennomføring			investeringsfond	33
	av EuVECA og EuSEF	12	4.3	Finanstilsynets høringsnotater	34
2.3.2	Høring av Finanstilsynets		4.4	Høringsmerknader	35
	høringsnotat om gjennomføring av		4.5	Departementets vurdering	35
	endringsforordningen til				
	EuVECA- og EuSEF-forordningene	13	5	Gjennomføring av penge-	
2.3.3	Høring av Finanstilsynets hørings-		5.1	markedsfondsforordningen	37
	notat om gjennomføring av		5.2	Gjeldende rett	37
	ELTIF-forordningen	14	5.2.1	EØS-rett	37
2.3.4	Høring av Finanstilsynets hørings-			Forordning (EU) 2017/1131 om	
	notat om gjennomføring av		5.2.2	pengemarkedsfond	37
	pengemarkedsfondsforordningen	14		Kommisjonens gjennomførings-	
2.3.5	Høring av finanstilsynets		5.2.3	forordning (EU) 2018/708 om	
	høringsnotat om overtredelses-			rapporteringsmal	42
	gebyr og ledelseskantene			Delegert kommisjonsforordning	
	i finansforetaksloven mv. og			(EU) 2018/990 om endring av og	
	departementets høringsnotat om			supplerende regler til penge-	
	administrative sanksjoner	15		markedsfondsforordningen	42
2.3.6	Høring av Finanstilsynets hørings-		5.3	Finanstilsynets høringsnotat	42
	notat om forslag til lov- og		5.4	Høringsmerknader	43
	forskriftsendringer på fonds-		5.5	Departementets vurdering	44
	området	17			
3	Gjennomføring av EuVECA-		6	Tilsyn og reaksjoner	46
	og EuSEF-forordningene med		6.1	Innledning	46
	endringsforordning	19	6.2	Tilsyn	46
3.1	Gjeldende rett	19	6.2.1	Gjeldende rett	46
3.2	EØS-rett	19	6.2.2	EØS-rett	47
3.2.1	Forordning (EU) nr. 345/2013 om		6.2.3	Departementets høringsnotat	47
	europaiske venturekapitalfond	19	6.2.4	Høringsmerknader	47
3.2.2	Forordning (EU) nr. 346/2013		6.2.5	Departementets vurdering	48
	om europaiske fond for sosialt		6.3	Administrative sanksjoner	48
	entreprenørskap	22	6.3.1	Gjeldende rett	48
3.2.3	Forordning (EU) nr. 2017/1991		6.3.2	EØS-rett	49
	om endring av forordningene om		6.3.3	Høringsnotatene	49
	europaiske venturekapitalfond		6.3.4	Høringsmerknader	51
	(EuVECA) og sosiale entreprenør-		6.3.5	Departementets vurdering	51
	skapsfond (EuSEF)	25	6.4	Ledelseskantene	59
3.3	Finanstilsynets høringsnotater	27	6.4.1	Gjeldende rett	59
3.4	Høringsmerknader	27	6.4.2	EØS-rett	59
3.5	Departements vurdering	28	6.4.3	Finanstilsynets vurdering	59
			6.4.4	Høringsmerknader	59

6.4.5	Departementets vurdering	60	8.4	EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1991 om endring av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt	
6.5	Offentliggjøring av og taushetsplikt om vedtak om sanksjoner og andre forvaltningstiltak	62		entreprenørskap	67
6.5.1	Gjeldende rett	62	8.4.1	Vurdering	67
6.5.2	EØS-rett	62	8.4.2	Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020	68
6.5.3	Finanstilsynets høringsnotat	63	8.4.3	Konklusjon	68
6.5.4	Høringsmerknader	63	9	Økonomiske og administrative konsekvenser	69
6.5.5	Departementets vurdering	63	9.1	Innledning	69
7	Hjemmel til å innhente politiattest i AIF-loven	64	9.2	EuVECA- og EuSEF-forordningene	69
7.1	Gjeldende rett	64	9.3	ELTIF-forordningen	70
7.2	EØS-rett	64	9.4	Pengemarkedsfondsforordningen	70
7.3	Finanstilsynets høringsnotat	64	9.5	Nye hjemler for Finanstilsynet	70
7.4	Høringsmerknader	64	10	Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget...	71
7.5	Departementets vurdering	64	10.1	Til endringene i verdipapirhandel- loven	71
8	Om EØS-komiteens beslutninger med tilpasninger	65	10.2	Til endringene i verdipapirfond- loven	71
8.1	EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 345/2013 om venturekapitalfond og forordning (EU) 346/2013 om fond for sosialt entreprenørskap mv.	65	10.3	Til endringene i AIF-loven	72
8.1.1	Vurdering	65	10.4	Til endringene i finansforetaks- loven	74
8.1.2	Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018	65	A Forslag til lov om endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak)	76	
8.1.3	Konklusjon	66	B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond	80	
8.2	EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/760 om europeiske lang-siktige investeringsfond mv.	66	Vedlegg		
8.2.1	Vurdering	66	1	Europaparlaments- og råds- forordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond	81
8.2.2	Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020	66	2	Europaparlaments- og råds- forordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap	98
8.2.3	Konklusjon	66			
8.3	EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1131 om pengemarkedsfond mv.	66			
8.3.1	Vurdering	66			
8.3.2	Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020	67			
8.3.3	Konklusjon	67			

3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond	118			
4	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond	139	9		potensielle kjøpere og for verdsetting av eiendeler som skal avhendes, og typer av og egen-skaper ved fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer .....
5	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1991 av 25. oktober 2017 om endring av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap	173			Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 av 17. april 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til den malen forvaltere av penge-markedsfond skal bruke ved rapportering til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/1131 .....
6	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 16 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond	188	10		Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktlige og standardiserte verdi-papiriseringer (STS-verdi-papiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, og kredittkvalitetsvurderingsmetoder .....
7	Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap	190	11		EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 av 23. mars 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) ..
8	Kommisjonsforordning (EU) 2018/480 av 4. desember 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for finansielle derivater som utelukkende tjener sikringsformål, tilstrekkelig lang levetid for europeiske langsiktige investeringsfond, kriterier for vurdering av markedet for		12		EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) ..
			13		EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) ..
			14		EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 av 11. desember 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) ..

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 155 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

*Tilråding fra Finansdepartementet 9. april 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

1.1 Innledning

Finansdepartementet fremmer i denne proposisjonen forslag til endringer i lov om forvaltning av alternative investeringsfond (AIF-loven), lov om verdipapirfond (verdipapirfondloven) og lov om finansforetak (finansforetaksloven). I tillegg bes det om Stortingets samtykke til godkjenning av flere beslutninger i EØS-komiteen.

Formålet med lovproposisjonen er å gjennomføre flere EØS-relevante forordninger på verdipa-

pirfondsområdet i norsk rett, samt å styrke Finanstilsynets sanksjons- og reaksjonsmuligheter ved overtredelser av verdipapirfondloven og AIF-loven.

Næringslivet er avhengig av et velfungerende kapitalmarked for å kunne finansiere lønnsomme prosjekter til priser som reflekterer relevant risiko. Investeringer formidlet gjennom kapitalmarkedet kan spille en betydelig rolle for finansieringen av bl.a. oppstartsbedrifter og omstilling i næringslivet. Gjennom forordning om ventureka-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

pitalfond (forordning (EU) nr. 345/2013 (EuVECA-forordningen)), forordning om fond for sosialt entreprenørskap (forordning (EU) nr. 346/2013 (EuSEF-forordningen)) og forordning for europeisk langsiktig investeringsfond (forordning (EU) 2015/760 (ELTIF-forordningen)), har EU utviklet rettslige rammeverk for grensekryssende investeringsinstrumenter med mål om å lette tilgang på kapital for bestemte typer av bedrifter. EuVECA-forordningen er innrettet for å fremme vekst og nyskaping i små og mellomstore bedrifter, mens EuSEF-forordningen skal øke fremveksten av foretak med et sosialt formål. ELTIF-forordningen er innrettet mot fond som investerer i prosjekter av en mer langsiktig karakter, som infrastruktur og forskning og utvikling. Gjennom forordningene stilles det krav til hvilke investeringer fond kan gjøre for å kunne kalle seg henholdsvis et EuVECA-fond, EuSEF eller ELTIF. Etter forordningene har forvalterne rett til å markedsføre fond som oppfyller kravene i forordningene grensekryssende i EØS-området etter en notifikasjonsordning. Notifikasjonsordningen er en forenkling sammenlignet med dagens regler om grensekryssende distribusjon av fond.

I tillegg til disse tre forordningene har EU vedtatt en forordning om pengemarkedsfond (forordning (EU) 2017/1131 (pengemarkedsfondsforordningen)). Pengemarkedsfond er en type rentefond som investerer i rentepapirer med kort løpetid, og som har som strategi å tilby avkastning på linje med pengemarkedet. Dette er en viktig kilde til kortsiktig finansiering for finansforetak, bedrifter og myndigheter. På etterspørselssiden fungerer pengemarkedsfond som et verktøy for kortsiktig plassering av overskuddslikviditet og representerer et alternativ til ordinære bankinnskudd. Pengemarkedsfondsforordningen skal bidra til stabilitet i finansmarkedene i EU gjennom å forebygge fremtidig systemisk risiko og styrke investorvernet ved å gjøre pengemarkedsfondene mer robuste mot større innløsningskrav i krisetider. Pengemarkedsfond kan etableres som alternative investeringsfond eller som UCITS-fond. UCITS (Undertakings for Collective Investments In Transferable Securities) er en type verdipapirfond som tilfredsstillende felles europeiske regler, og som har omfattende krav til blant annet risikospredning, hva fondet kan investere i og hyppig adgang for andelseierne til å innløse andelene.

Departementet fremmer i proposisjonen også forslag til nye regler om Finanstilsynets virkemidler ved overtredelser av verdipapirfondloven og AIF-loven. Mer effektive virkemidler kan styrke etterlevelsen av regelverket og dermed også øke

tilliten til verdipapirfondsmarkedet generelt. Endringene er i tråd med utviklingen i EØS-retten og med annet regelverk på finansmarkedsområdet.

Lovforslaget inneholder også en hjemmel for Finanstilsynet til å innhente eller be om fremleggelse av politiattest i forbindelse med kontroll av egnethets- og vandelskrav.

I proposisjonen bes det også om samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen. EØS-komiteen vedtok å innlemme EuVECA- og EuSEF-forordningene 23. mars 2018, ELTIF-forordningen og pengemarkedsfondsforordningen 7. februar 2020 og endringsforordningen til EuVECA- og EuSEF-forordningene 11. desember 2020. Gjennomføringen av forordningene forutsatte lovendring på tidspunktet for EØS-komiteens beslutninger. Norge deltok i beslutningene i EØS-komiteen med forbehold om Stortingets samtykke, jf. Grunnloven § 26 andre ledd. Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutninger om innlemmelse av forordningene.

1.2 Hovedtrekk i lovforslaget

I kapittel 1 redegjøres det for proposisjonens hovedinnhold. I kapittel 2 gjennomgås bakgrunnen for lovforslaget.

I kapittel 3 om gjennomføring av EuVECA- og EuSEF-forordningene med endringsforordning redegjøres det for innholdet i de tre forordningene og departementets vurdering av hvordan de bør tas inn i norsk rett. EuVECA-forordningen inneholder regler om europeiske venturekapitalfond. Fondene kan ta i bruk betegnelsen «EuVECA» om de oppfyller kravene i forordningen. Formålet med forordningen er å øke kapitaltilgangen for små- og mellomstore bedrifter, og fondene må investere i slike for å ta bruk EuVECA-betegnelsen. EuVECA-fond skal kunne markedsføres i hele EØS, og investorer skal kunne være sikre på at fond som bruker denne betegnelsen oppfyller EuVECA-forordningens krav. Dette skal bidra til økte investeringer i små- og mellomstore bedrifter over landegrensene i EØS.

EuSEF-forordningen skal på tilsvarende måte bidra til kapital til virksomheter som skaper målbare og positive sosiale virkninger. Dette er virksomheter som leverer tjenester eller varer som gir et positivt sosialt utbytte, eller som benytter en metode for å produsere varer eller tjenester som realiserer det sosiale formålet til foretaket. Fond

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

som investerer i samfunnsnyttige formål i tråd med forordningen, kan ta i bruk betegnelsen EuSEF. Europeiske sosiale entreprenørskapsfond skal kunne markedsføres i hele EØS, og investorer skal kunne være sikre på at fond som bruker denne betegnelsen, oppfyller EuSEF-forordningens krav. Dette skal bidra til økte investeringer i slike virksomheter over landegrensene i EØS.

EØS-forpliktelser som tilsvarende forordninger, gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon. Forordningene foreslås derfor gjennomført etter sin ordlyd, slik de lyder med de tilpasninger som følger av EØS-komiteens beslutning. Departementet foreslår at forordningene gjennomføres i AIF-loven. Departementet foreslår videre en endring i finansforetaksloven, slik at det blir klart at finansforetaksloven ikke er til hinder for at venturekapitalfond og fond for sosialt entreprenørskap kan yte lån i tråd med kravene i forordningene. Departementet foreslår også en forskriftshjemmel slik at nivå 2-forordninger til EuVECA-forordningen og EuSEF-forordningen og mindre endringer i forordningene kan gjennomføres som forskrift i norsk rett.

I kapittel 4 om gjennomføring av ELTIF-forordningen redegjøres det for innholdet i forordningen og departementets vurdering av hvordan den bør tas inn i norsk rett.

Europeiske langsiktige investeringsfond vil også utgjøre en underkategori av alternative investeringsfond. Forvaltere som har konsesjon til å forvalte alternative investeringsfond etter reglene som gjennomfører AIFM-direktivet, kan etter ELTIF-forordningen søke tilsynsmyndigheten om en særskilt tillatelse til å forvalte et europeisk langsiktig investeringsfond.

ELTIF-er yter langsiktig finansiering til ulike infrastrukturprosjekter, unoterte selskaper eller børsnoterte små og mellomstore bedrifter (SMB-er) som utsteder egenkapital- eller gjeldsinstrumenter.

Forordningen inneholder nærmere krav til ELTIF-ene, herunder hvilke virksomheter og eiendeler fondene kan investere i samt hvilke investeringsteknikker som kan benyttes. Forordningen pålegger også nærmere bestemte krav for spredning av risiko, hvor lenge de investerte midlene vil være bundet opp i fondet, og hvilke opplysninger investorer og potensielle investorer skal gis.

Fondene skal kunne yte lån og investere i for eksempel infrastruktur og fast eiendom. De skal ikke investere i tradisjonelle finansielle instrumenter som børsnoterte verdipapirer, derivater og lignende, men foreta investeringer i utviklings-

prosjekter som behøver kapital over en lengre periode. Investeringene vil i all hovedsak være illikvide fordi det ikke finnes noe opplagt annenhåndsmarked for dem. At investeringene er langsiktige innebærer at investorene som hovedregel ikke kan kreve innløsning innenfor fondets levetid.

Fondene kan markedsføres overfor ikke-profesjonelle så vel som profesjonelle investorer. Forordningen inneholder skjerpede krav til informasjonsplikt dersom fondet retter seg mot ikke-profesjonelle. Det stilles også andre særskilte krav til investorbeskyttelse ved markedsføring til ikke-profesjonelle investorer, for eksempel krav til rådgivning og egnethetstesting.

Departementet foreslår at forordningen gjennomføres i AIF-loven. Departementet foreslår videre en endring i finansforetaksloven, slik at det blir klart at finansforetaksloven ikke er til hinder for at europeiske langsiktige investeringsfond kan yte lån i tråd med kravene i forordningene. Departementet foreslår også en forskriftshjemmel slik at nivå 2-forordninger til ELTIF-forordningen og mindre endringer i forordningen kan gjennomføres som forskrift i norsk rett.

I kapittel 5 om gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen redegjøres det for innholdet i forordningen og departementets vurdering av hvordan den bør tas inn i norsk rett. Forordningen inneholder bestemmelser om hvilke typer verdipapirer pengemarkedsfondene kan investere i, krav om diversifisering av investeringene og forbud mot høy konsentrasjon av investeringene. Forordningen inneholder også bestemmelser om kvalitetssikringsprosedyrer og regler om risikostyring, herunder krav til porteføljen, kredittvurdering og stresstesting. Det er også innført regler om forbud mot ekstern finansiell støtte. Forordningen stiller også krav til åpenhet og regulering. Det oppstilles også krav til tilsyn med og eventuelle sanksjoner av pengemarkedsfond. Fondet må godkjennes i henhold til forordningens regler for å kunne benytte betegnelsen pengemarkedsfond. Pengemarkedsfond kan organiseres både som fond etter UCITS- og AIFM-direktivene, men etter departementets vurdering er det ikke behov for å innta gjennomføringsbestemmelser både i verdipapirfondloven og AIF-loven. For å unngå dobbeltregulering foreslår departementet at pengemarkedsfondsforordningen gjennomføres i norsk rett ved henvisning i verdipapirfondloven.

I kapittel 6 om tilsyn og reaksjoner foreslår departementet nye regler om Finanstilsynets virkemidler ved overtredelser av verdipapirfondlo-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ven og AIF-loven. Departementet foreslår at det i AIF-loven tas inn hjemler som gir Finanstilsynet adgang til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelser av utvalgte bestemmelser i AIF-loven. I tillegg gis Finanstilsynet hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelser av utvalgte bestemmelser i EuVECA- og EuSEF-forordningene, ELTIF-forordningen og pengemarkedsfondsforordningen. Departementet foreslår videre endringer i bestemmelsen om overtredelsesgebyr i verdipapirfondloven, slik at denne blir mer i samsvar med annet regelverk på finansmarkedsområdet.

Videre foreslår departementet regler om forbud mot å inneha ledelsesfunksjon i verdipapirfondloven og AIF-loven.

I *kapittel 7 om hjemmel til å innhente politiattest i AIF-loven* foreslår departementet at det presiseres i AIF-loven at styremedlemmer, daglig

leder og andre som faktisk skal delta i ledelsen hos forvalteren, skal kunne innhente politiattest som dokumentasjon på at egnethetskravene er oppfylt. Departementet foreslår videre at personer som eier betydelig eierandel, skal fremlegge ordinær politiattest, dersom Finanstilsynet ber om det. Adgang til å innhente politiattest er viktig for at både forvalter og Finanstilsynet skal kunne kontrollere egnethetskravene som følger av AIF-loven er oppfylt.

I *kapittel 8 om EØS-komiteens beslutninger med tilpasninger* redegjøres det for innholdet i EØS-komiteebeslutningene for innlemmelse av de fire forordningene og bes om Stortingets samtykke til at komiteebeslutningene godkjennes.

I *kapittel 9 om økonomiske og administrative konsekvenser* redegjøres det for konsekvensene av forslagene i denne proposisjonen.

2 Bakgrunn for lovforslaget

2.1 Nye EU-regler på fondsområdet

EU har over tid utviklet et regelverk for kollektive investeringsfond som del av arbeidet med å skape et indre marked for finansielle tjenester. Et nytt, konsolidert direktiv om verdipapirfond (2009/65/EF – UCITS) trådte i kraft i EU i 2011, og regulerer verdipapirfond som kan markedsføres over landegrensene i EØS (UCITS-fond). I norsk rett er direktivet gjennomført i verdipapirfondloven og -forskriften.

Alternative investeringsfond er fond som ikke er UCITS-fond. Forvaltere av slike fond er i EØS regulert gjennom direktiv om forvaltere av alternative investeringsfond (2011/61/EU – AIFM), som trådte i kraft i EU i 2013. Direktivet regulerer i utgangspunktet alle forvaltere av alternative investeringsfond. Dette inkluderer hegdefond, private equity, eiendomsfond, råvarefond, infrastrukturfond og andre fond. Direktivet er gjennomført i norsk rett i lov og forskrift om forvaltning av alternative investeringsfond (AIF-loven og -forskriften).

I tillegg til dette regelverket har EU vedtatt tre forordninger som regulerer bestemte typer alternative investeringsfond, i tillegg til pengemarkedsfondsforordningen.

Forordning om europeiske venturekapitalfond (forordning (EU) nr. 345/2013 – EuVECA) og *forordning om europeiske fond for sosialt entreprenørskap* (forordning (EU) nr. 346/2013 – EuSEF), trådte i kraft i EU i 2013. Formålet med EuVECA-forordningen er å fremme vekst og nyskaping i små og mellomstore bedrifter. Et rammeverk for venturekapitalfond var en sentral del av EUs handlingsplan for små og mellomstore bedrifter fra 2011 (COM (2011) 870).

Formålet med forordningen om fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-forordningen) er å lette tilgangen til kapital for fond som investerer i foretak som har et sosialt formål, og dermed øke fremveksten av slike foretak. Forordningen har sin bakgrunn i EU-kommisjonens «Social Business Initiative» fra 2011 (COM (2011) 682).

Både EuVECA- og EuSEF-forordningen er endret ved forordning (EU) 2017/1991.

Endringene innebærer blant annet at også AIF-forvaltere med konsesjon kan forvalte EuVECA-fond og EuSEF og at fondenes investeringsunivers utvides.

EUs forordning om europeiske langsiktige investeringsfond (forordning (EU) 2015/769 – ELTIF) trådte i kraft i EU i 2015. Innføringen av ELTIF-forordningen er ment å skulle legge til rette for en alternativ finansieringsmåte for prosjekter, som kan komme i tillegg til eller i stedet for bankfinansiering og andre former for finansiering. Eksempler på aktuelle prosjekter er infrastruktur og forskning og utvikling.

Alle tre forordningene regulerer undertyper av alternative investeringsfond.

EUs forordning om pengemarkedsfond (forordning (EU) 2017/1131) trådte i kraft i EU i 2017. Pengemarkedsfond kan organiseres som fond både etter UCITS- og AIFM-direktivene. Strategien til pengemarkedsfond er å tilby avkastning på linje med pengemarkedet, og fungerer bl.a. som et verktøy for kortsiktig plassering av overskuddslikviditet. I EØS-området har pengemarkedsfond en forvaltningskapital på om lag 1000 milliarder euro, og er en viktig kilde til kortsiktig finansiering for utstedere som finansinstitusjoner, selskaper og offentlig sektor. Enkelte pengemarkedsfond søker å opprettholde en uendret netto andelsverdi, og under finanskrisen i 2008 ble enkelte svakheter i reguleringen av slike fond synliggjort. Som følge av uro omkring hvorvidt man ville kunne realisere investeringen sin til forventet verdi forsøkte mange investorer å ta ut investeringene sine på samme tid (det ble en «run» på fondene). Flere fond fikk utfordringer med å oppfylle alle innløsningskrav, og dette bidro til likviditetskrise og smittevirkninger til realøkonomien.

Pengemarkedsfondsforordningen skal bidra til stabilitet i finansmarkedene i EU. Formålet med forordningen er å forebygge fremtidig systemisk risiko og styrke investorvernet ved å gjøre pengemarkedsfondene mer robuste mot større innløsningskrav i krisetider. Forordningen skal bidra til å sikre likviditeten i pengemarkedsfond slik at investorer skal kunne innløse sine andeler samtidig som verdien av andelene opprettholdes.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

2.2 Regelverk om administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak

Det har i tiden etter finanskrisen skjedd en betydelig utvikling i EØS-retten når det gjelder hvilke virkemidler de nasjonale finansstilsynene skal ha tilgjengelig for å reagere mot brudd mot regelverket på finansmarkedsområdet.

Bakgrunnen for dette felles reaksjonssystemet er redegjort for i EU-kommisjonens meddelelse av 8. desember 2010, kalt «Reinforcing sanctioning regimes in the financial service sector». Det oppstilles der et mål om en helhetlig forsterkning og samordning av sanksjonsbestemmelsene på finansområdet. Som departementet også har redegjort for i Prop. 96 LS (2018–2019), pekes det blant annet på at det er variasjoner og svakheter i de nasjonale sanksjonsregimene. Blant annet mangler mange nasjonale myndigheter hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr, eller har for lave satser for slike gebyrer. Andre mangler mulighet til å sanksjonere både foretak og personer. Det vises også til at nasjonale myndigheter tar ulike hensyn i betraktning når de vurderer om administrative sanksjoner skal ilegges og hvordan de skal utmåles. Det ble også vist til at det er stor forskjell på effektiviteten av håndhevingen av slike regelverk, om sanksjoner i praksis ilegges, og om det er lagt til rette for strafferettslige eller administrative sanksjoner eller en kombinasjon av disse. Det er også en rekke nyere EØS-rettsakter som krever at nasjonale tilsynsmyndigheter også skal kunne forby en person å være del av ledelsen i et foretak som er under tilsyn ved overtredelse av regelverket.

Finanstilsynet har i dag hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr og ledelseskarantene som reaksjon på lovbrudd på en rekke områder. Dette skyldes delvis en utvikling av EØS-rettens utforming av bestemmelser om sanksjonering og andre forvaltningstiltak på finansmarkedsområdet, se nærmere om dette i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.1.1. Rettsaktene stiller i større grad krav om regler om nærmere angitte tilsynsvirkemidler og forvaltningstiltak ved overtredelse av regelverket.

Det har også skjedd en utvikling av bruk av administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak i nasjonal forvaltningsrett. Departementet viser blant annet til kapittel IX i forvaltningsloven om administrative sanksjoner. I lovforslaget, Prop. 62 L (2015–2016) Endringer i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.), foretok Justis- og beredskapsdepartementet en bred gjen-

nomgang av rettslige spørsmål i tilknytning til administrative sanksjoner. Proposisjonen hadde som siktemål å legge til rette for mer enhetlig behandling av saker om administrative sanksjoner innenfor betryggende rettslige rammer. Grunnloven og Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) utgjør en del av det rettslige rammeverket. Ved gjennomgang av reglene om tilsyn, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak har departementet lagt til grunn prinsippene i Prop. 62 L (2015–2016).

I tråd med utviklingen innenfor EØS-retten og alminnelig forvaltningsrett har det også på finansmarkedsområdet blitt vedtatt regler om administrative sanksjoner og flere typer av forvaltningstiltak. Det sentrale formålet med regelendringene har vært å gi Finanstilsynet adgang til å reagere med effektive og proporsjonale tiltak, for å sikre tilliten til finansmarkedet generelt, markedenes integritet, finansiell stabilitet og investorbeskyttelse.

I lys av denne utviklingen utarbeidet Finanstilsynet høringsnotatet *Overtredelsesgebyr og ledelseskarantene i finansforetaksloven mv.*, hvor Finanstilsynet blant annet fremhever behovet for slike tiltak på sentrale områder hvor det etter gjeldende rett ikke er tilgjengelig. Dette gjaldt blant annet verdipapirfondloven og lov om forvaltning av alternative investeringsfond, som følges opp i denne proposisjonen.

2.3 Høringer

Departementet har gjennomført flere høringer i tilknytning til forslagene som fremmes i denne proposisjonen. Nedenfor redegjøres det for gjennomføringen av de relevante høringsene som følges opp i denne proposisjonen.

2.3.1 Høring av Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av EuVECA og EuSEF

Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag til gjennomføring i norsk rett av forventet fremtidige EØS-forpliktelser som tilsvarende EuVECA-forordningen og EuSEF-forordningen ble sendt på høring 23. april 2015 med frist 24. juli 2015. Høringsnotatet og høringsbrevet ble sendt følgende instanser:

Justis- og beredskapsdepartementet
Nærings- og fiskeridepartementet

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Brønnøysundregistrene	rett av forventet fremtidige EØS-forpliktelser som
Datatilsynet	tilsvarer forordning (EU) 2017/1991 om endring av
Finanstilsynet	forordningene om venturekapitalfond (EuVECA)
Folketrygdfondet	og sosiale entreprenørskapsfond (EuSEF) ble
Forbrukerombudet	sendt på høring 15. januar 2019 med frist 26.
Forbrukerrådet	februar 2019. Høringsnotatet og høringsbrevet ble
Norges Bank	sendt følgende instanser:
Norges Handelshøyskole	
Statistisk sentralbyrå	Alle departementene
Universitetet i Bergen	
Universitetet i Oslo	Brønnøysundregistrene
Universitetet i Tromsø	Datatilsynet
	Finanstilsynet
Aksjonærforeningen i Norge	Folketrygdfondet
Den Norske Advokatforening	Forbrukerombudet
Finans Norge	Forbrukertilsynet
Finansieringsselskapenes forening	Konkurransetilsynet
Handelshøyskolen BI	Norges Bank
Nasdaq OMX Oslo ASA	Regelrådet
Norske Finansanalytikerers Forening	Skattedirektoratet
Norsk Kapitalforvalterforening	Statistisk sentralbyrå
Norsk Tillitsmann ASA	
Norsk Venturekapitalforening	Aksjonærforeningen
NOS Clearing ASA	Bedriftsforbundet
Næringslivets Hovedorganisasjon	Den norske advokatforening
Oslo Børs	Den norske Revisorforening
Oslo Clearing ASA	Finans Norge
Verdipapirfondenes forening	Finansforbundet
Verdipapirforetakenes Forbund	Finansieringsselskapenes forening
Verdipapirsentralen ASA	Hovedorganisasjonen Virke
	Landsorganisasjonen i Norge
Følgende høringsinstanser har gitt merknader til	Nasdaq OMX Oslo ASA
høringsforslaget:	Nordic Trustee
	Norsk Kapitalforvalterforening
Statistisk sentralbyrå	Norsk Venturekapitalforening
Finans Norge	Norske finansanalytikerers forening
Norsk Venturekapitalforening	Næringslivets Hovedorganisasjon
	Oslo børs
Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke	Pensjonskasseforeningen
har merknader eller ikke ønsker å delta i hørin-	Sparebankforeningen i Norge
gen:	Verdipapirfondenes forening
	Verdipapirforetakenes Forbund
Justis- og beredskapsdepartementet	Verdipapirsentralen
Brønnøysundregistrene	Følgende høringsinstanser har gitt merknader til
Norges Bank	høringsforslaget:
Advokatforeningen	
	Norsk Kapitalforvalterforening
	Verdipapirfondenes forening
2.3.2 Høring av Finanstilsynets høringsnotat	
om gjennomføring av endringsforord-	
ningen til EuVECA- og EuSEF-forord-	
ningene	
	Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke
	har merknader eller ikke ønsker å delta i hørin-
	gen:
Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet 13.	Forsvarsdepartementet
august 2018 med forslag til gjennomføring i norsk	

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Landbruks- og matdepartementet
Utenriksdepartementet

Følgende høringsinstanser har gitt merknader til høringsforslaget:

Forbrukerombudet
Forbrukerrådet

Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå

Advokatfirmaet Thommessen AS
Advokatforeningen
Finans Norge
Norsk Venturekapitalforening
Pensjonskasseforeningen

2.3.3 Høring av Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av ELTIF-forordningen

Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag til gjennomføring i norsk rett av forventet fremtidige EØS-forpliktelser som tilsvarer forordning (EU) 2015/760 om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF-forordningen), ble sendt på høring 21. april 2016 med frist 25. juli 2016. Høringsnotatet og høringsbrevet ble sendt følgende instanser:

Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke har merknader eller ikke ønsker å delta i høringen:

Alle departementene

Arbeids- og sosialdepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet
Kunnskapsdepartementet
Utenriksdepartementet

Banklovkommisjonen
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Konkurransetilsynet
Norges Bank
Regelrådet
Statistisk sentralbyrå

Brønnøysundregistrene
Statistisk sentralbyrå

2.3.4 Høring av Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen

Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag til gjennomføring i norsk rett av forventet fremtidige EØS-forpliktelser som tilsvarer forordning (EU) 2017/1131 om pengemarkedsfond, ble sendt på høring 26. januar 2018 med frist 30. april 2018. Høringsnotatet og høringsbrevet ble sendt følgende instanser:

Den Norske Advokatforening
Den norske Revisorforening
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Trustee
Norsk Venturekapitalforening
Norske Finansanalytikerforening
NOS Clearing ASA
Næringslivets Hovedorganisasjon
Oslo Børs
Oslo Clearing ASA
Verdipapirfondenes Forening
Verdipapirforetakenes forbund
Verdipapirsentralen
Norsk Kapitalforvalterforening

Alle departementene

Datatilsynet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet
Konkurransetilsynet
Norges Bank
Regelrådet
Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå

Aksjonærforeningen
Bedriftsforbundet
Den norske Revisorforening

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Finans Norge
 Finansforbundet
 Finansieringsselskapenes forening
 Hovedorganisasjonen Virke
 Landsorganisasjonen i Norge
 Nasdaq OMX Oslo ASA
 Nordic Trustee
 Norsk Kapitalforvalterforening
 Norsk Venturekapitalforening
 Norske finansanalytikers forening
 Næringslivets Hovedorganisasjon
 Oslo børs
 Pensjonskasseforeningen
 Sparebankforeningen i Norge
 Verdipapirfondenes forening
 Verdipapirforetakenes Forbund
 Verdipapirsentralen

Følgende høringsinstanser har gitt merknader til høringsforslaget:

Skattedirektoratet
 Statistisk sentralbyrå

Finans Norge
 Norske finansanalytikers forening
 Verdipapirfondenes forening

Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke har merknader eller ikke ønsker å delta i høringen:

Helse- og omsorgsdepartementet
 Justis- og beredskapsdepartementet
 Klima- og miljødepartementet
 Kunnskapsdepartementet
 Landbruks- og matdepartementet
 Samferdselsdepartementet
 Utenriksdepartementet

Brønnøysundregistrene
 Datatilsynet
 Norges Bank
 Regelrådet

2.3.5 Høring av finanstilsynets høringsnotat om overtredelsesgebyr og ledelseskarantene i finansforetaksloven mv. og departementets høringsnotat om administrative sanksjoner

Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag til regler om overtredelsesgebyr og ledelseskarantene i verdipapirfondloven og lov om forvaltning av alternative investeringsfond ble sendt

på høring 21. april 2020 med frist 21. august 2020. Et høringsnotat utarbeidet av Finansdepartementet om administrative sanksjoner ved overtredelse av EuVECA, EuSEF, ELTIF og pengemarkedsforordningen ble sendt på høring 9. november 2020 med høringsfrist 21. desember 2020.

Begge høringsnotatene og høringsbrevene ble sendt følgende instanser:

Alle departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Brønnøysundregistrene
 Datatilsynet
 Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
 Finanstilsynet
 Folketrygdfondet
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Handelshøyskolen i Bodø
 Høgskolen i Sørøst-Norge
 Høgskulen på Vestlandet
 Konkurransetilsynet
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Lotteri- og stiftelsestilsynet
 Norges Bank
 Norges handelshøyskole
 Regelrådet
 Regjeringsadvokaten
 Riksrevisjonen
 Riksadvokaten
 Skattedirektoratet
 Statistisk sentralbyrå
 Stortingets ombudsmann for forvaltningen
 Tilsynsrådet for Advokatvirksomhet
 Universitetet i Agder
 Universitetet i Bergen
 Universitetet i Oslo
 Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet
 ØKOKRIM
 Akademikerne
 Aksjonærforeningen i Norge
 Arbeidsgiverforeningen Spekter
 Bankenes sikringsfond
 Bedriftsforbundet
 Caritas Norge
 Changemaker
 Coop Norge SA
 Deloitte AS
 Den norske advokatforening
 Den norske aktuarforening
 Den norske Revisorforening
 Econa

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Eiendomsmeglerforetakenes forening	Osloenteret
Energi Norge	Pensjonskasseforeningen
EVRY	Personskadeforbundet LTN
Finans Norge	Plan Norge
Finansforbundet	Publish What You Pay Norway
Finansieringsselskapenes forening	Redd Barna
Finansmarkedsfondet	Regnskap Norge
Forum for Utvikling og Miljø	Skattebetalerforeningen
Handelshøyskolen BI	Skatterevisorenes Forening
Havtrygd Gjensidig Forsikring	Småbedriftsforbundet
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede	Sparebankforeningen i Norge
Hovedorganisasjonen Virke	Statens Pensjonskasse
Huseiernes landsforbund	Statoil Norge AS
Industri Energi	Storebrand
Initiativ for etisk handel	Støttekomiteen for Vest-Sahara
Juridisk rådgivning for kvinner	The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
KnowledgeGroup AS	Verdipapirfondenes forening
Kommunalbanken Norge	Verdipapirforetakenes Forbund
KPMG AS	Verdipapirsentralen
KS	Virke Inkasso
Landsorganisasjonen i Norge	Yara International ASA
Nasdaq OMX Oslo ASA	Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
Nordic Association of Electricity Traders	Økonomiforbundet
Nordic Trustee	
Norges Bitcoin- og Blockchainforening	Følgende høringsinstanser har gitt merknader til
Norges Bondelag	Finanstilsynet høringsforslag:
Norges eiendomsmeglerforbund	
Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon	Justis- og beredskapsdepartementet
Norges Interne Revisorers Forening	
Norges Juristforbund	Forbrukertilsynet
Norges Kommunerevisorforbund	Skattedirektoratet
Norges Rederiforbund	
Norges Røde Kors	Advokatforeningen
Norges Skogeierforbund	Finans Norge
Norges takseringsforbund	Kommunalbanken AS
Norsk Bergindustri	NHO
Norsk Crowdfunding Forening	Norsk Presseforbund
Norsk Hydro ASA	Norsk Journalistlag
Norsk Journalistlag	Norsk Redaktørforening
Norsk Kapitalforvalterforening	Norske Forsikringsmegleres Forening
Norsk landbrukssamvirke	Mediebedriftenes Landsforeningen
Norsk olje og gass	Pensjonskasseforeningen
Norsk Presseforbund	Tv2 AS
Norsk Redaktørforening	
Norsk Sjøoffiserers Forbund	Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke
Norsk Venturekapitalforening	har merknader til Finanstilsynets høringsforslag
Norsk Øko-Forum	eller ikke ønsker å delta i høringen:
Norske boligbyggelags landsforbund AL	
Norske finansanalytikerens forening	Forsvarsdepartementet
Norske Forsikringsmegleres Forening	Helse- og omsorgsdepartementet
Norske Kredittopplysningsbyråers Forening	Klima- og miljødepartementet
NTL-Skatt	Utenriksdepartementet
Næringslivets Hovedorganisasjon	
Oslo børs	Arbeids- og velferdsdirektoratet

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Brønnøysundregistrene
Statistisk sentralbyrå

Den Norske Aktuarforening
Norges Bondelag
Norsk Kapitalforvalterforening
Økonomiforbundet

Følgende høringsinstanser har gitt merknader til Finansdepartementets høringsforslag:

Advokatforeningen
Finans Norge
Verdipapirfondenes forening

Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke har merknader eller ikke ønsker å delta i høringen:

Forsvarsdepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kunnskapsdepartementet
Utenriksdepartementet

Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå

Den norske aktuarforeningen
Finanstilsynet
Kommunalbanken

2.3.6 Høring av Finanstilsynets høringsnotat om forslag til lov- og forskriftsendringer på fondsområdet

Et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag til enkelte lov- og forskriftsendringer på fondsområdet, herunder forslag til bestemmelse i AIF-loven om innhenting av politiattester, ble sendt på høring 24. november 2015 med frist 21. mars 2016.

Høringsnotatet og høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene

Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for økonomistyring
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerombudet
Forbrukerrådet

Handelshøyskolen BI
Handelshøyskolen i Bodø
Høgskolen i Sogn og Fjordane
Norges Bank
Norges Handelshøyskole
Skattedirektoratet
Statens Pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Stortingets ombudsmann for forvaltningen
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Tromsø

Aksjonærforeningen i Norge
Bedriftsforbundet
Den Norske Advokatforening
Den Norske Aktuarforening
Den norske Revisorforening
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes Forening
Hovedorganisasjonen Virke
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Association of Electricity Traders (NAET)
Regnskap Norge
Norsk Kapitalforvalterforening
Nordic Trustee
Norsk Venture
Norsk Øko-Forum
Norske Finansanalytikerens Forening
Norske Forsikringsmegleres Forening
NOS Clearing ASA
Næringslivets Hovedorganisasjon
Oslo Børs
Oslo Clearing ASA
Pensjonskasseforeningen
Skattebetalerforeningen
Sparebankforeningen i Norge
Verdipapirfondenes Forening
Verdipapirforetakenes Forbund
Verdipapirsentralen
Økonomiforbundet

Følgende høringsinstanser har gitt merknader til høringsforslaget:

Norsk kapitalforvalterforening
Norsk venturekapitalforening
Norske finansanalytikerens forening
Pensjonskasseforeningen
Verdipapirfondenes forening

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Følgende høringsinstanser har uttalt at de ikke har merknader eller ikke ønsker å delta i høringen:

Arbeids- og sosialdepartementet
Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kunnskapsdepartementet

Landbruks- og matdepartementet
Utenriksdepartementet

Brønnøysundregistrene
Statistisk sentralbyrå

Finans Norge
Landsorganisasjonen i Norge

3 Gjennomføring av EuVECA- og EuSEF-forordningene med endringsforordning

3.1 Gjeldende rett

Norsk rett inneholder ingen særskilt regulering av europeiske venturekapitalfond eller europeiske fond for sosialt entreprenørskap. Både venturekapitalfond og fond for sosialt entreprenørskap er undertyper av alternative investeringsfond. Forvaltning av alternative investeringsfond er regulert i lov 20. juni 2014 nr. 877 om forvaltning av alternative investeringsfond (AIF-loven).

3.2 EØS-rett

3.2.1 Forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond

Et rammeverk for venturekapitalfond var en sentral del av EUs handlingsplan for små og mellomstore bedrifter fra 2011 (COM (2011) 870). Formålet med forordningen om venturekapitalfond er å bidra til å finansiere små foretak som er i startfasen, og som har vekst- og utviklingsmuligheter. Ved å tilby slike foretak finansiering, stimuleres det ifølge fortalen til forordningen til økonomisk vekst, nye arbeidsplasser, nyskapning og konkurranse.

Bruk av EuVECA-betegnelsen

Forordningen om venturekapitalfond inneholder krav til forvaltere av alternative investeringsfond som ønsker å bruke betegnelsen «EuVECA» til å markedsføre denne typen fond i EØS-området. Forordningen retter seg mot forvaltere av alternative investeringsfond som ikke er underlagt konsesjonsplikt, men som skal registreres etter AIFM-direktivet artikkel 3 nr. 2 bokstav d. Forordningen gir slike forvaltere rett til å markedsføre visse kvalifiserte venturekapitalfond grensekryssende i unionen uten å søke om konsesjon etter direktivet.

Forordningen inneholder krav til hvordan et fonds midler skal plasseres for at det skal kunne benytte betegnelsen «EuVECA». Fondet må ha til

hensikt å investere minst 70 prosent av fondets forvaltningskapital i unoterte foretak som har færre enn 250 ansatte og enten har en årsomsetning på høyst 50 millioner euro eller en årsbalanse på høyst 43 millioner euro, se artikkel 3 bokstav b jf. bokstav d (i). Fondet skal investere i egenkapitalinstrumenter eller instrumenter som ligger nær opp til egenkapitalinstrumenter, som er utstedt av foretak som nevnt. Fondet kan også yte lån til slike foretak, jf. artikkel 3 bokstav a punkt (ii). Forutsetningen er at fondet allerede har kvalifiserte investeringer i foretaket og at høyst 30 prosent av det samlede kapitalinnskuddet og kapitalen i fondet brukes til slike lån.

Forordningen krever at fondet må være etablert i EØS-området.

Krav til forvalteren av EuVECA-fond

Forordningen inneholder videre bestemmelser om markedsføring av andeler i venturekapitalfond. Det følger av forordningen artikkel 6 nr. 1 at forvalterne bare kan markedsføre fondsandelene overfor profesjonelle investorer, samt overfor andre investorer som investerer minimum 100 000 euro og som undertegner en erklæring om at de er klar over risikoen forbundet med investeringen.

Videre inneholder forordningen artikkel 7 en rekke krav til forvalternes atferd overfor investorene. Dette har sammenheng med at de registrerte AIF-forvalterne er unntatt fra de fleste kravene i AIFM-direktivet, herunder kravene til organisering, operasjonelle krav og informasjonsplikter. Etter bokstav a må forvalterne følge krav om god forretningsskikk. Forvalterne må behandle investorene rettferdig og håndtere interessekonflikter på en egnet måte. Det følger videre av bokstav b at forvalterne skal ha egnede retningslinjer og rutiner for å «hindre utilbørlig praksis som med rimelighet kan forventes å påvirke investorenes og de kvalifiserte porteføljeforetakenes interesser». Det følger i tillegg av bokstav d og e at forvalteren skal ha kunnskap om og vise til

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

strekkelig aktsomhet ved valg av investeringer i porteføljen. Forvalteren skal også utøve forvaltningen på en måte som beskytter markedets integritet, jf. bokstav c.

Det stilles nærmere krav til forvalterens håndtering av interessekonflikter i artikkel 9. Det følger av artikkelen at forvalteren skal identifisere og unngå interessekonflikter. Når slike konflikter ikke kan unngås, skal disse håndteres og overvåkes, og det skal umiddelbart opplyses om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker de kvalifiserte venturekapitalfondene og deres investorer negativt, og sikre at de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter, behandles rettferdig. Det følger av artikkel 9 nr. 2 at forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond særlig skal identifisere interessekonflikter som kan oppstå mellom:

- a) forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond, personer som faktisk leder forvalternes virksomhet, ansatte hos eller personer som direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres av disse forvalterne, og det kvalifiserte venturekapitalfondet som forvaltes av disse forvalterne, eller dets investorer,
- b) det kvalifiserte venturekapitalfondet eller dets investorer og et annet kvalifisert venturekapitalfond som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer,
- c) det kvalifiserte venturekapitalfondet eller dets investorer og en innretning for kollektiv investering eller et UCITS som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer.

Forordningen artikkel 13 stiller videre krav om at forvalteren av fondet skal gi en rekke opplysninger til investorer før investering. Blant annet skal investorene få informasjon om forvalteren, fondets investeringsstrategi, herunder hvilke foretak det vil investere i, fondets risikoprofil, fremgangsmåten for verdivurderinger, hvordan forvalterens godtgjørelse beregnes, en beskrivelse av alle relevante kostnader, fondets tidligere resultater med videre.

Forordningen artikkel 8 inneholder også bestemmelser om forvalteres adgang til å utkontraktere oppgaver. Utkontraktering påvirker ikke forvalterens ansvar overfor fondet og investorene. Utkontraktering skal heller ikke vanskeliggjøre et effektivt tilsyn.

Ifølge forordningen artikkel 11 skal fondets vedtekter eller stiftelsesdokumenter inneholde regler for verdsetting av eiendeler.

For hvert enkelt fond som forvaltes, skal forvalteren sørge for at det blir utarbeidet en årsrap-

port med revidert regnskap. Årsrapporten skal gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndigheten, og skal på forespørsel oversendes fondets investorer.

Registrering, tilsyn og reaksjoner

Forvaltere som vil bruke betegnelsen «EuVECA» i markedsføringen av fondet, skal underrette tilsynsmyndigheten i sin hjemstat, se forordningen artikkel 14. Underretningen skal blant annet inneholde informasjon om hvem som faktisk leder forvalterens virksomhet, opplysninger om fondet som skal markedsføres og en liste over hvilke EØS-stater fondet skal markedsføres i. Hvis tilsynsmyndigheten finner at vilkårene er oppfylt, skal forvalteren av venturekapitalfondet registres. Registreringen er gyldig i hele EØS-området, og gir forvalteren rett til å markedsføre fondet grensekryssende som «EuVECA» etter et melde-system.

Tilsynsmyndigheten i forvalterens hjemstat skal føre tilsyn med at kravene i forordningen overholdes. Forordningen inneholder nærmere bestemmelser om samarbeid mellom tilsynsmyndigheter.

Det fremgår videre av forordningen artikkel 19 at kompetent myndighet i samsvar med nasjonal lovgivning skal ha all tilsyns- og granskningsmyndighet som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver. Ifølge artikkel 19 skal de særlig ha myndighet til å be om tilgang til ethvert dokument, kreve opplysninger fra forvalteren og enhver person som har tilknytning til forvalteren eller fondet, foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel, treffe egnede tiltak for å sikre at en forvalter fortsatt overholder bestemmelser i forordningen og utstede et påbud for å sikre at en forvalter overholder bestemmelser i forordningen og avstår fra å gjenta adferd som kan utgjøre en overtredelse av forordningen.

Videre skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelser av forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres, se artikkel 20. De administrative sanksjonene og de andre tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Ifølge forordningen artikkel 21 nr. 1 skal den kompetente myndigheten treffe egnede og forholdsmessige tiltak som nevnt i nr. 2 dersom forvalteren:

- a) i strid med artikkel 5 ikke oppfyller kravet til porteføljesammensetningen

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- b) i strid med artikkel 6 markedsfører andeler i et kvalifisert venturekapitalfond overfor ikke-kvalifiserte investorer
- c) bruker betegnelsen «EuVECA» uten å være registrert i samsvar med artikkel 14
- d) bruker betegnelsen «EuVECA» for å markedsføre fond som ikke er etablert i samsvar med artikkel 3 bokstav b) iii)
- e) i strid med artikkel 14 har blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter
- f) i strid med artikkel 7 bokstav a) ikke handler ærlig, rettferdig eller med tilstrekkelig kompetanse, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet
- g) i strid med artikkel 7 bokstav b) ikke anvender egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis
- h) gjentatte ganger unnlater å oppfylle kravene i artikkel 12 med hensyn til årsrapporten
- i) gjentatte ganger unnlater å oppfylle plikten til å opplyse investorene i samsvar med artikkel 13.

I artikkel 21 nr. 2 fremgår det at i tilfellene som oppregnet ovenfor, skal den kompetente myndigheten ved behov:

- a) treffe tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 12–14,
- b) forby anvendelse av betegnelsen «EuVECA» og fjerne forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond fra registeret.

Ifølge art. 21 nr. 3 skal den kompetente myndigheten i hjemstaten umiddelbart underrette de kompetente myndighetene i vertsstatene i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav d) og ESMA om at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond er fjernet fra registeret nevnt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkel.

Retten til å markedsføre et eller flere kvalifiserte venturekapitalfond under betegnelsen «EuVECA» opphører med umiddelbar virkning fra datoen for den kompetente myndighets beslutning etter artikkel 21 nr. 2 bokstav b) om å forby anvendelse av betegnelsen «EuVECA» og fjerne forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond fra registeret, jf. artikkel 21 nr. 4.

ESMA og EU-Kommisjonens rolle

Ifølge artikkel 22 skal kompetente myndigheter og ESMA samarbeide for å utføre sine respektive

oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med ESMA-forordningen (forordning (EU) nr. 1095/2010). De skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med ESMA-forordningen, særlig for å avdekke overtredelser.

Ifølge artikkel 23 er alle personer som arbeider eller har arbeidet for kompetente myndigheter eller for ESMA, samt revisorer eller sakkynndige som opptrer på vegne av kompetente myndigheter eller ESMA, underlagt taushetsplikt. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte venturekapitalfond enkeltvis, uten at det berører tilfeller som omfattes av strafferett og framgangsmåter i henhold til denne forordning. Videre er det fastsatt at medlemsstatenes kompetente myndigheter eller ESMA ikke skal hindres i å utveksle opplysninger i samsvar med denne forordning eller annet unionsregelverk som får anvendelse på forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og på kvalifiserte venturekapitalfond. Dersom kompetente myndigheter eller ESMA mottar fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 23 nr. 2, kan de anvende dem bare i embets medfør og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang.

Artikkel 24 inneholder regler om kompetente myndigheters adgang til å henvise saker til ESMA. Ved uenighet mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene på et område der forordningen krever samarbeid eller samordning mellom kompetente myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan kompetente myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i ESMA-forordningen, med mindre uenigheten gjelder artikkel 3 bokstav b) iii) eller bokstav d) iv) i EuVECA-forordningen.

Artikkel 25 inneholder bestemmelser om prosedyrene når EU-kommisjonen vedtar delegerte rettsakter til EuVECA-forordningen art. 9 nr. 5.

Artikkel 26 og 27 inneholder regler om EU-kommisjonens evaluering av forordningen.

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

meldingen i henhold til artikkel 16 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond, er også tatt i med i EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 som innlemmer EuVECA-forordningen i EØS-avtalen. Gjennomføringsforordningen inneholder skje-maet den kompetente myndigheten skal bruke ved meddelelser etter EuVECA-forordningen artikkel 16 nr. 1 og artikkel 21 nr. 3.

3.2.2 Forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

Fond for sosialt entreprenørskap er en underkategori av alternative investeringsfond.

Forordningen om sosiale entreprenørskapsfond har sin bakgrunn i EU-kommisjonens «Social Business Initiative» fra 2011 (COM (2011) 682). Et viktig formål med reguleringen er å lette tilgangen til kapital for fond med samfunnsnyttige formål.

Bruk av EuSEF-betegnelsen

EuSEF-forordningen inneholder krav til forvaltere av alternative investeringsfond som ønsker å benytte betegnelsen «EuSEF» til å markedsføre denne typen fond i EØS-området. Forordningen gjelder forvaltere av alternative investeringsfond som ikke overstiger terskelverdiene i AIFM-direktivet (direktiv 2011/61/EU) artikkel 3 nr. 2 bokstav b). Forordningen gjelder registrerte AIF-forvaltere, og ikke forvaltere med konsesjon etter AIFM-direktivet. Gjennom EuSEF-forordningen får disse forvalterne adgang til å markedsføre fond for sosialt entreprenørskap grensekryssende i EØS-området uten konsesjon etter direktivet om forvaltere av alternative investeringsfond, men slik at de mindre omfattende kravene etter EuSEF-forordningen må være oppfylt.

For å kunne markedsføre et fond som «EuSEF», stiller forordningen krav til hvordan fondets midler kan plasseres, se artikkel 2 nr. 1 bokstav d jf. artikkel 3 nr. 1 bokstav b og d. Minst 70 prosent av fondets forvaltningskapital må investeres i unoterte foretak som har som hovedmål å skape målbare og positive sosiale virkninger, ved at foretaket:

- leverer tjenester eller varer til sårbare, marginaliserte, vanskeligstilte eller sosialt utestengte personer,
- bruker en metode for produksjon av varer eller tjenester som er i samsvar med dets sosiale mål, eller

- yter finansiering bare til foretak med et sosialt formål som definert i de to første strekpunktene.

Det er også krav om at foretakene det investeres i, må bruke overskuddet sitt først og fremst til å nå sitt viktigste sosiale mål, og for øvrig forvaltes på en ansvarlig og gjennomsiktig måte, jf. artikkel 3 nr. 1 bokstav d punkt iii) og iv). Fondet kan investere i egenkapitalinstrumenter eller instrumenter som ligger nær opp til egenkapitalinstrumenter, som er utstedt av foretak som nevnt. Fondet kan også investere i verdipapiriserte og ikke-verdipapiriserte gjeldsinstrumenter utstedt av foretak som nevnt. Fondet kan dessuten yte lån til, eller inneha enhver annen form for kapitalinteresse i, foretak som nevnt.

Fondet må være etablert i EØS-området.

Krav til forvalteren av EuSEF

Forordningen inneholder videre bestemmelser om markedsføring av andeler i fond for sosialt entreprenørskap, jf. artikkel 6. Forvalterne kan bare markedsføre fondsandelene overfor profesjonelle kunder samt overfor andre investorer som investerer minimum 100 000 euro og som undertegner en erklæring om at de er klar over risikoen forbundet med investeringen.

Videre inneholder forordningen artikkel 7 en rekke krav til forvalternes atferd overfor investorene. Etter artikkel 7 bokstav a må forvalterne følge krav om god forretningsskikk. Forvalterne må behandle investorene rettferdig og håndtere interessekonflikter på en egnet måte. Det følger videre av bokstav b at forvalterne skal ha passende retningslinjer og rutiner for å «hindre utilbørlig praksis som med rimelighet kan forventes å påvirke investorenes og de kvalifiserte porteføljeforetakenes interesser». Det følger i tillegg av bokstav d og e at forvalteren skal ha kunnskap om og vise tilstrekkelig aktsomhet ved valg av investeringer i porteføljen. Forvalteren skal også utøve forvaltningen på en måte som beskytter markedets integritet, jf. bokstav c.

Det stilles nærmere krav til forvalterens arbeid med interessekonflikter i artikkel 9. Det følger av artikkelen at forvalteren skal identifisere og unngå interessekonflikter. Når slike konflikter ikke kan unngås, skal disse håndteres og overvåkes og det skal umiddelbart opplyses om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker fondene og deres investorer negativt, og sikre at fondene som de forvalter, behandles rettferdig. Det følger av artikkel 9 nr. 2 at forvaltere av

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

EuVECA-fondsærlig skal identifisere interessekonflikter som kan oppstå mellom:

- a) forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, personer som faktisk leder forvalternes virksomhet, ansatte hos eller personer som direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres av disse forvalterne, og det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap som forvaltes av disse forvalterne, eller dets investorer,
- b) et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller dets investorer og et annet kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer,
- c) det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap eller dets investorer og en innretning for kollektiv investering eller et UCITS som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer.

I forordningen artikkel 14 fremgår det at forvalteren av fondet skal gi en rekke opplysninger til investorer før investering. Blant annet skal investorene få informasjon om forvalteren, fondets investeringsstrategi, herunder hvilke typer foretak det vil investere i, eventuelle investeringsbegrensninger, den positive sosiale virkningen som er målet for investeringsstrategien og eventuelle prognoser for slike resultater, fondets risikoprofil, fremgangsmåten for verdivurderinger, hvordan forvalterens godtgjørelse beregnes, en beskrivelse av alle relevante kostnader, fondets tidligere resultater med videre.

Forordningen inneholder også bestemmelser om forvalteres adgang til å utkontraktere oppgaver. Utkontraktering påvirker ikke forvalterens ansvar overfor fondet og investorene. Utkontraktering skal heller ikke vanskeliggjøre et effektivt tilsyn.

For hvert fond for sosialt entreprenørskap som forvaltes, skal forvalteren ha fremgangsmåter for å måle i hvilket omfang foretakene fondet har investert i, oppnår den positive virkningen som de har forpliktet seg til, jf. artikkel 10.

Videre skal fondets vedtekter eller stiftelsesdokumenter inneholde regler for verdsetting av eiendeler, jf. artikkel 12.

For hvert enkelt fond som forvaltes, skal forvalteren sørge for at det blir utarbeidet en årsrapport med revidert regnskap, jf. artikkel 13. Årsrapporten skal gjøres tilgjengelig for tilsynsmyndigheten, og skal på forespørsel oversendes fondets investorer.

Registrering, tilsyn og reaksjoner

Forvaltere som vil bruke betegnelsen «EuSEF» i markedsføringen av fondet, skal underrette tilsynsmyndigheten i sin hjemstat, se forordningen artikkel 15. Underretningen skal blant annet inneholde informasjon om hvem som faktisk leder forvalterens virksomhet, opplysninger om fondet som skal markedsføres og deres investeringsstrategier og en liste over hvilke EØS-stater fondet skal markedsføres i. Hvis tilsynsmyndigheten finner at vilkårene er oppfylt, skal forvalteren av fondet registres. Registreringen er gyldig i hele EØS-området, og gir forvalteren rett til å markedsføre fondet grensekryssende som «EuSEF» ved bruk av meldesystemet.

Dersom en forvalter ønsker å markedsføre et nytt fond, skal forvalteren underrette den kompetente myndighet i hjemstaten, jf. artikkel 16. Det samme gjelder dersom forvalteren ønsker å markedsføre et fond i en EØS-stat som ikke er ført opp på listen som tidligere er oversendt kompetent myndighet.

Den kompetente myndighet i forvalterens hjemstat skal etter artikkel 19 føre tilsyn med at kravene i forordningen overholdes. Forordningen inneholder dessuten bestemmelser om samarbeid og informasjonsutveksling mellom nasjonale tilsynsmyndigheter imellom og med ESMA, se blant annet artikkel 19 og 23.

Det fremgår videre av forordningen art. 20 at tilsynsmyndigheten i samsvar med nasjonal lovgivning skal ha all tilsyns- og granskningsmyndighet som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver, herunder kunne be om ethvert dokument, kreve opplysninger fra forvalteren og enhver person som har tilknytning til forvalteren eller fondet, foreta stedlig tilsyn med videre.

Videre skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelser av forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres, se artikkel 21. De administrative sanksjonene og de andre tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Ifølge forordningen artikkel 22 nr. 1 skal den kompetente myndigheten treffe egnede og forholdsmessige tiltak som nevnt i nr. 2 dersom forvalteren:

- a) i strid med artikkel 5 ikke oppfyller kravene til porteføljesammensetningen,
- b) i strid med artikkel 6 markedsfører andeler og aksjer i et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overfor ikke-kvalifiserte investorer,

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- c) bruker betegnelsen «EuSEF» uten å være registrert i samsvar med artikkel 15,
- d) bruker betegnelsen «EuSEF» for å markedsføre fond som ikke er etablert i samsvar med artikkel 3 nr. 1 bokstav b) iii),
- e) i strid med artikkel 15 har blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
- f) i strid med artikkel 7 bokstav a) ikke handler ærlig, rettferdig eller med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet,
- g) i strid med artikkel 7 bokstav b) ikke anvender egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis,
- h) gjentatte ganger unnlater å oppfylle kravene i artikkel 13 med hensyn til årsrapporten,
- i) gjentatte ganger unnlater å oppfylle plikten til å opplyse investorene i samsvar med artikkel 14.

I artikkel 21 nr. 2 fremgår det at i tilfellene som oppregnet ovenfor, skal den kompetente myndigheten ved behov:

- a) treffe tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 12–14,
- b) forby anvendelse av betegnelsen «EuSEF» og fjerne forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap fra registeret.

ESMA og EU-Kommisjonens rolle

Ifølge artikkel 23 skal kompetente myndigheter og ESMA samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010. De skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med ESMA-forordningen (forordning (EU) nr. 1095/2010), særlig for å påvise overtreddelser.

Ifølge artikkel 24 er alle personer som arbeider eller har arbeidet for kompetente myndigheter eller for ESMA, samt revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av kompetente myndigheter eller ESMA, underlagt taushetsplikt. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en opp-

summert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap enkeltvis, uten at det berører tilfeller som omfattes av strafferett og framgangsmåter i henhold til denne forordning. Videre er det fastsatt at medlemsstatenes kompetente myndigheter eller ESMA ikke skal hindres i å utveksle opplysninger i samsvar med denne forordning eller annet unionsregelverk som får anvendelse på forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og på kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Dersom kompetente myndigheter eller ESMA mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 2, kan de bare anvende dem i embets medfør og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang.

Artikkel 25 inneholder regler om kompetente myndigheters adgang til å henvise saker til ESMA. Ved uenighet mellom kompetente myndigheter i medlemsstatene på et område der forordningen krever samarbeid eller samordning mellom kompetente myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan kompetente myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i ESMA-forordningen, med mindre uenigheten gjelder artikkel 3 bokstav b) iii) eller bokstav d) iv) i EuSEF-forordningen.

Artikkel 26 inneholder bestemmelser som prosedyrene når EU-kommisjonen vedtar delegerte rettsakter til EuSEF-forordningen art. 3 nr. 2, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2 og artikkel 14 nr. 4.

Artikkel 27 og 28 inneholder regler om EU-kommisjonens gjennomgang av forordningen.

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap, er også tatt i med i EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 som innlemmer EuSEF-forordningen i EØS-avtalen. Gjennomføringsforordningen inneholder skjemaet den kompetente myndigheten skal bruke ved meddelelser etter EuSEF-forordningen artikkel 17 nr. 1 og artikkel 22 nr. 3.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

3.2.3 Forordning (EU) nr. 2017/1991 om endring av forordningene om europeiske venturekapitalfond (EuVECA) og sosiale entreprenørskapsfond (EuSEF)

Forordning (EU) nr. 2017/1991 (endringsforordningen) inneholder flere endringer i forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond (EuVECA-forordningen) og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske sosiale entreprenørskapsfond (EuSEF-forordningen).

Endringer i EuVECA-forordningen

Endringsforordningen endrer EuVECA-forordningen (forordning (EU) nr. 345/2013) på en rekke punkter.

Endringsforordningen innebærer at også forvaltere av alternative investeringsfond med konsesjon etter AIFM-direktivet artikkel 6 kan ta i bruk EuVECA-betegnelsen og markedsføre disse fondene grensekryssende i EØS til en utvidet krets investorer. Det følger av endringen i artikkel 2 (2) at EuVECA-forordningen artikkel 3 til 6, artikkel 12, artikkel 13 (1) bokstav c og i, artikkel 14a til 19, artikkel 20 nr. 3 andre avsnitt, artikkel 21 og 21a kommer til anvendelse for disse forvalterne.

Det følger videre av ny artikkel 14a at forvaltere med konsesjon etter AIFM-direktivet artikkel 6 skal søke kompetent myndighet for å bruke betegnelsen «EuVECA» på sine kvalifiserte venturekapitalfond. Etter artikkel 14a nr. 2 skal søknad om å bruke betegnelsen «EuVECA» inneholde vedtekter eller stiftelsesdokumenter for fondet, informasjon om depotmottaker, informasjonen som det vises til i artikkel 14 nr. 1 og en liste over i hvilke EØS-stater forvalteren har etablert eller har intensjoner om å etablere kvalifiserte venturekapitalfond.

Det følger videre av artikkel 14a nr. 3 at i de tilfellene der den kompetente myndigheten for det kvalifiserte venturekapitalfondet og hjemstatens kompetente myndighet er forskjellige, skal disse kommunisere om søknaden i henhold til bestemmelsene i nr. 3.

Videre følger det av artikkel 14a nr. 4 at forvaltere av alternative investeringsfond i henhold til AIFM-direktivet artikkel 6 ikke skal trenge å sende inn dokumenter som allerede er sendt inn til den kompetente myndigheten i forbindelse med søknad om konsesjon som forvalter i henhold til AIFM-direktivet.

Den kompetente myndigheten skal behandle søknaden om registrering innen to måneder etter

at all nødvendig dokumentasjon etter artikkel 14 nr. 2 er overlevert myndigheten, jf. artikkel 14a nr. 5.

Registreringen av «EuVECA»-betegnelsen etter artikkel 14a er gyldig i hele EØS, og innebærer at fondet i medhold av artikkel 14a nr. 7 kan markedsføre fondet som «EuVECA» i hele EØS.

Videre utvides kriteriene for hva et EuVECA-fond kan investere i, slik at investeringsuniverset blir større, jf. endringen av definisjonen av «kvalifisert porteføljeforetak» i artikkel 3 første avsnitt bokstav d (i). I andre strekpunkt endres definisjonen av små- og mellomstore foretak, slik at denne etter endringen viser til definisjonen som følger av direktiv 2014/65/EU.

Endringene i EuVECA-forordningen artikkel 10 innebærer mer detaljerte kapitalkrav for forvaltning av EuVECA-fond. Ifølge endringen i artikkel 10 nr. 2 skal forvaltere av EuVECA-fond ha minimum 50 000 euro i startkapital.

Videre legges det til ytterligere kapital- og likviditetskrav i artikkel 10 nr. 3 til 6. Etter nr. 3 skal den ansvarlige kapitalen til enhver tid utgjøre minimum en åttendedel av foregående års faste kostnader. Hvis forvalteren av fondet ennå ikke har fullført ett års drift, skal kravet beregnes ut fra hva som kan forventes etter forretningsplanen. Kompetent myndighet kan justere kapitalkravet etter denne bestemmelsen hvor det har skjedd endringer i forvalterens virksomhet siden det foregående året.

Det følger videre av artikkel 10 nr. 4 at dersom verdien av fondene som blir forvaltet overstiger 250 millioner euro, skal forvalteren øke den ansvarlige kapitalen med 0,02 prosent av verdien utover denne summen.

Etter artikkel 10 nr. 5 kan kompetent myndighet nedsette kravet til økt ansvarlig kapital etter nr. 4 med 50 prosent dersom forvalteren har garanti fra en kreditt- eller forsikringsinstitusjon med registrering i EØS, eller et tredjeland som den ansvarlige myndigheten anser for å ha ekvivalent regelverk med det som finnes i EU.

Det følger videre av ny artikkel 10 nr. 6 at den ansvarlige kapitalen skal være investert i likvide eiendeler eller eiendeler som på kort tid kan gjøres om til kontantinnskudd. Den ansvarlige egenkapitalen skal heller ikke være investert i spekulative posisjoner.

Når det gjelder ESMA og EU-kommisjonens oppgaver, innebærer endringsforordningen at kommisjonen på flere områder gis kompetanse til å gi utfyllende regelverk etter forslag fra ESMA.

Etter artikkel 14 nr. 7 og nr. 8 og 14a nr. 8 og nr. 9, er ESMA gitt myndighet til å utforme utkast

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

til tekniske retningslinjer for den informasjonen som forvalteren må gi den kompetente myndigheten ved registrering. ESMA er videre gitt myndighet til å gi retningslinjer om skjemaer og prosedyrer for søknadsprosessen.

Det følger av endringsforordningen ny artikkel 16a at den kompetente myndigheten skal gjøre tilgjengelig informasjon om grunnlaget for registrering i medhold av forordningen for ESMA. ESMA skal bruke informasjon til vurderingene som skal foretas etter artikkel 14 nr. 9 og 14a nr. 10. ESMA kan i medhold av artikkel 16a nr. 2 utforme regulatoriske retningslinjer om hva slags informasjon som skal gjøres tilgjengelig for ESMA. Kommissjonen kan vedta slike retningslinjer som nivå-2 regelverk til EuVECA-forordningen. Videre kan det etter samme fremgangsmåte vedtas gjennomføringsregler til EuVECA-forordningen.

Endringsforordningen pålegger videre ESMA nye plikter i en ny artikkel 17. Det følger bl.a. av artikkel 17 nr. 1 at ESMA's offentlige database over fond som bruker EuVECA-betegnelsen, også skal omfatte de fondene som i henhold til endringsforordningen nå kan bruke betegnelsen.

I tillegg er det gitt en bestemmelse om at ESMA kan gi anbefalinger til den kompetente myndigheten i medhold av ESMA-forordningen (forordning (EU) 1095/2010) artikkel 17 om eventuelle tilsynsreaksjoner etter EuVECA-forordningen artikkel 22 nr. 2.

Endringer i EuSEF-forordningen

Endringsforordningen endrer EuSEF-forordningen (forordning (EU) nr. 346/2013) på en rekke punkter.

Endringsforordningen innebærer at også forvaltere av alternative investeringsfond med konsesjon etter AIFM-direktivet artikkel 6 kan ta i bruk EuSEF-betegnelsen og markedsføre disse fondene grensekryssende i EØS til en utvidet krets investorer. Det følger av endringen i artikkel 2 nr. 2 at EuSEF-forordningen artikkel 3 til 6, artikkel 10 og 13, artikkel 14 nr. 1 bokstav d, e og f, artikkel 15a til 20, artikkel 21 nr. 3 andre avsnitt, artikkel 22 og 22a kommer til anvendelse for disse forvalterne.

Det følger av endringen i artikkel 15 nr. 5 at registrering etter EuSEF-forordningen artikkel 15 også skal utgjøre registrering etter AIFM-direktivet artikkel 3 nr. 3.

Det følger videre av ny artikkel 15a at forvaltere med konsesjon etter AIFM-direktivet artikkel 6 skal søke om registrering for å bruke betegnelsen «EuSEF» på fond som har til hensikt å bruke

denne betegnelsen. Etter artikkel 15a nr. 2 skal søknad om å bruke betegnelsen «EuSEF» inneholde vedtektene eller stiftelsesdokument for fondet, informasjon om depotmottaker, informasjonen som det vises til i artikkel 15 nr. 1 og en liste over hvilke EØS-stater forvalteren har etablert eller intensjoner om å etablere kvalifiserte EuSEF.

Det følger videre av artikkel 15a nr. 3 at dersom den kompetente myndigheten for det kvalifiserte EuSEF-et og hjemstatens kompetente myndighet er forskjellige, skal disse kommunisere om søknaden i henhold til bestemmelsene i nr. 3.

Videre følger det av artikkel 15a nr. 4 at forvaltere av alternative investeringsfond i henhold til AIFM-direktivet artikkel 6 ikke skal trenge å sende inn dokumenter som allerede er sendt inn til den kompetente myndigheten i forbindelse med søknad om konsesjon som forvalter i henhold til AIFM-direktivet.

Den kompetente myndigheten skal behandle søknaden om registrering innen to måneder etter at all nødvendig dokumentasjon etter artikkel 15 nr. 2 er overlevert myndigheten, jf. artikkel 15a nr. 5 og nr. 6.

Registreringen av «EuSEF»-betegnelsen er gyldig i hele EØS og innebærer at forvalteren i medhold av artikkel 14a nr. 8 kan markedsføre fondet som EuSEF i hele EØS i henhold til notifikasjonsprosedyrene.

Det følger videre av artikkel 15 nr. 6 første avsnitt at forvalteren av et EuSEF i henhold til artikkel 14 skal informere den kompetente myndigheten i hjemstaten om enhver materiell endring i forhold som er relevant for registreringen av fondet, før disse endringene iverksettes.

Videre utvides kriteriene for hva et EuSEF kan investere i, slik at investeringsuniverset blir større, jf. endringen av definisjonen i artikkel 3 nr. 1 bokstav d punkt (ii). Etter endringen kan fondet investere i foretak som «provides services or goods which generate a social return», «employs a method of production of goods or services that embodies its social objective» eller «provides financial support exclusively to social undertakings as defined in the first two indents». Definisjonen er dermed blitt endret slik at fondet kan investere i foretak som tilbyr varer eller tjenester som gir «social return», fremfor bare å kunne investere i foretak som tilbyr varer eller tjenester til «vulnerable or marginalised, disadvantaged or excluded persons».

Endringene i EuSEF-forordningen artikkel 11 innebærer mer detaljerte kapital- og likviditetskrav for forvaltere av EuSEF. Ifølge endringen i artikkel 11 nr. 2 skal forvaltere av EuSEF ha mini-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

mum 50 000 euro i startkapital. Videre legges det til ytterligere kapital- og likviditetskrav i artikkel 11 nr. 3 til 6.

Etter artikkel 11 nr. 3 skal den ansvarlige kapitalen til enhver tid utgjøre minimum en åttendedel av foregående års faste kostnader. Hvis forvalteren av fondet ennå ikke har fullført ett års drift skal kravet beregnes ut fra hva som kan forventes etter forretningsplanen. Kompetent myndighet kan justere kapitalkravet etter denne bestemmelsen hvor det har skjedd endringer i forvalterens virksomhet siden det foregående året.

Det følger videre av artikkel 11 nr. 4 at dersom verdien av fondene som blir forvaltet overstiger 250 millioner euro, skal forvalteren øke den ansvarlige kapitalen med 0,02 prosent av verdien utover denne summen.

Det følger videre av ny artikkel 11 nr. 6 at den ansvarlige kapitalen skal være investert i likvide eiendeler eller eiendeler som på kort tid kan gjøres om til kontantinnskudd. Den ansvarlige egenkapitalen skal ikke være investert i spekulative posisjoner.

Endringsforordningen gjør også endringer i EuSEF-forordningen artikkel 13 om forvalterens årsrapport og revisjon. Endringen i artikkel 13 bokstav e innebærer at forvalteren også skal rapportere om type, verdi og formål for andre investeringer enn i de kvalifiserte investeringene. Videre legges det til en bokstav f som innebærer at forvalteren også må rapportere om miljø- og klimarelaterte risikoer i forvaltningen av fondet.

Når det gjelder ESMA og EU-kommisjonens oppgaver, innebærer endringsforordningen at kommisjonen på flere områder gis kompetanse til å gi utfyllende regelverk etter forslag fra ESMA. Etter artikkel 15 nr. 7 og nr. 8 og 15a nr. 8 og nr. 9 er ESMA gitt myndighet til å utforme utkast til tekniske retningslinjer for den informasjonen som forvalteren må gi den kompetente myndigheten ved registrering. ESMA er videre gitt myndighet til å gi retningslinjer om skjemaer og prosedyrer for søknadsprosessen.

Det følger av endringsforordningen ny artikkel 17a at den kompetente myndigheten skal gjøre tilgjengelig informasjon om grunnlaget for registrering i medhold av forordningen for ESMA. ESMA skal bruke informasjon til vurderingene som skal foretas etter artikkel 15 nr. 9 og 15a nr. 10. ESMA kan i medhold av artikkel 17a nr. 2 utforme regulatoriske retningslinjer om hva slags informasjon som skal gjøres tilgjengelig for ESMA. Kommisjonen kan vedta slike retningslinjer som nivå-2 regelverk til EuSEF-forordningen. Videre kan det etter samme fremgangsmåte ved-

tas implementeringsregelverk til EuSEF-forordningen.

Det følger videre av ny artikkel 18 at ESMA skal ha et offentlig register tilgjengelig på internett over forvaltere av kvalifiserte fond som kan bruke «EuSEF»-betegnelsen, over EuSEF-er og hvilke land disse markedsføres i.

I tillegg er det gitt en bestemmelse om at ESMA kan gi anbefalinger til den kompetente myndigheten i medhold av ESMA-forordningen (forordning (EU) 1095/2010) artikkel 17 om eventuelle tilsynsreaksjoner etter EuSEF-forordningen artikkel 22 nr. 2.

3.3 Finanstilsynets høringsnotater

Høringsnotat om gjennomføring av EuVECA/EuSEF

Finanstilsynet har foreslått at EuVECA- og EuSEF-forordningene kan gjennomføres i norsk rett som forskriftsbestemmelse med hjemmel i AIF-loven § 1-5 andre ledd. Finanstilsynet påpeker at det i så fall bør fremgå av forskriften at forordningene ved motstrid går foran de bestemmelser som følger av AIF-loven og forskriften for øvrig.

Høringsnotat om gjennomføring av forordning (EU) 2017/1991 (endringsforordningen)

Finanstilsynet viser til at de sentrale endringene i endringsforordningen er at det åpnes for at også forvaltere av alternative investeringsfond med konsesjon kan forvalte og markedsføre EuVECA-fond og EuSEF. Videre peker Finanstilsynet på at investeringsområdet utvides for begge fondstypene. Blant annet utvides grensen på antall ansatte i virksomheter et EuVECA-fond kan investere i fra 250 til 499 ansatte, og spekteret av støtteberettigede virksomheter EuSEF kan investere i, utvides også.

Når det gjelder gjennomføring i norsk rett, viser Finanstilsynet til at dette avhenger av hvordan hovedforordningene gjennomføres og at endringsforordningen bør gjennomføres på tilsvarende måte.

3.4 Høringsmerknader

Til høringsnotatet om gjennomføring av EuVECA- og EuSEF-forordningene

Finans Norge bemerker at forsinkelser i oversettelsen til norsk av EØS-rettsakter skaper problemer for norske finansforetak som skal forholde seg til forordninger og til Finanstilsynet som skal

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

informere om forordningene. De mener det bør foreligge en norsk oversettelse før reglene trer i kraft.

Finans Norge peker også på høringsnotatets punkt 5 hvor det vises til at det kan reises spørsmål om fondenes adgang til å gi lån og forholdet til finansieringsvirksomhetsloven. For å unngå tvil mener Finans Norge at det er hensiktsmessig å opplyse i regelverket at forskriftens bestemmelser går foran finansieringslovens bestemmelser om kredittgivning ved tvil.

Finans Norge viser videre til at spørsmålet om gjennomføringsteknikk er en del av verdipapirlovutvalgets mandat, og at det er hensiktsmessig å følge den lovteknikk verdipapirlovutvalget har valgt for gjennomføring av forordninger på finansmarkedsområdet.

Norsk Venturekapitalforening påpeker at de er positive til at EuVECA-forordningen gjennomføres i norsk rett, og påpeker at de antar forordningen kan ha stor betydning for kapitalinnhenting i Norge. Det er ønskelig at EuVECA-forordningen inkorporeres i norsk rett så raskt som mulig.

Statistisk sentralbyrå vurderer det slik at forordningene ikke vil ha store konsekvenser for statistikkproduksjonen.

Til høringsnotatet om gjennomføring av endringsforordningen til EuVECA- og EuSEF-forordningene (forordning (EU) 2017/1991)

Norsk Kapitalforvalterforening uttaler at de er opp-tatt av at norske kapitalforvaltere skal ha samme rammevilkår som aktører i EU for øvrig. De viser til at EuVECA- og EuSEF-forordningene, med de endringer som følger av endringsforordningen, er trådt i kraft i EU. Etter deres syn betyr dette at forvaltere i EU-stater har andre muligheter på disse områdene enn norske kapitalforvaltere, og at tilbudet til norske investorer er mindre enn det ellers kunne ha vært. De mener dette er uheldig.

Verdipapirfondenes forening viser til at høringsdokumentene er snau og ikke sier så mye om innholdet i forordningene. De etterlyser en grundigere gjennomgang av forordningene, med vurdering av økonomiske og administrative konsekvenser. De påpeker også at det er ønskelig med mer veiledning om hva forordningene går ut på.

3.5 Departements vurdering

Det er etter departementets vurdering ønskelig at EuVECA- og EuSEF-forordningene med endringsforordningen tas inn i norsk rett.

Departementet viser til at det er en høy grad av europeisk integrasjon på finansmarkedsområdet, og at det derfor generelt er uheldig om det gjelder et annet regelverk i Norge enn det som følger av EU-regelverket. Norsk Kapitalforvalterforening viser i høringen til de uheldige sidene ved ulikt regelverk mellom Norge og EU på dette området. Ulikt regelverk kan påføre markedsaktører i Norge eller markedsaktører som driver grensekryssende virksomhet, unødvendige kostnader.

Departementet legger til grunn at det finnes markedsaktører i Norge som vil ønske å ta i bruk betegnelsene «EuVECA». Dette kan ikke skje før EuVECA-forordningen er tatt inn i norsk rett. Formålet med forordningen er å lette kapitaltilgangen til små og mellomstore virksomheter i vekst, såkalt risikokapital. Endringsforordningen innebærer både at gruppen av fond som kan ta i bruk betegnelsen EuVECA blir større, og at fondene kan investere i en større gruppe av virksomheter, noe som skal bidra til å realisere formålet med forordningen. Departementet tilrår derfor at EuVECA-forordningen med endringene som følger av endringsforordningen, gjennomføres i norsk rett.

Departementet legger også til grunn at det finnes markedsaktører i Norge som vil ønske å ta i bruk betegnelsene «EuSEF». Dette kan ikke skje før EuSEF-forordningen er tatt inn i norsk rett. Formålet med forordningen er å lette kapitaltilgangen til fond som vil investere i virksomheter med samfunnsnyttige formål. Endringsforordningen innebærer både at gruppen av fond som kan ta i bruk betegnelsen EuSEF blir større, og at fondene kan investere i en større gruppe av virksomheter, noe som skal bidra til å realisere formålet med forordningen. Departementet tilrår derfor at EuSEF-forordningen med endringene som følger av endringsforordningen, gjennomføres i norsk rett.

Når det gjelder valg av løsning for hvordan forordningene skal gjennomføres i norsk rett, legger departementet vekt på at det er ønskelig med en helhetlig og konsekvent gjennomføring av forordninger på fondsområdet. Departementet legger vekt på at forordninger som kan inneholde unntak fra norsk lov, som et utgangspunkt bør gjennomføres i lovs form. EuVECA- og EuSEF-forordningene bør derfor etter departementets vurdering inkorporeres i lov. Departementet mener forordningene bør gjennomføres med henvisning til rettsakten, slik som er vanlig på finansmarkedsområdet, og at gjennomføringshjemlene bør følge av AIF-loven.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Når det gjelder forordningenes nærmere innhold, viser departementet til omtalen av forordningene ovenfor.

Når en forordning som er gjennomført ved inkorporasjon i lov blir endret, skal i utgangspunktet også endringsforordningen gjennomføres i lov. Ved senere, mindre endringer i forordningen, som etter sin natur ville vært gjennomført ved forskrift i norsk rett, kan det være behov for en forskriftshjemmel som tillater at mindre endringer i forordningen kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form.

I tillegg er det behov for at utfyllende rettsakter fra EU, særlig kommisjonsforordninger, som fastsetter regler av mer teknisk art, kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form. Departementet foreslår på denne bakgrunn en forskriftshjemmel i inkorporasjonsbestemmelsen. Formålet er å kunne gjennomføre enkelte mindre endringer i forordningen i forskrifts form. Departementet viser for øvrig til departementets tidligere uttalelser om tilsvarende hjemmel i verdipapirhandelloven, jf. Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 3.2. Ved å innta en slik hjemmel i loven, vil det kunne legges til rette for en hensiktsmessig og effektiv gjennomføring av mindre endringsforordninger, selv om hovedforordningen er inkorporert i lovs form.

Departementet viser til lovforslaget § 1 a-1 og § 1 a-2 for gjennomføringsbestemmelse til henholdsvis EuVECA- og EuSEF-forordningene med endringsforordning.

Når det gjelder Finans Norges høringsmerknad om oversettelse av forordningene, viser departementet til at hovedforordningene nå har publiserte offisielle oversettelser, og at endringsforordningen også er tilgjengelig i norsk uoffisiell versjon.

Reglene i EuVECA- og EuSEF-forordningene artikkel 3 bokstav e åpner for at fondene kan gi lån til foretak som ligger innenfor investeringsområdet til fondet. Finans Norge har også påpekt dette i sitt høringsutkast. Etter departementets syn bør ordlyden i finansforetaksloven § 2-1 justeres for å reflektere dette. Departementet mener det er ønskelig med en presisering ut fra hensynet til klare regler på dette området.

Departementet viser til endringen i finansforetaksloven § 2-1 første ledd.

Både EuVECA- og EuSEF-forordningene stiller krav om at nasjonal rett har hjemler for tilsyn og administrative sanksjoner ved brudd på reglene. Departementet vurderer spørsmålene knyttet til dette under kapittel 6.

4 Gjennomføring av ELTIF-forordningen

4.1 Gjeldende rett

Gjeldende rett inneholder ikke regler om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF-er). ELTIF er en undertype av alternative investeringsfond. Forvaltning av alternative investeringsfond er regulert lov 20. juni 2014 nr. 877 om forvaltning av alternative investeringsfond (AIF-loven).

4.2 EØS-rett

4.2.1 Forordning (EU) 2015/760 om europeiske langsiktige investeringsfond

Formålet med forordning (EU) 2015/760 (ELTIF) er å kunne bidra til å reise kapital til langsiktige investeringer i realøkonomien. Ifølge fortalen er langsiktig investering et avgjørende verktøy for å lede økonomien i retning av smart, bærekraftig og inkluderende vekst med høy sysselsetting og konkurransevne.

Tillatelse og forbud

Etablering og forvaltning av europeiske langsiktige investeringsfond er betinget av tillatelse. Det er forbudt å benytte betegnelsene «ELTIF» eller «europeisk langsiktig investeringsfond» uten at det er gitt tillatelse i medhold av forordningen, jf. artikkel 4 nr. 1. Det er også forbudt å markedsføre et ELTIF i EØS før det er gitt tillatelse til markedsføring, jf. artikkel 3 nr. 1. Motsatt vil tillatelse og etterlevelse av vilkårene som følger for denne, gi rett til å benytte betegnelsen og markedsføre fondet som sådant.

Europeiske langsiktige investeringsfond er en form for alternative investeringsfond. Det er bare alternative investeringsfond som kan søke om og få tillatelse som ELTIF, jf. artikkel 3 nr. 2. Det følger av artikkel 5 nr. 1 at søknaden skal inneholde fondets vedtekter, informasjon om forvalteren, informasjon om depotmottakeren og en beskrivelse av informasjonen som gjøres tilgjengelig for investorer. Artikkel 6 stiller opp vilkår for å få tilla-

telse etter forordningen. Den kompetente myndigheten skal avslå søknaden fra en AIF-forvalter etablert i EØS om å etablere et ELTIF dersom fondet ikke oppfyller kravene etter forordningen og AIFM-direktivet. Et eventuelt avslag skal begrunnes, jf. artikkel 6 nr. 5. Dersom en søknad er avslått i en EØS-stat, kan den ikke inngis på nytt til kompetent myndighet i en annen EØS-stat, se artikkel 6 nr. 6.

Et ELTIF som er gitt tillatelse, er etter artikkel 7 forpliktet til enhver tid å overholde bestemmelsene i forordningen og reglene i AIFM-direktivet. Forvalteren av ELTIF-et har ansvar for å sørge for at forordningen og direktivet overholdes, og denne står ansvarlig for tap eller skader som følge av overtredelse av rettsaktene. Etter artikkel 33 nr. 3 skal kompetente myndigheter forby at betegnelsen «ELTIF» benyttes dersom forvalteren ikke lenger overholder forordningen.

Tillatte investeringer

ELTIF-er kan bare investere i eiendeler innenfor rammene som følger av forordningen, jf. ELTIF artikkel 9 nr. 1. Hva som er tillatte investeringer, følger av artikkel 10 og artikkel 50 nr. 1 i UCITS-direktivet. Et ELTIF skal plassere minimum 70 prosent av investeringene i kvalifiserte porteføljeforetak. Dette er etter artikkel 11 definert som en virksomhet som ikke er et finansforetak, som ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet og har en markedsverdi på høyst 500 000 000 euro. I sum innebærer disse begrensningene at hovedformålet med ELTIF-et er å investere i virksomheter med et langsiktig finansieringsbehov, og som utsteder verdipapirer som generelt ikke er lett omsettelige.

Etter artikkel 10 bokstav b til e trenger ikke ELTIF-et bare å investere i en kvalifisert virksomhets egenkapitalinstrumenter, men kan også investere i gjeldsinstrumenter, lån utstedt av slik virksomhet, andeler i ett eller flere andre ELTIF-er, EuVECA-er og EuSEF-er, forutsatt at disse ELTIF-ene, EuVECA-ene og EuSEF-ene selv har investert høyst 10 prosent av sin kapital i ELTIF-er. I tillegg kan et ELTIF ha direkte innehav eller indi-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

rette innehav gjennom kvalifiserte porteføljeforetak av individuelle realeiendeler med en verdi på minst 10 000 000 euro eller tilsvarende i den valutaen og på det tidspunktet utgiftene påløp. Hva som utgjør realeiendeler, er nærmere presisert i forordningens fortale.

Det følger videre av artikkel 9 nr. 2 at ELTIF-er ikke kan drive med short-salg, ha direkte eller indirekte eksponering mot råvarer, delta i utlån eller lån av verdipapirer, gjenkjøpstransaksjoner og lignende når dette berører mer enn 10 prosent av fondets eiendeler. Et ELTIF kan heller ikke anvende finansielle derivater unntatt når bruken av slike instrumenter utelukkende har som formål å sikre risikoer knyttet til fondets øvrige investeringer.

Krav til porteføljesammensetning og diversifisering fremgår av ELTIF-forordningen artikkel 13. Etter artikkel 13 nr. 2 kan ikke et ELTIF investere mer enn 10 prosent av sin kapital i instrumenter som er utstedt av, eller lån som er gitt til, ett enkelt kvalifisert porteføljeforetak, 10 prosent av sin kapital direkte eller indirekte i én enkelt realeiendel, 10 prosent av sin kapital i andeler i ett enkelt ELTIF, EuVECA eller EuSEF, 5 prosent av sin kapital i eiendeler nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) dersom disse eiendelene har blitt utstedt av ett enkelt organ.

Krav til diversifiseringen av eiendelene det kan investeres i etter artikkel 9 nr. 1, er inntatt i artikkel 13 nr. 2 til 4, med tilhørende unntak i nr. 5 og 6. Dersom ELTIF-et overtrer disse diversifiseringskravene og overtredelsen skyldes forhold som ligger utenfor forvalterens kontroll, skal forvalteren treffe nødvendige tiltak for å rette opp i fordelingen, innenfor en rimelig frist, jf. artikkel 14. Dette må gjøres med tilbørlig hensyn til investorene.

Til tross for at en investering er tillatt etter artikkel 9 til 11, kan den være forbudt dersom den representerer en interessekonflikt for forvalteren av fondet etter artikkel 12.

Artikkel 15 inneholder krav som skal forhindre uforsvarlig konsentrasjon av porteføljen til et ELTIF. Etter artikkel 15 nr. 1 kan det ikke erverves mer enn 25 prosent av andeler i hvert enkelt ELTIF, EuVECA eller EuSEF. Etter artikkel 15 nr. 2 kommer konsentrasjonsgrensene i UCITS-direktivet artikkel 56 nr. 2 til anvendelse for eiendeler det er tillatt å investere i etter direktivets artikkel 50, jf. forordningens artikkel 9 nr. 1 bokstav b).

Begrensninger i hva ELTIF-et kan beskjeftige seg med, følger av artikkel 9 nr. 2. Dette inkluderer shortsalg, direkte eller indirekte eksponering

mot råvarer, deltakelse i utlån eller lån av verdipapirer, gjenkjøpstransaksjoner og lignende når dette berører mer enn 10 prosent av fondets eiendeler, og anvendelse av finansielle derivater så lenge denne ikke utelukkende har som formål å sikre risikoer knyttet til fondets øvrige investeringer.

Innløsning, salg, utstedelse og utbytte

Forordningens kapittel 3 regulerer innløsning av, handel med og utstedelse av andeler samt utdeling av utbytte og kapital.

Hovedregelen etter artikkel 18 nr. 1 er at investorene ikke kan anmode om innløsning før ELTIF-ets levetid opphører. Innløsning kan skje fra dagen etter levetiden er utløpt. Vedtektene eller stiftelsesdokumentene skal klart angi datoen for opphør av levetiden, bestemmelser om rett til midlertidig forlengelse samt prosedyrene for innløsning. Det er inntatt unntak fra dette i artikkel 18 nr. 2 som tillater innløsning innenfor fondets levetid, dersom det følger av stiftelsesdokumentene eller vedtektene og vilkårene i bokstav a-e er oppfylt.

Artikkel 18 nr. 3 gir anvisning på hvordan et ELTIFs levetid skal beregnes. I nr. 7 er Kommisjonen gitt kompetanse til å vedta reguleringsmessige tekniske standarder, herunder når et ELTIFs levetid anses tilstrekkelig langt. Det er gjort i forordning (EU) 2018/480 artikkel 2, se omtalen nedenfor i punkt 4.2.2.

Artikkel 18 nr. 4 regulerer investorenes rett til å anmode om at ELTIF-et avvikles. Det kan de gjøre dersom deres innløsningsanmodninger inngitt i samsvar med ELTIF-ets innløsningsstrategi ikke er etterkommet innen ett år fra datoen de ble inngitt. Artikkel 18 nr. 5 og 6 regulerer formen for innløsning.

Artikkel 19 regulerer investorenes adgang til å omsette andeler på annenhåndsmarkedet. Investorer har rett til fritt å overdra sine andeler til tredjeparter, med unntak av ELTIF-forvalteren. Fondets vedtekter kan ikke forby at andelene blir opp tatt til handel på regulert marked eller multilateral handelsfasilitet.

Et ELTIF kan utstede nye andeler i overensstemmelse med sine vedtekter. ELTIF-et kan ikke utstede andeler til en pris under netto andelsverdi uten først å ha tilbudt disse til eksisterende investorer, jf. artikkel 20.

ELTIF-et må vedta en spesifisert plan for avhendelse av sine eiendeler, jf. artikkel 21. Kravene til planen fremgår av artikkel 21 nr. 2. Krav til verdsettelsen er nærmere presisert i kommi-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

sjonsforordning (EU) 2018/480. Se omtale av denne nedenfor i punkt 4.2.2.

Etter artikkel 22 kan ELTIF-et regelmessig dele ut utbytte til investorene dersom det ikke er behov for utbyttet til å oppfylle fondets fremtidige forpliktelser. Bestemmelsen regulerer også fondets adgang til å redusere sin kapital.

Opplysningsplikt og markedsføring

ELTIF-forordningen kapittel fire gjelder krav til gjennomsiktighet, og kapittel fem gjelder krav til markedsføring av andeler. Forordningen oppstiller krav til tilgang på informasjon både til profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer samt til kompetent myndighet.

Etter artikkel 23 nr. 1 skal ikke andeler markedsføres uten forutgående offentliggjørelse av prospekt i samsvar med PRIIPs-forordningen ((EU) nr. 1286/2014). Etter ELTIF-forordningen artikkel 23 nr. 2 skal prospektet inneholde alle opplysninger som er nødvendige for at en investor skal kunne foreta en veloverveid vurdering av investeringen og risikoer forbundet med denne. Opplysningene som skal gis inkluderer minst de postene som er listet i nr. 3 bokstavene a til d.

Det følger videre av artikkel 23 nr. 4 at potensielle investorer tydelig skal opplyses om ELTIF-ets illikvide karakter. Prospektet og alle andre markedsføringsdokumenter skal tydelig opplyse om forholdene nevnt i bokstav a til i. ELTIF-ets årsrapport må, i tillegg til kravene i AIFM-direktivet artikkel 22, også inneholde opplysningene inntatt i artikkel 23 nr. 5. Ytterligere opplysninger som nevnt i artikkel 23 nr. 6 kan kreves på anmodning fra en ikke-profesjonell investor.

Etter artikkel 24 nr. 4 skal prospektet og den senest offentliggjorte årsrapporten på anmodning gratis leveres ut til investorer. Prospektet kan utleveres på et varig medium eller på nettsted. En papirkopi skal kostnadsfritt utleveres til ikke-profesjonelle investorer som ber om det. Etter artikkel 24 nr. 5 skal de vesentlige deler av prospektet holdes å jour.

Forvalters opplysningsplikt knyttet til omkostninger som direkte eller indirekte betales av investorene, fremgår av artikkel 25. Forvalteren skal opplyse om alle kostnader, som skal rubriseres i fem kategorier: kostnader knyttet til fondets opprettelse, kostnad knyttet til erverv av eiendeler, forvaltnings- og prestasjonsavhengige honorarer, distribusjonskostnader og øvrige kostnader. Prospektet skal angi omkostningens samlede andel av ELTIF-ets kapital.

For markedsføring overfor ikke-profesjonelle investorer gjelder det skjerpede krav sammenlignet med kravene som stilles overfor profesjonelle investorer, både med tanke på hvilken ytterligere informasjon som skal gis, hvordan denne skal gis, og forvalters selvstendige vurdering av om fondet egner seg for ikke-profesjonelle. Det følger av artikkel 30 nr. 1 at ELTIF-andeler kan markedsføres til ikke-profesjonelle, forutsatt at de gis tilstrekkelig informasjon fra forvalter eller distributør. I artikkel 23 nr. 1 andre ledd, 23 nr. 6 og artikkel 24 nr. 3 og 4 og 28 er det inntatt tilleggsregler om ikke-profesjonelles tilgang på informasjon.

Etter artikkel 30 nr. 2 er markedsføring overfor ikke-profesjonelle investorer avhengig av tillatelse i samsvar med reglene i AIFM-direktivet artikkel 6 nr. 5 bokstav a og b punkt i). I artikkel 30 nr. 3 til 7 gis det bestemmelser om frarådningsplikt, likebehandling, angrerett og klagemuligheter for ikke-profesjonelle.

Ved markedsføring til ikke-profesjonelle aktører skal forvaltere opprette ordninger som muliggjør tegning, utbetaling av utbytte, tilbakekjøp, innløsning og tilgjengeliggjøring av opplysninger, jf. artikkel 26. I utfyllende kommisjonsforordning (EU) 2018/480 artikkel 5 er det gitt spesifikasjoner for slike ordninger.

Etter artikkel 27 er det forvalteren som bestemmer om fondet kan markedsføres til ikke-profesjonelle kunder. I vurderingen av dette skal det som minimum tas hensyn til fondets levetid og den planlagte investeringsstrategien. Det følger av artikkel 28 at når andeler markedsføres eller formidles til en ikke-profesjonell aktør, må ELTIF-forvalteren innhente opplysninger om investorens kjennskap til og erfaring på investeringsområdet, investorens finansielle situasjon samt investorens investeringsmål. Forvalteren av fondet kan bare anbefale fondet dersom det er egnet for den enkelte ikke-profesjonelle investoren.

Det følger av artikkel 24 at prospektet med eventuelle endringer skal sendes til kompetent myndighet sammen med årsrapporten og fondets vedtekter.

Kompetente myndigheters forpliktelser

Det tilkommer kompetent myndighet å behandle søknader om ELTIF-er. Etter artikkel 5 nr. 2 skal søknad behandles innen to måneder. Kompetent myndighet er etter artikkel 6 nr. 6 forpliktet til å avslå søknad dersom den er inngitt i annen EØS-stat først.

Etter artikkel 32 skal de kompetente myndigheter føre løpende tilsyn med at forordningen

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

overholdes. Etter artikkel 33 skal de gis kompetanse til å gjennomføre undersøkelser og tilsyn som er nødvendig for å oppfylle sine oppgaver etter forordningen.

Kompetente myndigheter skal kvartalsvis underrette ESMA om innvilgelse og tilbakekall av tillatelser etter forordningen, jf. artikkel 3 nr. 2. ESMA skal føre et sentralt, offentlig, elektronisk tilgjengelig register med opplysninger om ethvert ELTIF, dets forvalter og kompetente myndighet.

ESMA og Europakommisjonen

ESMA er på flere områder gitt kompetanse til å utarbeide utkast til utfyllende tekniske reguleringsstandarder. Etter artikkel 9 nr. 3 kan ESMA spesifisere kriteriene for å fastslå under hvilke omstendigheter bruken av finansielle derivater utelukkende har som formål å sikre de risikoer som er knyttet til investeringene nevnt i samme artikkel nr. 2 bokstav d. I artikkel 18 nr. 7 skal de tekniske reguleringsstandardene ESMA er gitt kompetanse til å foreslå, spesifisere under hvilke omstendigheter et ELTIFs levetid anses som tilstrekkelig lang til å dekke livssyklusen til hver enkelt av ELTIF-ets eiendeler.

I artikkel 21 nr. 3 gis ESMA kompetanse til å utarbeide utkast til teknisk reguleringsstandard som spesifiserer de kriteriene som skal anvendes ved vurderingene av markedet for potensielle kjøpere og verdsetting av eiendelene som skal avhendes. Etter artikkel 25 tilkommer det ESMA å spesifisere de felles definisjonene, beregningsmetode og presentasjonsformatene for kostnadene nevnt i artikkel 25 nr. 1 og 2. ESMA er også ansvarlig for å spesifisere egenskaper, teknisk infrastruktur og innholdet i ordninger i forbindelse med ikke-profesjonelle investorer for ordninger omtalt i artikkel 26 nr. 1, jf. artikkel 26 nr. 2.

Europakommisjonen er i de samme hjemlene delegert myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene utarbeidet av ESMA. Denne kompetansen er benyttet i kommisjonsforordning (EU) 2018/480. Forordningen er omtalt nedenfor.

4.2.2 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/480 om supplerende regler til forordning om europeiske langsiktige investeringsfond

Den delegerte kommisjonsforordningen inneholder utfyllende tekniske spesifikasjoner til bestemmelsene i hovedforordningen (ELTIF-forordningen).

Bruk av finansielle derivater for å sikre seg mot risikoer ved fondets øvrige investeringer

Forordning (EU) 2018/480 om supplerende regler til forordning (EU) 2015/760 (ELTIF-forordningen), gir utfyllende bestemmelser om reguleringsmessige tekniske standarder for finansielle derivater som utelukkende har som formål å sikre risikoer, fondenes levetid, kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere og verdsettelse for aktiver som skal avhendes, samt de ulike typene av ordninger for ikke-profesjonelle investorer.

Artikkel 9 nr. 2 bokstav d i ELTIF-forordningen bestemmer at langsiktige europeiske investeringsfond ikke kan bruke finansielle derivater. Det gjøres unntak fra dette om bruken av slike instrumenter utelukkende benyttes for å sikre de risikoene som er knyttet til fondets øvrige investeringer. I kommisjonsforordningens artikkel 1 reguleres det når slik anvendelse kan sies å utelukkende tjene dette formålet.

Etter artikkel 1 nr. 2 må det finansielle derivatet kun benyttes til å sikre seg mot risikoer som oppstår som følge av eksponering for investeringer som er omhandlet i artikkel 9 nr. 1 i ELTIF-forordningen. Formålet med å sikre seg mot de risikoer som oppstår som følge av en slik eksponering, anses kun for å være oppfylt når anvendelsen av det aktuelle instrumentet fører til en målbar og objektivt verifiserbar begrensning av disse risikoene på ELTIF-nivå. Hvis det ikke finnes disponible finansielle derivater til å sikre seg mot risikoer som oppstår som følge av eksponeringer for de tillatte investeringene, kan det anvendes finansielle derivater med underliggende eiendeler i samme aktivaklasse.

Etter artikkel 1 nr. 3 anses et finansielt derivat ikke å tjene formålet om å sikre seg mot risikoer dersom det har som formål å gi ELTIF-et avkastning. Etter nr. 4 skal forvalteren av det langsiktige europeiske investeringsfondet treffe alle rimelige tiltak for å sikre at de finansielle derivatene som benyttes for å sikre seg mot risikoer ved fondets andre investeringer, begrenser risikoene på ELTIF-nivå, også under pressede markedsforhold.

ELTIF-ets levetid

I kommisjonsforordningens artikkel 2 gis det utfyllende bestemmelser til ELTIF-forordningens artikkel 18 nr. 3 om beregning av når et ELTIFs levetid skal anses for tilstrekkelig lang til å dekke livssyklusen til alle ELTIF-ets eiendeler. Etter bok-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

stav a fastsetter ELTIF-et datoen for utløpet av sin levetid til utgangen av investeringshorisonten for den enkelte eiendel i porteføljen som har lengst investeringshorisont på tidspunktet for søknad om godkjenning av fondet som europeisk langsiktig investeringsfond.

Etter bokstav b kan ingen investeringer foretatt etter datoen for godkjenning, ha en resterende investeringshorisont som overstiger ELTIF-ets resterende levetid på det tidspunkt hvor investeringen foretas.

Kriterier for verdsettelse ved avhending av ELTIF-eiendeler

Artikkel 4 i kommisjonsforordningen angir kriterier for verdsettelse av eiendeler som skal avhendes. Etter nr. 1 bokstav a skal verdsettelsen påbegynnes så snart det anses hensiktsmessig, og i god tid før fristen for underretting av den spesifiserte planen for korrekt avhendelse som skal sendes den kompetente myndigheten. Etter bokstav b skal verdsettelsen avsluttes senest seks måneder før denne fristen.

Etter artikkel 4 nr. 2 kan verdsettelse foretatt i samsvar med artikkel 19 i AIFM-direktivet tas i betraktning når verdsettelsen er avsluttet senest seks måneder før fristen omtalt i denne kommisjonsforordningen artikkel 1.

Spesifikasjoner for ordninger for ikke-profesjonelle investorer

Etter ELTIF-forordningen artikkel 26 nr. 1 skal en ELTIF-forvalter, dersom andeler skal markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, innføre ordninger for tegning, utbetaling til andelseiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler og formidling av informasjonen ELTIF-et og ELTIF-forvalteren er pålagt å gi.

I kommisjonsforordningen artikkel 5 oppstilles det nærmere krav til disse ordningene. I nr. 1 gis det bestemmelser om hvilke oppgaver ordningen skal ivareta. Dette inkluderer behandling av de ikke-profesjonelle investorenes tegnings-, betalings-, gjenkjøps- og innløsningsordninger i forbindelse med andeler, i overensstemmelse med de betingelsene som er fastsatt i ELTIF-ets markedsføringsdokumenter, jf. bokstav a. Bokstav b til d gir bestemmelser om opplysninger som skal stilles til rådighet for investorene.

Etter samme artikkel nr. 2 skal forvalteren av ELTIF-et sikre at ordningene omtalt i artikkel 26 i ELTIF-forordningen har en teknisk infrastruktur som sikrer at de utfører sine oppgaver på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten der fondet markedsføres (bokstav a) og at dette gjøres personlig, per telefon eller elektronisk (bokstav b).

Artikkel 5 nr. 3 gir bestemmelser om at ELTIF-forvalteren skal sikre at ordningene oppfyller kravene til egenskaper som følger av artikkelens bokstav a til c.

4.3 Finanstilsynets høringsnotater

Høringsnotat 21. april 2016

Finanstilsynet foreslår å gjennomføre ELTIF-forordningen i norsk rett gjennom henvisning i forskrift gitt i medhold av AIF-loven § 1-5. Finanstilsynet foreslo den samme løsningen for gjennomføring av forordningene om EuSEF og EuVECA-fond, se over i punkt 3.3.

Finanstilsynet er av den oppfatningen at ELTIF-forordningen ikke gjør unntak som er mer vidtgående enn at forskriftshjemmelen utgjør tilstrekkelig grunnlag for å gjennomføre forordningen i forskrift til AIF-loven. På samme måte som for gjennomføringen av EuSEF- og EuVECA-forordningene, foreslås det uttrykkelig presisert at forordningen ved motstrid går foran bestemmelser som følger av AIF-loven og dens forskrifter.

Finanstilsynet peker på at ELTIF-er, i likhet med EuSEF og EuVECA-fond, vil kunne yte lån. På samme måte som i *høringsnotat av 23. april 2015*, foreslår derfor Finanstilsynet et unntak fra finansforetaksloven for alternative investeringsfond som etter lov eller forskrift kan yte lån. Departementet viser til omtalen av dette over i punkt 3.3.

Finanstilsynet legger til grunn at tilsynsbestemmelsene i finanstilsynsloven og AIF-loven dekker forordningens krav om tilsyn.

Høringsnotat 13. august 2018

Finanstilsynet foreslår at kommisjonsforordning (EU) 2018/480 tas inn i AIF-loven med hjemmel i § 1-5, på samme måte som hovedforordningen. Finanstilsynet utarbeidet ikke forslag til gjennomføring av den delegerte kommisjonsforordningen fordi ELTIF-forordningen ikke var gjennomført i norsk rett.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

4.4 Høringsmerknader

Til høringsnotatet om gjennomføring av ELTIF (høringsbrev av 21. april 2016)

Advokatfirmaet Thommessen gir uttrykk for at det er stor interesse for denne typen fond i markedet, særlig blant forsikringsselskaper og pensjonskasser. Firmaet bemerker samtidig at kapitalforvaltningsforskriften §§ 3-1 første ledd nr. 2 og 3-3 fjerde ledd nr. 3 vil utgjøre begrensninger for pensjonskassers muligheter til å investere i ELTIF-er.

Advokatforeningen bemerker at en innvending mot å gjennomføre forordningen som forskrift, er at forordningen fraviker lov om forvaltning av alternative investeringsfond på en del punkter. Advokatforeningen mener dette kan åpne for tolkningstvil og gjøre regelverket for forvaltning og markedsføring av alternative investeringsfond fragmentert og mindre tilgjengelig.

Finans Norge er også positiv til gjennomføringen av ELTIF-forordningen. På samme måte som i høringssvaret til høringen av EuSEF/EuVECA, peker Finans Norge også her på at fondene kan få uønskede sterke konkurransefortrinn på grunn av lavere kapitalkrav. De gjentar også ønsket om norsk oversettelse av forordningene. Finans Norge mener for øvrig at gjennomføringen bør skje i lovs form.

Forbrukerombudet oppfordrer til å sikre forbrukervernet, herunder å vurdere om ELTIF-forvaltere bør pålegges plikt til å være tilsluttet en utenrettslig klagenemnd. De viser til at AIF-forvaltere er underlagt en slik plikt.

Forbrukerrådet ønsker tydelige krav til markedsføring overfor ikke-profesjonelle investorer og peker på viktigheten av å ivareta et godt forbrukervern. Forbrukerrådet ønsker også oppmykninger i regelverket for å gi livsforsikringsselskaper og pensjonskasser adgang til å investere i fondene. Forbrukerrådet ønsker også en klarere forståelse av i hvilke tilfeller det er hensiktsmessig å plassere i et ELTIF.

Norsk Venturekapitalforening støtter at ELTIF gjennomføres ved henvisning i AIF-loven.

Pensjonskasseforeningen er positiv til gjennomføring av forordningen. Foreningen peker samtidig på kapitalforvaltningsforskriften §§ 3-1 første ledd nr. 2 og 3-3 fjerde ledd nr. 3 som mulig hinder for fornuftig anvendelse av europeiske langsiktige investeringsfond. Pensjonskasseforeningen ber om at ELTIF skilles ut som en egen kategori i kapitalforvaltningsforskriften.

Til høringsnotatet om kommisjonsforordningen 13. august 2018

Ingen av høringsinstansene hadde merknader som rettet seg direkte mot gjennomføringen av forordning (EU) 2018/480.

4.5 Departementets vurdering

Etter departementets vurdering bør ELTIF-forordningen tas inn i norsk rett. Europeiske langsiktige investeringsfond representerer en gruppe fond som gir mulighet til finansiering av prosjekter, selskaper og bedrifter som utsteder egenkapital- eller gjeldsinstrumenter som det ikke finnes opplagte kjøpere til. Som påpekt av høringsinstansene, er det stor interesse for denne typen fond i det norske markedet. Departementet anser at det er uheldig om det finnes aktører som ønsker å etablere slike fond og ta betegnelsen ELTIF i bruk, men som ikke kan gjøre dette fordi regelverket ikke er på plass. Departementet mener at kravene som stilles til investorbeskyttelse i forordningen, er hensiktsmessige for å ivareta ikke-profesjonelle investorer som kan tegne seg i et ELTIF. Departementet viser til at ELTIF-forordningen stiller særskilte krav til investorbeskyttelse ved markedsføring til ikke-profesjonelle investorer, for eksempel krav til rådgivning og egnethetstesting. Når det gjelder forordningenes nærmere innhold, viser departementet til omtalen av forordningene ovenfor.

Departementet viser videre til vurderingen foretatt ovenfor i kapittel 3.5 om gjennomføringen av EuVECA og EuSEF i norsk rett, og legger igjen vekt på at det er ønskelig med en helhetlig og konsekvent gjennomføring av forordninger på fondsområdet. For å unngå at forordninger som kan inneholde unntak fra AIF-loven gjennomføres som forskrift, bør forordningens inkorporasjonsbestemmelse gis på lovs nivå. Etter departementets vurdering bør forordningen gjennomføres ved henvisning til rettsakten, slik som er vanlig på finansmarkedsområdet. Gjennomføringshjemmelen bør følge av AIF-loven.

Departementet viser til vurderingen ovenfor i kapittel 3.5 om behovet for hjemmel til å gi forskrift om regler som faller inn under forordningens anvendelsesområder. Når en forordning som er gjennomført ved inkorporasjon i lov blir endret, skal i utgangspunktet også endringsforordningen gjennomføres i lov. Ved senere, mindre endringer i forordningen, som etter sin natur ville vært gjennomført ved forskrift i norsk rett, kan det være

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

behov for en forskriftshjemmel som tillater at mindre endringer kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form.

I tillegg er det behov for at utfyllende rettsakter fra EU, særlig kommisjonsforordninger, som fastsetter regler av mer teknisk art, kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form. Departementet foreslår på denne bakgrunn en forskriftshjemmel i inkorporasjonsbestemmelsen. Formålet er å kunne gjennomføre enkelte mindre endringer i forordningen i forskrifts form. Departementet viser for øvrig til departementets tidligere uttalelser om tilsvarende hjemmel i verdipapirhandelloven, jf. Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 3.2. Ved å innta en slik hjemmel i loven vil det kunne legges til rette for en hensiktsmessig og effektiv gjennomføring av mindre endringsforordninger, selv om hovedforordningen er inkorporert i lovs form.

Departementet viser til lovforslaget § 1 a-3 om gjennomføring av ELTIF-forordningen og hjemmel til å fastsette gjennomføring av kommisjonsforordningen.

ELTIF-forordningens bestemmelser om fondenes adgang til å gi lån i artikkel 10 bokstav c er utformet på tilsvarende måte som EuVECA- og EuSEF-forordningenes bestemmelser om dette. Etter departementets syn bør ordlyden i finansforetaksloven § 2-1 justeres for å reflektere dette. Departementet mener det er ønskelig med en presisering ut fra hensynet til klare regler på dette området.

Departementet viser til endringen i finansforetaksloven § 2-1 første ledd.

Når det gjelder Finans Norges høringsmerknad om oversettelse av forordningene, viser departementet til at både hovedforordningen og

kommisjonsforordningen foreligger i offisiell norsk oversettelse.

Etter gjennomføringen av høringen er kapitalforvaltningforskriften opphevet, slik at det ikke lenger er kvantitative plasseringsbegrensninger for forsikring- og pensjonsforetaks investeringer. Etter gjeldende rett inngår et eget kapitalkrav for markedsrisiko i solvenskapitalkravet. Departementet finner at høringsinstansenes bemerkninger om at pensjonskasser og livsforsikringsselskaper begrenses fra å investere i ELTIF-er, er imøtegått ved dette.

Til Forbrukerombudet (nå Forbrukertilsynet) sin merknad om tilslutning til utenrettslig klagenemnd bemerker departementet at reglene i AIF-loven med tilhørende forskrifter kommer til anvendelse så langt ikke annet følger av ELTIF-forordningen. Forvaltere av ELTIF-er vil dermed måtte være tilsluttet en klagenemnd etter § 7-3 i forskrift til lov om forvaltning av alternative investeringsfond (AIF-forskriften).

Forbrukerrådet uttrykker bekymring for om forbrukere på en tilstrekkelig måte vil informeres om blant annet gebyrer, fondenes illikvide karakter og andre opplysninger av sentral betydning. Departementet viser til omtalen over i punkt 4.2.1 og forordningen for øvrig, hvor det oppstilles klare krav til markedsføring overfor ikke-profesjonelle investorer. Etter departementets vurdering er de reglene om forbrukerbeskyttelse som følger av forordningen tilfredsstillende, og departementet finner det derfor ikke nødvendig å oppstille skjerpede krav utover kravene som oppstilles i forordningen.

Spørsmål om tilsyn og sanksjoner behandles i punkt 6.

5 Gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen

5.1 Gjeldende rett

Det finnes ingen særregulering av pengemarkedsfond i gjeldende rett. Verdipapirfondloven § 6-1 første ledd nr. 3 jf. § 6-3 åpner for at det kan investeres i pengemarkedsinstrumenter som normalt handles på pengemarkedet, er likvide og kan verdsettes til enhver tid. Verdipapirfondloven §§ 6-3 flg. gir utdypende regler for pengemarkedsinstrumenter.

Lov om forvaltning av alternative investeringsfond med forskrifter regulerer forvalters virksomhet, og inneholder ikke tilsvarende plasseringsregler for fondene.

Verdipapirfondenes forening (VFF) har utviklet en egen bransjestandard for det som i dag kalles pengemarkedsfond. Bransjestandarden gir kriterier som legges til grunn for informasjon og klassifisering, herunder hvilke investeringer et slikt pengemarkedsfond kan foreta.

5.2 EØS-rett

5.2.1 Forordning (EU) 2017/1131 om pengemarkedsfond

Forordning (EU) 2017/1131 regulerer pengemarkedsfond, herunder regler om tillatelse og forbud, ulike typer pengemarkedsfond, hvilke eiendeler slike fond kan investere i, krav til diversifisering og konsentrasjon, kredittkvalitetsvurderinger, risikostyring, verdsetting, transparens, tilsyn og sanksjoner, samt ESMA og EU-Kommisjonens myndighet. Departementet vil i det følgende omtale disse punktene kort.

Tillatelse og forbud

Etter artikkel 4 nr. 1 er godkjennelse etter forordning en absolutt forutsetning for å kunne etablere, markedsføre og/eller forvalte et pengemarkedsfond. Pengemarkedsfond kan organiseres både som UCITS- og alternative investeringsfond.

Benevnelsen «pengemarkedsfond» er beholdt fond som er gitt tillatelse i medhold av forordningen, jf. artikkel 6 nr. 1 første ledd. På

samme måte kan det ikke benyttes en betegnelse som feilaktig gir inntrykk av at fondet er et pengemarkedsfond, med mindre det er godkjent som pengemarkedsfond, jf. nr. 1 andre ledd. Et UCITS-fond eller alternativt investeringsfond kan heller ikke ha egenskaper som i det vesentlige tilsvarer egenskapene nevnt i artikkel 1 nr. 1 hvis det ikke er godkjent som pengemarkedsfond etter forordningen, jf. artikkel 6 nr. 1 tredje ledd.

Fremgangsmåte for godkjenning følger henholdsvis av artikkel 4 nr. 2 til 6 og artikkel 5. Pengemarkedsfond som er UCITS-fond skal, dersom det for første gang søker godkjenning som et UCITS-fond, godkjennes som pengemarkedsfond som del av fremgangsmåten for godkjenning av UCITS-fond, jf. artikkel 4 nr. 2. Dersom det allerede er etablert et UCITS-fond, kan dette søke om godkjenning som pengemarkedsfond etter artikkel 4 nr. 4 og 5. Etter nr. 4 skal et fond bare godkjennes som pengemarkedsfond dersom den kompetente myndigheten anser det godtgjort at pengemarkedsfondet vil kunne oppfylle alle kravene i forordningen. Etter nr. 5 må det fremlegges dokumentasjon som listet opp i bokstavene a til f for å bli godkjent. Fremleggelsen omfatter fondets vedtekter, beskrivelse av forvalter og depotmottaker, opplysninger om fondet som er tilgjengelige for investorer, opplysninger om ordningene og fremgangsmåtene som er nødvendige for å oppfylle kravene i kapittel II til VII, og ellers alle opplysninger og dokumenter som er nødvendig for kompetent myndighet for å kontrollere at kravene i forordningen blir fulgt.

Pengemarkedsfond som er alternative investeringsfond, skal godkjennes etter artikkel 5, jf. artikkel 4 nr. 3. Etter artikkel 5 nr. 2 skal forvalteren inngi søknaden og fremlegge den skriftlige avtalen med depotmottakeren, opplysninger om utkontraktering av porteføljeforvaltning, risikostyring og administrasjon, samt opplysninger om investeringsstrategi, risikoprofil og andre egenskaper ved pengemarkedsfondet som forvalteren forvalter eller har til hensikt å forvalte. Etter artikkel 5 nr. 3 skal AIF-forvalteren umiddelbart melde eventuelle senere endringer i denne informasjonen til kompetent myndighet. Den kompetente

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

myndigheten skal avslå søknaden fra AIF-forvalteren dersom forvalteren ikke overholder pengemarkedsfondsforordningen eller AIFM-direktivet, forvalteren ikke er godkjent av kompetent myndighet til å forvalte pengemarkedsfond, eller forvalteren ikke har fremlagt dokumentasjon som nevnt i artikkel 5 nr. 2. Dersom et AIF-fond er rettslig forhindret fra å markedsføre sine andeler i sin hjemstat, skal kompetent myndighet ikke godkjenne AIF-fondet som pengemarkedsfond, jf. artikkel 5 nr. 7.

Etter artikkel 7 plikter pengemarkedsfond og forvaltere av pengemarkedsfond å overholde forordningen til enhver tid.

Ulike typer pengemarkedsfond

Pengemarkedsfond deles etter forordningen inn i kortsiktige pengemarkedsfond og standard pengemarkedsfond. Kortsiktige pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene og samtidig sørge for høyest mulig sikkerhet for investorene, jf. fortalens punkt 39. Standard pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning som er litt høyere enn avkastningen på pengemarkedet, jf. fortalens punkt 40.

Kortsiktig pengemarkedsfond er definert i artikkel 2 nr. 14 som pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som omtalt i artikkel 10 nr. 1 og som er underlagt porteføljereglene fastsatt i artikkel 24. Porteføljen skal blant annet ha vektet gjennomsnittlig løpetid (WAM) på høyst 60 dager og vektet gjennomsnittlig levetid (WAL) på høyst 120 dager.

Standard pengemarkedsfond er definert i artikkel 2 nr. 15 som pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som omtalt i artikkel 10 nr. 1 og 2, og som er underlagt porteføljereglene i artikkel 25. Et standard pengemarkedsfond skal ha WAM på høyst 6 måneder og WAL opptil 12 måneder.

Departementet viser til Finanstilsynets beskrivelse av WAM og WAL i høringsnotatet.

«Vektet gjennomsnittlig tid til rentejustering, eller forfall dersom instrumentet løper til forfall uten at ny rentejustering foretas, (WAM – weighted average maturity) måler rentefølsomheten til fondet. En lav WAM vil normalt indikere redusert renterisiko i fondets portefølje sammenliknet med et fond med høyere WAM. Vektet gjennomsnittlig tid til forfall (WAL – weighted average life) er et mål på fondets mulighet til å møte innløsninger ved at instrumenter i porteføljen kommer til forfall fremfor

at de må selges i annenhåndsmarkedet. Alt annet likt indikerer en lav WAL redusert likviditetsrisiko og til dels også lavere kredittrisiko i fondets portefølje enn et fond med høy WAL».

Et pengemarkedsfond skal opprettes som en av tre typer, jf. artikkel 3 nr. 1. Den første typen pengemarkedsfond er VNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi) etter artikkel 2 punkt 13. Den andre typen pengemarkedsfond er CNAV-pengemarkedsfond (offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi), definert i artikkel 2 punkt 11. Den siste typen pengemarkedsfond er LVNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi), definert i artikkel 2 punkt 12.

VNAV-pengemarkedsfond er den eneste undergruppen som kan være enten kortsiktig eller standard pengemarkedsfond. Dette følger også motsetningsvis av artikkel 25 nr. 3. LNAV- og CNAV-pengemarkedsfond er alltid kortsiktige pengemarkedsfond. Alle pengemarkedsfond nevnt i artikkel 3 nr. 1 kan altså være kortsiktige pengemarkedsfond, jf. også artikkel 24 nr. 3.

Departementet viser til Finanstilsynets beskrivelse av de ulike typene:

«*Fond med variabel netto andelsverdi* (VNAV – Variable Net Asset Value) verdsetter instrumentene i porteføljen til markedsverdi. Fondenes NAV vil derfor svinge som følge av endringer i blant annet det generelle rentenivået og kredittpåslagene i pengemarkedet. Løpende renteinntekter vil normalt ikke utbetales, men tillegges porteføljens verdi og bidrar til en økning av NAV.

Fond med konstant netto andelsverdi (CNAV – public debt Constant Net Asset Value) skal i utgangspunktet verdsette instrumentene i porteføljen til amortisert kost. Kombinert med at denne fondstypen er begrenset til å investere i gjeldspapirer utstedt av det offentlige, forventes verdisvingningene i porteføljen å være minimale, og NAV holdes derfor konstant. De løpende renteinntektene i fondene utbetales som daglig utbytte – enten i form av nye andeler eller ved en kontantoverføring. At NAV i utgangspunktet holdes konstant, må derimot ikke forveksles med en kapitalgaranti. CNAV-fond skal derfor daglig offentliggjøre informasjon om avvik mellom konstant NAV og NAV beregnet etter markedspris. I motsetning til LVNAV (jf under), spesifiserer forordningen ikke hva som skjer dersom det skulle oppstå et

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

stort avvik mellom de to NAV-beregningene, men av hensyn til likebehandling av andelseiere antas at dersom fondet må realisere instrumenter i porteføljen med tap som følge av f.eks. mislighold eller behov for likviditet før forfall, må dette reflekteres i NAV.

Fond med liten variasjon i netto andelsverdi (LVNAV – Low Volatility Net Asset Value) skal også i utgangspunktet verdsette eiendelene til amortisert kost dersom det gjenstår opptil 75 dager til forfall. NAV skal i utgangspunktet holdes konstant, men som for CNAV må dette ikke forveksles med en kapitalgaranti. Fondene skal daglig beregne og offentliggjøre informasjon om avvik mellom konstant NAV og NAV beregnet etter markedsverdi. Utgjør dette avviket mer enn 20 basispunkter (0,2 prosent), skal fondets NAV følge markedsverdien. De løpende renteinntektene i fondene utbetales som daglig utbytte – enten i form av nye andeler eller ved en kontantoverføring».

Tillatte investeringer

Pengemarkedsfondsforordningen gjør unntak fra UCITS-direktivets bestemmelser om investeringsstrategi i direktivets artikkel 49 til 50a, artikkel 51 nr. 2 og artikkel 52 til 57, jf. pengemarkedsfondsforordningens artikkel 8 nr. 2.

Forordningens artikkel 9 nr. 1 fastsetter hvilke kategorier av finansielle eiendeler et pengemarkedsfond kan investere i, og på hvilke vilkår. Midler i pengemarkedsfond kan plasseres i syv ulike kategorier: pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er), innskudd i kredittinstitusjoner, finansielle derivater, gjenkjøpsavtaler, omvendte gjenkjøpsavtaler og andeler i andre pengemarkedsfond. Definisjonene av disse tilgangene er definert i artikkel 2, og de nærmere kravene for å investeringene er utdypet og presisert i artikkel 10 til 16.

Det presiseres i artikkel 9 nr. 2 bokstav a at det ikke kan investeres i andre eiendeler enn dem som er listet opp i artikkelens første ledd. Det er heller ikke tillatt å foreta shortsalg, eksponering mot egenkapital eller råvarer, eller ut- eller innlån av instrumenter eller kontanter, jf. artikkel 9 bokstav b til e. Etter artikkel 9 nr. 3 åpnes det for at et pengemarkedsfond kan ha ytterligere likvide midler i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i UCITS-direktivet.

Et pengemarkedsfond er etter artikkel 35 forhindret fra å motta ekstern støtte. Forbudet er begrunnet i fortalens avsnitt 49 med at ekstern

støtte til pengemarkedsfond som gis med sikte på å opprettholde enten likviditet eller stabilitet, eller som faktisk har slike virkninger, øker risikoen for spredning mellom sektoren for pengemarkedsfond og resten av finanssektoren.

Diversifisering og konsentrasjon

I artikkel 17 er det inntatt krav om diversifisering. Som utgangspunkt kan et pengemarkedsfond ikke investere mer enn 5 prosent av eiendelene sine i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ, jf. nr. 1 bokstav a. Pengemarkedsfondet kan i utgangspunktet heller ikke investere mer enn 10 prosent av sine eiendeler i innskudd i én og samme kredittinstitusjon, jf. nr. 1 bokstav b.

Et pengemarkedsfonds samlede eksponering mot verdipapiriseringer og ABCP-er skal, fra og med anvendelsen av den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 11. nr. 4 (kommentert nedenfor), ikke overstige 20 prosent av fondets eiendeler, hvorav høyst 15 prosent kan investeres i verdipapiriseringer og ABCP-er som ikke oppfyller kriteriene for identifisering av STS-verdipapiriseringer og ABCP-er.

For den samlede risikoeksponeringen mot samme motpart til et pengemarkedsfond som følger av OTC-derivattransaksjoner som oppfyller vilkårene i artikkel 13, er grensen 5 prosent av fondets eiendeler, jf. artikkel 17 nr. 4. For omvendte gjenkjøpsavtaler er terskelen 15 prosent av fondets eiendeler etter artikkel 17 nr. 5.

Artikkel 17 nr. 6, nr. 8 og nr. 9 inneholder ytterligere begrensninger. Investeringer i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er, innskudd og finansielle OTC-derivater som gir motpartsrisikoeksponering kan, uavhengig av disse individuelle grensene, ikke kombineres dersom det vil føre til at over 15 prosent av fondets eiendeler investeres i ett enkelt organ, jf. nr. 6. Etter både nr. 8 og nr. 9 er det videre begrensninger i hvor stor andel av fondets eiendeler som kan investeres i obligasjoner utstedt av en enkelt kredittinstitusjon.

I artikkel 17 nr. 2 og nr. 7 er det gjort unntak fra nr. 1 bokstav a. Etter nr. 2 kan VNAV-pengemarkedsfond investere høyst 10 prosent av sine eiendeler i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ, så lenge den samlede verdien av disse ikke overstiger 40 prosent.

Etter artikkel 17 nr. 7 kan kompetent myndighet tillate at et pengemarkedsfond, i samsvar med prinsippet om risikospredning og forutsatt at vil-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

kårene i bokstav a-d er oppfylt, investere inntil 100 prosent av sine eiendeler i ulike pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert for av de offentlige institusjonene som er listet opp i bestemmelsen. Bestemmelsen må ses i sammenheng med definisjonen av et offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond som blant annet krever at et slikt fond investerer minst 99,5 prosent av sine eiendeler i instrumenter som omtalt i artikkelen, omvendte gjenkjøpsavtaler som er sikret med offentlig gjeld på samme måte, og kontanter, jf. også artikkel 2 nr. 11 bokstav d.

I artikkel 18 er det inntatt regler om konsentrasjon. Etter artikkel 18 nr. 1 kan maksimalt 10 prosent av pengemarkedsinstrumentene, verdipapiriseringene og ABCP-ene i et pengemarkedsfond være utstedt av ett enkelt organ. Denne grensen får ikke anvendelse på pengemarkedsinstrumenter som er utstedt av aktørene som også nevnt i artikkel 17 nr. 7, jf. artikkel 18 nr. 2.

Kredittkvalitetsvurderinger

Etter artikkel 19 og 20 er forvalteren av pengemarkedsfondet forpliktet til å innføre, implementere og konsekvent anvende en forsvarlig intern prosedyre for vurdering av kredittkvaliteten på pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler. Prosedyren skal kunne avgjøre om kredittkvaliteten av disse får en positiv vurdering.

Prosedyren må dokumenteres i samsvar med artikkel 21. Utformingen og virkemåten til den interne kredittkvalitetsvurderingen skal beskrives på en måte som gjør det mulig for den kompetente myndigheten å forstå og vurdere om en kredittkvalitetsvurdering er hensiktsmessig, jf. artikkel 21 bokstav a. Dokumentasjonen skal også omfatte analysen og grunnlaget for kredittkvalitetsvurderingen, samt forvalters valg av kriterier for og hyppigheten av gjennomgang av kredittkvalitetsvurderingen, jf. bokstav b. Alle større endringer i fremgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, herunder angivelse av hva som utløser endringene, skal også dokumenteres etter bokstav c. Organisering av fremgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering og internkontrollstrukturen, alle tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger av instrumenter, utstedere og eventuelle garantister skal også dokumenteres, jf. artikkel 21 bokstavene d og e. Det skal også dokumenteres hvem som har ansvar for fremgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurderingen etter bokstav f.

Denne dokumentasjonen skal oppbevares i minst tre fullstendige årlige regnskapsperioder etter artikkel 21 nr. 2, og gjøres tilgjengelig for kompetente myndigheter på anmodning etter nr. 3. Fremgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal også beskrives i pengemarkedsfondets vedtekter eller stiftelsesdokumenter.

Etter artikkel 23 skal fremgangsmåten for den interne kredittkvalitetsvurderingen godkjennes av den øverste ledelsen, ledelsesorganet og den eventuelle tilsynsfunksjonen hos forvalteren av pengemarkedsfondet. Disse partene skal også gis en rapport om fondets kredittrisikoprofil på grunnlag av en analyse av den interne kredittkvalitetsvurderingen utarbeidet av forvalteren. Rapporteringens hyppighet beror på betydningen av og typen opplysninger, men gis minst årlig. Den øverste ledelsen skal løpende sikre at den interne kredittkvalitetsvurderingen fungerer tilfredsstillende. Gjennomgang av interne kredittkvalitetsvurderinger skal ikke foretas av personer som utfører eller har ansvar for et pengemarkedsfonds porteføljeforvaltning.

Dersom et pengemarkedsfond innhenter eller finansierer en ekstern kredittvurdering, skal det gjøres i samsvar med forordning (EU) 1060/2009 (kredittvurderingsbyråforordningen), jf. artikkel 26. Pengemarkedsfondet eller forvalteren skal klart angi i prospektet og all kommunikasjon med investorene at vurderingen er innhentet eller finansiert av pengemarkedsfondet eller av dets forvalter alle steder den eksterne kredittvurderingen er nevnt.

Risikostyring

Det stilles flere krav til forvalteren og fondet for å ivareta investorenes interesser og pengemarkedsfondenes robusthet.

Kortsiktige pengemarkedsfond skal som nevnt ha WAM på maksimalt 60 dager og i utgangspunktet WAL på maksimalt 120 dager, jf. artikkel 24 nr. 1 bokstav a og b. For LVNAV- og CNAV-pengemarkedsfond skal minst 10 prosent av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel, jf. artikkel 24 nr. 1 bokstav c. For VNAV-pengemarkedsfond er tilsvarende grense 7,5 prosent, jf. artikkel 24 nr. 1 bokstav d. For LVNAV- og CNAV-pengemarkedsfond skal minst 30 prosent av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller kontanter som kan tas ut med

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

fem virkedagers varsel, jf. artikkel 24 nr. 1 bokstav e. Tilsvarende grense for VNAV-pengemarkedsfond er 15 prosent, jf. artikkel 24 nr. 1 bokstav f.

Standard pengemarkedsfond skal, som også nevnt, ha WAM på maksimalt 6 måneder og i utgangspunktet WAL på maksimalt 12 måneder, jf. artikkel 25 nr. 1 bokstav a og b. Porteføljesammensetningsgrensene er de samme som for kort-siktige VNAV-pengemarkedsfond.

I artikkel 27 pålegges forvalteren å innføre, implementere og anvende prosedyrer og behørig aktsomhet for å ivareta investors interesser ved eventuell samtidig innløsning fra investorer. Det skal minst tas hensyn til hvem som er investor, antallet andeler som eies av den enkelte investor samt utviklingen i inn- og utgående pengestrømmer. Dersom verdien av andelene til den enkelte investor overstiger pengemarkedsfondet tilsvarende daglige likviditetskrav, inntreer ytterligere plikter.

Etter artikkel 28 er pengemarkedsfond forpliktet til å innføre solide stresstestingsprosesser som gir mulighet til å identifisere mulige hendelser eller fremtidige endringer i de økonomiske forholdene som kan tenkes å ha ugunstige virkninger for pengemarkedsfondet. Eventuelle innvirkninger som disse hendelsene eller endringene kan få på pengemarkedsforordningen, skal vurderes. Stresstesting skal gjennomføres jevnlig for ulike scenarier.

Verdsetting

Kapittel fire gir regler om verdsetting. I artikkel 29 reguleres verdsettingen av pengemarkedsfondets eiendeler. Etter artikkel 29 nr. 1 skal et pengemarkedsfonds eiendeler verdsettes minst en gang om dagen.

Etter artikkel 29 nr. 2 skal eiendelene verdsettes på grunnlag av markedsverdi når det er mulig. Når verdsetting til markedsverdi ikke er mulig eller markedsdataene ikke er av tilstrekkelig god kvalitet, skal eiendelene verdsettes forsiktig på grunnlag av verdsetting til modellverdi, jf. artikkel 29 nr. 4.

Etter artikkel 29 nr. 6 kan eiendeler i et CNAV-pengemarkedsfond verdsettes til amortisert kost. Etter artikkel 29 nr. 7 kan denne metoden også benyttes for verdsetting av eiendeler i LVNAV-pengemarkedsfond dersom gjenværende løpetid er maksimalt 75 dager og eiendelene også verdsettes etter nr. 2, 3 og 4.

Artikkel 30 gir bestemmelser for beregning av netto andelsverdi for andeler. Artikkel 31 gir utregningsbestemmelser for den konstante netto

andelsverdien for andeler i et statsgjeldsbasert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi (CNAV-pengemarkedsfond). Beregning av konstant netto andelsverdi per andel i et pengemarkedsfond med netto andelsverdi med lav volatilitet (LNAV-pengemarkedsfond) er regulert i artikkel 32.

Særlige likviditetskrav for CNAV- og LNAV-pengemarkedsfond

I artikkel 34 er det inntatt særlige krav for offentlig gjeld-baserte pengemarkedsfond (CNAV-pengemarkedsfond) og pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi (LNAV-pengemarkedsfond). Forvalteren av slike fond er pliktig til å innføre, gjennomføre og konsekvent anvende forsvarlige og strenge fremgangsmåter for likviditetsstyring for å sikre overholdelsen av de ukentlige likviditetstersklene for slike fond, jf. artikkel 34 nr. 1 første ledd. I bestemmelsens nr. 1 andre ledd bokstav a og b er det gitt bestemmelser for å sikre overholdelsen av likviditetstersklene. En slik beslutning og slike tiltak skal det umiddelbart sendes nærmere opplysninger om til kompetent myndighet, jf. nr. 3.

Det følger av artikkel 34 nr. 2 at dersom den samlede varigheten av utsettelsene overstiger 15 dager innenfor en 90-dagers periode, skal CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfond automatisk opphøre å være slike fond. Dette skal i så fall investorer skriftlig orienteres om på en klar og forståelig måte.

Gjennomsiktighet, opplysningsplikt og rapportering

Artikkel 36 regulerer informasjon som skal fremgå i markedsføring og for investorer. Etter artikkel 36 nr. 1 skal et pengemarkedsfond klart angi hvilken type pengemarkedsfond den er etter artikkel 3 nr. 1, og om det har kort eller ordinær løpetid. Denne informasjonen skal inntas i eksterne dokumenter, rapporter, erklæringer, reklamer, brev eller andre former for skriftlig dokumentasjon som henvender seg til eller er ment for potensielle investorer eller innehavere av andeler, utstedt av fondet selv eller dets forvalter.

Artikkel 36 nr. 2 skal forvalteren minst ukentlig stille opplysningene listet opp i bokstavene a til f til rådighet for fondets investorer. Artikkel 36 nr. 3 gir anvisning på informasjon som tydelig skal angis i ethvert dokument som brukes i markedsføringsøyemed. Artikkel 36 nr. 4 og 5 gir generelle krav til meldingene til investorene.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 37 nr. 1 pålegger forvalteren av et pengemarkedsfond rapporteringsplikt for hvert pengemarkedsfond som forvaltes. Rapporteringen skal skje til kompetent myndighet. Hovedregelen er at rapportering skal skje kvartalsvis, men dersom eiendeler under forvaltning ikke overstiger 100 000 euro, kan rapportering foretas årlig.

Artikkel 37 nr. 2 lister opp hvilke punkter rapporten minst skal inneholde. Kompetent myndighet har kompetanse til å be om supplerende opplysninger dersom det er nødvendig. Dersom fondet er et pengemarkedsfond med netto andelsverdi med lav volatilitet, er det i artikkel 37 nr. 3 inntatt krav om ekstra opplysninger.

Tilsyn og sanksjoner

De kompetente myndigheter pålegges etter artikkel 38 å føre løpende tilsyn med at forordningen overholdes. Etter artikkel 39 skal de kompetente myndighetene i nasjonal rett tillegges alle tilsyns- og undersøkeshjemler for å ivareta sine funksjoner etter forordningen. Dette skal minst omfatte tiltakene som nevnt i bokstavene a til f i artikkelen.

Artikkel 40 gir bestemmelser om sanksjoner og sanksjonering. Medlemsstatene må fastsette sanksjoner og andre tiltak som skal anvendes ved eventuell overtredelse av forordningen. Medlemsstatene må treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de anvendes. Sanksjonene skal være effektive, stå i rimelig forhold til overtredelsen og ha avskrekkende virkning. Artikkel 41 nr. 1 gir en oppstilling av hvilke overtredelser av forordningen som betinger reaksjon fra kompetent myndighet.

Kommisjonens og ESMA's myndighet

Etter artikkel 45 gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 11 (verdipapiriseringer og ABCP-er det er tillatt å investere i), artikkel 15 (kvalitetskrav for omvendte gjenkjøpsavtaler) og artikkel 22 (kriterier for kredittkvalitetsvurdering).

ESMA er også tillagt kompetanse etter forordningen. Etter artikkel 28 nr. 7 skal ESMA utstede retningslinjer med sikte på å fastsette felles referanseparametere for stresstestscenarioene som skal inngå i stresstestene. Retningslinjene skal oppdateres minst hvert år og ta hensyn til den seneste utviklingen i markedet. Etter artikkel 37 nr. 4 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette en mal for rapportering. Kommisjonen er gitt myndighet til å vedta disse.

5.2.2 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 om rapporteringsmal

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/708 er fastsatt i medhold av pengemarkedsfondsforordningen artikkel 37 nr. 4 andre ledd. Forordningen inneholder tekniske gjennomføringsstandarder for malen som skal benyttes av forvaltere av pengemarkedsfond ved rapportering til kompetente myndigheter etter pengemarkedsfondsforordningens artikkel 37.

5.2.3 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 om endring av og supplerende regler til pengemarkedsfondsforordningen

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 endrer pengemarkedsfondsforordningen med hensyn til enkle, gjennomsluttige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er). Kommisjonsforordningen supplerer også pengemarkedsforordningen angående krav til eiendeler som er mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler samt kredittkvalitetsvurderinger.

Kommisjonsforordningens artikkel 1 endrer pengemarkedsfondsforordningens artikkel 11 nr. 1 bokstav c slik at det vises til kravene i forordning (EU) 2017/2402 til standardiserte verdipapiriseringer (STS-er) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er).

Kommisjonsforordningens artikkel 2 fastsetter kvantitative og kvalitative likviditetskrav til eiendeler som omtalt i pengemarkedsforordningens artikkel 15 nr. 6. I kapittel 3 i forordningen oppstilles det supplerende krav til kriterier for kredittkvalitetsvurdering i pengemarkedsfondsforordningen.

5.3 Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet har utarbeidet høringsnotatet på vegne av Finansdepartementet. I høringsnotatet redegjør tilsynet for de viktigste punktene i forordningen.

Det fremgår at Finanstilsynet forstår forordningen slik at skillet mellom pengemarkedsfond som er henholdsvis UCITS-fond og alternative investeringsfond, beror på hvem som forvalter fondet. Et UCITS-pengemarkedsfond forvaltes av en UCITS-forvalter. En AIF-forvalter kan etablere og forvalte et AIF-pengemarkedsfond. Finanstilsy-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

net uttaler videre at de ser det som mest sannsynlig at pengemarkedsfond kommer til å organiseres som alminnelige UCITS-fond, alternativt som nasjonale verdipapirfond.

Finanstilsynet peker videre på at det gjøres flere unntak fra UCITS-direktivet i pengemarkedsfondsforordningen. I artikkel 8 nr. 2 i forordningen vises det til hvilke bestemmelser som utgjør unntak fra bestemmelser i UCITS-direktivet.

Når det gjelder gjennomføring av forordningen i norsk rett, foreslår Finanstilsynet at pengemarkedsfondsforordningen gjennomføres i forskrift til verdipapirfondloven og forskrift til lov om forvaltning av alternative investeringsfond. Finanstilsynet viser til at det også er behov for å endre gjeldende forskriftshjemmel i verdipapirfondloven § 1-5. Slik bestemmelsen i verdipapirfondloven § 1-5 nå er utformet, gir den ikke anledning til å fravike lovens bestemmelser i forskrift. Finanstilsynet viser til at pengemarkedsforordningen på flere områder gjør endringer fra UCITS-direktivet, hvis bestemmelser er implementert i verdipapirfondloven, og at det derfor er nødvendig med en unntakshjemmel.

5.4 Høringsmerknader

Finans Norge er i det vesentlige enig i forslaget om gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen, men mener det er uheldig dersom det nye regelverket medfører at tilbudet av norske pengemarkedsfond svekkes. *Finans Norge* peker på at det er usikkert hvilken effekt innføringen av forordningen vil ha på markedet og at dette kan være problematisk. *Finans Norge* mener at det er uheldig dersom tilbudet av norske pengemarkedsfond svekkes. *Finans Norge* mener videre at forholdet til «godkjent pengemarkedsfond» etter MiFID bør klarlegges.

Norske Finansanalytikers Forening (NFF) uttrykker bekymring for virkningen gjennomføringen av forordningen vil ha for dagens pengemarkedsfond. NFF peker på at de fleste norske pengemarkedsfondene i dag ikke oppfyller kravene til pengemarkedsfond som oppstilles i forordningen. Foreningen antar at en eventuell tilpasning sammenholdt med de administrative kostnadene forordningen medfører vil medføre at forvaltningsselskapene ikke vil tilby pengemarkedsfond. NFF peker på at dette vil ha flere uheldige konsekvenser og at dette bare kan unngås ved at kundene i dagens pengemarkedsfond flytter investeringene sine til andre, egnede fond. Foreningen etterlyser derfor en klargjøring av for-

holdet mellom pengemarkedsfond etter forordningen og andre pengemarkedsfond.

Skattedirektoratet har påpekt at den skattemessige verdsettingen skal følge gjeldende skatteregler.

Statistisk Sentralbyrå (SSB) uttaler at de vil være i stand til å identifisere hvilke verdipapirfond som tilfredsstiller krav til pengemarkedsfond i statistikken ved gjennomføring av forordningen, til forskjell fra nå. SSB oppfordrer til å innføre pengemarkedsfond som en egen kategori i konsesjonsregistret for å forhindre løpende manuelle rutiner for ajourføring av sektoren i Enhetsregisteret.

Verdipapirfondenes Forening (VFF) innga høringsinnspill under den alminnelige høringen og ettersendte ytterligere innspill til departementet i brev av 13. oktober 2020. I det ordinære høringsinnspillet peker VFF på at de har inntrykk av at dagens norske marked for pengemarkedsfond anses som velfungerende av kunder, tilbydere og regulerende myndigheter, men at ingen av dagens pengemarkedsfond vil oppfylle pengemarkedsfondsforordningens krav. Foreningen mener at forordningens krav og administrative følger vil medføre at omfanget av pengemarkedsfond som vil tilbys av norske forvaltningsselskap fremover, vil bli svært begrenset. VFF peker på at de antar at et verdipapirfond ikke kan ha karakteristika som substansielt ligner på kravene til pengemarkedsfond gitt i forordningen, uten å være godkjent som pengemarkedsfond. For at de norske forvaltningsselskapene som i dag forvalter pengemarkedsfond skal kunne tilby korte renteplasseringer i fremtiden, uten å defineres som pengemarkedsfond, etterlyser VFF en klargjøring av hva som er tilstrekkelig avstand mellom disse fondstypene.

I brevet 13. oktober 2020 gjentar VFF ønsket om at departementet klargjør hva som er tilstrekkelig avstand mellom pengemarkedsfond etter forordningen og andre korte rentefond som ikke er underlagt forordningen. VFF har i brevet kommet med forslag til slik avklaring. VFF bygger på et utgangspunkt om at fondene som i dag klassifiseres som pengemarkedsfond etter VFFs bransjestandard, i størst mulig grad kan videreføres uendret også etter gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen. For ikke å være i strid med forordningens artikkel 6 peker VFF på at fond etter forordningen karakteriseres ved løpetid og målsetning. VFF mener at løpetiden for bransjens pengemarkedsfond skiller seg tilstrekkelig fra forordningens pengemarkedsfond, men at bransjens pengemarkedsfond langt på vei har samme målsetning som i forordningen skisseres

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

som et mål om å gi avkastning på lik linje med pengemarkedsrenten eller å bevare fondets verdi. Når det gjelder henvisningen til avkastning på lik linje med pengemarkedsrenten, mener VFF at det kan utarbeides mer egnede referanseindekser. VFF mener at henvisningen til å bevare fondets verdi ikke er aktuelt for norske pengemarkedsfond fordi dette i hovedsak må antas å rette seg mot pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi. Som VFF pekte på i høringsinnspillet, stenger verdipapirfondloven § 4-9 tredje ledd for at det kan etableres slike pengemarkedsfond. VFF legger til grunn at omtale av og referanse til pengemarkedet må fjernes fra fond som ikke kvalifiserer til godkjenning etter forordningen. VFF mener også at det kan understrekes i prospekt og lignende at slike fond ikke er pengemarkedsfond, og heller ikke prøver å utgi seg for å være det.

5.5 Departementets vurdering

Implementering i norsk rett

Departementet finner at pengemarkedsfondsforordningen bør tas inn i norsk rett. Departementet viser til at det er ønskelig med harmoniserte regler på fondsområdet og at det er uheldig med ulike regelsett mellom Norge og EU-landene. Manglende gjennomføring av forordningen vil føre til uoverensstemmelse mellom hvilke krav som stilles til pengemarkedsfond og forvaltere av slike i henholdsvis Norge og resten av EØS. Dette anses å være særlig uheldig sett i lys av at forordningens formål er å sikre integriteten og stabiliteten i det indre markedet.

Etter departementets vurdering bør pengemarkedsfondsforordningen tas inn i norsk rett gjennom implementering i lov.

Pengemarkedsfond kan organiseres som UCITS-fond eller alternativt investeringsfond, men etter departementets vurdering bør det ikke innføres gjennomføringsbestemmelser både i verdipapirfondloven og AIF-loven.

Departementet finner det hensiktsmessig at gjennomføringen i norsk lov foretas gjennom henvisningsbestemmelse i verdipapirfondloven. Finanstilsynet har i sitt høringsnotat pekt på at pengemarkedsfond mest sannsynlig vil organiseres som UCITS-fond. Pengemarkedsfondsforordningen gjør også flere unntak fra UCITS-direktivet, jf. pengemarkedsfondsforordningen artikkel 8 nr. 2. Dette innebærer at forordningen også gjør unntak fra det norske regelverket som gjennomfører de nevnte bestemmelsene i UCITS-direktivet. Depar-

tementet anser ikke at det er nødvendig å presisere unntak fra bestemmelsene i verdipapirfondloven som gjennomfører de aktuelle bestemmelsene fra UCITS-direktivet.

VFF har i sitt hørings svar påpekt at verdipapirfondloven § 4-9 tredje ledd, som fastsetter at markedsverdi skal legges til grunn ved beregning av verdien av et fonds portefølje, er til hinder for at det etableres pengemarkedsfond med CNAV eller LNAV. Departementet bemerker at pengemarkedsfond som omfattes av reguleringen vil være klart definert gjennom særskilt tillatelse og betegnelse, og disse fondene vil ha sin særskilte regulering gjennom forordningen. Bestemmelsene i forordningen gjør flere unntak fra verdipapirfondloven. Det vil altså være adgang til å etablere CNAV- og LNAV-pengemarkedsfond i Norge i samsvar med forordningen. Departementet finner heller ikke grunn til å markere dette aktuelle unntaket i loven.

Departementet mener at eventuelle utfyllende rettsakter fra EU som fastsetter regler av mer teknisk art, kan gjennomføres i forskrifts form. Som også drøftet under departementets vurdering av gjennomføringen av EuVECA-, EuSEF- og ELTIF-forordningene i henholdsvis punkt 3.5 og punkt 4.5, mener departementet at det for senere, mindre endringer i forordningen, som etter sin natur ville vært gjennomført ved forskrift i norsk rett, kan være behov for en forskriftshjemmel som tillater at mindre endringer i forordningen kan gjennomføres i norsk rett i forskrifts form.

Departementet foreslår på denne bakgrunn en forskriftshjemmel i inkorporasjonsbestemmelsen. Formålet er å kunne gjennomføre enkelte mindre endringer i forordningen i forskrifts form. Departementet viser for øvrig til departementets tidligere uttalelser om tilsvarende hjemmel i verdipapirhandelloven, jf. Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 3.2. Ved å innta en slik hjemmel i loven, vil det kunne legges til rette for en hensiktsmessig og effektiv gjennomføring av mindre endringsforordninger, selv om hovedforordningen er inkorporert i lovs form.

Departementet viser til forslag til ny § 1-7 i verdipapirfondloven og til AIF-loven § 1 a-4.

Skattedirektoratet har vist til at innrapporteringen til skattemyndighetene tilknyttet den enkelte andelshaver foretas i samsvar med skatteloven § 4-12 sjette ledd, jf. skatteloven § 4-1, og ikke på grunnlag av forordningens regler om amortisert kost. Departementet er enig i Skattedirektoratets vurdering.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Forordningens anvendelsesområde

Verdipapirfondenes Forening (VFF) har ønsket at departementet klargjør hva som er tilstrekkelig avstand mellom pengemarkedsfond etter forordningen og andre korte rentefond som ikke er underlagt forordningen. Virkeområdet til pengemarkedsfondsforordningen er utformet på en måte som i praksis, når det skal vurderes om et fond må anses som et pengemarkedsfond etter forordningen, kan innebære vanskelige skjønnsmessige avveininger.

Slik departementet ser det, vil bransjestandarden som beskrevet i brevet 13. oktober 2020 fra VFF, ha et videre virkeområde enn virkeområdet for forordningen, jf. de regler som gjelder for løpetiden i enkeltpapirer. At et fond faller inn under bransjestandarden utviklet av VFF kan likevel i seg selv ikke anses som tilstrekkelig for å kunne utelukke at fondet har egenskaper som i det vesentlige tilsvarer de som er nevnt i forordningens artikkel 1 nr. 1 om forordningens virkeområde. Det enkelte fond kan ha snevrere rammer

for investeringene enn de som angis som de ytre rammer i standarden. Departementet presiserer at forvaltningsselskapene må gjøre en konkret vurdering av hvert enkelt fond opp mot kriteriene for virkeområdet i forordningen. I denne vurderingen vil det måtte ses nærmere på forhold som fondets avkastningsmål og investeringsstrategi. Det vil også være relevant å analysere fondets faktiske investeringer og oppnådd resultat over tid.

Finans Norge har i høringen påpekt at det ikke er foretatt en vurdering av forholdet mellom pengemarkedsfondsforordningen og verdipapirforskriftens definisjon av pengemarkedsfond. Til dette bemerker departementet at gjeldende forskrift gir en selvstendig definisjon av pengemarkedsfond.

Tilsyn og sanksjoner

Forordningen stiller krav om at nasjonal rett har hjemler for sanksjoner ved brudd på reglene. Departementet vurderer spørsmålene knyttet til dette under kapittel 6.

6 Tilsyn og reaksjoner

6.1 Innledning

Finanstilsynet har i dag hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr og ledelseskantene som reaksjon på lovbrudd på en rekke områder. Dette skyldes delvis en utvikling av EØS-rettens utforming av bestemmelser om sanksjonering og andre forvaltningstiltak på finansmarkedsområdet, se nærmere om dette i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.1.1. Rettsaktene stiller i større grad krav om regler om nærmere angitte tilsynsvirkemidler og forvaltningstiltak ved overtredelse av regelverket.

Bakgrunnen for dette felles reaksjonssystemet er redegjort for i EU-kommisjonens meddelelse av 8. desember 2010, kalt «Reinforcing sanctioning regimes in the financial service sector». Det oppstilles der et mål om en helhetlig forsterkning og samordning av sanksjonsbestemmelsene på finansområdet. Som departementet også redegjorde for i ovennevnte proposisjon, pekes det blant annet på at det er variasjoner og svakheter i de nasjonale sanksjonsregimene. Blant annet mangler mange nasjonale myndigheter hjemmel til å ilegge overtredelsesgebyr, eller har for lave satser for slike gebyrer. Andre mangler mulighet til å sanksjonere både foretak og personer. Det vises også til at nasjonale myndigheter tar ulike hensyn i betraktning når de vurderer om administrative sanksjoner skal ilegges og hvordan de skal utmåles. Det ble også vist til at det er stor forskjell på effektiviteten av håndhevingen av slike regelverk, om sanksjoner i praksis ilegges og om det er lagt til rette for strafferettslige eller administrative sanksjoner eller en kombinasjon av disse. Det er også en rekke nyere EØS-rettsakter som krever at nasjonale tilsynsmyndigheter også skal kunne forby en person å være del av ledelsen i et foretak som er under tilsyn ved overtredelse av regelverket.

Det har også skjedd en utvikling av bruk av administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak i nasjonal forvaltningsrett. Departementet viser blant annet til kapittel IX i forvaltningsloven om administrative sanksjoner. I lovforslaget, Prop. 62 L (2015–2016) Endringer i forvaltningsloven mv. (administrative sanksjoner mv.), foretok Jus-

tis- og beredskapsdepartementet en bred gjennomgang av rettslige spørsmål i tilknytning til administrative sanksjoner. Proposisjonen hadde som siktemål å legge til rette for mer enhetlig behandling av saker om administrative sanksjoner innenfor betryggende rettslige rammer. Grunnloven og Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) utgjør en del av det rettslige rammeverket. Ved gjennomgang av reglene om tilsyn, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak har departementet lagt til grunn prinsippene i Prop. 62 L (2015–2016). Departementet foretar i dette kapitlet en helhetlig gjennomgang av reaksjonsbestemmelsene på fondsområdet for å sikre et samlet og hensiktsmessig reaksjonssystem, se punkt 6.3 og 6.4.

Departementet følger med dette opp utkastet til lovendringer i verdipapirfondloven og AIF-loven i Finanstilsynets høringsnotat *Overtredelsesgebyr og ledelseskantene i finansforetaksloven mv.* De andre endringene som foreslås i Finanstilsynets høringsnotat vil følges opp senere. Departementet følger også opp utkastet til endringer som følger av Finansdepartementets høringsnotat om administrative sanksjoner ved overtredelse av EuVECA-, EuSEF-, ELTIF- og pengemarkedsforordningene. De nevnte forordningene inneholder egne krav til hvilke tilsyns- og reaksjonsmidler tilsynsmyndigheten skal ha tilgjengelig.

6.2 Tilsyn

6.2.1 Gjeldende rett

Finanstilsynet fører tilsyn med fondsforvaltere, jf. verdipapirfondloven § 11-2 og AIF-loven § 9-1. Finanstilsynets tilsynskompetanse følger av finanstilsynsloven, verdipapirfondloven og AIF-loven. Finanstilsynsloven gir generelle regler for Finanstilsynets virksomhet. Finanstilsynsloven stiller virkemidler til rådighet for Finanstilsynet, slik at tilsynet skal være effektivt og betryggende. Når Finanstilsynet utøver tilsyn på fondsområdet, suppleres disse reglene av verdipapirfondloven og AIF-loven.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

I medhold av finanstilsynsloven § 3 kan Finanstilsynet blant annet kreve opplysninger fra foretak under tilsyn og få utlevert dokumenter og lignende. Hvis et foretak ikke oppfyller sin opplysningsplikt, kan Finanstilsynet pålegge de ansatte i foretaket å gi opplysninger.

Finanstilsynet kan etter §§ 4 flg. pålegge retting av forhold dersom foretakets organer ikke har overholdt sine plikter i henhold til bestemmelser gitt i eller i medhold av lov, har handlet i strid med konsesjonsvilkår, eller ikke har overholdt interne vedtekter eller interne retningslinjer. Finanstilsynet kan også pålegge stans av virksomhet ved mistanke om manglende nødvendig tillatelse.

Verdipapirfondloven § 11-3 gir regler om opplysningsplikt. Forvaltningsselskap skal gi Finanstilsynet de opplysninger som kreves om forhold som gjelder selskapets virksomhet. Lovens § 11-4 omhandler pålegg om retting, både for allerede manglende overholdelse av plikter, og for å forhindre fremtidig handlemåte som vil være i strid med disse. I verdipapirfondloven § 11-5 er det gitt regler om bortfall og tilbakekall av tillatelse.

AIF-loven § 9-2 omhandler opplysningsplikt. Paragraf 9-3 gir Finanstilsynet kompetanse til å gi pålegg om retting og midlertidig forbud mot utøvelse av virksomhet. Kompetanse for endringer, tilbakekall og bortfall av tillatelse er gitt i § 9-4.

6.2.2 EØS-rett

UCITS- og AIFM-direktivene og EuVECA-, EuSEF-, ELTIF- og pengemarkedsfondsforordningene oppstiller krav om at det skal føres tilsyn med at rettsaktene overholdes. De kompetente myndigheter skal tillegges alle nødvendige tilsyns- og undersøkelsesbeføyelser som er nødvendig for å ivareta dette, jf. UCITS-direktivet artikkel 98, AIFM-direktivet artikkel 46 nr. 1, EuVECA-forordningen artikkel 19, EuSEF-forordningen artikkel 20, pengemarkedsfondsforordningen artikkel 39 og ELTIF-forordningen artikkel 33.

De to direktivene og EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene inneholder en liste over tilsyns- og undersøkelseskompetanser som den kompetente myndighet som minimum skal kunne benytte seg av.

Etter UCITS-direktivet artikkel 98 skal kompetent myndighet som et minimum ha tilgang på dokumenter og informasjon, kunne forlange data-trafikk og elektronisk dokumentasjon, kompetanse til å ilegge påbud om opphør av virksomhet, fryse eller beslaglegge eiendeler, midlertidig for-

bud mot ervervsutøvelse og tilbakekalle godkjenninger, blant annet.

Tilnærmet samme krav følger av AIFM-direktivet artikkel 46, som blant annet pålegger å sikre at kompetent myndighet får tilgang på opplysninger gjennom utlevering av dokumenter og lignende, samt opplysninger om telefonsamtaler og datatrafikk. Kompetent myndighet skal kunne kreve at en praksis opphører, at eiendeler kan fryses eller beslaglegges, eller kunne nedlegge midlertidig forbud mot virksomheten.

EuVECA-forordningen artikkel 19, EuSEF-forordningen artikkel 20 og pengemarkedsforordningen artikkel 39 har like bestemmelser om krav til tilsyn. Etter disse artiklene skal tilsynsmyndigheten ha tilgang til ethvert dokument i enhver form, ha kompetanse til å kreve å bli gitt opplysninger umiddelbart, å foreta stedlig tilsyn, å treffe egnede tiltak for å sikre at kravene i forordningene blir oppfylt og utstede påbud i den forbindelse.

EuVECA- og EuSEF-forordningene krever at urettmessig bruk av fondsbetegnelsene skal kunne forbyes og at forvalteren kan fjernes fra registeret, jf. EuVECA-forordningen artikkel 21 nr. 2 bokstav b og EuSEF-forordningen artikkel 22 nr. 2 bokstav b.

Det samme overordnede krav som er oppstilt i de ovennevnte rettsaktene, følger som nevnt av ELTIF-forordningen artikkel 33 nr. 1. Til forskjell fra de øvrige rettsaktene er det i ELTIF ikke listet opp spesifikke krav til hvilke virkemidler tilsynsmyndigheten skal ha tilgjengelig.

6.2.3 Departementets høringsnotat

I departementets høringsnotat om administrative sanksjoner ved overtredelse av EuVECA, EuSEF, ELTIF og pengemarkedsfondsforordningen drøfter departementet hvilke lovendringer som er nødvendig for at Finanstilsynet skal ha tilstrekkelige tilsynshjemler i henhold til de nevnte forordningene. Departementet foreslår ikke endringer i bestemmelsene om tilsyn for å gjennomføre forordningene i høringsnotatet.

6.2.4 Høringsmerknader

Ingen av høringsinstansene har tatt opp spørsmål knyttet til hvilke tilsynshjemler som er nødvendig for å gjennomføre EuVECA- og EuSEF-forordningene, ELTIF-forordningen eller pengemarkedsfondsforordningen.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

6.2.5 Departementets vurdering

Tilsyn

Departementet viser til at det er behov for å vurdere om reglene om tilsyn som følger av finanstilsynsloven, verdipapirfondloven og AIF-loven er i tråd med de kravene som følger av EuVECA- og EuSEF-, ELTIF- og pengemarkedsfondsforordningene. Det følger av forordningene at den kompetente tilsynsmyndigheten skal ha alle granskings- og tilsynshjemler som er nødvendig, herunder få adgang til opplysninger og dokumenter, kunne foreta stedlig tilsyn mv. Kravene samsvarer i stor grad med hva som gjelder etter UCITS-V-direktivet og AIFM-direktivet.

Departementet viser til at Finanstilsynet er tilsynsmyndighet etter verdipapirfondloven og AIF-loven, jf. verdipapirfondloven § 11-2 og AIF-loven § 9-1. Finanstilsynets kompetanse følger av disse lovene og finanstilsynsloven.

Departementet viser til at finanstilsynsloven § 3 andre ledd andre punktum pålegger foretak når som helst å gi alle opplysninger, og gi innsyn i og utlevere dokumentasjon, herunder dokumenter, datamaskiner og annet teknisk hjelpemiddel og materiale samt beholdninger av enhver art. Etter tredje ledd kan opplysningsplikten etter andre ledd pålegges de enkelte tillits- og tjenestemenn i foretaket.

Departementet viser også til verdipapirfondloven § 11-3 første ledd om opplysningsplikt for forvaltningsselskap, dets tilknyttede agenter og depotmottaker. Tilsvarende skal forvalter, dens oppdragstakere, primærmegler, depotmottaker og disses revisorer gi Finanstilsynet opplysninger etter AIF-loven § 9-2 første og andre ledd.

I tråd med vurderingene over mener departementet at kravene som følger av forordningene, er oppfylt med hjemlene som følger av gjeldende rett. Departementet mener derfor at det ikke er nødvendig å utforme nye hjemler for å oppfylle rettsaktens krav om granskings- og tilsynshjemler som tilsynsmyndigheten skal ha tilgjengelig.

Særlig om forbud mot bruk av EuVECA- og EuSEF-betegnelsene og fjerning fra register

EuVECA artikkel 21 nr. 2 bokstav b og EuSEF artikkel 22 nr. 2 bokstav b pålegger kompetente myndigheter ved behov å forby betegnelsen «EuVECA» eller «EuSEF» og å fjerne forvalteren fra registeret.

Hvis forvaltere registrert i medhold av AIF-loven bruker EuVECA eller EuSEF-betegnelsen uten å ha rett til dette, vil Finanstilsynet kunne gi

pålegg om retting etter finanstilsynsloven § 4. Tilsvarende gjelder hvor et forvalteren ikke oppfyller kravene til slike fond i EuVECA- eller EuSEF-forordningene. Hvis det er foretak som ikke er underlagt Finanstilsynets tilsynsmyndighet, vil Finanstilsynet kunne gi pålegg om stans av virksomheten etter finanstilsynsloven § 4 a.

Når det gjelder fjerning av registrerte fond fordi fondene ikke lenger oppfyller vilkårene for å være registrert etter den respektive forordningen, følger hjemmelen for dette av forordningene selv. Departementet foreslår derfor ikke ytterligere lovbestemmelser om dette.

6.3 Administrative sanksjoner

6.3.1 Gjeldende rett

Med administrativ sanksjon menes her det samme som i forvaltningsloven § 43 andre ledd, det vil si en «negativ reaksjon som kan ilegges av et forvaltningsorgan, som retter seg mot en begått overtredelse av lov, forskrift eller individuell avgjørelse, og som regnes som straff etter den europeiske menneskerettskonvensjon».

I verdipapirfondloven § 11-6 reguleres adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr, en form for administrativ sanksjon. Juridiske personer kan ilegges overtredelsesgebyr uten at det er utvist skyld. Styremedlemmer, daglig leder og faktisk leder i foretak kan også ilegges overtredelsesgebyrer dersom de har utvist forsett eller grov uaktsonhet i forbindelse med den aktuelle overtredelsen. Departementet er gitt hjemmel til å fastsette forskrift om forhold som kan vektlegges ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og eventuelt ved utmålingen av gebyr, herunder øvre ramme for overtredelsesgebyr. Dette er gjort i verdipapirfondloven § 11-3. Forsinkelsesrenter påløper etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (forsinkelsesrenteloven). Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes to år etter at overtredelsen er opphørt. Forhåndsvarsel eller vedtak fra Finanstilsynet virker fristavbrytende. Adgangen gjelder overtredelser listet opp i verdipapirfondloven, og kommer derfor ikke til anvendelse på overtredelse av fondsforordningene som omtales i denne proposisjonen.

Det er ingen bestemmelser i finanstilsynsloven eller AIF-loven som klassifiseres som administrative sanksjoner. Finanstilsynets øvrige reaksjonsmidler som følger av finanstilsynsloven og henholdsvis AIF-loven eller verdipapirfondloven, klassifiseres enten som straff eller administrative

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

tiltak. Verdipapirfondloven inneholder også bestemmelser om strafferettslig reaksjon ved overtredelse av nærmere bestemte bestemmelser.

Etter gjeldende rett finnes det altså ikke regler om administrative sanksjoner som kan komme til anvendelse på overtredelse av forordningene.

6.3.2 EØS-rett

Det er redegjort for AIFM-direktivets bestemmelser om administrative sanksjoner i Prop. 77 L (2013–2014) kapittel 16.2.1. Det er videre redegjort for UCITS-direktivets bestemmelser om administrative sanksjoner i Prop. 154 L (2015–2016) kapittel 2.4.2.3. Departementet viser til disse for en mer utførlig behandling av direktivenes bestemmelser og gjennomføring av disse.

UCITS-direktivet oppstiller både hvilke administrative sanksjoner og andre tiltak kompetent myndighet som et minimum skal kunne benytte seg av og hvilke overtredelser som særlig burde sanksjoneres. AIFM-direktivet har også inntatt minstekrav til hvilke reaksjoner kompetent myndighet skal kunne benytte seg av. De administrative sanksjonene er ikke spesifisert i denne opplysningen.

EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene oppstiller krav om reaksjoner ved brudd på forordningenes påbud og forbud. I EuVECA artikkel 20 nr. 1 og EuSEF artikkel 21 nr. 1 er dette formulert som et krav om administrative sanksjoner og andre foranstaltninger. I pengemarkedsfondsforordningen artikkel 40 nr. 1 er det formulert som et krav om sanksjoner og andre tiltak.

I EuVECA artikkel 21, EuSEF artikkel 22 og pengemarkedsfondsforordningen artikkel 41 er det inntatt lister over hvilke overtredelser det skal reageres mot. Bestemmelsene reaksjonene retter seg mot, angår i hovedsak porteføljesammensetning, tillatelse gitt på uriktig grunnlag, misbruk av betegnelse, samt plikter om rapportering, opplysning, interne prosedyrer og forvaltning. EuSEF- og EuVECA-forordningene oppstiller også krav om at bruken av betegnelse «EuVECA» og «EuSEF» kan forbyes, og at forvalteren av disse fondene kan fjernes fra registrene.

I ELTIF oppstilles det kun krav om at kompetente myndigheter skal føre tilsyn med at forordningen overholdes, men det er ikke inntatt bestemmelser som pålegger å innføre regler om administrative sanksjoner.

Rettsaktene som lister opp hvilke overtredelser det som minimum skal reageres mot, altså

UCITS-direktivet, EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene, gir ikke selv uttrykk for hvilke overtredelser som skal sanksjoneres med administrative sanksjoner, og hvilke overtredelser som skal resultere i andre administrative tiltak. En overtredelse kan altså være gjenstand for enten administrativt tiltak eller administrativ sanksjon.

Reaksjonene skal for alle tilfeller være effektive, proporsjonale og ha avskrekkende virkning. Det er altså styrende for forvaltningens valg av virkemiddel, både at de er egnet til å oppnå formålet med forordningen og er avskrekkende, samt at de står i rimelig forhold til overtredelsen. EØS-statene må treffe «alle nødvendige tiltak» for å sikre reaksjoner på overtredelsene angitt i forordningene.

6.3.3 Høringsnotatene

Innledning

Finansdepartementet sendte 21. april 2020 på høring et høringsnotat utarbeidet av Finanstilsynet med forslag om hjemler for å ilegge gebyr for overtredelse av en rekke lover, herunder verdipapirfondloven og AIF-loven. Fordi overtredelsesgebyrer regnes som administrative sanksjoner, må det spesifiseres hvilke bestemmelser som kan medføre gebyrer ved en eventuell overtredelse. Finanstilsynets høringsnotat behandlet ikke spørsmål om overtredelsesgebyr for ELTIF-, EuVECA-, EuSEF- eller pengemarkedsfondsforordningene.

Departementet sendte derfor et eget høringsnotat om overtredelse av disse forordningene på høring 9. november 2020. Dette høringsnotatet pekte imidlertid bare ut hvilke overtredelser som kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr. For spørsmål om skyldkrav, hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, øvre grense for overtredelsesgebyr, utmålingsmomenter, oppfyllelsesfrist, tvangsgrunnlag, foreldelse, forsinkelsesrenter, offentliggjøring og taushetsplikt, viste departementet til Finanstilsynets høringsnotat.

Departementets høringsnotat

Departementet foreslo regler om administrative sanksjoner i form av overtredelsesgebyr for overtredelse av bestemmelser i de fire forordningene. Departementet gjorde i høringsnotatet rede for hvilke bestemmelser som eventuelt kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Listen over bestemmelser som er foreslått sanksjonert, baserer seg i hovedsak på opplistingene gitt i henholdsvis EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene, med noen justeringer. Departementet foreslo i høringsnotatet at tilsvarende bestemmelser i ELTIF-forordningen skulle kunne sanksjoneres på samme måte som de øvrige tre forordningene.

Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet foreslår i sitt høringsnotat at *overtredelse av visse bestemmelser i AIF-loven skal kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr*. Finanstilsynet foreslår en adgang til å ilegge overtredelsesgebyr i AIF-loven for overtredelser av regler som er av samme karakter som bestemmelsene som etter gjeldende rett kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr etter verdipapirfondloven. Dette innebærer overtredelse av AIF-loven §§ 1-4, 2-1, 2-2, 2-5, 2-8, 3-1 til 3-3, 3-5, 3-7 til 3-10, kapittel 4, 5-1 til 5-3, 6-1, 6-2 første og tredje ledd, 6-4, 6-5, kapittel 7, 8-1, ved uriktig oppnådd tillatelse, og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene.

Finanstilsynet mener at det er behov for at forvaltere av alternative investeringsfond skal kunne ilegges overtredelsesgebyr. Finanstilsynet anser at overtredelsesgebyr vil kunne være et effektivt virkemiddel for å øke etterlevelsen av regelverket.

Finanstilsynet legger vekt på at likeartede overtredelser bør kunne sanksjoneres mest mulig likt, uavhengig av om overtredelsen er foretatt av et forvaltningsselskap for UCITS-fond, et nasjonalt fond eller forvalter av alternativt investeringsfond. Finanstilsynet peker på at flere foretak har tillatelse til å forvalte fond etter begge lovene. Hjemler for overtredelsesgebyr i AIF-loven vil, etter Finanstilsynets syn, bidra til et mer helhetlig regelverk.

Finanstilsynet fremhever også at risikoen for regelverksarbitrasje vil kunne reduseres ved at risikoen for en merkbar reaksjon ved overtredelse blir den samme, uavhengig av hvilken av de to lovene på fondsområdet som er overtrådt.

Finanstilsynets høringsnotat drøfter også overordnede spørsmål uavhengig av hvilke overtredelser som bør kunne medføre ileggelse av overtredelsesgebyr.

For spørsmålet om *hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr*, foreslår Finanstilsynet at både fysiske og juridiske personer bør kunne ilegges overtredelsesgebyrer. Finanstilsynet foreslår også at medvirkning skal kunne sanksjoneres

med overtredelsesgebyr på samme måte som hovedovertredelsen.

I vurderingen av hvilket *skyldkrav* som skal gjelde, skiller Finanstilsynet mellom juridiske og fysiske personer. Finanstilsynet anfører at det bør oppstilles krav om objektivt ansvar med unntak for force majeure for juridiske personer. For fysiske personer mener Finanstilsynet at det bør oppstilles krav om forsett eller grov uaktsomhet. Forslagene er begrunnet i henvisning til løsninger i andre lover på området.

Finanstilsynet viser til at det må fastsettes en *øvre grense* for overtredelsesgebyrer. For AIF-loven er denne foreslått satt til 42 millioner kroner både for juridiske og fysiske personer, eller inntil 10 prosent av årsomsetningen for juridiske personer. Tilsvarende grense følger allerede av verdipapirfondloven.

Finanstilsynet vurderer i høringsnotatet om det er nødvendig og hensiktsmessig å innta særlige *utmålingsmomenter* i lovene. Etter tilsynets vurdering er dette ønskelig fordi det er gjort i andre lover som regulerer overtredelsesgebyr, og momentene kan bidra til å synliggjøre relevante forhold ved ileggelse og utmåling av overtredelsesgebyrer. Verdipapirfondloven inneholder allerede en slik ikke-uttømmende opplisting, og tilsvarende blir foreslått i AIF-loven.

For regulering av *oppfyllelsesfrist* peker Finanstilsynet på at den alminnelige fireukersfristen i forvaltningsloven § 44 femte ledd, supplert av reglene om *tvangsgrunnlag* i tvangsfullbyrdelsesloven § 7-2 bokstav d, innebærer at det ikke er behov for egne regler om oppfyllelsesfrist.

Finanstilsynet foreslår å følge løsningen i verdipapirhandeloven med tanke på *forsinkelsesrenter*. Forslaget innebærer at forsinkelsesrenter skal kunne kreves inn av Finanstilsynet, og at de gis kompetanse til dette gjennom hjemmel i forskrift.

Finanstilsynet foreslår en *foreldelsesfrist* på fem år som regnes fra overtredelsens opphør. Forslaget er begrunnet i rettssikkerhetshensyn og tilsvarende løsninger i verdipapirhandeloven, verdipapirsentralloven og referanseverdiloven. Finanstilsynets forhåndsvarsel om eller vedtak om overtredelsesgebyr virker fristavbrytende.

Finanstilsynet foreslår *taushetsplikt* for opplysninger om tiltak og sanksjoner knyttet til overtredelser dersom offentliggjøring kan føre til alvorlig uro på finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig skade. Taushetsplikten gjelder så lenge vilkårene er oppfylt og det kan inntre plikt til offentliggjøring på et senere tidspunkt.

Finanstilsynet drøfter også spørsmålet om det skal videreføres *parallelt strafferettslig sanksjons-*

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

spor. Finanstilsynet foreslår at et slikt parallelt spor opprettholdes ved siden av de foreslåtte reglene om overtredelsesgebyr. Finanstilsynet viser til at både foretaksstraff og overtredelsesgebyr er egnede virkemidler for å oppnå målet om størst mulig grad av etterlevelse av reglene på Finanstilsynets ansvarsområde. Finanstilsynet mener imidlertid at det vil kunne gi uheldige signaleffekter om overtredelsene avkriminaliseres og peker på at overtredelsene har stort skadepotensial.

6.3.4 Høringsmerknader

Til departementets høringsnotat

Advokatforeningen viser til at forskjellene i EØS-retten i flere tilfeller medfører inkonsistente sanksjonsregler på sammenliknbare overtredelser. De mener derfor at også ELTIF bør sanksjoneres på lik linje med de andre forordningene.

Angående bruk av overtredelsesgebyrer ved urettmessig oppnådd tillatelse, støtter advokatforeningen tilnærmingen med at det kun er bevisste feil som gir grunnlag for å ilegge overtredelsesgebyr. Advokatforeningen er imidlertid skeptisk til at vilkåret for dette vil bli for skjønnsmessig utformet. Advokatforeningen bemerker også at adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr for overtredelse av rettslig standard begrenses av legalitetsprinsippet.

Finans Norge støtter ikke forslaget om å innføre overtredelsesgebyrer for andre enn overtredelsene utpekt i EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene, og støtter heller ikke forslaget om å ilegge overtredelsesgebyr for overtredelse av ELTIF-forordningen. Finans Norge mener at det ikke er foretatt noen særskilt begrunnelse for behovet for å innføre strengere regler enn hva som følger av EU-retten. Foreningen mener at omfattende bruk av nasjonalt handlingsrom vil kunne virke etableringshindrende og konkurransevridende, i strid med investorenes interesser.

Verdipapirfondenes forening (VFF) mener det kan diskuteres om man strengt tatt har behov for flere virkemidler. Foreningen peker på flere forhold som gjør det viktig å ivareta rettssikkerheten.

Til Finanstilsynets høringsnotat

Advokatforeningen støtter i hovedsak forslagene om nye regler om overtredelsesgebyr, men etterlyser tydeligere saksbehandlingsregler som stiller krav til valg av sanksjonsspor på et tidlig tidspunkt

i saker om illeggelse av overtredelsesgebyr. Dette er ifølge Advokatforeningens syn nødvendig for å ivareta rettssikkerhetsgarantiene som følger av EMK og forvaltningsloven kapittel IX. Advokatforeningen mener også at det bør lovfestes at det ikke bør være adgang til å ilegge sanksjon dersom rettssikkerhetsgarantiene under forvaltningsloven kapittel IX og EMK ikke er ivaretatt under hele saksbehandlingsprosessen.

Advokatforeningen støtter forslaget om forsett eller grov uaktsomhet for fysiske personer og peker på at det er en særlig inngripende sanksjon, som ofte vil ha stor påvirkning på personens økonomiske situasjon. Advokatforeningen mener også det bør gjøres en grundigere vurdering av behovet for å opprettholde et parallelt strafferegime i hver enkelt lov.

NHO mener at et det er nødvendig å gjennomføre en bredere drøftelse av et eventuelt medvirkningsansvar for fysiske personer enn det Finanstilsynet har gjort dersom departementet ønsker å innføre dette. De viser videre til at et slikt medvirkningsansvar bør kreve separate vurderinger og klare handlingsnormer.

6.3.5 Departementets vurdering

6.3.5.1 Behov for endringer

Departementet mener at det er behov for endringer i AIF-loven og verdipapirfondloven, både når det gjelder mulighet for å sanksjonere bestemmelser i AIF-loven med overtredelsesgebyr på lik linje som for tilsvarende bestemmelser i verdipapirfondloven etter gjeldende rett, og når det gjelder mulighet for å sanksjonere overtredelser av bestemmelser i fondsforordningene.

For spørsmålet om behovet for å innføre regler om overtredelsesgebyr i AIF-loven som tilsvarende adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr etter verdipapirfondloven, slutter departementet seg i det vesentlige til Finanstilsynets begrunnelse. Departementet viser for det første til at risikoen for å bli ilagt overtredelsesgebyr vil kunne bidra til å sikre etterlevelsen av reglene. At reglene for forvaltere under tilsyn etterleves, er en grunnleggende forutsetning for et velfungerende marked. En adgang til å ilegge overtredelsesgebyrer vil igjen kunne føre til bedret investor- og forbrukerbeskyttelse. I tillegg til den preventive effekten vil tilliten til fondsområdet og finanssektoren generelt kunne styrkes.

For det andre viser departementet til at en adgang til å kunne ilegge overtredelsesgebyr i AIF-loven for overtredelser av regler som er av

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

samme karakter som de som kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr etter verdipapirfondloven, vil medføre et mer helhetlig regelverk. Likeartede overtredelser bør kunne sanksjoneres mest mulig likt, uavhengig av om overtredelsen er foretatt av et forvaltningsselskap for verdipapirfond eller forvalter av alternativt investeringsfond. Finanstilsynet har i sitt høringsnotat pekt på at flere foretak har tillatelse til å forvalte fond etter begge lovene.

Finanstilsynet fremhever også at risikoen for regelverksarbitrasje vil kunne reduseres ved at risikoen for en merkbar reaksjon ved overtredelse blir den samme, uavhengig av hvilken av de to lovene på fondsområdet som er overtrådt. Dette er departementet enig i. Endelig er det også av betydning for å kunne innføre overtredelsesgebyr at det vil innebære et mer fleksibelt reaksjonssystem, hvor det ikke nødvendigvis må reageres med straff dersom det skal sanksjoneres.

Hva gjelder vurderingen av adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr for overtredelse av fondsforordningene, anser departementet det som nødvendig med lovendring for å overholde forpliktelsene som følger av EuVECA-, EuSEF- og pengemarkedsfondsforordningene.

ELTIF-forordningen inneholder som nevnt ingen krav om at det innføres bestemmelser om sanksjoner. Departementet mener likevel at overtredelse av bestemmelser i ELTIF-forordningen som tilsvarende bestemmelser som skal sanksjoneres etter de øvrige forordningene, også bør sanksjoneres. Finanstilsynets behov for å sikre etterlevelse av reglene er etter departementets syn ikke mindre for denne forordningen. Tilsvarende er investorers og potensielle investorers behov for beskyttelse minst like stort ved investeringer i europeiske langsiktige investeringsfond. Etter departementets vurdering bør det kun innføres bestemmelser om sanksjoner for bestemmelser i ELTIF som har sitt motstykke i de øvrige tre forordningene. Sanksjoneringen vil derfor ikke være mer vidtgående, men sikre likeartede sanksjonsbestemmelser for likeartede overtredelser.

Det er nødvendig å ha sanksjonshjemler i AIF-loven og verdipapirfondloven. EuSEF, EuVECA-fond og ELTIF-er vil være alternative investeringsfond som er omfattet av AIF-lovens virkeområde. Pengemarkedsfond kan imidlertid etableres som UCITS-fond eller som alternative investeringsfond og er dermed omfattet enten av verdipapirfondloven eller AIF-loven. Det er derfor nødvendig å innta bestemmelser om sanksjoner i begge lovene for at Finanstilsynet skal ha tilstrekkelig sank-

sjonshjemmel overfor pengemarkedsfond, uavhengig av hvordan fondet er organisert.

Det er noen forskjeller mellom bestemmelsen om overtredelsesgebyr som Finanstilsynet har foreslått i AIF-loven og bestemmelsen i gjeldende verdipapirfondlov § 11-6. Departementet kan ikke se at det er hensiktsmessig at det er forskjeller mellom bestemmelsene om overtredelsesgebyr i disse to lovene. Departementet foreslår derfor noen endringer i verdipapirfondloven § 11-6 slik at denne samsvarer med andre bestemmelser om overtredelsesgebyr på finansmarkedsområdet.

6.3.5.2 Overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon

Overtredelsesgebyrer er den vanligste formen for administrativ sanksjon i norsk rett. Departementet anser at det er den mest egnede formen for administrativ sanksjon ved overtredelse av EØS-forpliktelsene som omtales i denne proposisjonen. Departementet viser også til at denne formen for administrativ sanksjon er valgt i UCITS-direktivet.

Justis- og beredskapsdepartementet peker i Prop. 62 L (2015–2016) på at overtredelsesgebyr er forbeholdt den offentligrettslige reguleringslovgivningen. I utgangspunktet skal overtredelsesgebyr benyttes for mindre alvorlige overtredelser. Det gjøres imidlertid unntak fra dette utgangspunktet ved brudd på den offentligrettslige reguleringen av næringsvirksomhet. På dette området åpnes det for ileggelse av større overtredelsesgebyrer for alvorlige overtredelser, både for foretak og fysiske personer. Departementet bemerker på denne bakgrunn at overtredelse av her omtalte fondsregelverk ligger i kjerneområdet for bruk av overtredelsesgebyr.

I sentrale lover på departementets område finnes det allerede, eller er under utredning, bestemmelser om overtredelsesgebyr. I hvitvaskingsloven § 40, verdipapirhandeloven § 21-4, lov om kredittvurderingsbyråer § 6 og revisorloven § 14-5 er det gitt bestemmelser om overtredelsesgebyr. Forslag om overtredelsesgebyrer i lov om nøkkelinformasjon om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter, finansforetaksloven, forsikringsvirksomhetsloven og forsikringsformidlingsloven er til vurdering i departementet.

Overtredelsesgebyrer vil etter departementets syn fungere både avskrekkende og effektivt. Departementet har i vurderingen av om overtredelsesgebyr skal foreslås innført, fulgt retningslinjene i Justis- og beredskapsdepartementets Prop. 62 L (2015–2016) kapittel 7.4.3.2. Disse innebærer at det bør vurderes konkret for den enkelte hands-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

lingsnorm om en overtredelse skal sanksjoneres. Det må videre legges vekt på at et mer inngripende virkemiddel ikke bør brukes hvis det samme målet kan nås med mindre inngripende tilgjengelige virkemidler, at overtredelsene i praksis blir søkt avdekket og håndhevet, samt at bruken av administrative sanksjoner skal være rettssikkerhetsmessig forsvarlig.

Hvorvidt overtredelsesgebyr er en egnet reaksjon, må altså avgjøres konkret i hvert enkelt tilfelle. Departementet viser til at overtredelsesgebyr bare skal benyttes dersom det er proporsjonalt og hensiktsmessig. Dersom samme formål kan oppnås ved andre forvaltningstiltak, skal dette benyttes.

Hensynet til forutberegnelighet og rettssikkerhet står sentralt i spørsmålet om forvaltningens adgang til å reagere med administrative sanksjoner. Det må foretas en avveining av behovet for å innføre administrative sanksjoner på den ene siden, mot hensynet til rettsikkerhet for dem som kan bli ilagt slik administrativ sanksjon på den andre. Legalitetsprinsippet, slik det også kommer til uttrykk i Grunnloven § 113 og EMK artikkel 7, medfører at inngrep i form av administrativ sanksjon må ha hjemmel i lov. Det må fremgå tilstrekkelig tydelig hvilke handlinger eller unnlater som kan føre til sanksjon ved overtredelse, og hvem som kan ilegges administrative sanksjoner.

Overtredelsesgebyrer er sanksjoner i den forstand at de har et pønalt formål. De utgjør straff etter EMK. Rettssikkerhetsgarantiene som følger av konvensjonen, vil dermed komme til anvendelse. Departementet viser også til at ileggelse av administrative sanksjoner er å anse som enkeltvedtak og er dermed underlagt reglene om saksbehandling i forvaltningsloven, herunder krav om forhåndsvarsel og begrunnelse. Kapittel IX i forvaltningsloven gir regler om saksbehandling ved ileggelse av administrative sanksjoner.

Etter departementets vurdering vil reglene som foreslås om administrative sanksjoner i denne proposisjonen, ikke være straff i Grunnlovens forstand, selv om reaksjonen, i tillegg til å ha en preventiv funksjon, kan oppleves som pønalt. Departementet viser til at det overordnede formålet med administrative sanksjoner her er å bidra til tilstrekkelig investorbeskyttelse og tillit til fondsmarkedet.

Departementet viser videre til at reglene om administrative sanksjoner foreslås utformet slik at Finanstilsynet *kan* fatte vedtak om ileggelse. Finanstilsynets faglige vurdering vil være bestemmende for om slike sanksjoner skal ilegges. Departementet legger til grunn at Finanstilsynet

har solid kompetanse om anvendelsen av regelverket som skal sanksjoneres, og at tilsynet har tilstrekkelig kunnskap om norsk forvaltningsrett og rettigheter etter EMK, samt tilfredsstillende rutiner og praksis. Vedtak om administrative sanksjoner vil kunne påklages til departementet.

Advokatforeningen har etterlyst tydeligere saksbehandlingsregler som stiller krav til valg av sanksjonsspor på et tidlig tidspunkt i saker om ileggelse av overtredelsesgebyr. Til dette bemerker departementet at Justis- og beredskapsdepartementet i Prop. 62 L (2015–2016) bemerker at forvaltningslovens regler gir et godt grunnlag for å behandle saker om administrative sanksjoner. Departementet legger til grunn at Finanstilsynets antagelse om at en overtredelse vil kunne resultere i overtredelsesgebyr, vil fremgå av dets forhåndsvarsel.

Advokatforeningen mener også at det bør lovfestes at det ikke bør være adgang til å ilegge sanksjon dersom rettssikkerhetsgarantiene under forvaltningsloven kapittel IX og EMK ikke er ivaretatt under hele saksbehandlingsprosessen. Departementet bemerker at en eventuell feil ved saksbehandlingen på vanlig måte vil måtte vurderes etter forvaltningsloven § 41 og at betydningen av saksbehandlingsfeil vil måtte bero på en konkret vurdering av hvert enkelt tilfelle.

Overtredelsesgebyr for overtredelse av bestemmelser i AIF-loven

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om adgang til å ilegge overtredelsesgebyr i AIF-loven for overtredelser av regler som er av samme karakter som bestemmelsene som etter gjeldende rett kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr etter verdipapirfondloven. Departementet kan ikke se grunner for at det skal være vesentlige forskjeller mellom AIF-loven og verdipapirfondloven på dette punktet.

Dette innebærer at overtredelsesgebyr vil kunne ilegges ved brudd på bestemmelsene om tillatelse og registrering, jf. §§ 1-4 og 2-2, utpeking av forvalter, jf. § 2-1, varslingsplikt og endringer i forutsetningene for tillatelsen, jf. § 2-8, krav til foretakets ledelse, jf. § 2-5, organisering av virksomheten, jf. § 3-1, god forretningsskikk og håndtering av interessekonflikter, jf. §§ 3-2 og 3-3, utkontraktering og risikostyring, jf. §§ 3-5 og 3-7, finansiell giring, likviditetsstyring og verddivurdering, jf. §§ 3-8 til 3-10, informasjonsplikter, jf. kapittel 4, depotmottakers plikter, jf. §§ 5-1 til 5-3, plikt til å gi melding til Finanstilsynet om markedsføring av alternative investeringsfond i andre EØS-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

stater, jf. § 6-2 første og tredje ledd, markedsføring i Norge av alternative investeringsfond til profesjonelle investorer i strid med §§ 6-1, 6-4 eller 6-5, markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer uten å oppfylle kravene i kapittel 7 om tillatelse, nøkkelinformasjon, god forretningsskikk, dokumentasjonsplikt og språk mv., og forvaltning av alternativt investeringsfond i en annen EØS-stat mv. i strid med § 8-1. Overtredelsesgebyr vil også kunne ilegges for overtredelse av forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene. Finanstilsynet har også foreslått at det kan ilegges overtredelsesgebyr når tillatelse er basert på uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.

Overtredelsesgebyr for overtredelse av bestemmelser i fondsforordningene

Departementet mener at det er flere overtredelser av forordningene som bør kunne føre til ilegging av overtredelsesgebyr. Overtredelsene som forordningene gir anvisning på at skal kunne sanksjoneres, er på flere områder sammenlignbare. De behandles derfor samlet i det følgende.

Overtredelsesgebyr bør etter departementets syn kunne ilegges når tillatelse eller registrering er oppnådd på bakgrunn av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, ved urettmessig benyttelse av fondsbetegnelsene, ved brudd på krav til porteføljesammensetning, tillate investeringer, verdsetting, styring, dokumentasjon og markedsføring.

Departementet mener altså at det bør kunne ilegges overtredelsesgebyr når *tillatelse eller registrering er oppnådd på bakgrunn av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter*. EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav e pålegger kompetente myndigheter å reagere når fondet er blitt registrert i strid med forordningens artikkel 14, ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter. EuSEF artikkel 22 nr. 1 bokstav e har tilsvarende formulering for overtredelse av forordningens artikkel 15.

Pengemarkedsfondsforordningen har i artikkel 41 nr. 1 bokstav c krav om reaksjon når tillatelse er oppnådd på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter i strid med forordningens artikkel 4 eller 5. Departementet foreslår at tillatelse oppnådd i strid med ELTIF artikkel 5 eller 6, ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter også kan sanksjoneres.

Departementet viser til Finanstilsynets vurdering i høringsnotat *Overtredelsesgebyr og ledelses-*

karantene i finansforetaksloven mv. i punkt 2.3.2.2 om overtredelsesgebyr ved tillatelse gitt på feil grunnlag. Tilsynet uttaler:

«Finanstilsynet legger til grunn at hjemmelen til å ilegge overtredelsesgebyr der noen har fått tillatelse basert på uriktige opplysninger, i praksis vil bli benyttet der det er gitt bevisst uriktige opplysninger eller lignende, og ikke der det dreier seg om trykkfeil eller andre små ubevisste feil i opplysninger, som ikke har hatt betydning for Finanstilsynets vurdering av søknaden.»

Departementet legger til grunn at overtredelsesgebyr bare skal benyttes når det fremstår som hensiktsmessig og proporsjonalt. Departementet mener i likhet med Finanstilsynet at det neppe vil være hensiktsmessig å ilegge overtredelsesgebyr ved trykkfeil uten betydning for Finanstilsynets vurdering. Det er samtidig viktig av hensyn til forbruker- og investorbeskyttelse at Finanstilsynet har mulighet til å bruke effektive virkemidler mot forvaltningsselskaper eller forvaltere dersom de har oppnådd registrering eller tillatelse for eksempel ved villedelse av Finanstilsynet.

Departementet mener videre at overtredelsesgebyr bør kunne ilegges når *fondsbetegnelsene er blitt benyttet urettmessig*. Etter EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav c skal det treffes tiltak dersom betegnelsen «EuVECA» benyttes uten registrering i overensstemmelse med artikkel 14 og 14a. Etter artikkel 21 nr. 1 bokstav d skal det reageres dersom betegnelsen «EuVECA» benyttes til markedsføring av fond som ikke er etablert i overensstemmelse med artikkel 3 bokstav b nr. iii, som stiller krav om at fondet må være etablert på en medlemsstats territorium. Tilsvarende følger av EuSEF artikkel 22 nr. 1 bokstav c som krever reaksjoner når betegnelsen «EuSEF» benyttes uten at det er foretatt registrering i samsvar med artikkel 15 og 15a. Etter bokstav d skal det reageres ved anvendelse av betegnelsen «EuSEF» når det ikke er foretatt etablering i overensstemmelse med artikkel 3 bokstav b nr. iii, som i likhet med EuVECA stiller krav om at fondet må være etablert på en medlemsstats territorium.

Det er etter departementets syn viktig at Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyrer for overtredelse av disse bestemmelsene. Finanstilsynet må kunne benytte kompetansen til å ilegge gebyr ved urettmessig bruk av «EuVECA» og «EuSEF», så vel som av «europeisk venturekapitalfond», «europeisk sosialt entreprenørskaps-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

fond», og for øvrig alle betegnelser som bevisst etterlater inntrykk om at det er tale om slike fond.

Pengemarkedsfondsforordningen stiller krav om at det skal reageres når en forvalter har anvendt betegnelsen pengemarkedsfond eller annen betegnelse som gir dette inntrykket i strid med forordningens artikkel 6. Betegnelsene «ELTIF» og «europaisk langsiktig investeringsfond» er etter ELTIF artikkel 4 forbeholdt fond som har fått tillatelse etter forordningen.

Potensielle investorer må ikke villedes til å tro at de investerer i EuVECA-, EuSEF, ELTIF eller pengemarkedsfond dersom dette faktisk ikke er tilfelle. Finanstilsynet bør derfor kunne ilegge overtredelsesgebyrer for effektivt å forhindre useriøse aktører i å benytte disse betegnelse.

Departementet mener at det også bør kunne ilegges overtredelsesgebyr ved *brudd på krav til sammensetning av portefølje, for hvilke investeringer det er tillatt å foreta, og ved brudd på verdsettelsesreglene*. Etter EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav a skal kompetente myndigheter treffe passende tiltak hvis kravene om porteføljesammensetning i forordningens artikkel 5 ikke er overholdt. På samme måte er det i EuSEF artikkel 22 nr. 1 bokstav a påkrevd med reaksjon dersom porteføljekravene i artikkel 5 ikke er fulgt.

I pengemarkedsfondsforordningens artikkel 41 nr. 1 bokstav b er det inntatt krav om reaksjon dersom ett eller flere av porteføljekravene i forordningens artikkel 17, 18, 24 eller 25 ikke overholdes. I pengemarkedsfondsforordningen er det også inntatt krav om reaksjon fra kompetent myndighet dersom kravene til hva det kan investeres i, som fremgår av forordningens artikkel 9 til 16, ikke følges. Det samme gjelder overtredelse av reglene om verdsettelse i artikkel 29–34, jf. artikkel 41 nr. 1 bokstav g. Pengemarkedsfondsforordningen artikkel 41 nr. 1 bokstav e oppstiller krav om tiltak dersom ett eller flere av kravene om intern kredittkvalitetsvurdering i artikkel 19 eller 20 ikke overholdes.

ELTIF artikkel 13 inneholder regler om porteføljesammensetning og diversifisering og artikkel 15 inneholder regler om konsentrasjon og bestemmer bl.a. at et ELTIF ikke kan erverve mer enn 25 prosent av andelene i et enkelt ELTIF, EuSEF eller EuVECA-fond.

Forordningene oppstiller her krav om tiltak ved overtredelse av sentrale forpliktelser. Det er nødvendig for å realisere formålet med forordningene og ivareta den nødvendige beskyttelsen av investorene at disse forpliktelsene etterleves. Departementet anser det som et effektivt virke-

middel for Finanstilsynet at overtredelser kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Departementet mener endelig at også *brudd på krav til styring, opplysningsplikt og dokumentasjon samt markedsføring* bør kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Etter EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav h og i skal kompetente myndigheter treffe tiltak dersom forvalteren unnlater å overholde kravene i artikkel 12 om årsrapport og reglene om opplysningsplikt overfor investorer i artikkel 13. Det samme fremgår av EuSEF artikkel 22 nr. 1, med samme henvisninger.

EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav b pålegger den kompetente myndigheten å treffe tiltak dersom forvalteren i strid med forordningens artikkel 6 markedsfører andeler overfor ikke-kvalifiserte investorer. Tilsvarende følger av EuSEF artikkel 22 nr. 1 bokstav b, som krever reaksjoner dersom det er foretatt markedsføring overfor ikke-kvalifiserte investorer i strid med forordningens artikkel 6.

Etter EuVECA artikkel 21 nr. 1 bokstav f og g og EuSEF artikkel 22 nr. 1 bokstav f og g er kompetent myndighet forpliktet til å reagere når forvalteren i strid med forordningens artikkel 7 bokstav a ikke handler ærlig, rettferdig eller med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet, og i strid med artikkel 7 bokstav b ikke anvender egnede retningslinjer og fremgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis.

Departementet viser til at alle kravene i artikkel 7 bokstav a til g er sentrale for beskyttelsen av investorer og tilliten til fondsmarkedet. Departementet viser til at bokstav c gjelder krav til at forvalteren skal fremme fondets interesse, bokstav d gjelder krav til valg av investeringer, bokstav e gjelder krav til kunnskap om investeringene, bokstav f gjelder krav til rettferdig behandling av investorene og bokstav g inneholder et forbud mot at én investor får ubegrunnede fordeler. Departementet vil derfor fremheve at det ikke gir god mening å skille kravene som følger av artikkel 7 bokstav a og b, fra de andre kravene som følger av artikkel 7.

Advokatforeningen har i sitt høringssvar gitt uttrykk for at det etter legalitetsprinsippet må foretas en konkret vurdering av den enkelte handlingsnorm ved sanksjonering av regler om god forretningsskikk, og viser videre til at det er forskjell på hvilken veiledning som er tilgjengelig for aktørene om rettslige standarder.

Departementet peker på at alle kravene i EuVECA/EuSEF artikkel 7 utgjør sentrale bestemmelser for å gi tilstrekkelig investorbeskyttelse, noe som igjen er sentralt for tilliten til fonds-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

markedet. Selv om ordlyden i flere av bestemmelsene er forholdsvis vidt formulert, mener departementet at hensyn til tilstrekkelig forutberegnelighet vil være ivaretatt også når det gis hjemmel til å ilegge gebyr ved overtredelse av disse. Bestemmelsene kan sammenlignes med krav til god forretningsskikk, som det i en rekke regelverk på finansmarkedsområdet kan ilegges gebyr for brudd på. I lys av disse momentene foreslår derfor departementet at det gis hjemmel til å kunne ilegge gebyr etter bokstav a til g, og ikke bare bokstav a og b, som er de som er nevnt i forordningen artikkel 22. Dette er i samsvar med betraktningene til Finanstilsynet i høringsnotatet *Overtredelsesgebyr og ledelseskantene i finansforetaksloven mv.*

Etter pengemarkedsfondsforordningen artikkel 41 nr. 1 bokstav f er det påkrevd med reaksjon dersom fondet eller forvalteren unnlater å overholde ett eller flere av kravene om styring, dokumentasjon eller gjennomsiktighet i strid med artikkel 21, 23, 26, 27 eller 36. ELTIF oppstiller i artikkel 23, 24 og 25 krav om gjennomsiktighet og opplysninger. Artikkel 28 og 30 oppstiller krav i forbindelse med markedsføring overfor ikke-profesjonelle investorer og artikkel 31 gjelder markedsføring generelt. Departementet mener at disse, i likhet med i de øvrig omtalte forordningsbestemmelsene, bør omfattes av Finanstilsynets sanksjonskompetanse.

Reglene om markedsføring av fond er sentrale for å sikre at potensielle investorer får tilstrekkelig informasjon, og at denne informasjonen er korrekt. Mulighet for håndhevelse av at krav om dokumentasjon, gjennomsiktighet og opplysninger overfor investorer følges, er sentralt for å oppnå effektiv ivaretagelse av investorbeskyttelsen. Departementet anser at Finanstilsynet også her bør ha kompetanse til å kunne ilegge gebyrer om overtredelsen tilsier det.

Departementet viser til utkast til endring av verdipapirfondloven § 11-6 og utkast til ny § 9-6 i AIF-loven.

6.3.5.3 Hvem som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr og skyldkrav

Departementet legger til grunn det alminnelige utgangspunktet om at overtredelsesgebyr kan ilegges den forbudet eller påbudet (handlingsnormen) retter seg mot.

Departementet viser til at *juridiske personer* ikke kan utvise skyld. Departementet finner ikke grunn til å fravike forvaltningsloven § 46 første ledd som fastsetter at foretak kan ilegges adminis-

trative sanksjoner selv om ingen enkeltperson har utvist skyld. Dette innebærer at overtredelsesgebyr kan ilegges både i tilfeller der overtrederen kan identifiseres, så vel som ved anonyme og kumulative feil.

Finanstilsynet viste i sitt høringsnotat til Justis- og beredskapsdepartementets vurdering av spørsmålet om unntak for *force majeure* og hendelige uhell i punkt 10.3.2 i Prop. 62 L (2015–2016). Departementet slutter seg til disse vurderingene, men finner ikke behov for å lovfeste unntaket.

Etter departementets vurdering bør også Finanstilsynet ha hjemmel til å ilegge *fysiske personer* overtredelsesgebyr. Dette reiser blant annet spørsmål om *hvilke* fysiske personer som skal kunne ilegges overtredelsesgebyr. Av verdipapirfondloven § 11-6 andre ledd følger det at overtredelsesgebyr kan ilegges styremedlemmer, daglig leder og faktisk leder i foretaket. Departementet peker på at det i første rekke vil være disse personene det vil være aktuelt å ilegge overtredelsesgebyr, men at det ikke er nødvendig, og heller ikke ønskelig, å avgrense kretsen på denne måten i lovs form. Departementet viser til at det er viktig for sanksjonens effektivitet at det er adgang til å sanksjonere personer som har en sentral rolle i lovbruddet, uavhengig av deres formelle rolle i foretaket. Etter departementets vurdering bør det på denne bakgrunn ikke være en avgrensning i lovteksten av hvilke personer som kan ilegges overtredelsesgebyr knyttet til deres rolle i foretaket.

Departementet viser videre til at reglene i både verdipapirfondloven og AIF-loven i hovedsak retter seg mot juridiske personer. Fysiske personer vil gjennom medvirkningsansvaret kunne ilegges overtredelsesgebyr for overtredelse av disse. Departementet foreslår derfor, i tråd med Finanstilsynets forslag i høringsnotatet, en klargjøring av at medvirkning kan sanksjoneres på samme måte som hovedovertredelsen. Departementet viser til at bestemmelsen om medvirkning kan benyttes til å holde både juridiske og fysiske personer ansvarlige dersom de har medvirket til hovedovertredelsen.

For *fysiske personer* må det oppstilles krav om utvist skyld, jf. også Justis- og beredskapsdepartementets vurdering i punkt 11.6 i Prop. 62 L (2015–2016). Departementet legger til grunn at forsett uansett vil kunne medføre overtredelsesgebyr. Departementet mener til forskjell fra Finanstilsynet at det også bør kunne ilegges overtredelsesgebyr ved alminnelig uaktsom overtredelse, til forskjell fra kvalifisert uaktsomhet.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

I verdipapirfondloven § 11-6 andre ledd oppstilles det krav om forsett eller grov uaktsomhet. Dette er ikke nærmere begrunnet i forarbeidene, utover en henvisning til at overtredelsesgebyrer unntaksvis kan ilegges overfor fysiske personer. Finanstilsynet har i sitt høringsnotat konstatert at det varierer mellom de ulike lovene på finansmarkedsområdet om det oppstilles krav om simpel eller kvalifisert uaktsomhet. Finanstilsynets forslag om grov uaktsomhet er ikke nærmere begrunnet.

Etter departementets vurdering vil det være tilstrekkelig for illeggelse av overtredelsesgebyr at det er utvist simpel uaktsomhet. I Prop. 62 L (2015–2016) kommenterte Justis- og beredskapsdepartementet at det ikke nødvendigvis skal oppstilles strengere skyldkrav enn simpel uaktsomhet for overtredelser begått i næringsvirksomhet. Departementet mener at hensynet til prevensjon og effektivitet tilsier at alminnelig uaktsomhet skal kunne føre til illeggelse av overtredelsesgebyr. Departementet viser videre til at verdipapirfondsområdet er et gjennomregulert næringsområde hvor det stilles betydelige krav til aktørene på bakgrunn av de sentrale samfunnshensynene regelverket skal ivareta.

Departementet viser også til at graden av utvist skyld er et moment i vurderingen av om det skal ilegges overtredelsesgebyr, og i så fall størrelsen på gebyret, jf. nedenfor i neste punkt. Spørsmålet om grad av utvist uaktsomhet hører, etter departementets syn, hjemme i denne vurderingen.

6.3.5.4 Øvre beløpsgrense og utmålingsmomenter mv.

Etter forvaltningsloven § 44 andre ledd kan overtredelsesgebyr ilegges etter faste satser eller utmåles individuelt. Uansett skal det fastsettes en øvre grense for overtredelsesgebyret.

Finanstilsynet foreslo i sitt høringsnotat å sette den øvre grensen for overtredelsesgebyr i AIF-loven tilsvarende grensen som allerede følger av verdipapirfondloven. Den øvre rammen for verdipapirfondloven følger av forskrift til verdipapirfondloven (FOR-2011-12-21-1467) § 11-3. For juridiske personer er grensen 42 millioner kroner eller inntil 10 prosent av årsomsetningen, jf. andre ledd. For fysiske personer er grensen 42 millioner kroner eller inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen dersom overtredelsesgebyret blir høyere ved denne beregningen, jf. § 11-3 tredje ledd.

Departementet deler Finanstilsynets oppfatning om at den øvre grensen for overtredelsesgebyr bør være den samme i AIF-loven og verdipapirfondloven, og foreslår derfor samme øvre grense for overtredelsesgebyr i AIF-loven som i dag følger av verdipapirfondforskriften. Etter departementets vurdering bør imidlertid den øvre grensen for overtredelsesgebyr fastsettes i lov, ikke i forskrift. Dette gjelder både for overtredelser av AIF-loven og verdipapirfondloven. Det vises til forslag til ny § 9-6 i AIF-loven og forslag til ny § 11-6 i verdipapirfondloven.

Verdipapirfondloven bygger på at overtredelsesgebyr utmåles individuelt. Departementet foreslår samme løsning for AIF-loven. I verdipapirfondforskriften § 11-3 første ledd, gitt med hjemmel i verdipapirfondloven § 11-6 tredje ledd, er det inntatt en ikke-uttømmende liste over momenter det kan legges vekt på i vurderingen av om det skal ilegges overtredelsesgebyr, og eventuelt størrelsen på gebyret. Finanstilsynet har foreslått tilsvarende liste i AIF-loven av hensyn til ensartet lovgivning og synliggjøring av forhold som kan være relevante ved vurderingen.

Listen over momenter inkluderer overtredelsens grovhet og varighet, graden av skyld hos overtrederen, overtrederens økonomiske evne, oppnådd fortjeneste eller unngått tap, tap påført tredjemann, skadevirkning for velfungerende markeder, samarbeidsvilje med myndighetene, tidligere overtredelser og overtrederens tiltak for å hindre gjentakelse.

Departementet minner om at opplistingen i særlovgivning suppleres av forvaltningslovens opplisting av momenter det kan ses hen til. For vurderingen som skal foretas ved illeggelse av overtredelsesgebyr overfor fysiske personer, er dette av mindre betydning fordi momentene i stor grad er sammenfallende. For illeggelse av overtredelsesgebyr overfor foretak skal det etter forvaltningsloven § 44 tredje ledd andre punktum jf. § 46 andre ledd blant annet også legges vekt på sanksjonens preventive virkning, om foretaket kunne forebygget overtredelsen ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak, om overtredelsen er begått for å fremme foretakets interesser, om foretaket har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen, om det foreligger gjentakelse og om lovbruddet blir møtt med andre reaksjoner.

Departementet peker på at synliggjøring av forhold det kan legges vekt på, sikrer forutberegnelighet og likebehandling i sammenlignbare tilfeller. Departementet bemerker samtidig utgangspunktet lagt til grunn av Justis- og beredskapsde-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

partementet i Prop. 62 L (2015–2016) punkt 13.3.4 om at overtredelsesgebyr som utgangspunkt skal settes så høyt at formålet med gebyret oppfylles.

Departementet påpeker at også på dette området bør verdipapirfondloven endres i tråd med forslaget til endringer i AIF-loven, slik at det også i verdipapirfondloven fremgår hvilke momenter det skal legges vekt på. Departementet viser til lovforslaget § 11-6 A.

6.3.5.5 Oppfyllelsesfrist og tvangsfullbyrdelse

Fristen for å betale overtredelsesgebyr er fire uker fra vedtak ble truffet, med mindre annet følger av vedtaket eller senere beslutning, jf. forvaltningsloven § 44 femte ledd. Departementet mener derfor at det ikke er nødvendig å ta inn bestemmelser om dette i verdipapirfondloven eller AIF-loven.

På samme måte er det heller ikke nødvendig med egne regler om at vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg, da dette følger av lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse (tvangsfullbyrdsloven) § 7-2 bokstav d. Det følger av bestemmelsen at beslutning om administrativ sanksjon og eventuelle tilknyttede renter, er gjenstand for tvangsgrunnlag.

Departementet slutter seg også til Finanstilsynets forslag om å gi departementet hjemmel til å gi forskrift om forsinkelsesrente. Forslaget bygger på vurderingen i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.8. Departementet fastholder at det ikke er hensiktsmessig med en egen regel om forsinkelsesrenter, og foreslår derfor å endre verdipapirfondloven også på dette punktet. Finanstilsynet har avtale med Statens Innkrevingsentral om innkreving av overtredelsesgebyr. For overtredelsesgebyr som kreves inn av Statens Innkrevingsentral, følger plikten til å betale forsinkelsesrenter av lov om Statens Innkrevingsentral § 7 første ledd, med mindre det er gjort unntak i tilhørende forskrift.

Departementet viser til forslag til ny § 9-6 tiende ledd i AIF-loven og endring i verdipapirfondloven § 11-6 tiende ledd.

6.3.5.6 Foreldelse

Etter verdipapirfondloven § 11-6 femte ledd foreldes adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr to år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.

Finanstilsynet har i sitt høringsnotat foreslått en foreldelsesfrist for adgangen til å ilegge over-

tredelsesgebyr på fem år i AIF-loven. Forslaget er begrunnet i rettssikkerhetshensyn og forslaget tilsvarende bestemmelser om dette i verdipapirhandelloven, verdipapirsentralloven og referanseverdi-loven.

Departementet slutter seg i all hovedsak til Finanstilsynets vurdering og forslag. Departementet viser også til vurderingen av spørsmålet i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.6.5.7 og Prop. 127 LS (2018–2019) punkt 6.7.4). Departementet fastholder at man risikerer at alvorlige overtredelser ikke vil kunne sanksjoneres administrativt fordi foreldelsen inntreffer før det er praktisk mulig å skaffe tilstrekkelig grunnlag for en sak. Det kan ta relativt lang tid fra overtredelsen finner sted til den materialiserer seg, og dermed også oppdages. Det må ofte foretas omfattende og tidkrevende undersøkelser for å konstatere overtredelse. Disse hensynene tilsier samlet sett at foreldelsesfristen bør være fem år.

Etter verdipapirfondloven § 11-6 femte ledd foreldes adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr to år etter at overtredelsen er opphørt. Av Prop. 154 L (2015–2016) fremgår det at fristen er begrunnet i tilsvarende frist i straffeloven § 86 og akvakulturloven § 30. Departementet viser til de spesielle hensynene som gjør seg gjeldende på fondsområdet, og foreslår på denne bakgrunn og i samsvar med argumentene ovenfor at foreldelsesfristen i verdipapirfondloven utvides fra to til fem år.

Departementet viser til forslaget i AIF-loven § 9-6 niende ledd og endring av verdipapirfondloven § 11-6 niende ledd.

6.3.5.7 Parallelt straffespor

Både verdipapirfondloven og AIF-loven har bestemmelser om adgang til å ilegge straff for nærmere bestemte overtredelser.

Advokatforeningen har påpekt at det bør begrunnes nærmere hvorfor man beholder et parallelt straffespor ved siden av administrative sanksjoner og at det bør skje i relasjon til hvert enkelt område.

Departementet foreslår ikke å innføre nye straffehjemler for overtredelse av forordningene. Dersom forvaltere av slike fond ikke samtidig har overtrådt bestemmelser som kan medføre straff etter verdipapirfondloven eller AIF-loven, vil slike overtredelser bare kunne sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Departementet mener samtidig at det er riktig å innføre regler om overtredelsesgebyr i AIF-loven ved siden av de eksisterende straffebudene,

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

på samme måte som i verdipapirfondloven. Departementet viser for øvrig til at for eksempel også hvitvaskingsloven og verdipapirhandelloven har parallelle straffespor. Departementet viser generelt til vurderingene som ble gjort i forarbeidene til hvitvaskingsloven og verdipapirhandelloven.

Departementet viser videre til at det vil være hensiktsmessig å ha et parallelt sanksjonsspor. Å ha ulike reaksjonsmuligheter vil innebære at Finanstilsynet har et mer fleksibelt sanksjonssystem som i større grad vil være tilpasset de aktuelle overtredelsene. Departementet viser til at både foretaksstraff og overtredelsesgebyr er egnede virkemidler for å oppnå målet om størst mulig grad av etterlevelse av reglene på området. Departementet legger til grunn at foretaksstraff er forbeholdt tilfeller der overtredelsens art, omfang, virkning eller utvist skyld taler for en straffereaksjon.

Departementet peker samtidig på at det er uheldig å avkriminalisere disse overtredelsene, og at det vil kunne gi uheldige og uønskede signaler om alvorligheten av eventuelle overtredelser. Dette er særlig uheldig fordi overtredelse av bestemmelsene har stort skadepotensiale.

Departementet viser til forvaltningsloven § 47 og straffeprosessloven § 229 tredje ledd for å sikre en eventuell samlet reaksjonsfastsettelse. Finanstilsynet og påtalemyndigheten vil måtte konsultere hverandre og samordne forfølgning for å unngå en ikke-koordinert dobbeltforfølgning. Dette er særlig viktig av hensyn til forbudet mot dobbeltstraff i EMK.

Departementet viser til at det i denne omgang ikke har vært på høring forslag til endring av straffebestemmelsen i verdipapirfondloven og AIF-loven. Departementet foreslår derfor ikke endringer i straffebestemmelsene i verdipapirfondloven eller AIF-loven.

6.4 Ledelseskarantene

6.4.1 Gjeldende rett

Det er ikke regler om adgang til å ilegge forbud mot å utøve ledelsesfunksjon verken i verdipapirfondloven eller lov om forvaltning av alternative investeringsfond.

6.4.2 EØS-rett

Det følger av UCITS-V-direktivet artikkel 99 nr. 6 bokstav d at tilsynsmyndigheten skal kunne ilegge et midlertidig forbud, eller ved alvorlige overtredelser et varig forbud, mot å inneha ledel-

sesfunksjoner i foretaket eller i andre foretak ved overtredelser av nasjonale bestemmelser som gjennomfører direktivet.

Verken AIFM-direktivet, EuVECA-forordningen, EuSEF-forordningen, ELTIF-forordningen eller pengemarkedsfondsforordningen inneholder bestemmelser om forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner. Alle rettsaktene inneholder imidlertid regler om at myndighetene skal ha tilgjengelig tilstrekkelige og avskrekkende reaksjonsmidler ved brudd på rettsaktene.

6.4.3 Finanstilsynets vurdering

I Finanstilsynets høringsnotat *Overtredelsesgebyr og ledelseskarantene i finansforetaksloven mv.* har Finanstilsynet foreslått at Finanstilsynet kan ilegge ledelseskarantene ved overtredelse av blant annet verdipapirfondloven og AIF-loven. Forslag om illeggelse av ledelseskarantene er utformet som administrative tiltak, til forskjell fra administrative sanksjoner. Vedtak om ledelseskarantene vil være framoverskuende og dermed ikke ha et pønalt formål.

Finanstilsynets forslag bygger på at vedtak om ledelseskarantene i prinsippet skal kunne benyttes ved overtredelser av alle bestemmelser i de aktuelle lovene forslaget behandler. Det er dermed ikke nødvendig å presisere hvilke enkeltbestemmelser i lovene som kan medføre ledelseskarantene ved overtredelse. Finanstilsynet fremhever at et vedtak om illeggelse av forbud mot å inneha ledelsesfunksjon må treffes i medhold av loven foretaket er underlagt.

Finanstilsynet har foreslått at et vedtak om ledelseskarantene i utgangspunktet ikke skal være tidsbegrenset. En tidsbegrensning kan etter Finanstilsynets vurdering gi et feilaktig inntrykk av at en person uten videre er skikket ved utløpet av tidsbegrensningen. Dette er imidlertid ikke til hinder for at Finanstilsynet kan omgjøre vedtaket på et senere tidspunkt ved en fornyet vurdering.

Finanstilsynet understreker i sitt forslag at forbud mot å inneha ledelseskarantene kommer i tillegg til reglene om at ledelsen skal være egnet, jf. verdipapirfondloven § 2-3 første ledd og AIF-loven § 2-5.

6.4.4 Høringsmerknader

Advokatforeningen mener at normen for vurdering av egnethet og ledelseskarantene må være den samme. Advokatforeningen mener videre at vedtak om dette som hovedregel bør være tidsbegrenset. Advokatforeningen begrunner dette ut

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

fra hensynet til forutberegnelighet for personen vedtaket retter seg mot, og at en lengstetid vil bidra til at like tilfeller behandles likt.

Advokatforeningen mener videre at Finanstilsynet i senere egnethetsvurderinger av personen ikke skal ha anledning til å vektlegge forholdene som lå til grunn for vedtaket når tidsbegrensningen er utløpt eller forhold hvor ledelseskarantene ble vurdert, men ikke fattet vedtak. Til støtte for dette synet viser foreningen til politiregisterloven som oppstiller krav til politiattester om hvor lang periode forholdet skal fremgå. Advokatforeningen mener at det ikke er noen grunn til at en lovover-treders vern skal være bedre ved sanksjoner som er å anse som straff etter Grunnloven, enn ved administrative sanksjoner.

Finans Norge etterlyser begrunnelse for hvorfor Norge skal innføre strengere regler om ledelseskarantene enn EU generelt og våre nordiske naboland spesielt. *Finans Norge* mener også at de personvernsrettslige konsekvensene av å ilegge ledelseskarantene bør vurderes nærmere.

6.4.5 Departementets vurdering

Forbud mot å inneha ledelsesfunksjon som forvaltningstiltak

Finanstilsynet har foreslått at det i både verdipapirfondloven og AIF-loven tas inn hjemmel for Finanstilsynet til å ilegge forbud mot å ha ledelsesfunksjon (ledelseskarantene). Slikt forbud kan etter Finanstilsynets utkast bare anvendes ved overtredelse av loven dersom vedkommende har begått eller medvirket til et lovbrudd og lovbruddet medfører at vedkommende må anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon i et foretak som må ha tilatelse til å drive virksomhet etter loven.

Et slikt vedtak er et forvaltningstiltak, til forskjell fra en administrativ sanksjon.

Finans Norge har i høringen uttalt at de ikke støtter at det innføres ledelseskarantene når dette ikke følger av våre EØS-forpliktelser. Etter deres syn er det ikke foretatt noen særskilt vurdering eller dokumentert et behov for slike regler, og det anføres at det er viktig å sikre likeverdige og konkurransedyktige rammesvilkår. Etter departementets vurdering er det ønskelig at Finanstilsynet kan ilegge forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner for å bidra til å sikre tilliten til fondsforvaltere og bransjen som sådan. Regler om ledelseskarantene kan, etter departementets oppfatning, bidra til å holde aktører ansvarlige på en tydelig måte, og det vil også kunne ha en preventiv effekt. Etter departementets syn er ledelseskarantene et viktig

tiltak for Finanstilsynet, et tiltak som i visse situasjoner kan være mer egnet enn andre forvaltningstiltak og sanksjoner. Departementet vurderer det derfor slik at ledelseskarantene både er et egnet og hensiktsmessig tiltak for Finanstilsynet. Etter departementets vurdering er det derfor ikke avgjørende at regelverket på dette området er noe forskjellig fra en del andre EØS-stater. Departementet vil også påpeke at EØS-retten nettopp gir et nasjonalt handlingsrom i dette tilfellet slik at nasjonale myndigheter skal kunne vurdere hvilke løsninger som er best egnet.

Etter departementets vurdering er det heller ikke rettssikkerhetsmessige betenkeligheter som tilsier at det ikke bør innføres en generell hjemmel til å ilegge ledelseskarantene i verdipapirfondloven og AIF-loven.

Etter departementets syn vil også prosessen effektiviseres og øke forutberegneligheten og rettssikkerheten til den enkelte fordi vedtaket vil kunne komme på et tidligere stadium og vil gi selvstendig klagerett for den vedtaket retter seg mot, jf. også vurderingen i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.7.5.6.

Et vedtak om forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner er et enkeltvedtak og må følge de alminnelige reglene om enkeltvedtak i forvaltningsloven. Dette innebærer blant annet selvstendig klage- og innsynsrett for den vedtaket retter seg mot.

Finans Norge har også anført at de personvernsrettslige konsekvensene av å ilegge ledelseskarantene bør vurderes nærmere. Etter departementets syn er de personvernsrettslige konsekvensene av lovforslaget tilfredsstillende utredet. Departementet viser til at Finanstilsynet uansett må følge gjeldende personvernregelverk i sin behandling av personopplysninger i forbindelse med vedtak om ledelseskarantene.

De materielle vilkårene for å ilegge ledelseskarantene

Departementet er enig med Finanstilsynet i at det ikke bør utpekes konkrete bestemmelser som må være overtrådt for å kunne ilegge ledelseskarantene, slik som i forslaget til hjemmel for overtredelsesgebyr. Departementet viser til at forslaget til bestemmelse om ledelseskarantene utformes som et forvaltningstiltak og ikke en administrativ sanksjon. Det er derfor ikke behov for å ha begrensninger i hvilke lovbestemmelser som må være overtrådt for at tiltaket kan ilegges.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at ledelseskarantene skal kunne ilegges hvor det er begått en overtredelse eller medvirket til en over-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

tredelse av bestemmelse gitt i eller i medhold av den aktuelle loven, og dette medfører at vedkommende må anses uskikket. Grunnvilkåret for å kunne ilegge dette forvaltningstiltaket er dermed framoverskuende, i tråd med formålet om å beskytte markedets integritet, investorer og andre markedsdeltakere. Dette er i tråd med annet regelverk på finansmarkedsområdet. Overtredelsens karakter, omfang og varighet og overtredersens skyld vil inngå som sentrale momenter i vurderingen av om en person er uskikket og om slikt vedtak skal fattes.

Advokatforeningen har anført at Finanstilsynet ikke skal ha anledning til å vektlegge forhold som enten har begrunnet et nå utløpt vedtak, eller som lå til grunn for en vurdering hvor slikt vedtak ble vurdert, men ikke fattet. Departementet er uenig i dette og fastholder at vedtak om ledelseskantene skal kunne treffes dersom en person anses som uskikket til å inneha ledelsesfunksjoner. For at ledelseskantene skal være både effektivt og preventivt, er det etter departementets vurdering uheldig om Finanstilsynet ikke skal kunne ta i betraktning alle relevante hensyn i denne vurderingen. Departementet minner om at Finanstilsynet gis kompetanse til å treffe slike vedtak for å ivareta og bedre tilliten til fond og fondsmarkedet, og beskytte investorer og andre markedsdeltakere.

Til støtte for sitt syn viser Advokatforeningen også til politiregisterlovens regler om hvilken informasjon som skal fremgå av en politiattest, og for hvor lang periode forholdet skal fremgå. Advokatforeningen mener at dette vil innebære at en lovovertrедers vern vil være bedre ved sanksjoner som er å anse som straff etter grunnloven enn ved administrative sanksjoner. Departementet peker på at politiregisterloven og bestemmelser om forbud mot å inneha ledelseskantene ikke skal ivareta samme hensyn. Departementet peker for øvrig på at varig rettighetstap alltid skal oppgis etter politiregisterloven, og rettighetstap som er opphørt mindre enn 10 år før politiattest utstedes også skal oppgis i alminnelig politiattest. Etter departementets syn understreker dette at omstendigheter som kan påvirke noens egnethet til å inneha en stilling står i særstilling også ved utstedelse av politiattester.

Advokatforeningen har videre anført at normen for vurdering av ledelsens egnethet og vurderingen av om det skal ilegges ledelseskantene må være den samme. Advokatforeningen fremholder at en person ikke skal kunne risikere å bli ansett som uegnet selv om han eller hun ikke har

blitt ilagt karantene, eller karantenen ikke omfatter den aktuelle foretakstypen.

Departementet peker på at det er tale om to ulike bestemmelser. Vedtak om ledelseskantene retter seg mot enkeltpersoner, ikke foretak. For bedømmelsen av egnet ledelse, vil vurderingen først foretas der det foreligger en aktuell interesse for en ledelsesfunksjon. Vurderingen knytter seg til den enkelte stilling og det konkrete foretaket. Vedtak om ledelseskantene foretas når det er konstatert en overtredelse, og vil kunne omfatte enhver ledende stilling.

Departementet bemerker at de ulike vurderingene av ledelsens egnethet på den ene siden og den fysiske personens skikkethet på den andre i praksis kan tenkes å være sammenfallende. Departementet viser likevel til at det her er snakk om vurderinger hvor de konkrete omstendighetene er av stor betydning, slik at det ikke kan sees bort fra at vurderingene for de to ulike beslutningene vil kunne falle noe ulikt ut.

Hvem som skal kunne ilegges forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner

Vedtaket innebærer et forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner, men kan i tillegg til å rette seg mot personer i ledelsen, rette seg mot andre ansatte, og mot oppdragstakere, jf. også Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.7.5.6. Det er altså ikke et vilkår for ileggelse av vedtak om forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner at vedkommende var leder på tidspunktet for overtredelsen.

Departementet foreslår på samme måte som i Prop. 96 LS (2018–2019) punkt 7.7.5.6 at medvirkning til overtredelse vil kunne medføre ileggelse av ledelseskantene. På denne måten vil også overtredelser gjort av fysiske personer der foretaket er pliktsubjekt kunne medføre vedtak om forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner. Departementet mener kretsen av potensielle medvirkere som faller inn under bestemmelsens virkeområde er tilstrekkelig begrenset ved at bestemmelsen kun gjelder for styremedlemmer, ansatte og oppdragstakere.

Hvilke foretak forbudet skal gjelde for

Finanstilsynet har foreslått at virkeområdet for et vedtak bare skal gjelde stillinger i foretak underlagt den aktuelle loven vedtaket er truffet i medhold av. Departementet mener det er grunn til å se fondsområdet under ett slik at et vedtak om ledelseskantene vil omfatte ledelsesfunksjoner i

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

så vel forvaltningsselskap for UCITS-fond som alternative investeringsfond.

Departementet peker særlig på at pengemarkedsfond kan være organisert som alminnelig investeringsfond eller alternativt investeringsfond. Departementet er av den oppfatning at Finanstilsynet bør ha kompetanse til å treffe vedtak om ledelseskarakterene for en leder i forvaltningsforetak organisert etter AIF-loven som også gjelder UCITS-fond, og motsatt.

Departementet foreslår derfor at Finanstilsynet skal ha kompetanse til å vedta forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner for UCITS- og alternative investeringsfond, uavhengig av hvilken type fond overtredelsen rettet seg mot. Samtidig minner departementet om at det må fremgå klart av vedtaket hvilke typer foretak forbudet gjelder.

Departementet understreker at det ikke med dette har tatt stilling til Finanstilsynets vurdering av rekkevidden av vedtak om ledelseskarakterene på andre områder.

Vedtakens varighet

Finanstilsynet har foreslått at vedtak om forbud mot å inneha ledelsesfunksjoner skal gjelde uten tidsbegrensning. Advokatforeningen og Finans Norge har vært negative til dette forslaget.

Departementet har vist til at et system med ledelseskarakterene i tillegg til krav om egnethet hos ledelsen vil medføre økt forutberegnelighet for den enkelte. Departementet foreslår å forsterke denne forutberegneligheten ved å fastsette en tidsramme for varigheten av vedtak om ledelseskarakterene.

Departementet foreslår at en person kan fratras muligheten til å utøve ledelsesfunksjoner i inntil fem år. Departementet anslår at dette gir Finanstilsynet mulighet til å kunne benytte seg av administrative tiltak som vil virke effektivt, samtidig som det sikrer større forutberegnelighet for overtrederen.

Departementet vil samtidig understreke at en person ikke nødvendigvis vil være egnet til å delta i en ledelse når ledelseskarakteren er utløpt. I vurderingen av en ledelses egnethet vil det kunne ses hen til alle relevante momenter, herunder forhold i forbindelse med en tidligere ledelseskarakterene.

Departementet viser til forslag til ny § 9-5 i AIF-loven og § 11-9 i verdipapirfondloven.

6.5 Offentliggjøring av og taushetsplikt om vedtak om sanksjoner og andre forvaltningstiltak

6.5.1 Gjeldende rett

Verken verdipapirfondloven eller AIF-loven har bestemmelser om offentliggjøring. Det alminnelige utgangspunktet om at forvaltningens dokumenter er offentlige som følger av offentleglova § 3 kommer derfor til anvendelse, se også Prop. 62 L (2015–2016) punkt 2. Dersom ikke annet er bestemt, kan bl.a. forvaltningsloven § 13 og finanstilsynsloven § 7 begrense denne hovedregelen.

Både verdipapirfondloven og AIF-loven regulerer Finanstilsynets taushetsplikt særskilt, se verdipapirfondloven § 11-8 og AIF-loven § 9-5. Bestemmelsene oppstiller taushetsplikt for enhver som utfører arbeid eller tjeneste for Finanstilsynet eller departementet, når offentliggjøring av opplysninger kan skape alvorlig uro på finansmarkedene eller påføre berørte parter uforholdsmessig stor skade.

Bestemmelsene er i hovedsak utformet likt, men med noen små forskjeller. Verdipapirfondloven § 11-8 har «Finanstilsynets taushetsplikt om varsling og sanksjoner mv.» som overskrift. AIF-loven § 9-5 har «Taushetsplikt mv.» som overskrift.

I verdipapirfondloven presiseres det at taushetsplikten knytter seg til tiltak og sanksjoner som knytter seg til overtredelse av regler i loven eller av forskrifter gitt i medhold av loven. I AIF-loven kommer dette til uttrykk som overtredelser knyttet til loven. Det antas ikke å være noen materiell forskjell på dette punktet, til tross for noe ulik formulering.

Verdipapirfondloven § 11-8 første ledd siste punktum fastslår at forvaltningsloven § 13 og §§ 13 b til e ikke gjelder for opplysningene omtalt i bestemmelsens første punktum. AIF-loven har ikke tilsvarende bestemmelse.

6.5.2 EØS-rett

AIFM-direktivet artikkel 48 andre ledd inneholder regler om offentliggjøring og taushetsplikt. Bestemmelsen pålegger medlemsstatene å sikre at kompetente myndigheter kan meddele offentligheten hvilke tiltak og sanksjoner som blir pålagt for overtredelse av bestemmelser som gjennomfører direktivet, med mindre en slik meddelelse vil være til alvorlig fare for finansmarke-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

dene, skadene investorenes interesser eller forvalde de involverte parter uforholdsmessig skade.

UCITS-direktivet artikkel 99b inneholder regler om offentliggjøring og taushetsplikt. Departementet viser til omtalen av denne bestemmelsen under punkt 2.4.2.4 i Prop. 154 L (2015–2016).

Ingen av de fire fondsforordningene inneholder særskilte bestemmelser om offentliggjøring eller taushetsplikt.

6.5.3 Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet har foreslått ny § 9-9 i AIF-loven. Den foreslåtte bestemmelsens første punktum er i hovedsak tilsvarende ordlyden i eksisterende AIF-lov § 9-5, men det er i forslaget presisert at taushetsplikten retter seg mot «sanksjoner og andre tiltak som knytter seg til overtredelse av regler i loven her, eller i forskrifter i medhold av loven», til forskjell fra eksisterende bestemmelses formulering om at taushetsplikten retter seg mot opplysninger som omhandler «tiltak og sanksjoner knyttet til loven her». Finanstilsynet har ikke kommentert forholdet mellom forslaget og den eksisterende bestemmelsen.

Finanstilsynet har videre foreslått at forvaltningsloven §§ 13 og 13 b til e ikke skal gjelde for forslagets første punktum.

6.5.4 Høringsmerknader

Norsk Presseforbund, Norsk Journalistlag, Norsk Redaktørforening og Mediebedriftenes Landsforening mener at det bør lovfestes en plikt til å offentliggjøre endelige vedtak om administrative sanksjoner. De mener også at Finanstilsynets forslag om taushetsplikt er uklare og for vidt formulert.

Tv2 mener det bør presiseres i loven at offentligheten som hovedregel skal ha innsyn. *Tv2* mener også at forslaget til taushetsplikt er for skjønsmessig formulert.

6.5.5 Departementets vurdering

Departementet viser til vurderingene i Prop. 77 (2013–2014) kapittel 16.2.4 og Prop. 154 L (2015–2016) kapittel 2.4.3.3 om at det ikke er behov for å innta regler om offentliggjøring i lovene. Departementet understreker at Finanstilsynet som utgangspunkt kan offentliggjøre opplysninger om sakene de behandler.

I verdipapirfondloven presiseres det at taushetsplikten knytter seg til tiltak og sanksjoner

som knytter seg til overtredelse av regler i loven eller av forskrifter gitt i medhold av loven. I AIF-loven kommer dette til uttrykk som overtredelser knyttet til loven. Departementet legger til grunn at AIF-loven skal forstås slik at også overtredelser av forskrifter gitt i medhold av loven omfattes av taushetsplikten og at det ikke er nødvendig å presisere dette i lovteksten.

Norsk Presseforbund, Norsk Journalistlag, Norsk Redaktørforening og Mediebedriftenes Landsforening samt *Tv2* har i sine respektive høringsinnspill etterlyst presisering i lovtekst om at hovedregelen er at offentligheten skal ha innsyn. Departementet bemerker at det ikke er behov for å innta en slik bestemmelse i lovene. Departementet legger også vekt på ensartet lovgivning på området og peker på at det i lovgivningen på departementets område ikke er lovfestet et slikt utgangspunkt, men departementet vil vurdere behovet for en presisering.

De ovennevnte høringsinstansene har også innvendt at unntakene om alvorlig uro på finansmarkedene og skade for partene, er for uklare og skjønsmessig formulert. Departementet viser til at unntaket gjennomfører direktivforpliktelser, og at det sikrer god sammenheng i regelverket, både nasjonalt og i EØS, at unntakene er utformet i samsvar med direktivene. Dette bidrar blant annet til å sikre lik praktisering av reglene. Vilårene er av denne grunn også gjennomgående benyttet i lovverket på departementets område. Departementet bemerker at det er ønskelig å ha ensartede løsninger på området. Vilårene er innarbeidet på området og fungerer etter departementets syn godt.

Departementet finner det heller ikke hensiktsmessig å innskrenke vilårene ytterligere fordi de faktiske og rettslige vurderingene vil kunne stille seg svært ulikt i ulike situasjoner. Vilårene må være skjønsmessige nettopp fordi det ofte er ulike interesser som må veies mot hverandre.

Departementet konkluderer med at taushetspliktregelen i gjeldende verdipapirfondlov § 11-8 og AIF-loven § 9-5 ikke skal endres.

Departementet finner etter dette heller ikke grunn til å gjøre andre endringer i regelen om taushetsplikt i AIF-loven eller verdipapirfondloven nå.

Departementet mener imidlertid at AIF-loven § 9-5n bør flyttes når det tas inn nye paragrafer om overtredelsesgebyr og ledelseskarantene, slik at paragrafen om taushetsplikt kommer til slutt i kapittelet.

7 Hjemmel til å innhente politiattest i AIF-loven

7.1 Gjeldende rett

Etter AIF-loven § 2-5 første ledd skal styremedlemmer, daglig leder og andre som faktisk deltar i ledelsen hos forvalteren ha hederlig vandel. Videre skal det ikke gis tillatelse etter AIF-loven om en person som eier en betydelig eierandel ikke «anses egnet til å sikre en god og fornuftig forvaltning av selskapet», jf. AIF-loven § 2-4 fjerde ledd. Det er imidlertid ikke etter gjeldende rett hjemmel til å innhente politiattest i AIF-loven.

7.2 EØS-rett

EØS-retten inneholder ikke særskilte krav til innhenting av politiattest, men oppstiller egnethetskrav for ledelsen hos forvaltere av AIF-fond, jf. direktiv 2011/61/EU (AIFM-direktivet) artikkel 8 nr. 1 bokstav c.

7.3 Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet oversendte 24. november 2015 til Finansdepartementet et høringsnotat med forslag til enkelte lov- og forskriftsendringer på fondsområdet. Notatet ble sendt på høring 18. desember 2015 med høringsfrist 21. mars 2016.

Høringsnotatet tar opp flere problemstillinger innenfor fondsregelverket. I notatet tar Finanstilsynet bl.a. opp problemstillingen knyttet til at det ikke foreligger noen eksplisitt hjemmel til å innhente politiattest ved vurdering av egnethet og vandel etter AIF-loven. Etter Finanstilsynets synspunkt bør AIF-loven inneholde en slik hjemmel for å kunne innhente politiattest ved slike vurderinger og på grunn av helheten i regelverket på finansmarkedsområdet. Finanstilsynet foreslår derfor at AIF-loven endres slik at det tas inn en slik hjemmel.

7.4 Høringsmerknader

Det kom ikke merknader i høringen knyttet til forslaget om å gi hjemmel til å innhente politiattest i AIF-loven.

7.5 Departementets vurdering

Departementet viser til at AIF-loven § 2-5 første ledd krever at styremedlemmer, daglig leder og andre som faktisk deltar i ledelsen hos forvalteren, skal ha hederlig vandel. For å kontrollere dette er det viktig at Finanstilsynet har hjemmel til å innhente politiattest ved behov, jf. også politiregisterloven § 36 første ledd. Departementet viser til at det er viktig at Finanstilsynet får tilgang til slike opplysninger som fremgår av en slik attest for å sikre etterlevelsen av kravene i regelverket som gjelder AIF-forvaltere.

Videre kan det også være behov for å undersøke politiattest i egnethetsvurderingen av foretakets eier, jf. AIF-loven § 2-4 fjerde ledd. Også i slike situasjoner bør Finanstilsynet i enkelttilfeller kunne be om at vedkommende legger frem politiattest for Finanstilsynet.

Departementet viser til at Finanstilsynet i dag ikke har utfordringer med å kreve politiattest i de tilfellene som endringsforslaget her gjelder, og at forslaget derfor vil innebære en presisering av hjemmelsgrunnlaget for å skrive ut slik attest. Departementet antar derfor at dette forslaget ikke vil medføre en økning av betydning i antall politiattester som skrives ut.

Departementet viser til lovforslaget § 2-4 fjerde ledd tredje punktum, § 2-5 første ledd tredje punktum og § 5-2 femte ledd andre punktum.

8 Om EØS-komiteens beslutninger med tilpasninger

8.1 EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 345/2013 om venturekapitalfond og forordning (EU) 346/2013 om fond for sosialt entreprenørskap mv.

8.1.1 Vurdering

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning 345/2013 om venturekapitalfond (EuVECA-forordningen) og forordning 346/2013 om fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-forordningen) i norsk rett, vil kreve lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd. Beslutning nr. 64/2018 innlemmer også kommisjonens gjennomføringsforordninger (EU) nr. 593/214 og nr. 594/2014. Disse to gjennomføringsforordningene krever ikke lovendring for å bli gjennomført i norsk rett. Innholdet i forordningene er omtalt i punkt 3.2.

EØS-komiteen vedtok 23. mars 2018 (beslutning nr. 64/2018) å innlemme EuVECA- og EuSEF-forordningene i EØS-avtalen. Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke.

EØS-komiteebeslutningen om å innlemme EuVECA- og EuSEF-forordningene i EØS-avtalen følger som trykt vedlegg til proposisjonen i offisiell norsk oversettelse. Tilsvarende gjelder offisielle norske oversettelser av de to forordningene.

Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av EuVECA- og EuSEF-forordningene i EØS-avtalen i samsvar med vedlagte beslutning i EØS-komiteen.

8.1.2 Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018

EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 om innlemmelse av EuVECA- og EuSEF-forordningene i EØS-avtalen inneholder en fortale og fire artikler

med tekniske EØS-tilpasninger og sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av den norske språkversjonen og ikrafttredelse av beslutningen.

Det følger av EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 at EØS-avtalens vedlegg IX skal endres slik at EuVECA- og EuSEF-forordningene tas inn i det aktuelle vedlegget, i tillegg til gjennomføringsforordningene nr. 593/214 og nr. 594/2014 gitt av EU-kommisjonen.

EØS-komiteens beslutning artikkel 1 inneholder flere EØS-tilpasninger. Etter tilpasningene i EuVECA-forordningen bokstav a skal betydningen av ordene «medlemsstat» og «vedkommende myndigheter» også omfatte EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter. Videre følger det av tilpasningen i bokstav b at i forordningen artikkel 22 og 23 skal «ordene 'eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'». Etter tilpasningen i bokstav c skal ordet «unionsretten» erstattes med ordene «bestemmelsene i EØS-avtalen» i forordningen artikkel 23 nr. 2. Til slutt følger av tilpasningen i bokstav d at i forordningen artikkel 24 skal ordene «ESMA, som» erstattes med ordene «ESMA, ESMA, eller dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan».

Tilpasningene innebærer at EFTAs overvåkingsorgan får tilsvarende rolle etter de nevnte bestemmelsene som det ESMA har, og i tillegg at det norske finanstilsyn regnes som en kompetent myndighet etter forordningen i EØS.

Det er gjort tilsvarende tilpasninger i EuSEF-forordningen.

EØS-komiteebeslutningen artikkel 2 fastsetter at språkutgavene på islandsk og norsk har tilsvarende gyldighet som de andre europeiske utgavene.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 3 trer beslutningen i kraft 24. mars 2018, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 4 skal beslutningen kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

8.1.3 Konklusjon

Forordningene er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpasningstekst i EØS-avtalen.

8.2 EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/760 om europeiske langsiktige investeringsfond mv.

8.2.1 Vurdering

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/760 om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF-forordningen) i norsk rett, vil kreve lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd. Beslutning nr. 19/2020 innlemmer også delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/480 av 4. desember 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for finansielle derivater som utelukkende tjener sikringsformål, tilstrekkelig lang levetid for europeiske langsiktige investeringsfond, kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere og for verdsetting av eiendeler som skal avhendes og typer av og egenskaper ved fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer. Den delegerte kommisjonsforordningen krever ikke lovendring for å bli gjennomført i norsk rett. Innholdet i forordningene er omtalt i punkt 4.2.

EØS-komiteen vedtok 7. februar 2020 (beslutning nr. 19/2020) å innlemme ELTIF-forordningen i EØS-avtalen. Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke.

EØS-komiteebeslutningen om å innlemme ELTIF-forordningen i EØS-avtalen følger som trykt vedlegg til proposisjonen i uoffisiell norsk oversettelse. Vedlagt er også offisielle norske oversettelser av ELTIF-forordningen og den delegerte kommisjonsforordningen.

Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av ELTIF-forordningene i EØS-avtalen i samsvar med vedlagte beslutning i EØS-komiteen.

8.2.2 Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020

EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 om innlemmelse av ELTIF-forordningen i EØS-avtalen inneholder en fortale og fire artikler med tekniske EØS-tilpasninger og sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av den norske språkversjonen og ikrafttredelse av beslutningen.

Det følger av EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 at EØS-avtalens vedlegg IX skal endres slik at ELTIF-forordningen tas inn i det aktuelle vedlegget, i tillegg til en gjennomføringsforordning gitt av EU-Kommisjonen. Etter tilpasningene i ELTIF-forordningen bokstav a skal betydningen av ordene «medlemsstat» og «vedkommende myndigheter» også omfatte EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter. Videre følger det av tilpasningen i bokstav b at ELTIF-forordningen artikkel 35 nr. 3 og 4 skal ordene «eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «ESMA». Tilpasningene innebærer at EFTAs overvåkingsorgan får tilsvarende rolle etter artikkel 35 nr. 3 og 4 som det ESMA har hvor det er relevant, og i tillegg at det norske Finanstilsynet regnes som en kompetent myndighet etter forordningen i EØS.

EØS-komiteebeslutningen artikkel 2 fastsetter at språkutgavene på islandsk og norsk har tilsvarende gyldighet som de andre europeiske utgavene.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 3 treer beslutningen i kraft 8. februar 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 4 skal beslutningen kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

8.2.3 Konklusjon

Forordningene er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpasningstekst i EØS-avtalen.

8.3 EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1131 om pengemarkedsfond mv.

8.3.1 Vurdering

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forord-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ning 2017/1131 om pengemarkedsfond (pengemarkedsfondsforordningen) i norsk rett, vil kreve lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

Beslutning nr. 22/2020 innlemmer også en gjennomføringsforordning og en delegert kommisjonsforordning. Den første er kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 av 17. april 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til den malen forvaltere av pengemarkedsfond skal bruke ved rapportering til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131. Den andre er delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler og kredittkvalitetsvurderingsmetoder. Disse to forordningene krever ikke lovendring for å bli gjennomført i norsk rett. Innholdet i forordningene er omtalt i punkt 5.2.

EØS-komiteen vedtok 7. februar 2020 (beslutning nr. 22/2020) å innlemme pengemarkedsfondsforordningen i EØS-avtalen. Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke.

EØS-komiteebeslutningen om å innlemme pengemarkedsfondsforordningen i EØS-avtalen, følger som trykt vedlegg til proposisjonen i uoffisiell norsk oversettelse. Tilsvarende gjelder offisiell norsk oversettelse av forordningene.

Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av pengemarkedsfondsforordningen i EØS-avtalen i samsvar med vedlagte beslutning i EØS-komiteen.

8.3.2 Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020

EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 om innlemmelse av pengemarkedsfondsforordningen i EØS-avtalen inneholder en fortale og fire artikler med tekniske EØS-tilpasninger og sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av den norske språkversjonen og ikrafttredelse av beslutningen.

Det følger av EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 at EØS-avtalens vedlegg IX skal endres slik at pengemarkedsfondsforordningen tas inn i det aktuelle vedlegget, i tillegg til en gjennomførings-

forordning gitt av EU-Kommisjonen. Etter tilpasningene i pengemarkedsfondsforordningen bokstav a skal betydningen av ordene «medlemsstat» og «vedkommende myndigheter» også omfatte EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter. Det følger videre av tilpasningen i bokstav b at ordet «unionsretten» i forordningen artikkel 12 bokstav c skal erstattes med ordene «bestemmelsene i EØS-avtalen». Videre fastsetter tilpasningen i bokstav c at ordene «eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan» skal tilføyes etter ordet «ESMA» i forordningen artikkel 43 nr. 2 og 43 nr. 3. Til slutt følger det av tilpasningen i bokstav d at «Innen 21. januar 2019» i EØS-statene skal forstås som «Innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 av 7. februar 2020».

Tilpasningene innebærer at EFTAs overvåkingsorgan får tilsvarende rolle etter artikkel 43 nr. 2 og nr. 3 som det ESMA har hvor det er relevant, og i tillegg at det norske finanstilsyn regnes som en kompetent myndighet etter forordningen i EØS.

EØS-komiteebeslutningen artikkel 2 fastsetter at språkutgavene på islandsk og norsk har tilsvarende gyldighet som de andre europeiske utgavene.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 3 trer beslutningen i kraft 8. februar 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 4 skal beslutningen kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

8.3.3 Konklusjon

Forordningen er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpasningstekst i EØS-avtalen.

8.4 EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1991 om endring av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

8.4.1 Vurdering

Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av for-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ordning (EU) 2017/1991 om endring av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap i norsk rett, vil kreve lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 i medhold av Grunnloven § 26 andre ledd.

EØS-komiteen vedtok 11. desember 2020 (beslutning nr. 214/2020) å innlemme forordning (EU) 2017/1991 i EØS-avtalen, og Norge deltok i beslutningen med forbehold om Stortingets samtykke.

EØS-komiteebeslutningen om å innlemme forordning (EU) 2017/1991 i EØS-avtalen følger som trykt vedlegg til proposisjonen i uoffisiell norsk oversettelse. Tilsvarende gjelder uoffisiell norsk oversettelse av forordningen.

Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av forordning (EU) 2017/1991 i EØS-avtalen i samsvar med vedlagte beslutning i EØS-komiteen.

8.4.2 Omtale av EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020

EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 om innlemmelse av forordning (EU) 2017/1991 i EØS-avtalen inneholder en fortale og fire artikler med tekniske EØS-tilpasninger og sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av den norske språkversjonen og ikrafttredelse av beslutningen.

Det følger av EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 at EØS-avtalens vedlegg IX skal endres slik at forordning (EU) 2017/1991 tas inn i det aktuelle vedlegget, i tillegg til en gjennomføringsforordning gitt av EU-Kommisjonen.

Videre følger det av tilpasningen til endringen av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond, at forordningen skal gjelde i EØS med følgende tilpasning:

«Artikkel 10 nr. 2–6 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse på eksisterende forval-

tere i forbindelse med eksisterende kvalifiserte venturekapitalfond i disse fondenes løpetid per ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 av 11. desember 2020. Disse forvalterne skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.»

I tillegg følger det av tilpasningen til endringen av forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap at forordningen skal gjelde i EØS med følgende tilpasning:

«Artikkel 11 nr. 2–6 og artikkel 14 nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse på eksisterende forvaltere i forbindelse med eksisterende kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i disse fondenes løpetid per ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 av 11. desember 2020. Disse forvalterne skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.»

EØS-komiteebeslutningen artikkel 2 fastsetter at språkutgavene på islandsk og norsk har tilsvarende gyldighet som de andre europeiske utgavene.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 3 trer beslutningen i kraft 12. desember 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt, eller på ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 av 23. mars 2018, alt etter hva som inntreffer sist.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 4 skal beslutningen kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

8.4.3 Konklusjon

Forordningene er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningen med tilpasningstekst i EØS-avtalen.

9 Økonomiske og administrative konsekvenser

9.1 Innledning

I proposisjonen foreslås det å gjennomføre flere forordninger på fondsområdet. Forordning om venturekapitalfond (EuVECA-forordningen) har som formål å fremme vekst og nyskaping i små og mellomstore bedrifter, mens forordning om fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-forordningen) skal øke fremveksten av foretak med et sosialt formål. Forordning for europeisk langsiktig investeringsfond (ELTIF-forordningen) er innrettet mot fond som investerer i prosjekter av langsiktig karakter, som infrastruktur og forskning og utvikling. Pengemarkedsfondsforordningen har som formål å sikre stabilitet i finansmarkedene i EU. Finanskrisen viste at pengemarkedsfond er sårbare ved vanskeligheter i finansmarkedene. I slike tilfeller kan pengemarkedsfond bidra til å forverre risikoer i det finansielle systemet. Formålet med forordningen er å forebygge fremtidig systemisk risiko og styrke investorvernet ved å gjøre pengemarkedsfondene mer robuste mot større innløsningskrav i krisetider.

Lovforslaget innebærer at det norske fondsregelverket i stor grad vil være harmonisert med det som gjelder i EU. Dette har betydning for norske fondsforvaltere, og kan for øvrig bidra til å redusere barrierer mot effektiv fordeling av kapital mellom Norge og resten av EU.

I tillegg innebærer lovforslaget nye hjemler til Finanstilsynet til å reagere på lovbrudd, enten ved administrativ sanksjon eller andre forvaltningstiltak, samt forslag om å gi Finanstilsynet hjemmel til å innhente politiattest.

Nedenfor vurderes konsekvensene ved de enkelte delene av lovforslaget. De ulike forslagene berører i hovedsak foretak som allerede er under tilsyn av Finanstilsynet. Forslagene kan likevel påvirke antallet slike foretak.

9.2 EuVECA- og EuSEF-forordningene

Forordning (EU) nr. 345/2013 om venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om sosiale entreprenørskapsfond

Forordningene pålegger ingen plikt for forvaltere av alternative investeringsfond til å underlegge seg kravene. Derimot gir forordningene forvalterne en rett til å markedsføre fond grensekryssende i EØS som oppfyller kravene i forordningene etter en notifikasjonsordning. Departementet antar at det er aktører i Norge som vil ønske å innrette seg etter de krav som gjelder for EuSEF og EuVECA-fond for å få tilgang til etter større marked. Den kan dermed bidra til økte muligheter for norske fondsforvaltere, samtidig som fondene kan bidra til økt kapitaltilgang for norske virksomheter som faller inn under forordningenes kriterier for kvalifiserte investeringer. For EuVECA-fond er dette unoterte foretak som har færre enn 250 ansatte og årsomsetning eller årsbalanse på høyst hhv. 50 eller 43 millioner euro, jf. omtale i kapittel 4.2.1. For EuSEF-fond er det unoterte foretak som har som hovedmål å skape målbare og positive sosiale virkninger, jf. omtale i kapittel 4.2.2.

Forordningene vil gi tilsynsmyndighetene enkelte nye oppgaver, blant annet ved å føre tilsyn med etterlevelsen av nye krav etter forordningene.

Forordning (EU) 2017/1991 (endringsforordningen til EuVECA- og EuSEF-forordningene)

Endringsforordningen til EuVECA-forordningen og EuSEF-forordningen skal bidra til å legge ytterligere til rette for investeringer i små og mellomstore foretak og foretak med et samfunnsnyttig formål. Venturekapitalfond og sosiale entreprenørskapsfond skal kunne investere i flere virksomheter, og flere forvaltere vil kunne etablere denne type fond ved at forordningene også gjøres gjeldende for AIF-forvaltere med konsesjon etter AIF-loven.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Forordningen innebærer at Finanstilsynet vil måtte utføre flere oppgaver i forbindelse med grensekryssende distribusjon av EuVECA- og EuSEF-fond, noe som vil kreve enkelte tilpasninger i Finanstilsynets rutiner og systemer.

9.3 ELTIF-forordningen

Utlånsvirksomhet i Norge har i utgangspunktet vært forbeholdt finansforetak. Forordningen åpner for at også langsiktige investeringsfond, innenfor bestemte grenser, kan yte lån i hele EØS-området. Investeringer i ELTIF-er kan bidra til en stabil avkastning for forsikringsselskaper, pensjonsfond, kommuner og andre som har langsiktige forpliktelser. Samtidig er slike investeringer lite likvide, og det er viktig at investorene er innforstått med risikoen knyttet til investeringene i de enkelte fondene.

Finanstilsynet må blant annet behandle søknader om etablering av ELTIF-er og etter forordningen artikkel 32 føre tilsyn med at regelverket etterlevs. Det følger videre av artikkel 33 at tilsynsmyndigheten skal ha tilstrekkelige hjemler til å utføre sine oppgaver etter forordningen, herunder hjemmel til å ilegge passende reaksjoner ved brudd på regelverket. Forordningen gjelder foretak som allerede er under tilsyn av Finanstilsynet. Innføringen av forordningen vil medføre enkelte nye oppgaver for Finanstilsynet, men omfanget vil avhenge av utbredelsen av ELTIF i det norske markedet.

9.4 Pengemarkedsfondsforordningen

Gjennomføringen av forordningen innebærer økonomiske og administrative konsekvenser for offentlige myndigheter og private aktører. Pengemarkedsfondsforordningen antas å styrke tilliten til pengemarkedsfond som kortsiktig plasseringsalternativ ved å redusere risikoen for uheldige markedsbevegelser. Avhengig av forvaltningsselskapenes tilpasninger antas det at det pengemarkedsfondsforordningen vil gjelde et begrenset

antall verdipapirfond. For disse vil gjennomføring av forordningen innebære økte kostnader til kredittvurdering, stresstesting og rapportering til myndigheter. Dette kan igjen føre til økte kostnader ved forvaltningen av fondet og dermed også for investorene. Det nye regelverket kan også føre til at enkelte fond velger å legge ned, og at det dermed blir mindre konkurranse i markedet for denne typen fond. På den annen side kan økt tillit føre til økt tilgang på kapital, flere fondsetableringer og dermed økt konkurranse.

Finanstilsynet skal etter forordningens artikkel 38 føre tilsyn med pengemarkedsfondene og at aktører som ikke er godkjent som pengemarkedsfond, ikke bruker tittelen pengemarkedsfond. Forordningen artikkel 39 stiller videre krav om at tilsynsmyndigheten har tilstrekkelige hjemler til å kreve opplysninger og dokumentasjon, gjennomføre stedlige tilsyn og fatte vedtak om pålegg om å følge forordningens regler. Det følger av forordningens artikkel 41 at tilsynsmyndigheten skal ha hjemmel til å ilegge en rekke reaksjonsformer ved brudd på forordningens regler. Forordningen pålegger forvalter obligatorisk rapportering etter et felleseuropeisk format for hvert pengemarkedsfond. Finanstilsynet vil ha ansvaret for å opprette systemet for mottak av rapportering og for å videreformidle data til ESMA.

9.5 Nye hjemler for Finanstilsynet

Departementet viser videre til forslaget til nye administrative sanksjoner og andre forvaltningsrettslige reaksjoner. Disse forslagene gjennomfører i stor grad regler som følger av EØS-retten. De nye hjemlene kan gi grunnlag for mer effektivt tilsyn, og dermed bedre etterlevelse av reglene og økt tillit i markedet.

Departementet viser til forslaget om hjemmel for Finanstilsynet til å innhente politiattest. Departementet legger til grunn at hjemmelen kun er en presisering av gjeldende praksis, slik at det ikke vil bli noen økning av betydning i antall politiattester som utstedes som følge av endringen.

10 Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget

10.1 Til endringene i verdipapirhandelloyen

Til § 9-30 fjerde ledd første punktum

Henvisningen i § 9-30 fjerde ledd første punktum til verdipapirhandelloyen §§ 3-2 og 5-2 endres, som en konsekvens av lov 21. juni 2019 nr. 41 om endringer i verdipapirhandelloyen mv. (prospekt, markedsmissbruk, tilsyn og sanksjoner). Ved denne endringsloven ble forordning (EU) nr. 596/2014 om markedsmissbruk (markedsmissbruksforordningen) gjennomført i nasjonal rett og §§ 3-2 og 5-2 henholdsvis endret og opphevet. Direktiv 2014/65/EU (MiFID II) artikkel 32, som § 9-30 gjennomfører, henviser til markedsmissbruksforordningen artikkel 7 og 17. Henvisningen i § 9-30 endres tilsvarende.

Til § 12-3 fjerde ledd første punktum

Henvisningen i fjerde ledd til verdipapirhandelloyen §§ 3-2 og 5-2 endres, som en konsekvens av lov 21. juni 2019 nr. 41 om endringer i verdipapirhandelloyen mv. (prospekt, markedsmissbruk, tilsyn og sanksjoner). Det vises til merknadene til endringen i § 9-30 fjerde ledd.

MiFID II artikkel 52, som § 12-3 gjennomfører, henviser til markedsmissbruksforordningen artikkel 7 og 17. Henvisningen i § 12-3 endres tilsvarende.

10.2 Til endringene i verdipapirfondloven

Til § 1-7 Gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen

Bestemmelsen gjennomfører pengemarkedsfondsforordningen i norsk rett.

Etter *første ledd* gjennomføres forordningen ved henvisning til den relevante delen av EØS-avtalens vedlegg.

Andre ledd inneholder en legaldefinisjon av forordningen, slik at andre henvisninger i loven til

forordningen også inkluderer gjennomførte endringsforordninger til denne.

Tredje ledd inneholder en forskriftshjemmel. Etter hjemmelen kan det blant annet gjennomføres utfyllende regelverk fra EU-kommisjonen, og for øvrig gjennomføres mindre endringer som normalt ville vært gjennomført i forskrift i norsk rett.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 5.5.

Til § 11-6 Overtredelsesgebyr

Bestemmelsens *første ledd* angir hvilke overtredelser som kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr. Leddet er i forslaget delt opp i to nummer for å gjøre teksten lettere tilgjengelig. Første nummer er en videreføring av overtredelser som kan sanksjoneres etter gjeldende første ledd. Andre nummer angir hvilke overtredelser av pengemarkedsfondsforordningen som kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Ordlyden i første punktum er noe justert sammenlignet med gjeldende rett, slik at bestemmelsens ordlyd er utformet i tråd med andre hjemler for overtredelsesgebyr på finansmarkedsområdet.

Andre ledd fastsetter at det også kan ilegges overtredelsesgebyr dersom foretaket har fått tillatelse ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter. Bestemmelsen var tidligere plassert i første ledd andre punktum. Henvisningen til verdipapirfondloven § 2-1 er tatt ut, slik at bestemmelsen generelt gjelder tillatelser etter loven, herunder tillatelse gitt i medhold av pengemarkedsfondsforordningen.

Etter *tredje ledd* kan medvirkning til overtredelse av bestemmelsene nevnt i første og andre ledd sanksjoneres på samme måte. Formålet er å skape et effektivt og helhetlig sanksjonsregelverk med tilstrekkelig avskrekkende virkning ved at også personer kan sanksjoneres hvor foretaket er hovedpliktssubjekt etter den aktuelle bestemmelsen.

Det følger av *fjerde ledd* at fysiske personer bare kan ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig og uaktsomme overtredelser. Bestemmelsen innebærer en utvidelse av personkretsen som kan

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ilegges overtredelsesgebyr sammenlignet med gjeldende rett.

Femte ledd gjelder ileggelse av overtredelsesgebyrer overfor juridiske personer. Bestemmelsen presiserer at foretak kan ilegges overtredelsesgebyr når foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, har overtrådt bestemmelsene nevnt i første eller andre ledd. Endringen er av pedagogisk art for å samordne med tilsvarende bestemmelse i AIF-loven, og den medfører derfor ingen realitetsendring. For foretak vil også forvaltningsloven § 46 komme til anvendelse.

Nytt *sjette ledd* angir øvre grense for overtredelsesgebyrer som kan ilegges foretak. Etter *sjette ledd første punktum* legges føringene for den øvre grensen for overtredelsesgebyrer som kan ilegges foretak. Et overtredelsesgebyr kan maksimalt beløpe seg til 42 millioner kroner eller inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen i siste godkjente årsregnskap. I *sjette ledd andre punktum* angis slik beregning for mor- og datterforetak.

Etter nytt *syvende ledd* kan fysiske personer ikke ilegges et overtredelsesgebyr som overstiger 42 millioner kroner.

Etter nytt *åttende ledd* kan overtredelsesgebyret overstige grensene fastsatt i sjette og syvende ledd ved at det kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av den aktuelle overtredelsen.

Bestemmelsens *niende ledd* endrer någjeldende femte ledd ved at foreldelsesfristen utvides fra to til fem år. Utvidelsen er begrunnet i at det ofte tar lang tid fra en overtredelse finner sted til den materialiserer seg, og dermed også oppdages. Det må være praktisk mulig å skaffe tilstrekkelig grunnlag for en sak, og dette krever ofte omfattende og tidkrevende undersøkelser.

Bestemmelsens *tiende ledd* endrer gjeldende fjerde ledd og medfører at departementet kan fastsette forskrift om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

Paragrafen er nærmere omtalt i punkt 6.3.5.

Til § 11-6 a Momenter ved ileggelse av overtredelsesgebyr

Paragrafen angir nærmere hvilke momenter Finanstilsynet skal legge vekt på ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmålingen av størrelsen på overtredelsesgebyret.

Paragrafen er nærmere omtalt i punkt 6.3.5.4.

Til § 11-9 Forbud mot å ha ledelsesfunksjon

Bestemmelsen er ny i verdipapirfondloven.

Etter *første ledd* kan det treffes vedtak om at styremedlemmer, oppdragstakere eller andre ansatte ikke kan ha ledelsesfunksjon dersom de har overtrådt eller medvirket til overtredelse på fondsområdet som medfører at vedkommende må anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon. Dette kan være overtredelse av bestemmelser i loven her eller av bestemmelser i AIF-loven. Forbudet mot å utøve ledelsesfunksjoner vil gjelde ethvert foretak med tillatelse til å drive virksomhet etter verdipapirfondloven eller AIF-loven.

Vurderingen av om en person er uskikket til å inneha en slik funksjon vil bero på en konkret helhetsvurdering. I vurderingen kan det blant annet legges vekt på den aktuelle lovovertredselsens omfang og varighet, overtrederens grad av skyld og andre forhold ved overtrederen som er egnet til å kaste lys over personens skikkethet, for eksempel tidligere brudd på relevant regelverk. Det avgjørende etter bestemmelsen er dermed om personen må anses uskikket til å inneha en ledelsesfunksjon. Et slikt forbud er derfor ingen straff etter den europeiske menneskerettskonvensjon og dermed heller ikke en administrativ sanksjon, jf. forvaltningsloven § 43 andre ledd.

I *andre ledd* fastsettes det at vedtak om ledelseskarantene kan gis med virkning i inntil fem år. Forhold som ble ansett som relevante ved ileggelse av ledelseskarantenen, vil samtidig kunne være relevante ved en senere vurdering av ledelsens egnethet.

Tredje ledd gir departementet hjemmel til å fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen.

Se nærmere omtale av bestemmelsen i punkt 6.4.5.

10.3 Til endringene i AIF-loven

Til § 1 a-1 Gjennomføring av EuVECA-forordningen

Bestemmelsen gjennomfører EuVECA-forordningen med endringsforordning i norsk rett.

Etter *første ledd* gjennomføres forordningen ved henvisning til den relevante delen av EØS-avtalens vedlegg.

Andre ledd inneholder en legaldefinisjon av forordningen, slik at andre henvisninger i loven til forordningen også inkluderer gjennomførte endringsforordninger til denne.

Tredje ledd inneholder en forskriftshjemmel. Etter hjemmelen kan det blant annet gjennomføres utfyllende regelverk fra EU-kommisjonen, og

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

for øvrig gjennomføres mindre endringer som normalt ville vært gjennomført i forskrift i norsk rett.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 3.5.

Til § 1 a-2 Gjennomføring av EuSEF-forordningen

Bestemmelsen gjennomfører EuSEF-forordningen med endringsforordning i norsk rett.

Etter *første ledd* gjennomføres forordningen ved henvisning til den relevante delen av EØS-avtalens vedlegg.

Andre ledd inneholder en legaldefinisjon av forordningen, slik at andre henvisninger i loven til forordningen også inkluderer gjennomførte endringsforordninger til denne.

Tredje ledd inneholder en forskriftshjemmel. Etter hjemmelen kan det blant annet gjennomføres utfyllende regelverk fra EU-kommisjonen, og for øvrig gjennomføres mindre endringer som normalt ville vært gjennomført i forskrift i norsk rett.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 3.5.

Til § 1 a-3 Gjennomføring av ELTIF-forordningen

Bestemmelsen gjennomfører ELTIF-forordningen i norsk rett.

Etter *første ledd* gjennomføres forordningen ved henvisning til den relevante delen av EØS-avtalens vedlegg.

Andre ledd inneholder en legaldefinisjon av forordningen, slik at andre henvisninger i loven til forordningen også inkluderer gjennomførte endringsforordninger til denne.

Tredje ledd inneholder en forskriftshjemmel. Etter hjemmelen kan det blant annet gjennomføres utfyllende regelverk fra EU-kommisjonen, og for øvrig gjennomføres mindre endringer som normalt ville vært gjennomført i forskrift i norsk rett.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 4.5.

Til § 1 a-4 Pengemarkedsfondsforordningen:

Pengemarkedsfondsforordningen er gjennomført ved henvisning i verdipapirfondloven § 1-7. Pengemarkedsfond kan organiseres som UCITS-fond eller alternative investeringsfond. Bestemmelsen markerer at forordningen gjelder på tilsvarende måte for fond som faller inn under pengemarkedsfondsforordningens anvendelsesområde og er organisert som alternativt investeringsfond.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 5.5.

Til endringen i § 2-4 fjerde ledd:

I § 2-4 fjerde ledd foreslås et nytt tredje punktum. Formålet med endringen er å presisere at Finanstilsynet har hjemmel til å kunne kreve fremleggelse av politiattest av eiere med betydelig eierandel i en AIF-forvalter. Departementet legger til grunn at politiattest også skal kunne kreves i forbindelse med senere erverv av betydelig eierandel. Poliattiattest kan gi viktig informasjon i egnethetsvurderingen som skal gjøres etter bestemmelsen.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 7.5.

Til endringen i § 2-5 første ledd:

I § 2-5 første ledd foreslås et nytt tredje punktum. Formålet med endringen er å presisere at Finanstilsynet har hjemmel til å kreve innhentet politiattest. Poliattiattest kan gi viktig informasjon i egnethetsvurderingen som skal gjøres etter bestemmelsen.

Bestemmelsen er omtalt i punkt 7.5.

Til § 9-5 Forbud mot å ha ledelsesfunksjon

Bestemmelsen er ny i AIF-loven.

Etter *første ledd* kan det treffes vedtak om at styremedlemmer, oppdragstakere eller andre ansatte ikke kan ha ledelsesfunksjon dersom de har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelser på fondsområdet som medfører at vedkommende må anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon. Dette kan være overtredelse av loven her eller verdipapirfondloven. Forbudet mot å utøve ledelsesfunksjoner vil gjelde ethvert foretak med tillatelse til å drive virksomhet etter AIF-loven eller verdipapirfondloven.

Vurderingen av om en person er uskikket til å inneha en slik funksjon, vil bero på en konkret helhetsvurdering. I vurderingen kan det blant annet legges vekt den aktuelle lovovertredsens omfang og på varighet, overtrederens grad av skyld og andre forhold ved overtrederen som er egnet til å kaste lys over personens skikkethet, for eksempel tidligere brudd på relevant regelverk. Det avgjørende etter bestemmelsen er dermed om personen må anses uskikket til å inneha en ledelsesfunksjon. Et slikt forbud er derfor ingen straff etter den europeiske menneskerettskonvensjon og dermed heller ikke en administrativ sanksjon, jf. forvaltningsloven § 43 andre ledd.

I *andre ledd* fastsettes det at vedtak om ledelseskarantene kan gis med virkning i inntil fem år. Forhold som ble ansett som relevante ved ileg-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

gelse av ledelseskarantenen vil samtidig kunne være relevante ved en senere vurdering av ledelsens egnethet.

Tredje ledd gir departementet hjemmel til å fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen.

Se nærmere omtale av bestemmelsen i punkt 6.4.5.

Til § 9-6 Overtredelsesgebyr

Bestemmelsen er ny i AIF-loven.

Bestemmelsen gjennomfører krav om å kunne ilegge administrative sanksjoner etter EuVECA- og EuSEF-forordningene, se punkt 6.5.3.2.

Første ledd fastsetter at Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved brudd på sentrale bestemmelser i AIF-loven og de forordningene som er gjennomført med hjemmel i loven.

I første ledd bokstav b og c er det presisert at det også kan ilegges overtredelsesgebyr hvor det er markedsført et fond med en EuVECA- eller EuSEF-betegnelse, selv om fondet ikke er etablert etter definisjonen som følger av artikkel 3 bokstav b (iii) i henholdsvis EuVECA- og EuSEF-forordningene.

Det følger av *andre ledd* at Finanstilsynet også kan ilegge overtredelsesgebyr hvor et foretak har fått tillatelse eller blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.

Etter *tredje ledd* kan medvirkning til overtredelse av bestemmelsene nevnt i første og andre ledd sanksjoneres på samme måte. Formålet er å skape et effektivt og helhetlig sanksjonsregelverk med tilstrekkelig avskrekkende virkning ved at også personer kan sanksjoneres hvor foretaket er hovedpliktsubjekt etter den aktuelle bestemmelsen.

Det følger av *fjerde ledd første punktum* at fysiske personer bare kan ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig og uaktsomme overtredelser.

Femte ledd gjelder ileggelse av overtredelsesgebyrer overfor juridiske personer. Femte ledd presiserer at foretak kan ilegges overtredelsesgebyr når foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, har overtrådt bestemmelsene nevnt i første eller andre ledd. For foretak vil også forvaltningsloven § 46 komme til anvendelse.

I *sjette ledd første punktum* legges føringene for den øvre grensen for overtredelsesgebyrer som kan ilegges foretak. Et overtredelsesgebyr kan maksimalt beløpe seg til 42 millioner kroner eller inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen i siste godkjente årsregnskap. I *sjette ledd andre punktum* angis slik beregning for mor- og datterforetak.

Etter *syvende ledd* kan fysiske personer ikke ilegges et overtredelsesgebyr som overstiger 42 millioner kroner.

Etter *åttende ledd* kan overtredelsesgebyret overstige grensene fastsatt i syvende og åttende ledd ved at det kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av den aktuelle overtredelsen.

Det følger av *niende ledd* at adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes etter fem år. Varsel om vedtak eller vedtak fra Finanstilsynet virker fristavbrytende.

I *tiende ledd* gis departementet hjemmel til å fastsette forskrift om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

Bestemmelsen er nærmere omtalt i punkt 6.3.5.

Til § 9-7 Momenter ved ileggelse av overtredelsesgebyr

Paragrafen angir nærmere hvilke momenter Finanstilsynet skal legge vekt på ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmålingen av størrelsen på overtredelsesgebyret.

Bestemmelsen er nærmere omtalt i punkt 6.3.5.4.

Til § 9-8 Taushetsplikt mv.

Paragrafen er flyttet fra § 9-5. Flyttingen har en lovteknisk begrunnelse. Departementet mener de lovtekniske fordelene ved å ha bestemmelsen til slutt i kapittelet slik at rekkefølgen av paragrafene i kapittelet bevares, er større enn ulempene en flytting medfører. Etter departementets vurdering bør paragrafen derfor komme til slutt i kapittelet. Det er ikke gjort andre endringer i bestemmelsen.

10.4 Til endringene i finansforetaksloven

Til endringen § 2-1 første ledd

Endringen er en oppdatering av henvisningene til annet regelverk i finansforetaksloven § 2-1 første ledd og innebærer at loven nå også viser til forvaltere av alternative investeringsfond som kan yte lån. Dette skyldes våre EØS-rettslige forpliktelser. Departementet viser til EuVECA- og EuSEF-forordningen artikkel 3 bokstav e og ELTIF-forordningene artikkel 10 bokstav c.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og vedtak om samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond i samsvar med et vedlagt forslag.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

A

Forslag

til lov om endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak)

I

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 9-30 fjerde ledd første punktum skal lyde:
Finanstilsynet skal kreve at andre markedsplasser og systematiske internaliserere som handler det aktuelle finansielle instrumentet, suspenderer eller stryker instrumentet fra handel dersom beslutningen om suspensjon eller strykning er begrunnet i overtakelsestilbud, mistanke om markedsmissbruk eller ikke-offentliggjøring av innsideinformasjon om utstederen eller det finansielle instrumentet i strid med *artikkel 7 og 17 i markedsmissbruksforordningen, jf. § 3-1*, med mindre dette kan medføre vesentlig ulempe for eierne av instrumentet eller fasilitetens funksjon.

§ 12-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:
Finanstilsynet skal kreve at andre handelsplasser og systematiske internaliserere som handler det aktuelle finansielle instrumentet, suspenderer eller stryker instrumentet fra handel dersom beslutningen om suspensjon eller strykning er begrunnet i overtakelsestilbud, mistanke om markedsmissbruk eller manglende offentliggjøring av innsideinformasjon om utstederen eller det finansielle instrumentet i strid med *artikkel 7 og 17 i markedsmissbruksforordningen, jf. § 3-1*, med mindre dette kan medføre vesentlig ulempe for eierne av instrumentet eller markedets funksjon.

II

I lov 25. november 2011 nr. 44 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

Ny § 1-7 skal lyde:

§ 1-7 *Gjennomføring av pengemarkedsfondsforordningen*

(1) *EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) 2017/1131 (om pengemarkedsfond (pengemarkedsfondsforordningen)) gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.*

(2) *Når det i loven her vises til pengemarkedsfondsforordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første eller tredje ledd.*

(3) *Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.*

§ 11-6 skal lyde:

§ 11-6 *Overtredelsesgebyr*

(1) *Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av:*

1. § 1-3 første punktum, § 2-1, § 2-5, §§ 2-9 til 2-12, § 2-15, § 3-1, § 4-1 første ledd, §§ 6-1 til 6-11, § 7-7, kapittel 8, § 9-2, §§ 10-1 til 10-3 eller forskrifter gitt i medhold av de nevnte bestemmelsene, eller vilkår i tillatelser gitt i medhold av de nevnte bestemmelsene.

2. *pengemarkedsfondsforordningen artikkel 6, 9 til 21, 23 til 34 og 36.*

(2) *Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr også dersom foretaket har fått tillatelse etter denne loven ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.*

(3) *Medvirkning til overtredelse som nevnt i første og andre ledd, kan sanksjoneres på samme måte.*

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

(4) *Fysiske personer kan bare ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig eller uaktsomme overtredelser.*

(5) *Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr når foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, har begått en overtredelse som nevnt i første eller andre ledd.*

(6) *For foretak kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 42 millioner kroner, eller inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap. For et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskap etter direktiv 2013/34/EU, er det den totale årsomsetningen, eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver etter siste tilgjengelige konsoliderte årsregnskap godkjent av ledelsen i det overordnede morforetaket, som skal regnes som samlet årsomsetning etter første punktum.*

(7) *For fysiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 42 millioner kroner.*

(8) *Overtredelsesgebyret kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, dersom dette gir høyere gebyr enn utmålingen etter sjette og syvende ledd.*

(9) *Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.*

(10) *Departementet kan fastsette forskrift om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.*

Ny § 11-6 a skal lyde:

§ 11-6 a *Momenter ved ileggelse av overtredelsesgebyr*

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges, og ved utmåling kan det tas hensyn til:

1. *overtredelsens grovhet og varighet*
2. *graden av skyld hos overtrederen*
3. *overtrederens finansielle styrke, særlig samlet omsetning eller årsinntekt*
4. *oppnådd fortjeneste eller unngått tap*
5. *tap påført tredjeperson som følge av overtredelsen*
6. *vilje til å samarbeide med myndighetene*
7. *tidligere overtredelser*
8. *forhold som nevnt i forvaltningsloven § 46 andre ledd*
9. *andre relevante forhold.*

Ny § 11-9 skal lyde:

§ 11-9 *Forbud mot å ha ledelsesfunksjon*

(1) *Dersom styremedlemmer, oppdragstakere eller ansatte i foretak med tillatelse til å drive virksomhet som omfattes av denne loven, har overtrådt*

eller medvirket til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven her eller lov om forvaltning av alternative investeringsfond, kan Finanstilsynet fatte vedtak om at vedkommende ikke kan ha ledelsesfunksjon i et foretak som må ha tillatelse til å drive virksomhet etter loven her eller lov om forvaltning av alternative investeringsfond, dersom overtredelsen eller medvirkningen til denne medfører at vedkommende må anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon i et foretak som må ha tillatelse til å drive virksomhet etter loven her eller lov om forvaltning av alternative investeringsfond.

(2) *Et vedtak etter første ledd kan gis for et tidsrom av inntil fem år.*

(3) *Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her.*

III

I lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel 1a skal lyde:

Kapittel 1a. Gjennomføring av internasjonale forpliktelser

§ 1 a-1 *Gjennomføring av EuVECA-forordningen*

(1) EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) nr. 345/2013 (om venturekapitalfond (EuVECA-forordningen)), som endret ved forordning (EU) 2017/1991, gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

(2) Når det i loven her vises til EuVECA-forordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første eller tredje ledd.

(3) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 1 a-2 *Gjennomføring av EuSEF-forordningen*

(1) EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) nr. 346/2013 (om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-forordningen)), som endret ved forordning (EU) 2017/1991, gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

(2) Når det i loven her vises til EuSEF-forordningen, menes forordningen slik den til enhver tid

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

er gjennomført og endret etter første eller tredje ledd.

(3) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 1 a-3 Gjennomføring av ELTIF-forordningen

(1) EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) 2015/760 (om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF-forordningen)) gjelder som lov med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

(2) Når det i loven her vises til ELTIF-forordningen, menes forordningen slik den til enhver tid er gjennomført og endret etter første eller tredje ledd.

(3) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her og i forskrift gjøre endringer i, herunder fastsette unntak fra, bestemmelsene gjennomført i første ledd til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

§ 1 a-4 Pengemarkedsfondsforordningen

Pengemarkedsfondsforordningen gjelder på tilsvarende måte for fond som faller inn under pengemarkedsfondsforordningens anvendelsesområde og denne lovens anvendelsesområde, jf. verdipapirfondloven § 1-7.

§ 2-4 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Personer med betydelig eierandel, skal fremlegge ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40 dersom Finanstilsynet ber om det.

§ 2-5 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Personer som nevnt i første punktum skal fremlegge ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40.

Overskriften til kapittel 9 skal lyde:

Kapittel 9. Tilsyn, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak

Nåværende § 9-5 blir § 9-8. Ny § 9-5 til § 9-7 skal lyde:

§ 9-5 Forbud mot å ha ledelsesfunksjon

(1) Dersom styremedlemmer, oppdragstakere eller ansatte i foretak med tillatelse til å drive virksomhet som omfattes av denne loven, har overtrådt eller medvirket til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven her

eller verdipapirfondloven, kan Finanstilsynet fatte vedtak om at vedkommende ikke kan ha ledelsesfunksjon i et foretak som må ha tillatelse til å drive virksomhet etter loven her eller verdipapirfondloven, dersom overtredelsen eller medvirkningen til denne, medfører at vedkommende må anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon i et foretak som må ha tillatelse til å drive virksomhet etter loven her eller verdipapirfondloven.

(2) Et vedtak etter første ledd kan gis for et tidsrom av inntil fem år.

(3) Departementet kan fastsette utfyllende forskrifter til bestemmelsen her.

§ 9-6 Overtredelsesgebyr

(1) Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av:

- a) § 1-4, § 2-1, § 2-2, § 2-5, § 2-8, §§ 3-1 til 3-3, § 3-5, §§ 3-7 til 3-10, kapittel 4, §§ 5-1 til 5-3, § 6-1, § 6-2 første og tredje ledd, § 6-4, § 6-5, kapittel 7, § 8-1 og forskrifter gitt til utfylling av disse bestemmelsene,
- b) EuVECA-forordningen artikkel 5 til 7, 12 til 14a og ved bruk av betegnelsen EuVECA ved markedsføring av fond som ikke er etablert etter artikkel 3 bokstav b (iii) i forordningen,
- c) EuSEF-forordningen artikkel 5 til 7 og 13 til 15a, og ved bruk av betegnelsen EuSEF ved markedsføring av fond som ikke er etablert etter artikkel 3 bokstav b (iii) i forordningen,
- d) ELTIF-forordningen artikkel 4, 13, 15, 23 til 25, 28, 30 og 31,
- e) pengemarkedsfondsforordningen artikkel 6, 9 til 21, 23 til 34 og 36.

(2) Finanstilsynet kan ilegge overtredelsesgebyr også dersom foretaket har fått tillatelse eller blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter.

(3) Medvirkning til overtredelse som nevnt i første og andre ledd, kan sanksjoneres på samme måte.

(4) Fysiske personer kan bare ilegges overtredelsesgebyr for forsettlig eller uaktsomme overtredelser.

(5) Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr når foretaket eller noen som har handlet på foretakets vegne, har begått en overtredelse som nevnt i første eller andre ledd.

(6) For foretak kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 42 millioner kroner, eller

inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen etter siste godkjente årsregnskap. For et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskap etter direktiv 2013/34/EU, er det den totale årsomsetningen,

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver etter siste tilgjengelige konsoliderte årsregnskap godkjent av ledelsen i det overordnede morforetaket, som skal regnes som samlet årsomsetning etter første punktum.

(7) For fysiske personer kan det fastsettes overtredelsesgebyr på inntil 42 millioner kroner.

(8) Overtredelsesgebyret kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste eller unngått tap som følge av overtredelsen, dersom dette gir høyere gebyr enn utmålingen etter sjette og syvende ledd.

(9) Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.

(10) Departementet kan fastsette forskrift om renter ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr.

§ 9-7 Momenter ved ileggelse av overtredelsesgebyr

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges, og ved utmåling kan det tas hensyn til:

- a) overtredelsens grovhet og varighet
- b) graden av skyld hos overtrederen
- c) overtrederens finansielle styrke, særlig samlet omsetning eller årsinntekt
- d) oppnådd fortjeneste eller unngått tap
- e) tap påført tredjeperson som følge av overtredelsen
- f) vilje til å samarbeide med myndighetene
- g) tidligere overtredelser

- h) forhold som nevnt i forvaltningsloven § 46 andre ledd
- i) andre relevante forhold.

IV

I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 2-1 første ledd skal lyde:

(1) Finansieringsvirksomhet kan bare drives av banker, kredittforetak og finansieringsforetak som etter denne loven har tillatelse til å drive slik virksomhet her i riket, med mindre annet følger av lovgivningen om verdipapirforetak, forsikringsformidlingsforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond *eller alternative investeringsfond* og eiendomsmeglerforetak. Finansieringsvirksomhet kan også drives av utenlandske kredittinstitusjoner som etter denne loven har adgang til å drive slik virksomhet her i riket.

V

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Departementet kan gi overgangsregler.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

I

Stortinget samtykker til godkjenning av

- 1) EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 345/2013, forordning (EU) nr. 346/2013, kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 og kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014.
  - 2) EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2015/760 og delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/480.
  - 3) EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1131, kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 og delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990.
  - 4) EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/1991.
-

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013

av 17. april 2013

om europeiske venturekapitalfond

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

1) Venturekapital finansierer foretak som vanligvis er svært små, som er i startfasen, og som har store vekst- og utvidelsesmuligheter. Videre tilbyr venturekapitalfond foretak verdifull sakkunnskap og annen kunnskap, forretningsforbindelser, varemerkekapital og strategisk rådgivning. Ved å tilby disse foretakene finansiering og rådgivning stimulerer venturekapitalfond økonomisk vekst, bidrar til å skape arbeidsplasser og mobilisere kapital, fremmer etableringen og utvidelsen av nyskapende foretak, øker deres investeringer i forskning og utvikling og fremmer entreprenørskap, nyskaping og konkurranseevne i samsvar med Europa 2020-strategien fastsatt i kommisjonsmeldingen av 3. mars 2010 med tittelen «Europe 2020: A strategy for delivering smart, sustainable and inclusive growth» (Europa 2020), og i forbindelse med medlemsstatenes langsiktige utfordringer, blant annet de som beskrives i rapporten fra det europeiske

systemet for strategisk og politisk analyse fra mars 2012 med tittelen «Global Trends 2030 — citizens in an interconnected and polycentric world».

2) Det er nødvendig å fastsette felles regler for bruken av betegnelsen «EuVECA» for kvalifiserte venturekapitalfond, særlig når det gjelder porteføljesammensetningen i fond med denne betegnelsen, deres tillatte investeringsmål, hvilke investeringsverktøyer de kan anvende, og hvilke kategorier av investorer som er berettiget til å investere i dem i henhold til ensartede regler i Unionen. Uten slike felles regler vil det være en risiko for at medlemsstatene treffer ulike tiltak på nasjonalt plan som vil kunne ha direkte negativ innvirkning på og skape hindringer for et velfungerende indre marked, ettersom venturekapitalfond som ønsker å drive virksomhet i hele Unionen, da vil være underlagt ulike regler i de ulike medlemsstatene. Ulike kvalitetskrav til porteføljesammensetningen, investeringsmål og kvalifiserte investorer vil også kunne føre til ulikheter i investorvernet og skape usikkerhet om investeringsforslag knyttet til kvalifiserte venturekapitalfond. Investorene bør dessuten kunne sammenligne investeringsforslagene fra ulike kvalifiserte venturekapitalfond. Det er nødvendig å fjerne vesentlige hindringer for kvalifiserte venturekapitalfond som vil innhente kapital på tvers av landegrensene, og å unngå konkurransevridding mellom fondene og hindre at andre sannsynlige handelshindringer og vesentlige konkurransevriddinger oppstår i fremtiden. Rettsgrunnlaget for denne forordning bør derfor være artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) slik den tolkes i Den europeiske unions domstols rettspraksis.

3) Det er nødvendig å vedta en forordning som fastsetter ensartede regler for kvalifiserte venturekapitalfond, og som innfører tilsvarende forpliktelser for deres forvaltere i alle medlemsstater som ønsker å innhente kapital i

¹ EUT C 175 av 19.6.2012, s. 11.

² EUT C 191 av 29.6.2012, s. 72.

³ Europaparlamentets holdning av 12. mars 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. mars 2013.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

hele Unionen under betegnelsen «EuVECA». Disse kravene bør skape tillit blant investorer som ønsker å investere i venturekapitalfond.

- 4) Ved at kvalitetskravene for bruken av betegnelsen «EuVECA» defineres i en forordning, sikres det at kravene får direkte anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering som innhenter kapital under denne betegnelsen. Dette sikrer også ensartede vilkår for bruken av betegnelsen ettersom det hindrer at det innføres avvikende nasjonale krav som følge av gjennomføringen av et direktiv. Forvaltere av innretninger for kollektiv investering som bruker betegnelsen, bør følge de samme reglene i hele Unionen, noe som også vil øke tilliten blant investorer. Denne forordning forenkler reglene og reduserer forvalternes kostnader i forbindelse med etterlevelse av ofte avvikende nasjonale bestemmelser om venturekapitalfond, særlig for de forvalterne som ønsker å innhente kapital på tvers av landegrensene. Den bidrar også til å fjerne konkurransevridning.
- 5) Som omhandlet i kommisjonsmeldingen av 7. desember 2011 med tittelen «An action plan to improve access to finance for SMEs» skulle Kommisjonen i 2012 avslutte sin undersøkelse av skattemessige hindringer for venturekapitalinvesteringer på tvers av landegrensene med sikte på å framlegge løsninger i 2013 som er rettet mot å fjerne hindringer og samtidig forebygge skatteunndragelse og skatteflukt.
- 6) Et kvalifisert venturekapitalfond bør kunne forvaltes eksternt eller internt. Når et kvalifisert venturekapitalfond forvaltes internt, er fondet også forvalter og bør derfor oppfylle alle krav til forvaltere i henhold til denne forordning og registreres i samsvar med denne forordning. Et internt forvaltet kvalifisert venturekapitalfond bør imidlertid ikke kunne være eksternt forvalter av andre innretninger for kollektiv investering eller av innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS).
- 7) For å klargjøre forholdet mellom denne forordning og andre bestemmelser om innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere er det nødvendig å fastsette at denne forordning får anvendelse bare på forvaltere av andre innretninger for kollektiv investering enn UCITS-er som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁴, og som er

etablert i Unionen og registrert hos vedkommende myndighet i deres hjemstat i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁵, forutsatt at disse forvalterne forvalter porteføljer i kvalifiserte venturekapitalfond. Eksterne forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som er registrert i samsvar med denne forordning, bør imidlertid også kunne forvalte UCITS-er, forutsatt at det er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.

- 8) Videre får denne forordning anvendelse bare på forvaltere av innretninger for kollektiv investering med en samlet forvaltningskapital som ikke overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU. Beregningen av terskelverdien ved anvendelsen av denne forordning er den samme som for terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU.
- 9) Forvaltere av venturekapitalfond som er registrert i samsvar med denne forordning og har en samlet forvaltningskapital som senere øker slik at den overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, og som derfor blir underlagt kravet om tillatelse fra vedkommende myndigheter i hjemstaten i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv, bør imidlertid fortsatt kunne bruke betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond i Unionen, forutsatt at de oppfyller kravene i nevnte direktiv og fortsatt til enhver tid oppfyller visse krav i denne forordning til bruken av betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med kvalifiserte venturekapitalfond. Dette gjelder for både eksisterende kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte venturekapitalfond som etableres etter at terskelverdien er oversteget.
- 10) I tilfeller der forvaltere av innretninger for kollektiv investering ikke ønsker å bruke betegnelsen «EuVECA», får denne forordning ikke anvendelse. I slike tilfeller bør gjeldende nasjonale bestemmelser og allmenne unionsregler fortsatt få anvendelse.
- 11) Denne forordning bør fastsette ensartede regler for kvalifiserte venturekapitalfonds egenskaper, særlig med hensyn til hvilke kvalifiserte porteføljeforetak som kvalifiserte venturekapitalfond tillates å investere i, og de investeringsinstrumentene som skal anvendes.

⁴ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

⁵ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

des. Dette er nødvendig for å skape et klart skille mellom kvalifiserte venturekapitalfond og alternative investeringsfond som har andre, mindre spesialiserte investeringsstrategier, for eksempel oppkjøp eller spekulative investeringer i fast eiendom, som denne forordning ikke har som formål å fremme.

- 12) I samsvar med målet om en nøyaktig fastsettelse av hvilke innretninger for kollektiv investering som skal omfattes av denne forordning, og for å sikre at innhenting av kapital til små foretak i startfasen vektlegges, bør kvalifiserte venturekapitalfond anses for å være fond som har til hensikt å investere minst 70 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i slike foretak. Kvalifiserte venturekapitalfond bør ikke tillates å investere mer enn 30 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer. Dette betyr at terskelverdien på 30 % til enhver tid bør være den øvre grensen for ikke-kvalifiserte investeringer, og at terskelverdien på 70 % bør være forbeholdt kvalifiserte investeringer i det kvalifiserte venturekapitalfondets levetid. Disse terskelverdiene bør beregnes på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter og kontantekvivalenter. Denne forordning bør fastsette de nødvendige opplysningene for beregningen av terskelverdiene.
- 13) Denne forordning har som formål å fremme vekst og nyskaping i små og mellomstore bedrifter (SMB) i Unionen. Investeringer i kvalifiserte porteføljeforetak som er etablert i tredjestater, kan tilføre mer kapital til kvalifiserte venturekapitalfond og dermed være til fordel for SMB-er i Unionen. Denne forordning bør imidlertid under ingen omstendighet være til fordel for investeringer i porteføljeforetak som er etablert i tredjestater som kjenetegnes av en mangel på egnede samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten til forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet, og med enhver annen medlemsstat der det er hensikten at andelene eller aksjene i det kvalifiserte venturekapitalfondet skal markedsføres, eller av en mangel på effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker.
- 14) Et kvalifisert venturekapitalfond bør som et første skritt etableres i Unionen for å være berettiget til å bruke betegnelsen «EuVECA» som fastsatt i denne forordning. Kommisjonen bør innen to år etter denne forordnings anvendelsesdato vurdere om bruken av betegnelsen «EuVECA» fortsatt skal være forbeholdt fond etablert i Unionen, idet det tas hensyn til erfaringen med anvendelsen av kommisjonsrekommandasjonen om tiltak med sikte på å oppmuntre tredjestater til å anvende minstestandarder for god styring i skattesaker.
- 15) Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond bør ha mulighet til å tiltrekke ytterligere tilsagn om kapitalinnskudd i løpet av et fonds levetid. Når neste investering i andre eiendeler enn kvalifiserte eiendeler overveies, bør det tas hensyn til slike ytterligere tilsagn om kapitalinnskudd i det kvalifiserte venturekapitalfondets levetid. Ytterligere tilsagn om kapitalinnskudd bør tillates i samsvar med kriterier og på vilkår som er fastsatt i det kvalifiserte venturekapitalfondets regler eller stiftelsesdokumenter.
- 16) De kvalifiserte investeringene bør ha form av egenkapitalinstrumenter eller egenkapitallignende instrumenter. Egenkapitallignende instrumenter omfatter en type finansieringsinstrumenter som er en kombinasjon av egenkapital og gjeld, der avkastningen av instrumentet er knyttet til det kvalifiserte porteføljeforetakets overskudd eller tap, og der tilbakebetalingen av instrumentet ved mislighold ikke er sikret fullt ut. Slike instrumenter omfatter en lang rekke finansieringsinstrumenter, for eksempel ansvarlig lånekapital, passive kapitalandeler, lån med deltakerrettigheter, rettigheter til andeler av overskudd, konvertible obligasjoner og obligasjoner med kjøpsretter. Som et mulig tillegg til, men ikke til erstatning for, egenkapitalinstrumenter eller egenkapitallignende instrumenter bør lån med eller uten sikkerhet, for eksempel mellomfinansiering, som gis av det kvalifiserte venturekapitalfondet til et kvalifisert porteføljeforetak der det kvalifiserte venturekapitalfondet allerede har kvalifiserte investeringer, være tillatt, forutsatt at høyst 30 % av det samlede kapitalinnskuddet og den forpliktete, men ikke-innkalte kapitalen i det kvalifiserte venturekapitalfondet brukes til slike lån. Videre bør det for å gjenspeile eksisterende forretningspraksis på venturekapitalmarkedet være tillatt for et kvalifisert venturekapitalfond å kjøpe eksisterende aksjer i et kvalifisert porteføljeforetak fra eksisterende aksjeeiere i dette foretaket. Investeringer i andre kvalifiserte venturekapitalfond bør også være tillatt for å sikre de beste muligheter for å innhente kapital. For å hindre utvanning av

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

investeringene i kvalifiserte porteføljeforetak bør kvalifiserte venturekapitalfond få tillatelse til å investere i andre kvalifiserte venturekapitalfond bare under forutsetning av at disse kvalifiserte venturekapitalfondene selv har investert høyst 10 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i andre kvalifiserte venturekapitalfond.

- 17) Venturekapitalfondenes kjernevirksomhet er å yte finansiering til SMB-er gjennom primærinvesteringer. Venturekapitalfond bør verken delta i systemviktig bankvirksomhet utenfor de vanlige rammereglene for soliditetstilsyn (såkalt «skyggebankvirksomhet») eller følge vanlige strategier for aktive eierfond, for eksempel lånefinansierte oppkjøp.
- 18) Denne forordning har i samsvar med Europa 2020-strategien som mål å fremme venturekapitalinvesteringer i nyskapende SMB-er med forankring i realøkonomien. Kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, forsikringsforetak, finansielle holdingselskaper og blandede holdingselskaper bør derfor ikke være omfattet av definisjonen av kvalifiserte porteføljeforetak i henhold til denne forordning.
- 19) For å kunne innføre et vesentlig beskyttelsestiltak der det skilles mellom kvalifiserte venturekapitalfond i henhold til denne forordning og den bredere kategorien av alternative investeringsfond som handler med utstedte verdipapirer på annenhåndsmarkeder, er det nødvendig å fastsette regler slik at kvalifiserte venturekapitalfond hovedsakelig foretar investeringer i direkte utstedte instrumenter.
- 20) For å gi forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond en viss fleksibilitet med hensyn til investerings- og likviditetsforvaltningen av deres kvalifiserte venturekapitalfond, bør handel, for eksempel med aksjer eller andeler i ikke-kvalifiserte porteføljeforetak eller erverv av ikke-kvalifiserte investeringer, være tillatt opptil en grenseverdi på høyst 30 % av det samlede kapitalinnskuddet og den forpliktete, men ikke-innkalte kapitalen.
- 21) For å sikre at betegnelsen «EuVECA» er troverdig og lett gjenkjennelig for investorer i hele Unionen, bør bare forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som oppfyller de ensartede kvalitetskriteriene i denne forordning, være berettiget til å bruke betegnelsen «EuVECA» når de markedsfører kvalifiserte venturekapitalfond i Unionen.
- 22) For å sikre at kvalifiserte venturekapitalfond har en klar og gjenkjennelig profil som er egnet for formålet, bør det finnes ensartede

regler for porteføljesammensetningen og for de investeringsteknikkene slike fond kan bruke.

- 23) For å sikre at kvalifiserte venturekapitalfond ikke bidrar til å skape systemrisiko, og at slike fond konsentrerer sine investeringer om støtte til kvalifiserte porteføljeforetak, bør bruk av finansiell giring på fondsnivå ikke være tillatt. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond bør kunne ta opp lån, utstede gjeldsforpliktelses eller gi garantier på nivået for det kvalifiserte venturekapitalfondet bare dersom slike lån, gjeldsforpliktelses eller garantier dekkes av ikke-innkalte forpliktelses og dermed ikke øker fondets eksponering utover nivået for dets forpliktete kapital. Kontantforskudd fra investorer i kvalifiserte venturekapitalfond, som er fullt dekket av tilsagn om kapitalinnskudd fra disse investorene, øker ikke det kvalifiserte venturekapitalfondets eksponering og bør derfor være tillatt. For å gi fondet mulighet til å dekke ekstraordinære likviditetsbehov som kan oppstå i tiden fra forpliktet kapital innkalles fra investorer til kapitalen faktisk settes inn på fondets kontoer, bør kortsiktige lån også være tillatt, forutsatt at lånebeløpet ikke overstiger fondets forpliktete, men ikke-innkalte kapital.
- 24) Det bør fastsettes visse særlige beskyttelsestiltak for å sikre at kvalifiserte venturekapitalfond markedsføres bare overfor investorer som har tilstrekkelig erfaring, kunnskap og ekspertise til å ta sine egne investeringsbeslutninger og foreta en korrekt vurdering av risikoene som er knyttet til disse fondene, og for å bevare investorenes tillit og tiltro til kvalifiserte venturekapitalfond. Kvalifiserte venturekapitalfond bør derfor markedsføres bare overfor investorer som er profesjonelle kunder, eller som kan behandles som profesjonelle kunder i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁶. For å få et tilstrekkelig bredt investorgrunnlag for investeringer i kvalifiserte venturekapitalfond er det imidlertid også ønskelig at visse andre investorer får tilgang til venturekapitalfond, herunder privatpersoner med stor nettoformue. For disse andre investorene bør det imidlertid fastsettes særlige beskyttelsestiltak for å sikre at kvalifiserte venturekapitalfond markedsføres bare overfor investorer som har en egnet profil til å foreta slike investeringer.

⁶ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Disse beskyttelsestiltakene utelukker markedsføring gjennom ordninger for regelmessig sparing. Videre bør ledere, direktører eller ansatte som deltar i forvaltningen hos en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, kunne investere i de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter, ettersom slike personer har tilstrekkelig kunnskap til å delta i venturekapitalinvesteringer.

- 25) For å sikre at betegnelsen «EuVECA» brukes bare av forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som oppfyller ensartede kvalitetskriterier for markedsatferd, bør det fastsettes bestemmelser om forretningsskikk og disse forvalternes forhold til investorene. Av samme grunn bør det fastsettes ensartede vilkår for slike forvalteres håndtering av interessekonflikter. Disse bestemmelsene og vilkårene bør også pålegge forvaltere å innføre de organisatoriske og administrative ordningene som er nødvendige for å sikre korrekt håndtering av interessekonflikter.
- 26) Dersom en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond har til hensikt å utkontraktere funksjoner til tredjepart, bør forvalterens ansvar overfor venturekapitalfondet og fondets investorer ikke berøres av en slik utkontraktering av funksjoner til en tredjepart. Videre bør forvalteren ikke utkontraktere funksjoner i et slikt omfang at denne i praksis ikke lenger kan anses som forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, men i stedet har blitt et postkasseselskap. Forvalteren bør til enhver tid fortsatt være ansvarlig for at utkontrakterte funksjoner ivaretas korrekt og i samsvar med denne forordning. Utkontrakteringen av funksjoner bør ikke undergrave et effektivt tilsyn med forvalteren, og bør særlig ikke hindre forvalteren i å handle, eller fondet i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig.
- 27) For å sikre at betegnelsen «EuVECA» har integritet, bør det fastsettes kvalitetskriterier for organisasjonen hos forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond. Det bør derfor fastsettes ensartede og rimelige krav om å ha tilstrekkelige tekniske ressurser og menneskelige ressurser.
- 28) For å sikre at kvalifiserte venturekapitalfond forvaltes på riktig måte, og at deres forvaltere kan dekke potensielle risikoer som oppstår som følge av deres virksomhet, bør det fastsettes ensartede og rimelige krav om at forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal ha tilstrekkelig ansvarlig kapital. Den ansvarlige

kapitalen bør være tilstrekkelig til å sikre kontinuitet i og korrekt forvaltning av kvalifiserte venturekapitalfond.

- 29) Av hensyn til investorvernet er det nødvendig å sikre at eiendelene til det kvalifiserte venturekapitalfondet er vurdert på riktig måte. Kvalifiserte venturekapitalfonds regler eller stiftelsesdokumenter bør derfor inneholde bestemmelser om verdsettingen av eiendeler. Dette bør sikre verdsettingens integritet og gjennomsiktighet.
- 30) For å sikre at forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som bruker betegnelsen «EuVECA», redegjør tilstrekkelig for sin virksomhet, bør det innføres ensartede regler for årsrapporter.
- 31) For å sikre at betegnelsen «EuVECA» har integritet i investorens øyne, må den brukes bare av forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som gir fullt innsyn i sin investeringspolitikk og sine investeringsmål. Det bør derfor fastsettes ensartede regler for slike forvalteres opplysningsplikt overfor investorene. Det bør særlig være en plikt til, før avtaler inngås, å opplyse om det kvalifiserte venturekapitalfondets investeringsstrategi og investeringsmål, de anvendte investeringsinstrumentene, tilknyttede kostnader og gebyrer, og risiko- og avkastningsprofilen for den investeringen som et kvalifisert fond tilbyr. For å oppnå en høy grad av gjennomsiktighet bør det også kreves opplysninger om hvordan godtgjøringen til forvalterne beregnes.
- 32) For å sikre effektivt tilsyn med de ensartede kravene i denne forordning bør hjemstatens vedkommende myndighet føre tilsyn med om forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond oppfyller de ensartede kravene i denne forordning. Derfor bør de forvalterne som har til hensikt å markedsføre sine fond under betegnelsen «EuVECA», underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om denne hensikten. Vedkommende myndighet bør registrere forvalteren dersom alle nødvendige opplysninger er gitt og egnede tiltak er truffet med sikte på å oppfylle kravene i denne forordning. Denne registreringen bør være gyldig i hele Unionen.
- 33) For å lette en effektiv markedsføring av kvalifiserte venturekapitalfond på tvers av landegrensene bør registreringen av forvalteren skje så raskt som mulig.
- 34) Denne forordning omfatter beskyttelsestiltak som skal sikre at fondene anvendes på riktig måte, men tilsynsmyndighetene bør likevel

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- 35) passe nøye på at disse beskyttelsestiltakene overholdes.
- 36) For å sikre effektivt tilsyn med overholdelsen av de ensartede kriteriene i denne forordning bør det fastsettes bestemmelser om i hvilke tilfeller de opplysningene som er gitt til hjemstatens vedkommende myndighet, skal ajourføres.
- 37) For å sikre effektivt tilsyn med kravene i denne forordning bør det også fastsettes bestemmelser om en framgangsmåte for meldinger over landegrensene mellom vedkommende tilsynsmyndigheter, som skal utløses når en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond registreres i hjemstaten.
- 38) Dersom vedkommende myndighet i vertsstaten har klare og påviselige grunner til å tro at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond overtrer denne forordning på dens territorium, bør den omgående underrette hjemstatens vedkommende myndigheter, som bør treffe egnede tiltak.
- 39) Dersom en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond fortsetter å opptre på en måte som er klart i strid med denne forordning, til tross for de tiltakene som treffes av hjemstatens vedkommende myndighet, eller fordi vedkommende myndighet i hjemstaten ikke treffer tiltak innen en rimelig frist, bør vertsstatens vedkommende myndighet, etter å ha underrettet hjemstatens vedkommende myndighet, kunne treffe alle egnede tiltak for å verne investorene, herunder ha mulighet til å hindre at den berørte forvalteren fortsetter å markedsføre sine kvalifiserte venturekapitalfond på vertsstatens territorium.
- 40) For å sikre effektivt tilsyn med de ensartede kriteriene som er fastsatt i denne forordning, inneholder forordningen en liste over ulike typer myndighet til å føre tilsyn som vedkommende myndigheter skal kunne utøve.
- 41) For å sikre korrekt håndheving omfatter denne forordning administrative sanksjoner og andre tiltak ved overtredelse av dens sentrale bestemmelser, nærmere bestemt reglene for porteføljesammensetning, for beskyttelsestiltak knyttet til kvalifiserte investorers identitet, og for betegnelsen «EuVECA», som skal brukes bare av forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som er registrert i samsvar med denne forordning. Overtredelse av disse sentrale bestemmelsene bør, dersom det er hensiktsmessig, medføre forbud mot bruk av betegnelsen, og den berørte forvalteren bør fjernes fra registeret.
- 42) Det bør utveksles tilsynsopplysninger mellom vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstatene og ESMA.
- 43) Et effektivt samarbeid på reguleringsområdet mellom enheter som har til oppgave å føre tilsyn med oppfyllelsen av de ensartede kriteriene i denne forordning, forutsetter at alle relevante nasjonale myndigheter og ESMA omfattes av streng taushetsplikt.
- 44) For å presisere kravene i denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV når det gjelder hvilke typer interessekonflikter som forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal unngå, og hvilke tiltak som skal treffes i den forbindelse. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, også på ekspertnivå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 45) Tekniske standarder for finansielle tjenester bør sikre konsekvent harmonisering og et høyt nivå for tilsyn i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen.
- 46) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør gis i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen som omhandles i denne forordning.

⁷ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- 47) Kommisjonen bør innen fire år etter denne forordnings anvendelsesdato gjennomgå denne forordning for å vurdere utviklingen på markedet for kvalifiserte venturekapitalfond. Gjennomgåelsen bør omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i denne forordning virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem. På grunnlag av gjennomgåelsen bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
- 48) Videre bør Kommisjonen innen fire år etter denne forordnings anvendelsesdato begynne å gjennomgå samspillet mellom denne forordning og andre regler for innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere, særlig reglene i direktiv 2011/61/EU. Denne gjennomgåelsen bør særlig omfatte vurdering av denne forordnings virkeområde og av om det er nødvendig å utvide virkeområdet for å tillate forvaltere av større alternative investeringsfond å bruke betegnelsen «EuVECA». På grunnlag av gjennomgåelsen bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
- 49) Kommisjonen bør i forbindelse med denne gjennomgåelsen vurdere eventuelle hindringer som kan ha redusert investorenes interesse for fondene, herunder hvordan institusjonelle investorer påvirkes av andre tilsynsregler som kan få anvendelse på dem. Kommisjonen bør dessuten samle inn opplysninger for å vurdere i hvilket omfang betegnelsen «EuVECA» har bidratt til andre unionsprogrammer, for eksempel Horisont 2020, som også har som formål å støtte nyskaping i Unionen.
- 50) I lys av kommisjonsmeldingen av 6. oktober 2010 med tittelen «European 2020 Flagship Initiative: Innovation Union» og kommisjonsmeldingen av 7. desember 2011 med tittelen «An action plan to improve access to finance for SMEs» er det viktig å sikre offentlige ordningers effektivitet i hele Unionen for å støtte venturekapitalmarkedet samt samordningen av og den gjensidige sammenhengen mellom Unionens ulike politikkområder som har som formål å fremme nyskaping, herunder konkurranse- og forskningspolitikk. Grønn teknologi har en viktig rolle i Unionens politikk for nyskaping og vekst, ettersom Unionen har som mål å bli en global leder når det gjelder smart og bærekraftig vekst og energi- og resurseffektivitet, også med hensyn til finansiering av SMB-er. Når Kommisjonen gjennomgår denne forordning, bør den vurdere hvordan forordningen påvirker utviklingen i retning av dette målet.
- 51) ESMA bør vurdere de behovene for personale og ressurser som oppstår som følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og skal framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
- 52) Det europeiske investeringsfond (EIF) investerer blant annet i venturekapitalfond i hele Unionen. De tiltakene i denne forordning som skal gjøre det lett å identifisere venturekapitalfond med bestemte fellestrekk, bør gjøre det lettere for EIF å identifisere venturekapitalfond i henhold til denne forordning som mulige investeringsmål. EIF bør derfor oppmuntres til å investere i kvalifiserte venturekapitalfond.
- 53) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv (artikkel 7) og frihet til å drive næringsvirksomhet (artikkel 16).
- 54) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁸ får anvendelse på behandling av personopplysninger som foretas i medlemsstatene innenfor rammen av denne forordning under tilsyn av medlemsstatenes vedkommende myndigheter, særlig de uavhengige offentlige myndighetene som er utpekt av medlemsstatene. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskaps institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁹ får anvendelse på behandling av personopplysninger som foretas av ESMA innenfor rammen av denne forordning under tilsyn av EUs datatilsynsorgan.
- 55) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen av statsstøttereglene på kvalifiserte venturekapitalfond.
- 56) Ettersom målene for denne forordning, som er å sikre at det anvendes ensartede krav på markedsføring av kvalifiserte venturekapital-

⁸ EUT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁹ EUT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

fond, og å opprette ett enkelt registreringssystem for forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og dermed lette markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond i hele Unionen, samtidig som det tas fullt hensyn til behovet for å skape balanse mellom på den ene side sikkerhet og pålitelighet knyttet til bruken av betegnelsen «EuVECA» og på den annen side effektiviteten i venturekapitalmarkedet og kostnadene for ulike berørte parter, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Denne forordning fastsetter ensartede krav til og vilkår for forvaltere av innretninger for kollektiv investering som ønsker å bruke betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond i Unionen og dermed bidra til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte.

Den fastsetter også ensartede regler for markedsføring av kvalifiserte venturekapitalfond overfor kvalifiserte investorer i hele Unionen, for porteføljesammensetningen i kvalifiserte venturekapitalfond, for investeringsinstrumentene og -teknikkene som kvalifiserte venturekapitalfond skal bruke, samt for organisering, atferd og gjennom-siktighet hos forvaltere som markedsfører kvalifiserte venturekapitalfond i hele Unionen.

Artikkel 2

1. Denne forordning får anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering som definert i artikkel 3 bokstav a) som oppfyller følgende vilkår:
  - a) deres samlede forvaltningskapital overstiger ikke terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU,
  - b) de er etablert i Unionen,
  - c) de er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i hjemstaten i

samsvar med artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU, og

- d) de forvalter porteføljer i kvalifiserte venturekapitalfond.
2. Dersom den samlede forvaltningskapitalen til forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som er registrert i samsvar med artikkel 14, senere overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, og disse forvalterne derfor blir underlagt kravet om tillatelse i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv, kan de fortsatt bruke betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond i Unionen, forutsatt at de til enhver tid i forbindelse med kvalifiserte venturekapitalfond
  - a) oppfyller kravene i direktiv 2011/61/EU, og
  - b) overholder artikkel 3 og 5 og artikkel 13 nr. 1 bokstav c) og i) i denne forordning.
3. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som er eksterne forvaltere og er registrert i samsvar med artikkel 14, kan i tillegg forvalte innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), forutsatt at det er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Artikkel 3

I denne forordning menes med:

- a) «innretning for kollektiv investering» et AIF som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
- b) «kvalifisert venturekapitalfond» en innretning for kollektiv investering som
  - i) har til hensikt å investere minst 70 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i eiendeler som er kvalifiserte investeringer, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter, innenfor en tidsramme som er fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter,
  - ii) ikke bruker mer enn 30 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital til erverv av eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter,
  - iii) er etablert på en medlemsstats territorium,

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- c) «forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond» en juridisk person hvis alminnelige virksomhet består i å forvalte minst ett kvalifisert venturekapitalfond,
- d) «kvalifisert porteføljeforetak» et foretak som
- i) på det tidspunkt da det kvalifiserte venturekapitalfondet foretar en investering
    - ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet (MHF) som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 og 15 i direktiv 2004/39/EF,
    - sysselsetter færre enn 250 personer, og
    - har en årsomsetning på høyst 50 millioner euro eller en årsbalanse på høyst 43 millioner euro,
  - ii) ikke selv er en innretning for kollektiv investering,
  - iii) ikke er et eller flere av følgende:
    - en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon¹⁰,
    - et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2004/39/EU,
    - et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjensikring (Solvens II)¹¹,
    - et finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 19 i direktiv 2006/48/EF, eller
    - et blandet holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 20 i direktiv 2006/48/EF,
  - iv) er etablert på en medlemsstats territorium eller i en tredjestat, forutsatt at tredjestaten
    - ikke er oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme,
    - har undertegnet en avtale med hjemstaten til forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler eller aksjer i det kvalifiserte venturekapitalfondet skal markedsføres, for å sikre at tredjestaten fullt ut oppfyller standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital og sørger for effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler,
- e) «kvalifiserte investeringer» et av følgende instrumenter:
- i) egenkapitalinstrumenter eller egenkapital-lignende instrumenter som er
    - utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak og ervervet direkte fra det kvalifiserte porteføljeforetaket av det kvalifiserte venturekapitalfondet,
    - utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak i bytte mot et egenkapitalinstrument utstedt av det kvalifiserte porteføljeforetaket, eller
    - utstedt av et foretak som det kvalifiserte porteføljeforetaket er et majoritetseid datterselskap av, og som det kvalifiserte venturekapitalfondet har ervervet i bytte mot et egenkapitalinstrument utstedt av det kvalifiserte porteføljeforetaket,
  - ii) lån med eller uten sikkerhet som gis av det kvalifiserte venturekapitalfondet til et kvalifisert porteføljeforetak der det kvalifiserte venturekapitalfondet allerede har kvalifiserte investeringer, forutsatt at høyst 30 % av det samlede kapitalinnskuddet og den forpliktete, men ikke-innkalte kapitalen i det kvalifiserte venturekapitalfondet brukes til slike lån,
  - iii) aksjer i et kvalifisert porteføljeforetak ervervet fra eksisterende aksjeeiere i dette foretaket,
  - iv) andeler eller aksjer i et eller flere andre kvalifiserte venturekapitalfond, forutsatt at disse kvalifiserte venturekapitalfondene selv har investert høyst 10 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i kvalifiserte venturekapitalfond,
- f) «relevante kostnader» alle gebyrer, utgifter og kostnader som betales direkte eller indirekte av investorer, og som er avtalt mellom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond og dets investorer,
- g) «egenkapital» eierinteresse i et foretak i form av aksjer eller andre former for andeler i det kvalifiserte porteføljeforetakets kapital, som er utstedt til dets investorer,
- h) «egenkapital-lignende midler» alle typer finansieringsinstrumenter som er en kombinasjon

¹⁰ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

¹¹ EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

av egenkapital og gjeld, der avkastningen av instrumentet er knyttet til det kvalifiserte porteføljeforetakets overskudd eller tap, og der tilbakebetalingen av instrumentet ved mislighold ikke er sikret fullt ut,

- i) «markedsføring» direkte eller indirekte tilbud eller plassering på initiativ fra forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond eller på dennes vegne, som gjelder andeler eller aksjer i et kvalifisert venturekapitalfond som denne forvalter, og som er rettet mot investorer som er hjemmehørende i eller har forretningskontor i Unionen,
- j) «forpliktet kapital» en forpliktelse som pålegger en investor å erverve en interesse i eller å yte et kapitalinnskudd til det kvalifiserte venturekapitalfondet innenfor en tidsramme som er fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter,
- k) «hjemstat» den medlemsstaten der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond er etablert og er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
- l) «vertsstat» en annen medlemsstat enn hjemstaten, der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond markedsfører det kvalifiserte venturekapitalfondet i samsvar med denne forordning,
- m) «vedkommende myndighet» den nasjonale myndighet som hjemstaten i henhold til lov eller forskrift utpeker til å registrere forvaltere av innretninger for kollektiv investering som omfattes av denne forordning.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal det kvalifiserte venturekapitalfondet selv registreres som forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond i samsvar med artikkel 14 dersom det kvalifiserte venturekapitalfondet har en juridisk form som tillater intern forvaltning, og fondets styringsorgan velger ikke å utpeke en ekstern forvalter. Et kvalifisert venturekapitalfond som er registrert som en intern forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, skal ikke registreres som en ekstern forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond som tilhører andre innretninger for kollektiv investering.

Kapittel II

Vilkår for bruk av betegnelsen «EuVECA»

Artikkel 4

Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som oppfyller kravene i dette kapittel, skal ha rett til å bruke betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med

markedsføring av kvalifiserte venturekapitalfond i Unionen.

Artikkel 5

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal sikre at det ved erverv av eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer, ikke brukes mer enn 30 % av fondets samlede kapitalinnskudd og forpliktete, men ikke-innkalte kapital. Terskelverdien på 30 % skal beregnes på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader. Beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter skal ikke tas med i beregningen av denne terskelverdien ettersom kontanter og kontantekvivalenter ikke skal anses som investeringer.

2. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal på nivået for det kvalifiserte venturekapitalfondet ikke bruke metoder som øker fondets eksponering utover nivået for dets forpliktete kapital, uavhengig av om det skjer ved lån av kontanter eller verdipapirer, gjennom derivatposisjoner eller på andre måter.

3. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond kan låne, utstede gjeldsforpliktelse eller gi garantier på nivået for det kvalifiserte venturekapitalfondet bare når slike lån, gjeldsforpliktelse eller garantier dekkes av ikke-innkalte forpliktelse.

Artikkel 6

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal markedsføre andelene og aksjene i kvalifiserte venturekapitalfond bare overfor investorer som anses som profesjonelle kunder i henhold til avsnitt I i vedlegg II til direktiv 2004/39/EF, eller som på anmodning kan behandles som profesjonelle kunder i henhold til avsnitt II i vedlegg II til direktiv 2004/39/EF, eller overfor andre investorer som

- a) forplikter seg til å investere minst 100 000 euro, og
- b) skriftlig i et annet dokument enn den kontrakten som skal inngås om investeringsforpliktelsen, erklærer at de er klar over de risikoene som er knyttet til den planlagte forpliktelsen eller investeringen.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på investeringer som foretas av ledere, direktører eller ansatte som deltar i forvaltningen hos en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, når de investerer i det kvalifiserte venturekapitalfondet som de forvalter.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 7

Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal i forbindelse med de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter

- a) handle ærlig, rettferdig og med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet,
- b) anvende egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis som med rimelighet kan forventes å påvirke investorenes og de kvalifiserte porteføljeforetakenes interesser,
- c) utøve sin forretningsvirksomhet på en måte som fremmer interessene til de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter, og til investorene i disse fondene og beskytter markedets integritet,
- d) vise stor aktsomhet ved valg av og løpende tilsyn med investeringer i kvalifiserte porteføljeforetak,
- e) ha tilstrekkelig kunnskap om og forståelse av de kvalifiserte porteføljeforetakene som de investerer i,
- f) behandle sine investorer rettferdig,
- g) sikre at ingen investorer gis særbehandling, med mindre det er opplyst om slik særbehandling i det kvalifiserte venturekapitalfondets regler eller stiftelsesdokumenter.

Artikkel 8

1. Dersom en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond utkontrakter funksjoner til tredjepart, berører det ikke forvalterens ansvar overfor det kvalifiserte venturekapitalfondet og dets investorer. Forvalteren skal ikke utkontraktere funksjoner i et slikt omfang at denne i praksis ikke lenger kan anses som forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet, men i stedet har blitt et postkasseselskap.
2. Utkontrakteringen av funksjoner i henhold til nr. 1 skal ikke undergrave et effektivt tilsyn med forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond, og skal særlig ikke hindre forvalteren i å handle, eller det kvalifiserte venturekapitalfondet i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig.

Artikkel 9

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal identifisere og unngå interessekonflikter og, når slike konflikter ikke kan unngås, hånd-

tere og overvåke og, i samsvar med nr. 4, umiddelbart opplyse om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker de kvalifiserte venturekapitalfondene og deres investorer negativt, og sikre at de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter, behandles rettferdig.

2. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal særlig identifisere interessekonflikter som kan oppstå mellom
  - a) forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond, personer som faktisk leder forvalterens virksomhet, ansatte hos eller personer som direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres av disse forvalterne, og det kvalifiserte venturekapitalfondet som forvaltes av disse forvalterne, eller dets investorer,
  - b) det kvalifiserte venturekapitalfondet eller dets investorer og et annet kvalifisert venturekapitalfond som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer,
  - c) det kvalifiserte venturekapitalfondet eller dets investorer og en innretning for kollektiv investering eller et UCITS som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer.
3. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal opprettholde og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger for å oppfylle kravene i nr. 1 og 2.
4. Opplysninger om interessekonflikter omhandlet i nr. 1 skal gis dersom de organisatoriske ordningene som forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har innført for å identifisere, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter, ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å forhindre at investorenes interesser skades. En forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond skal gi investorene klare opplysninger om interessekonfliktens allmenne art og/eller kilder før den påtar seg oppgaver på deres vegne.
5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 25 som gir nærmere opplysninger om
  - a) de ulike typene interessekonflikter nevnt i nr. 2 i denne artikkel,
  - b) de tiltakene som forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å identifisere, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 10

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal til enhver tid ha tilstrekkelig ansvarlig kapital og bruke tilstrekkelige og hensiktsmessige menneskelige og tekniske ressurser for å sikre korrekt forvaltning av de kvalifiserte venturekapitalfondene.
2. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten, og at de kan framlegge sin begrunnelse for at disse midlene er tilstrekkelige, som angitt i artikkel 13.

Artikkel 11

1. Regler for verdsetting av eiendeler skal fastsettes i det kvalifiserte venturekapitalfondets regler eller stiftelsesdokumenter og skal sikre en forsvarlig og gjennomslutlig verdsettingsprosess.
2. De anvendte framgangsmåtene for verdsetting skal sikre at eiendelene verdsettes på riktig måte, og at eiendelens verdi beregnes minst en gang i året.

Artikkel 12

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal for hvert kvalifisert venturekapitalfond som de forvalter, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hjemstatens vedkommende myndighet senest seks måneder etter regnskapsårets slutt. Rapporten skal inneholde en beskrivelse av porteføljesammensetningen i det kvalifiserte venturekapitalfondet og av virksomheten i det foregående året. Den skal også opplyse om overskuddet til det kvalifiserte venturekapitalfondet ved slutten av dets levetid og, dersom det er hensiktsmessig, om overskudd som er utdelt i fondets levetid. Den skal inneholde det kvalifiserte venturekapitalfondets reviderte regnskap.

Årsrapporten skal utarbeides i samsvar med gjeldende regnskapsstandarder og de vilkårene som er avtalt mellom forvalterne av kvalifiserte venturekapitalfond og investorene. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal på anmodning oversende rapporten til investorene. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og investorer kan avtale at de skal utveksle ytterligere opplysninger.

2. Det skal minst en gang i året foretas en revisjon av det kvalifiserte venturekapitalfondet.

Revisjonen skal bekrefte at penger og eiendeler innehas av det kvalifiserte venturekapitalfondet, og at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har utarbeidet hensiktsmessig dokumentasjon og gjennomført kontroller i forbindelse med utøvelsen av mandatet eller kontrollen over pengene og eiendelene til det kvalifiserte venturekapitalfondet og dets investorer.

3. Dersom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond er pålagt å offentliggjøre en årsrapport om det kvalifiserte venturekapitalfondet i samsvar med artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked¹², kan opplysningene nevnt i nr. 1 framlegges separat eller som et tillegg til årsrapporten.

Artikkel 13

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal i forbindelse med de kvalifiserte venturekapitalfondene som de forvalter, på en klar og forståelig måte opplyse investorene, før de treffer beslutning om å investere, om følgende:
  - a) identiteten til forvalteren og eventuelle andre tjenesteytere som forvalteren har inngått avtale med i forbindelse med forvaltningen av det kvalifiserte venturekapitalfondet, og en beskrivelse av deres oppgaver,
  - b) den ansvarlige kapitalen som er tilgjengelig for forvalteren, og en nærmere redegjørelse for hvorfor forvalteren anser dette beløpet som tilstrekkelig til å opprettholde de menneskelige og tekniske ressurser som er nødvendige for å sikre korrekt forvaltning av dens kvalifiserte venturekapitalfond,
  - c) en beskrivelse av investeringsstrategien og målene til det kvalifiserte venturekapitalfondet, herunder
    - i) hvilke typer kvalifiserte porteføljeforetak den har til hensikt å investere i,
    - ii) eventuelle andre kvalifiserte venturekapitalfond den har til hensikt å investere i,
    - iii) hvilke typer kvalifiserte porteføljeforetak som eventuelle andre kvalifiserte

¹² EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- venturekapitalfond, som nevnt i punkt ii), har til hensikt å investere i,
  - iv) de ikke-kvalifiserte investeringene som den har til hensikt å foreta,
  - v) de teknikkene den har til hensikt å bruke, og
  - vi) eventuelle gjeldende investeringsbegrensninger,
  - d) en beskrivelse av det kvalifiserte venturekapitalfondets risikoprofil og av eventuelle risikoen knyttet til de eiendelene som fondet kan investere i, eller til de investerings-teknikkene som kan brukes,
  - e) en beskrivelse av framgangsmåten for verdsetting og metoden for prisfastsetting som brukes for å verdsette eiendelene til det kvalifiserte venturekapitalfondet, herunder metodene som brukes ved verdsetting av kvalifiserte porteføljeforetak,
  - f) en beskrivelse av hvordan godtgjøringen til forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond beregnes,
  - g) en beskrivelse av alle relevante kostnader med angivelse av det høyeste beløpet av disse,
  - h) de tidligere resultatene til det kvalifiserte venturekapitalfondet, dersom slike opplysninger er tilgjengelige,
  - i) støttetjenester for foretak og annen støttevirksomhet som forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond yter eller utøver, eller som leveres av tredjepart for å fremme utviklingen, veksten eller andre aspekter ved den løpende driften i de kvalifiserte porteføljeforetakene som det kvalifiserte venturekapitalfondet investerer i, eller, dersom disse tjenestene eller denne virksomheten ikke ytes eller utøves, en begrunnelse for dette,
  - j) en beskrivelse av de framgangsmåtene som det kvalifiserte venturekapitalfondet kan benytte for å endre sin investeringsstrategi eller investeringspolitikk, eller begge.
2. Alle opplysningene nevnt i nr. 1 skal være korrekte, klare og ikke villedende. De skal ajourføres og, dersom det er relevant, regelmessig gjennomgås.
  3. Dersom det kvalifiserte venturekapitalfondet er pålagt å offentliggjøre et prospekt i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering¹³ eller i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning for det kvalifiserte venturekapital-

fondet, kan opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel framlegges separat eller som en del av prospektet.

Kapittel III

Tilsyn og forvaltningssamarbeid

Artikkel 14

1. Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som har til hensikt å bruke betegnelsen «EuVECA» i markedsføringen av sine kvalifiserte venturekapitalfond, skal underrette hjemstatens vedkommende myndighet om dette og gi følgende opplysninger:
  - a) identiteten til de personene som faktisk leder virksomheten til en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond,
  - b) identiteten til de kvalifiserte venturekapitalfondene hvis andeler eller aksjer skal markedsføres, og deres investeringsstrategier,
  - c) opplysninger om de tiltakene som er truffet for å oppfylle kravene i kapittel II,
  - d) en liste over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har til hensikt å markedsføre de enkelte kvalifiserte venturekapitalfondene,
  - e) en liste over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har etablert eller har til hensikt å etablere kvalifiserte venturekapitalfond.
2. Hjemstatens vedkommende myndighet skal registrere forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
  - a) de personene som faktisk leder virksomheten til en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, har tilstrekkelig god vandel og tilstrekkelig erfaring også i forbindelse med de investeringsstrategiene som benyttes av forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond,
  - b) opplysningene som kreves i nr. 1, er fullstendige,
  - c) tiltakene som er meldt i henhold til nr. 1 bokstav c), er hensiktsmessige for å oppfylle kravene i kapittel II,
  - d) listen som framlegges i henhold til nr. 1 bokstav e) i denne artikkel, viser at alle kvalifiserte venturekapitalfond er etablert i samsvar med artikkel 3 bokstav b) iii).
3. Registrering i henhold til denne artikkel skal være gyldig på hele Unionens territorium og

¹³ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

gjøre det mulig for forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond å markedsføre kvalifiserte venturekapitalfond under betegnelsen «EuVECA» i hele Unionen.

fond som er registrert i samsvar med artikkel 14, og de kvalifiserte venturekapitalfondene som de markedsfører, samt de statene der disse fondene markedsføres.

Artikkel 15

Forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal underrette hjemstatens vedkommende myndighet om hvor de har til hensikt å markedsføre

- a) et nytt kvalifisert venturekapitalfond, eller
- b) et eksisterende kvalifisert venturekapitalfond i en medlemsstat som ikke er oppført på listen omhandlet i artikkel 14 nr. 1 bokstav d).

Artikkel 16

1. Umiddelbart etter registreringen av en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, tilføyelse av et nytt kvalifisert venturekapitalfond, tilføyelse av et nytt hjemsted for etableringen av et kvalifisert venturekapitalfond eller tilføyelse av en ny medlemsstat der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har til hensikt å markedsføre kvalifiserte venturekapitalfond, skal hjemstatens vedkommende myndighet underrette medlemsstatene som er angitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav d), og ESMA om dette.
2. Vertsstatene som er angitt i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav d), skal ikke pålegge en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond som er registrert i samsvar med artikkel 14, krav eller administrative framgangsmåter i forbindelse med markedsføring av kvalifiserte venturekapitalfond, og skal ikke kreve at markedsføringen godkjennes før den innledes.
3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for meldingen i henhold til denne artikkel.
4. ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 16. februar 2014.
5. Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 i denne artikkel etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 17

ESMA skal opprettholde en sentral database som er offentlig tilgjengelig på internett, med en liste over alle forvaltere av kvalifiserte venturekapital-

Artikkel 18

1. Hjemstatens vedkommende myndighet skal føre tilsyn med oppfyllelsen av kravene i denne forordning.
2. Dersom en vedkommende myndighet i vertsstaten har klare og påviselige grunner til å tro at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond overtrer denne forordning på dens territorium, skal den umiddelbart underrette hjemstatens vedkommende myndighet om dette. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal treffe hensiktsmessige tiltak.
3. Dersom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond fortsetter å opptre på en måte som er klart i strid med denne forordning, til tross for tiltak som er truffet av hjemstatens vedkommende myndighet, eller fordi denne vedkommende myndighet ikke har truffet tiltak innen en rimelig frist, kan vertsstatens vedkommende myndighet, etter å ha underrettet hjemstatens vedkommende myndighet, treffe alle egnede tiltak for å verne investorene, herunder forby den berørte forvalteren å fortsette å markedsføre sine kvalifiserte venturekapitalfond på vertsstatens territorium.

Artikkel 19

Vedkommende myndigheter skal i samsvar med nasjonal lovgivning ha all tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. De skal særlig ha myndighet til

- a) å anmode om tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta eller ta kopi av det,
- b) å kreve at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond gir opplysninger umiddelbart,
- c) å kreve opplysninger fra enhver person som har tilknytning til forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond eller til det kvalifiserte venturekapitalfondet,
- d) å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
- e) å treffe egnede tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond fortsatt overholder bestemmelsene i denne forordning,
- f) å utstede et påbud for å sikre at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond overholder

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

bestemmelsene i denne forordning og avstår fra å gjenta atferd som kan utgjøre en overtredelse av denne forordning.

Artikkel 20

1. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De administrative sanksjonene og de andre tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekken.
2. Innen 16. mai 2015 skal medlemsstatene underrette Kommisjonen og ESMA om bestemmelsene nevnt i nr. 1. De skal straks underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 21

1. Hjemstatens vedkommende myndighet skal, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2 dersom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond
  - a) i strid med artikkel 5 ikke oppfyller kravene til porteføljesammensetningen,
  - b) i strid med artikkel 6 markedsfører andeler og aksjer i et kvalifisert venturekapitalfond overfor ikke-kvalifiserte investorer,
  - c) bruker betegnelsen «EuVECA» uten å være registrert i samsvar med artikkel 14,
  - d) bruker betegnelsen «EuVECA» for å markedsføre fond som ikke er etablert i samsvar med artikkel 3 bokstav b) iii),
  - e) i strid med artikkel 14 har blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
  - f) i strid med artikkel 7 bokstav a) ikke handler ærlig, rettferdig eller med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet,
  - g) i strid med artikkel 7 bokstav b) ikke anvender egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis,
  - h) gjentatte ganger unnlater å oppfylle kravene i artikkel 12 med hensyn til årsrapporten,
  - i) gjentatte ganger unnlater å oppfylle plikten til å opplyse investorene i samsvar med artikkel 13.

2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal hjemstatens vedkommende myndighet ved behov
  - a) treffe tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 12–14,
  - b) forby anvendelse av betegnelsen «EuVECA» og fjerne forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond fra registeret.
3. Hjemstatens vedkommende myndighet skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav d) og ESMA om at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond er fjernet fra registeret nevnt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkel.
4. Retten til å markedsføre et eller flere kvalifiserte venturekapitalfond under betegnelsen «EuVECA» opphører med umiddelbar virkning fra datoen for vedkommende myndighets beslutning nevnt i nr. 2 bokstav b).

Artikkel 22

1. Vedkommende myndigheter og ESMA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.
2. Vedkommende myndigheter og ESMA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig for å påvise overtredelser av bestemmelsene i denne forordning og bringe dem til opphør.

Artikkel 23

1. Alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter eller for ESMA, samt revisorer eller sakkyndige som opptre på vegne av vedkommende myndigheter eller ESMA, er underlagt taushetsplikt. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte venturekapitalfond enkeltvis, uten at det berører tilfeller som omfattes av strafferett og framgangsmåter i henhold til denne forordning.
2. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter eller ESMA skal ikke hindres i å utveksle opp-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

lysninger i samsvar med denne forordning eller annet unionsregelverk som får anvendelse på forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og på kvalifiserte venturekapitalfond.

3. Dersom vedkommende myndigheter eller ESMA mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 2, kan de anvende dem bare i embets medfør og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang.

Artikkel 24

Ved uenighet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om en vurdering, handling eller unnlattelse som kan tilskrives en vedkommende myndighet på et område der denne forordning krever samarbeid eller samordning mellom vedkommende myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, med mindre uenigheten gjelder artikkel 3 bokstav b) iii) eller bokstav d) iv) i denne forordning.

Kapittel IV

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 25

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 5 skal gis til Kommisjonen for en periode på fire år fra 15. mai 2013. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 9 nr. 5 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 9 nr. 5 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Artikkel 26

1. Kommisjonen skal gjennomgå denne forordning i samsvar med nr. 2. Gjennomgåelsen skal omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i denne forordning virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem, herunder med hensyn til
  - a) i hvilket omfang forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond i forskjellige medlemsstater har brukt betegnelsen «EuVECA», innenlands eller over landegrensene,
  - b) geografisk og sektorvis fordeling av investeringene som kvalifiserte venturekapitalfond foretar,
  - c) om opplysningskravene i artikkel 13 er hensiktsmessige, særlig om de er tilstrekkelige til at investorene kan treffe en informert investeringsbeslutning,
  - d) hvordan forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond anvender de forskjellige kvalifiserte investeringene, særlig hvorvidt det er behov for å justere de kvalifiserte investeringene i denne forordning,
  - e) muligheten for å utvide markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond til også å omfatte ikke-profesjonelle investorer,
  - f) effektiviteten, forholdsmessigheten og anvendelsen av medlemsstatenes administrative sanksjoner og andre tiltak i samsvar med denne forordning,
  - g) denne forordnings virkning på venturekapitalmarkedet,
  - h) muligheten for å tillate venturekapitalfond etablert i en tredjestat å bruke betegnelsen «EuVECA», idet det tas hensyn til erfaringen med anvendelsen av kommisjonsrekommandasjonen om tiltak med sikte på å

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- oppmuntre tredjestater til å anvende minstestandarder for god styring i skattesaker,
- i) om det er hensiktsmessig å utfylle denne forordning med en depotmottakerordning,
  - j) en vurdering av eventuelle hindringer for investering i fond som bruker betegnelsen «EuVECA», herunder hvordan institusjonelle investorer påvirkes av annet unionsregelverk av tilsynsmessig art.
2. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal foretas
    - a) innen 22. juli 2017 når det gjelder bokstav a)–g) og bokstav i) og j), og
    - b) innen 22. juli 2015 når det gjelder bokstav h).
  3. Etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 og etter samråd med ESMA skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Artikkel 27

1. Kommisjonen skal innen 22. juli 2017 innlede en gjennomgåelse av samspillet mellom denne forordning og andre regler for innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere, særlig reglene i direktiv 2011/61/EU. Denne gjennomgåelsen skal omfatte denne forordnings virkeområde. Under gjennomgåelsen skal det samles inn opplysninger for å vurdere om det

- er nødvendig å utvide virkeområdet og tillate forvaltere av venturekapitalfond med en samlet forvaltningskapital som overstiger terskelverdien fastsatt i artikkel 2 nr. 1, å bli forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond i samsvar med denne forordning.
2. Etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 og etter samråd med ESMA skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Artikkel 28

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 22. juli 2013, med unntak av artikkel 9 nr. 5, som får anvendelse fra 15. mai 2013.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 17. april 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

L. CREIGHTON

Formann

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 346/2013
av 17. april 2013

om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosessen³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Som følge av at stadig flere investorer har sosiale mål i tillegg til målet om økonomisk avkastning, har det oppstått et marked for sosiale investeringer, som blant annet omfatter investeringsfond rettet mot foretak med et sosialt formål. Slike investeringsfond yter finansiering til foretak med et sosialt formål, som fungerer som drivkraft for sosiale forandringer gjennom å tilby nyskapende løsninger på sosiale problemer, for eksempel ved å bidra til å håndtere de sosiale følgene av finanskrisen, og ved å gi et verdifullt bidrag til å oppnå målene for Europa 2020-strategien fastsatt i kommisjonsmeldingen av 3. mars 2010 med tittelen «Europe 2020: A strategy for delivering smart, sustainable and inclusive growth».
- 2) Denne forordning er et ledd i initiativet for sosialt entreprenørskap som Kommisjonen framla i sin melding av 25. oktober 2011 med

tittelen «Social Business Initiative – Creating a favourable climate for social enterprises, key stakeholders in the social economy and innovation».

- 3) Det er nødvendig å fastsette felles regler for bruken av betegnelsen «EuSEF» for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, særlig når det gjelder porteføljesammensetningen i fond med denne betegnelsen, deres tillatte investeringsmål, hvilke investeringsverktøyer de kan anvende, og hvilke kategorier av investorer som er berettiget til å investere i dem i henhold til ensartede regler i Unionen. Uten slike felles regler vil det være en risiko for at medlemsstatene treffer ulike tiltak på nasjonalt plan som vil kunne ha direkte negativ innvirkning på og skape hindringer for et velfungerende indre marked, ettersom fond som ønsker å drive virksomhet i hele Unionen, da vil være underlagt ulike regler i de ulike medlemsstatene. Ulike kvalitetskrav til porteføljesammensetningen, investeringsmål og kvalifiserte investorer vil også kunne føre til ulikheter i investorvernet og skape usikkerhet om investeringsforslag knyttet til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Investorene bør dessuten kunne sammenligne investeringsforslagene fra ulike kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Det er nødvendig å fjerne vesentlige hindringer for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som vil innhente kapital på tvers av landegrensene, og å unngå konkurransevridding mellom fondene og hindre at andre sannsynlige handelshindringer og vesentlige konkurransevriddinger oppstår i framtiden. Rettsgrunnlaget for denne forordning bør derfor være artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) slik den tolkes i Den europeiske unions domstols rettspraksis.
- 4) Det er nødvendig å vedta en forordning som fastsetter ensartede regler for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, og som innfører

¹ EUT C 175 av 19.6.2012, s. 11.

² EUT C 229 av 31.7.2012, s. 55.

³ Europaparlamentets holdning av 12. mars 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 21. mars 2013.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

tilsvarende forpliktelser for deres forvaltere i alle medlemsstater som ønsker å innhente kapital i hele Unionen under betegnelsen «EuSEF». Disse kravene bør skape tillit blant investorer som ønsker å investere i slike fond. Denne forordning bør ikke få anvendelse på eksisterende nasjonale ordninger som tillater investering i foretak med et sosialt formål og ikke bruker betegnelsen «EuSEF».

- 5) Ved at kvalitetskravene for bruken av betegnelsen «EuSEF» defineres i en forordning, sikres det at kravene får direkte anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering som innhenter kapital under denne betegnelsen. Dette sikrer også ensartede vilkår for bruken av betegnelsen ettersom det hindrer at det innføres avvikende nasjonale krav som følge av gjennomføringen av et direktiv. Forvaltere av innretninger for kollektiv investering som bruker betegnelsen, bør følge de samme reglene i hele Unionen, noe som også vil øke tilliten blant investorer. Denne forordning forenkler reglene og reduserer forvalternes kostnader i forbindelse med etterlevelse av ofte avvikende nasjonale bestemmelser om slike fond, særlig for de forvalterne som ønsker å innhente kapital på tvers av landegrensene. Den bidrar også til å fjerne konkurransevridning.
- 6) Et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap bør kunne forvaltes eksternt eller internt. Når et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap forvaltes internt, er fondet også forvalter og bør derfor oppfylle alle krav til forvaltere i henhold til denne forordning og registreres i samsvar med denne forordning. Et internt forvaltet kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap bør imidlertid ikke kunne være ekstern forvalter av andre innretninger for kollektiv investering eller av innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS).
- 7) For å klargjøre forholdet mellom denne forordning og andre bestemmelser om innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere er det nødvendig å fastsette at denne forordning får anvendelse bare på forvaltere av andre innretninger for kollektiv investering enn UCITS-er som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS)⁴, og som er etablert i Unionen og registrert hos vedkom-

mende myndighet i deres hjemstat i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond⁵, forutsatt at disse forvalterne forvalter porteføljer i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Eksterne forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i henhold til denne forordning, bør imidlertid også kunne forvalte UCITS-er, forutsatt at det er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.

- 8) Videre får denne forordning anvendelse bare på forvaltere av innretninger for kollektiv investering med en samlet forvaltningskapital som ikke overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU. Beregningen av terskelverdien ved anvendelsen av denne forordning er den samme som for terskelverdien i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU.
- 9) Forvaltere som er registrert i samsvar med denne forordning og har en samlet forvaltningskapital som senere øker slik at den overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, og som derfor blir underlagt kravet om tillatelse fra vedkommende myndigheter i hjemstaten i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv, bør imidlertid fortsatt kunne bruke betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i Unionen, forutsatt at de oppfyller kravene i nevnte direktiv og fortsatt til enhver tid oppfyller visse krav i denne forordning til bruken av betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Dette gjelder for både eksisterende kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som etableres etter at terskelverdien er oversteget.
- 10) I tilfeller der forvaltere av innretninger for kollektiv investering ikke ønsker å bruke betegnelsen «EuSEF», får denne forordning ikke anvendelse. I slike tilfeller bør gjeldende nasjonale bestemmelser og allmenne unionsregler fortsatt få anvendelse.
- 11) Denne forordning bør fastsette ensartede regler for egenskapene til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, særlig med hensyn til hvilke kvalifiserte porteføljeforetak som kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap tillates å investere i, og de investeringsinstrumentene som skal anvendes. Dette er nødvendig for å

⁴ EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32.

⁵ EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

skape et klart skille mellom kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og alternative investeringsfond som har andre, mindre spesialiserte investeringsstrategier, for eksempel oppkjøp, som denne forordning ikke har som formål å fremme.

- 12) For å sikre nødvendig klarhet og sikkerhet bør denne forordning også fastsette ensartede kriterier for å identifisere foretak med et sosialt formål som kan anses som kvalifiserte porteføljeforetak. Et foretak med et sosialt formål bør defineres som en aktør i samfunnsøkonomien som har som hovedmål å oppnå en sosial virkning framfor å skape overskudd for sine eiere eller aksjeeiere. Dets virksomhet består i å levere varer og tjenester til markedet, og det bruker sitt overskudd først og fremst til å nå sosiale mål. Det forvaltes på en ansvarlig og gjennomiktig måte, særlig ved å trekke inn ansatte, kunder og parter som berøres av dets forretningsvirksomhet.
- 13) Ettersom hovedmålet for foretak med et sosialt formål er å skape positive sosiale virkninger snarere enn økt overskudd, bør denne forordning bare fremme støtte til kvalifiserte porteføljeforetak som arbeider for å oppnå målbare og positive sosiale virkninger. Målbare og positive sosiale virkninger kan omfatte yting av tjenester til innvandrere som ellers ikke ville hatt tilgang til tjenestene, eller gjeninntreden på arbeidsmarkedet for marginaliserte grupper ved at de får arbeid, utdanning eller annen støtte. Foretak med et sosialt formål bruker sitt overskudd til å nå sitt viktigste sosiale mål og drives på en ansvarlig og gjennomiktig måte. Dersom et kvalifisert porteføljeforetak i et unntakstilfelle ønsker å dele ut overskudd til aksjeeierne og eierne, bør det ha forhåndsfastsatte framgangsmåter og regler for utdeling av overskudd. I disse reglene bør det presiseres at slik utdeling av overskudd ikke skal undergrave det kvalifiserte porteføljeforetakets viktigste sosiale mål.
- 14) Foretak med et sosialt formål omfatter en lang rekke foretak i forskjellige juridiske former, som leverer sosialtjenester eller varer til sårbare, marginaliserte, vanskeligstilte eller sosialt utestengte personer. Slike tjenester omfatter formidling av bolig, helsetjenester, hjelp til eldre eller personer med nedsatt funksjons- evne, barnepass, adgang til arbeid og utdanning samt behandling av avhengighet. Foretak med et sosialt formål omfatter også foretak som bruker en metode for produksjon av varer eller tjenester som er i samsvar med deres

sosiale mål, men som driver en virksomhet som kan omfatte annet enn levering av sosiale varer eller tjenester. Slik virksomhet omfatter sosial og yrkesmessig integrasjon gjennom å gi adgang til arbeid for mennesker som er vanskeligstilt særlig på grunn av utilstrekkelige kvalifikasjoner eller sosiale eller yrkesmessige problemer som fører til at de utstøtes og marginaliseres. Virksomheten kan også gjelde miljøvern med en samfunnsvirkning, for eksempel reduksjon av forurensing, gjenvinning og fornybar energi.

- 15) I samsvar med målet om en nøyaktig fastsettelse av hvilke innretninger for kollektiv investering som skal omfattes av denne forordning, og for å sikre at innhenting av kapital til innretninger med et sosialt formål vektlegges, bør kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap anses for å være fond som har til hensikt å investere minst 70 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i slike foretak. Kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør ikke tillates å investere mer enn 30 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer. Dette betyr at terskelverdien på 30 % til enhver tid bør være den øvre grensen for ikke-kvalifiserte investeringer, og at terskelverdien på 70 % bør være forbeholdt kvalifiserte investeringer i levetiden til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap. Disse terskelverdiene bør beregnes på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter og kontantekvivalenter. Denne forordning bør fastsette de nødvendige opplysningene for beregningen av de nevnte terskelverdiene for investering.
- 16) Denne forordning har som formål å øke framveksten av foretak med et sosialt formål i Unionen. Investeringer i kvalifiserte porteføljeforetak som er etablert i tredjestater, kan tilføre mer kapital til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og dermed være til fordel for foretak med et sosialt formål i Unionen. Denne forordning bør imidlertid under ingen omstendighet være til fordel for investeringer i porteføljeforetak som er etablert i tredjestater som kjennetegnes av en mangel på egnede samarbeidsordninger mellom vedkommende myndigheter i hjemstaten til forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, og med enhver annen medlemsstat der det er hensikten at andelene eller aksjene i det

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap skal markedsføres, eller av en mangel på effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker.
- 17) Et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap bør som et første skritt etableres i Unionen for å være berettiget til å bruke betegnelsen «EuSEF» som fastsatt i denne forordning. Kommisjonen bør innen to år etter denne forordnings anvendelsesdato vurdere om bruken av betegnelsen «EuSEF» fortsatt skal være forbeholdt fond etablert i Unionen, idet det tas hensyn til erfaringen med anvendelsen av kommisjonsrekommendasjonen om tiltak med sikte på å oppmuntre tredjestater til å anvende minstestandarder for god styring i skattesaker.
- 18) Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør ha mulighet til å tiltrekke ytterligere tilsagn om kapitalinnskudd i løpet av et fonds levetid. Når neste investering i andre eiendeler enn kvalifiserte eiendeler overveies, bør det tas hensyn til slike ytterligere kapitalinnskudd i levetiden til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap. Ytterligere kapitalinnskudd bør tillates i samsvar med kriterier og på vilkår som er fastsatt i reglene eller stiftelsesdokumentene for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap.
- 19) Ettersom foretak med et sosialt formål har særlige finansieringsbehov, er det nødvendig å skape klarhet om hvilke typer instrumenter som et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap bør anvende til finansieringen. Denne forordning fastsetter derfor ensartede regler for instrumenter som er egnet for investeringene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, som omfatter egenkapitalinstrumenter og egenkapitaltillignende instrumenter, gjeldsinstrumenter som egenveksler og innskuddsbevis, investeringer i andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, lån med eller uten sikkerhet samt tilskudd. For å hindre utvanning av investeringene i kvalifiserte porteføljeforetak bør kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap få tillatelse til å investere i andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bare dersom disse andre kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap selv har investert høyst 10 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.
- 20) Kjernevirksomheten til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap er å yte finansiering til foretak med et sosialt formål gjennom sine primærinvesteringer. Kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør verken delta i systemviktig bankvirksomhet utenfor de vanlige ramme-reglene for soliditetstilsyn (såkalt «skyggebankvirksomhet») eller følge vanlige strategier for aktive eierfond, for eksempel lånefinansierte oppkjøp.
- 21) For å sikre nødvendig fleksibilitet i investeringsporteføljen kan kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap investere i andre eiendeler enn kvalifiserte investeringer, forutsatt at investeringene ikke overskrider terskelverdien på 30 % for ikke-kvalifiserte investeringer. Beholdninger av kontanter og kontantekvivalenter bør ikke tas med i beregningen av denne terskelverdien ettersom slike beholdninger ikke skal anses som investeringer. Kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør foreta investeringer som er i tråd med deres etiske investeringsstrategi; de bør for eksempel ikke foreta investeringer som finansierer våpenindustrien, medfører risiko for brudd på menneskerettighetene eller medfører dumping av elektronisk avfall.
- 22) For å sikre at betegnelsen «EuSEF» er troverdig og lett gjenkjennelig for investorer i hele Unionen, bør bare forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som oppfyller de ensartede kvalitetskriteriene i denne forordning, være berettiget til å bruke betegnelsen «EuSEF» når de markedsfører kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i Unionen.
- 23) For å sikre at kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap har en klar og gjenkjennelig profil som er egnet for formålet, bør det finnes ensartede regler for porteføljesammensetningen og for de investeringsteknikkene slike fond kan bruke.
- 24) For å sikre at kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap ikke bidrar til å skape systemrisiko, og at slike fond konsentrerer sine investeringer om støtte til kvalifiserte porteføljeforetak, bør bruk av finansiell giring på fondsnivå ikke være tillatt. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør kunne ta opp lån, utstede gjeldsforpliktelse eller gi garantier på nivået for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap bare dersom slike lån, gjeldsforpliktelse eller garantier dekkes av ikke-innkalte forpliktelse og dermed ikke øker fondets eksponering utover nivået for dets forpliktete kapital. Kontantfor-skudd fra investorer i det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, som er fullt dek-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ket av tilsagn om kapitalinnskudd fra disse investorene, øker ikke eksponeringen til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og bør derfor være tillatt. For å gi fondet mulighet til å dekke ekstraordinære likviditetsbehov som kan oppstå i tiden fra forpliktet kapital innkalles fra investorer til kapitalen faktisk settes inn på fondets kontoer, bør kortsiktige lån også være tillatt, forutsatt at lånebeløpet ikke overstiger fondets forpliktete, men ikke-innkalte kapital.

- 25) Det bør fastsettes visse særlige beskyttelsestiltak for å sikre at kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap markedsføres bare overfor investorer som har tilstrekkelig erfaring, kunnskap og ekspertise til å ta sine egne investeringsbeslutninger og foreta en korrekt vurdering av risikoene som er knyttet til disse fondene, og for å bevare investorenes tillit og tiltro til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør derfor markedsføres bare overfor investorer som er profesjonelle kunder, eller som kan behandles som profesjonelle kunder i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁶. For å få et tilstrekkelig bredt investorgrunnlag for investeringer i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap er det imidlertid også ønskelig at visse andre investorer får tilgang til disse fondene, herunder privatpersoner med stor nettoformue. For disse andre investorene bør det fastsettes særlige beskyttelsestiltak for å sikre at kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap markedsføres bare overfor investorer som har en egnet profil til å foreta slike investeringer. Disse beskyttelsestiltakene utelukker markedsføring gjennom ordninger for regelmessig sparing. Videre bør ledere, direktører eller ansatte som deltar i forvaltningen hos en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, kunne investere i de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter, ettersom slike personer har tilstrekkelig kunnskap til å delta i slike investeringer.
- 26) For å sikre at betegnelsen «EuSEF» brukes bare av forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som oppfyller ensartede kvalitetskriterier for markedsatferd, bør det fastsettes bestemmelser om forretningsskikk og disse forvalternes forhold til investorene. Av samme grunn bør det fastsettes ensartede

vilkår for slike forvalteres håndtering av interessekonflikter. Disse bestemmelsene og vilkårene bør også pålegge forvalteren å innføre de organisatoriske og administrative ordningene som er nødvendige for å sikre korrekt håndtering av interessekonflikter.

- 27) Dersom en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har til hensikt å utkontraktere funksjoner til tredjepart, bør forvalterens ansvar overfor det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og fondets investorer ikke berøres av en slik utkontraktering av funksjoner til en tredjepart. Videre bør forvalteren ikke utkontraktere funksjoner i et slikt omfang at denne i realiteten ikke lenger kan anses som forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, men i stedet har blitt et postkasseselskap. Forvalteren bør til enhver tid fortsatt være ansvarlig for at utkontrakterte funksjoner ivaretas korrekt og i samsvar med denne forordning. Utkontrakteringen av funksjoner bør ikke undergrave et effektivt tilsyn med forvalteren, og bør særlig ikke hindre forvalteren i å handle, eller fondet i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig.
- 28) Investeringsfond rettet mot foretak med et sosialt formål kjennetegnes særlig ved at de i tillegg til å gi investorer økonomisk avkastning, har som mål å oppnå positive sosiale virkninger, noe som skiller dem fra andre typer investeringsfond. Denne forordning bør derfor inneholde krav om at forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap innfører framgangsmåter for å måle de positive sosiale virkningene som skal oppnås gjennom investeringer i kvalifiserte porteføljeforetak.
- 29) Fond som er rettet mot sosiale virkninger eller resultater, vurderer og samler for tiden vanligvis opplysninger om i hvilket omfang foretak med et sosialt formål oppnår de ønskede resultatene eller virkningene. Det finnes en lang rekke forskjellige sosiale resultater eller virkninger som et foretak med sosialt formål kan ha som mål å oppnå. Det er dermed utviklet forskjellige metoder for å identifisere og måle de sosiale resultatene eller virkningene. For eksempel kan et foretak som søker å ansette vanskeligstilte personer, rapportere antallet slike personer som har fått hjelp, og som ellers ikke ville blitt ansatt, og et foretak som søker å forbedre rehabiliteringen av tidligere innsatte, kan vurdere sine resultater på grunnlag av antall nye lovbrudd. Fondene hjelper foretak med et sosialt formål med

⁶ EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- å utarbeide og gi opplysninger om sine mål og resultater, og med å samle inn opplysningene for investorene. Opplysninger om sosiale resultater og virkninger er svært viktige for investorer, men det er samtidig vanskelig å sammenligne forskjellige foretak med et sosialt formål og forskjellige fond, både på grunn av forskjellen mellom de sosiale resultatene og virkningene som søkes oppnådd, og på grunn av de mange forskjellige tilnæringsmåtene. For å fremme størst mulig konsekvens og sammenlignbarhet på lang sikt for slike opplysninger og mest mulig effektivitet i framgangsmåtene for innsamling av opplysningene bør det utarbeides delegerede rettsakter på dette området. Slike delegerede rettsakter bør også sikre større klarhet for tilsynsmyndigheter, kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og foretak med et sosialt formål.
- 30) For å sikre at betegnelsen «EuSEF» har integritet, bør det fastsettes kvalitetskriterier for organisasjonen hos forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Det bør derfor fastsettes ensartede og rimelige krav om å ha tilstrekkelige tekniske ressurser og menneskelige ressurser.
- 31) For å sikre at kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap forvaltes på riktig måte, og at deres forvaltere kan dekke potensielle risikoer som oppstår som følge av deres virksomhet, bør det fastsettes ensartede og rimelige krav om at forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal ha tilstrekkelig ansvarlig kapital. Den ansvarlige kapitalen bør være tilstrekkelig til å sikre kontinuitet i og korrekt forvaltning av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.
- 32) Av hensyn til investorvernet er det nødvendig å sikre at eiendelene til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap er vurdert på riktig måte. Reglene eller stiftelsesdokumentene til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør derfor inneholde bestemmelser om verdsettingen av eiendeler. Dette bør sikre verdsettingens integritet og gjennomsiktighet.
- 33) For å sikre at forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som bruker betegnelsen «EuSEF», redegjør tilstrekkelig for sin virksomhet, bør det innføres ensartede regler for årsrapporter.
- 34) Denne forordning omfatter beskyttelsestiltak som skal sikre at fondene anvendes på riktig måte, men tilsynsmyndighetene bør likevel passe nøye på at disse beskyttelsestiltakene overholdes.
- 35) For å sikre at betegnelsen «EuSEF» har integritet i investorenes øyne, må den brukes bare av forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som gir fullt innsyn i sin investeringspolitikk og sine investeringsmål. Det bør derfor fastsettes ensartede regler for forvalteres opplysningsplikt overfor investorene. Disse reglene bør omfatte opplysninger som er spesifikke for investeringer i foretak med et sosialt formål, for å sikre bedre samsvare og sammenlignbarhet for slike opplysninger. Dette omfatter opplysninger om de kriteriene og framgangsmåtene som anvendes for å velge bestemte kvalifiserte porteføljeforetak som investeringsmål. Dette omfatter også opplysninger om hvilke positive sosiale virkninger som skal oppnås gjennom investeringspolitikken, og hvordan dette bør overvåkes og vurderes. For å sikre at investorene har nødvendig tillit og tiltro til slike investeringer, er det også behov for opplysninger om de av eiendelene til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som ikke investeres i kvalifiserte porteføljeforetak, og om hvordan disse velges ut.
- 36) For å sikre effektivt tilsyn med de ensartede kravene i denne forordning bør hjemstatens vedkommende myndighet føre tilsyn med om forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap oppfyller de ensartede kravene i denne forordning. Derfor bør forvaltere som har til hensikt å markedsføre sine fond under betegnelsen «EuSEF», underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om denne hensikten. Vedkommende myndighet bør registrere forvalteren dersom alle nødvendige opplysninger er gitt og egnede tiltak er truffet med sikte på å oppfylle kravene i denne forordning. Denne registreringen bør være gyldig i hele Unionen.
- 37) For å lette en effektiv markedsføring av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap på tvers av landegrensene bør registreringen av forvalteren skje så raskt som mulig.
- 38) For å sikre effektivt tilsyn med overholdelsen av de ensartede kriteriene i denne forordning bør det fastsettes bestemmelser om i hvilke tilfeller de opplysningene som er gitt til hjemstatens vedkommende myndighet, skal ajourføres.
- 39) For å sikre effektivt tilsyn med kravene i denne forordning bør det også fastsettes bestemmelser om en framgangsmåte for meldinger over landegrensene mellom vedkommende tilsynsmyndigheter, som skal utløses

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- når en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap registreres i hjemstaten.
- 40) For å opprettholde gjennomsliktige vilkår for markedsføring av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i hele Unionen, bør Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), som er opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁷, gis i oppgave å opprettholde en sentral database med en liste over alle forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og over de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter, som er registrert i samsvar med denne forordning.
- 41) Dersom vedkommende myndighet i vertsstaten har klare og påviselige grunner til å tro at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overtrer denne forordning på dens territorium, bør den omgående underrette hjemstatens vedkommende myndigheter, som bør treffe egnede tiltak.
- 42) Dersom en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap fortsetter å opptre på en måte som er klart i strid med denne forordning, til tross for de tiltakene som treffes av hjemstatens vedkommende myndighet, eller fordi vedkommende myndighet i hjemstaten ikke treffer tiltak innen en rimelig frist, bør vertsstatens vedkommende myndighet, etter å ha underrettet hjemstatens vedkommende myndighet, kunne treffe alle egnede tiltak for å verne investorene, herunder ha mulighet til å hindre at den berørte forvalteren fortsetter å markedsføre sine kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap på vertsstatens territorium.
- 43) For å sikre effektivt tilsyn med de ensartede kriteriene som er fastsatt i denne forordning, inneholder forordningen en liste over ulike typer myndighet til å føre tilsyn som vedkommende myndigheter skal kunne utøve.
- 44) For å sikre korrekt håndheving omfatter denne forordning administrative sanksjoner og andre tiltak ved overtredelse av dens sentrale bestemmelser, nærmere bestemt reglene for porteføljesammensetning, for beskyttelsestiltak knyttet til kvalifiserte investorers identitet, og for betegnelsen «EuSEF», som skal brukes bare av forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i samsvar med denne forordning. Overtredelse av disse sentrale bestemmelsene bør, dersom det er hensiktsmessig, medføre forbud mot bruk av betegnelsen, og den berørte forvalteren bør fjernes fra registeret.
- 45) Det bør utveksles tilsynsopplysninger mellom vedkommende myndigheter i hjem- og vertsstatene og ESMA.
- 46) Et effektivt samarbeid på reguleringsområdet mellom enheter som har til oppgave å føre tilsyn med oppfyllelsen av de ensartede kriteriene i denne forordning, forutsetter at alle relevante nasjonale myndigheter og ESMA omfattes av streng taushetsplikt.
- 47) Bidraget fra kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap til veksten på et europeisk marked for sosiale investeringer vil avhenge av hvordan forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bruker betegnelsen «EuSEF», av investorenes anerkjennelse av betegnelsen og av utviklingen av et sterkt økosystem for foretak med et sosialt formål i hele Unionen, som gjør det lettere for disse foretakene å utnytte de finansieringsmulighetene som tilbys. For dette formål bør alle berørte parter, herunder markedsoperatører, vedkommende myndigheter i medlemsstatene, Kommisjonen og andre relevante enheter i Unionen, arbeide for å sikre en høy grad av bevissthet om de mulighetene denne forordning gir.
- 48) For å presisere kravene i denne forordning bør myndigheten til å vedta rettsakter delegeres til Kommisjonen i samsvar med artikkel 290 i TEUV når det gjelder fastsettelse av hvilke typer varer og tjenester eller hvilke metoder for produksjon av varer og tjenester som er i samsvar med det sosiale målet, og i hvilke tilfeller overskudd kan deles ut til eiere og investorer, hvilke typer interessekonflikter som forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal unngå, og hvilke tiltak som skal treffes i den forbindelse, nærmere opplysninger om framgangsmåtene for måling av de sosiale virkningene som de kvalifiserte porteføljeforetakene skal oppnå, og innholdet i og reglene for opplysninger til investorer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, der det tas hensyn til initiativer til egne regler samt atferdsregler. Relevante berørte parter og ESMA bør trekkes inn i samrådene som Kommisjonen holder under sitt forberedende arbeid med delegerede rettsakter om nærmere opplysninger om framgangsmåtene for måling av de sosiale virkningene som de kvalifiserte porteføljeforetakene skal oppnå. Kommisjonen bør ved forberedelse og utarbeiding av

⁷ EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- delegerte rettsakter sikre at relevante dokumenter oversendes Europaparlamentet og Rådet samtidig, til rett tid og på en egnet måte.
- 49) Tekniske standarder for finansielle tjenester bør sikre konsekvent harmonisering og et høyt nivå for tilsyn i hele Unionen. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap, og det ville derfor være effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen.
- 50) Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør gis i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen som omhandles i denne forordning.
- 51) Kommisjonen bør innen fire år etter denne forordnings anvendelsesdato gjennomgå denne forordning for å vurdere utviklingen på markedet for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i Unionen. Gjennomgåelsen bør omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i denne forordning virker og hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem. På grunnlag av gjennomgåelsen bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
- 52) Videre bør Kommisjonen innen fire år etter denne forordnings anvendelsesdato begynne å gjennomgå samspeilet mellom denne forordning og andre regler for innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere, særlig reglene i direktiv 2011/61/EU. Denne gjennomgåelsen bør særlig omfatte vurdering av denne forordnings virkeområde og av om det er nødvendig å utvide virkeområdet for å tillate forvaltere av større alternative investeringsfond å bruke betegnelsen «EuSEF». På grunnlag av gjennomgåelsen bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
- 53) Kommisjonen bør i forbindelse med denne gjennomgåelsen vurdere eventuelle hindringer som kan ha redusert investorenes interesse for fondene, herunder hvordan institusjonelle investorer påvirkes av andre tilsynsregler som kan få anvendelse på dem. Kommisjonen bør dessuten samle inn opplysninger for å vurdere i hvilket omfang betegnelsen «EuSEF» har bidratt til andre unionsprogrammer, for eksempel Horisont 2020, som også har som formål å støtte nyskaping i Unionen.
- 54) I forbindelse med Kommisjonens undersøkelse av skattemessige hindringer for venturekapitalinvesteringer på tvers av landegrensene, som omhandles i kommisjonsmeldingen av 7. desember 2011 med tittelen «An action plan to improve access to finance for SMEs», og i forbindelse med gjennomgåelsen av denne forordning bør Kommisjonen overveie om den skal foreta en tilsvarende undersøkelse av mulige skattemessige hindringer for fond for sosialt entreprenørskap og vurdere mulige skattemessige oppmuntringer med sikte på å fremme sosialt entreprenørskap i Unionen.
- 55) ESMA bør vurdere de behovene for personale og ressurser som oppstår som følge av den myndighet og de forpliktelser ESMA får i henhold til denne forordning, og skal framlegge en rapport for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
- 56) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv (artikkel 7) og frihet til å drive næringsvirksomhet (artikkel 16).
- 57) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁸ får anvendelse på behandling av personopplysninger som foretas i medlemsstatene innenfor rammen av denne forordning under tilsyn av medlemsstatenes vedkommende myndigheter, særlig de uavhengige offentlige myndighetene som er utpekt av medlemsstatene. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskaps institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁹ får anvendelse på behandling av personopplysninger som foretas av ESMA innenfor rammen av denne forordning under tilsyn av EUs datatilsynsorgan.
- 58) Ettersom målet for denne forordning, som er å utvikle et indre marked for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap ved å fastsette

⁸ EUT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁹ EUT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

regler for registrering av forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og dermed lette markedsføringen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av forordningens omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Formål, virkeområde og definisjoner

Artikkel 1

Denne forordning fastsetter ensartede krav til og vilkår for forvaltere av innretninger for kollektiv investering som ønsker å bruke betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i Unionen og dermed bidra til at det indre marked virker på en tilfredsstillende måte.

Den fastsetter også ensartede regler for markedsføring av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap overfor kvalifiserte investorer i hele Unionen, for porteføljesammensetningen i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, for investeringsinstrumentene og -teknikkene som kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal bruke, samt for organisering, atferd og gjennomsiktighet hos forvaltere som markedsfører kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i hele Unionen.

Artikkel 2

1. Denne forordning får anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) som oppfyller følgende vilkår:
  - a) deres samlede forvaltningskapital overstiger ikke terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU,
  - b) de er etablert i Unionen,
  - c) de er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i hjemstaten i samsvar med artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU, og
  - d) de forvalter porteføljer i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.

2. Dersom den samlede forvaltningskapitalen til forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i samsvar med artikkel 15, senere overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, og disse forvalterne derfor blir underlagt kravet om tillatelse i samsvar med artikkel 6 i nevnte direktiv, kan de fortsatt bruke betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i Unionen, forutsatt at de til enhver tid i forbindelse med kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap
  - a) oppfyller kravene i direktiv 2011/61/EU, og
  - b) overholder artikkel 3, 5 og 10, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 14 nr. 1 bokstav d), e) og f) i denne forordning.
3. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som er eksterne forvaltere og er registrert i samsvar med artikkel 15, kan i tillegg forvalte innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), forutsatt at det er gitt tillatelse i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Artikkel 3

1. I denne forordning menes med:
  - a) «innretning for kollektiv investering» et AIF som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
  - b) «kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap» en innretning for kollektiv investering som
    - i) har til hensikt å investere minst 70 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i eiendeler som er kvalifiserte investeringer, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter, innenfor en tidsramme som er fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter,
    - ii) ikke bruker mer enn 30 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital til erverv av eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader og beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter,

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- iii) er etablert på en medlemsstats territorium,
- c) «forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap» en juridisk person hvis alminnelige virksomhet består i å forvalte minst ett kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap,
- d) «kvalifisert porteføljeforetak» et foretak som
- i) på det tidspunkt da det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap foretar en investering, ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet (MHF) som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 14 og 15 i direktiv 2004/39/EF,
- ii) har som hovedmål å skape målbare og positive sosiale virkninger i samsvar med sine stiftelsesdokumenter, vedtekter eller andre regler som gjelder dets etablering, der foretaket
- leverer tjenester eller varer til sårbare, marginaliserte, vanskeligstilte eller sosialt utestengte personer,
  - bruker en metode for produksjon av varer eller tjenester som er i samsvar med dets sosiale mål, eller
  - yter finansiering bare til foretak med et sosialt formål som definert i de to første strekpunktene,
- iii) bruker sitt overskudd først og fremst til å nå sitt viktigste sosiale mål i samsvar med sine stiftelsesdokumenter, vedtekter eller andre regler som gjelder dets etablering, og i samsvar med forhåndsfastsatte framgangsmåter og regler i disse, som fastsetter i hvilke tilfeller overskudd deles ut til aksjeeiere og eiere, for å sikre at en utdeling av overskudd ikke undergraver hovedmålet,
- iv) forvaltes på en ansvarlig og gjennomiktig måte, særlig ved å trekke inn ansatte, kunder og parter som berøres av dets forretningsvirksomhet,
- v) er etablert på en medlemsstats territorium eller i en tredjestat, forutsatt at tredjestaten
- ikke er oppført som et ikke-samarbeidsvillig land og territorium av Den internasjonale innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme,
  - har undertegnet en avtale med hjemstaten til forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler eller aksjer i det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap skal markedsføres, for å sikre at tredjestaten fullt ut oppfyller standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital og sørger for effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler,
- e) «kvalifiserte investeringer» et av følgende instrumenter:
- i) egenkapitalinstrumenter eller egenkapital-lignende instrumenter som er
- utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak og ervervet direkte fra det kvalifiserte porteføljeforetaket av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap,
  - utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak i bytte mot et egenkapitalinstrument utstedt av det kvalifiserte porteføljeforetaket, eller
  - utstedt av et foretak som det kvalifiserte porteføljeforetaket er et majoritetsid datterselskap av, og som det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap har ervervet i bytte mot et egenkapitalinstrument utstedt av det kvalifiserte porteføljeforetaket,
- ii) verdipapiriserte og ikke-verdipapiriserte gjeldsinstrumenter utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak,
- iii) andeler eller aksjer i et eller flere andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, forutsatt at disse kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap selv har investert høyst 10 % av sitt samlede kapitalinnskudd og sin forpliktete, men ikke-innkalte kapital i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap,
- iv) lån med eller uten sikkerhet gitt av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap til et kvalifisert porteføljeforetak,
- v) enhver annen form for kapitalinteresse i et kvalifisert porteføljeforetak,
- f) «relevante kostnader» alle gebyrer, utgifter og kostnader som betales direkte eller indirekte av investorer, og som er avtalt mellom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap og dets investorer,
- g) «egenkapital» eierinteresse i et foretak i form av aksjer eller andre former for andeler i det kvalifiserte porteføljeforetakets kapital, som er utstedt til dets investorer,
- h) «egenkapital-lignende midler» alle typer finansieringsinstrumenter som er en kombinasjon av egenkapital og gjeld, der avkastningen av instrumentet er knyttet til det kvalifiserte por-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

teføljeforetakets overskudd eller tap, og der tilbakebetalingen av instrumentet ved mislighold ikke er sikret fullt ut,

- i) «markedsføring» direkte eller indirekte tilbud eller plassering på initiativ fra forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller på dennes vegne, som gjelder andeler eller aksjer i et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som denne forvalter, og som er rettet mot investorer som er hjemmehørende i eller har forretningskontor i Unionen,
- j) «forpliktet kapital» en forpliktelse som pålegger en investor å erverve en interesse i eller å yte et kapitalinnskudd til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap innenfor en tidsramme som er fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter,
- k) «hjemstat» den medlemsstaten der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap er etablert og er underlagt registreringsplikt hos vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
- l) «vertsstat» en annen medlemsstat enn hjemstaten, der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap markedsfører det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap i samsvar med denne forordning,
- m) «vedkommende myndighet» den nasjonale myndighet som hjemstaten i henhold til lov eller forskrift utpeker til å registrere forvaltere av innretninger for kollektiv investering som omfattes av denne forordning.

Med hensyn til første ledd bokstav c) skal det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap selv registreres som forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap i samsvar med artikkel 15 dersom det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap har en juridisk form som tillater intern forvaltning, og fondets styringsorgan velger ikke å utpeke en ekstern forvalter. Et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som er registrert som en intern forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, skal ikke registreres som en ekstern forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som tilhører andre innretninger for kollektiv investering.

2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 26 for å fastsette hvilke typer varer eller tjenester og hvilke metoder for produksjon av varer og tjenester som er i samsvar med det sosiale målet nevnt i nr. 1 bokstav d) ii) i denne artikkel, idet det tas hensyn til de ulike formene for kvalifiserte porte-

føljeforetak og tilfeller der overskudd kan deles ut til eiere og investorer.

Kapittel II

Vilkår for bruk av betegnelsen «EuSEF»

Artikkel 4

Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som oppfyller kravene i dette kapittel, skal ha rett til å bruke betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med markedsføring av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i hele Unionen.

Artikkel 5

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal sikre at det ved erverv av eiendeler som ikke er kvalifiserte investeringer, ikke brukes mer enn 30 % av fondets samlede kapitalinnskudd og forpliktete, men ikke-innkalte kapital. Terskelverdien på 30 % skal beregnes på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle relevante kostnader. Beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter skal ikke tas med i beregningen av denne terskelverdien ettersom kontanter og kontantekvivalenter ikke skal anses som investeringer.
2. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal på nivået for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap ikke bruke metoder som øker fondets eksponering utover nivået for dets forpliktete kapital, uavhengig av om det skjer ved lån av kontanter eller verdipapirer, gjennom derivatposisjoner eller på andre måter.
3. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap kan låne, utstede gjeldsforpliktelser eller gi garantier på nivået for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap bare når slike lån, gjeldsforpliktelser eller garantier dekkes av ikke-innkalte forpliktelser.

Artikkel 6

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal markedsføre andelene og aksjene i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bare overfor investorer som anses som profesjonelle kunder i henhold til avsnitt I i vedlegg II til direktiv 2004/39/EF, eller som på anmodning kan behandles som profesjonelle kunder i henhold til avsnitt II i vedlegg II

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

til direktiv 2004/39/EF, eller overfor andre investorer som

- a) forplikter seg til å investere minst 100 000 euro, og
  - b) skriftlig i et annet dokument enn den kontrakten som skal inngås om investeringsforpliktelsen, erklærer at de er klar over de risikoene som er knyttet til den planlagte forpliktelsen.
2. Nr. 1 får ikke anvendelse på investeringer som foretas av ledere, direktører eller ansatte som deltar i forvaltningen hos en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, når de investerer i det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap som de forvalter.

Artikkel 7

Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal i forbindelse med de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter

- a) handle ærlig, rettferdig og med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet,
- b) anvende egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis som med rimelighet kan forventes å påvirke investorenes og de kvalifiserte porteføljeforetakenes interesser,
- c) utøve sin forretningsvirksomhet på en måte som fremmer den positive sosiale virkningen av de kvalifiserte porteføljeforetakene som de har investert i, interessene til de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter, og interessene til investorene i disse fondene og beskytter markedets integritet,
- d) vise stor aktsomhet ved valg av og løpende tilsyn med investeringer i kvalifiserte porteføljeforetak og disse foretakenes positive sosiale virkning,
- e) ha tilstrekkelig kunnskap om og forståelse av de kvalifiserte porteføljeforetakene som de investerer i,
- f) behandle sine investorer rettferdig,
- g) sikre at ingen investorer gis særbehandling, med mindre det er opplyst om slik særbehandling i reglene eller stiftelsesdokumentene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap.

Artikkel 8

1. Dersom en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap utkontrakterer funksjoner til tredjepart, berører det ikke forvalte-

rens ansvar overfor det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og dets investorer. Forvalteren skal ikke utkontraktere funksjoner i et slikt omfang at denne i realiteten ikke lenger kan anses som forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, men i stedet har blitt et postkasseselskap.

2. Utkontraktingen av funksjoner i henhold til nr. 1 skal ikke undergrave et effektivt tilsyn med forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, og skal særlig ikke hindre forvalteren i å handle, eller det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap i å bli forvaltet, på en måte som ivaretar investorenes interesser best mulig.

Artikkel 9

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal identifisere og unngå interessekonflikter og, når slike konflikter ikke kan unngås, håndtere og overvåke og, i samsvar med nr. 4, umiddelbart opplyse om disse interessekonfliktene for å hindre at de påvirker de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap og deres investorer negativt, og sikre at de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter, behandles rettferdig.
2. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal særlig identifisere interessekonflikter som kan oppstå mellom
  - a) forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, personer som faktisk leder forvalternes virksomhet, ansatte hos eller personer som direkte eller indirekte kontrollerer eller kontrolleres av disse forvalterne, og det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap som forvaltes av disse forvalterne, eller dets investorer,
  - b) et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller dets investorer og et annet kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer,
  - c) det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap eller dets investorer og en innretning for kollektiv investering eller et UCITS som forvaltes av den samme forvalteren, eller dets investorer.
3. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal opprettholde og anvende effektive organisatoriske og administrative ordninger for å oppfylle kravene i nr. 1 og 2.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

4. Opplysninger om interessekonflikter omhandlet i nr. 1 skal gis dersom de organisatoriske ordningene som forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har innført for å identifisere, hindre, håndtere og overvåke interessekonflikter, ikke er tilstrekkelige til med rimelig sikkerhet å forhindre at investorenes interesser skades. En forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap skal gi investorene klare opplysninger om interessekonfliktenes allmenne art og/eller kilder før den påtar seg oppgaver på deres vegne.
5. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 26 som gir nærmere opplysninger om
  - a) de ulike typene interessekonflikter nevnt i nr. 2 i denne artikkel,
  - b) de tiltakene som forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal treffe når det gjelder strukturer og organisatoriske og administrative framgangsmåter for å identifisere, hindre, håndtere, overvåke og opplyse om interessekonflikter.

Artikkel 10

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal for hvert kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som de forvalter, anvende framgangsmåter for å måle i hvilket omfang de kvalifiserte porteføljeforetakene som det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap investerer i, oppnår den positive virkningen som de har forpliktet seg til. Forvalterne skal sikre at disse framgangsmåtene er klare og gjennomsiktede og omfatter indikatorer som, avhengig av det sosiale målet og det kvalifiserte porteføljeforetakets art, omfatter et eller flere av følgende områder:
  - a) sysselsetting og arbeidsmarkeder,
  - b) standarder og rettigheter knyttet til jobb-kvalitet,
  - c) sosial integrering og vern av særlige grupper,
  - d) likebehandling, like muligheter og ikke-diskriminering,
  - e) folkehelse og offentlig sikkerhet,
  - f) tilgang til og virkninger på sosialomsorg og på helse- og utdanningssystemer.
2. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 26 som fastsetter nærmere bestemmelser om framgangsmåtene nevnt i nr. 1 i denne artikkel, i forbindelse med ulike kvalifiserte porteføljeforetak.

Artikkel 11

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal til enhver tid ha tilstrekkelig ansvarlig kapital og bruke tilstrekkelige og hensiktsmessige menneskelige og tekniske ressurser for å sikre korrekt forvaltning av de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap.
2. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten, og at de kan framlegge sin begrunnelse for at disse midlene er tilstrekkelige, som angitt i artikkel 14.

Artikkel 12

1. Regler for verdsetting av eiendeler skal fastsettes i reglene eller stiftelsesdokumentene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og skal sikre en forsvarlig og gjennomiktig verdsettingsprosess.
2. De anvendte framgangsmåtene for verdsetting skal sikre at eiendelene verdsettes på riktig måte, og at eiendelens verdi beregnes minst en gang i året.
3. For å sikre konsekvens i verdsettingen av kvalifiserte porteføljeforetak skal ESMA utarbeide retningslinjer som fastsetter felles prinsipper for behandlingen av investeringer i slike foretak, idet det tas hensyn til at deres hovedmål er å oppnå en målbar og positiv sosial virkning, og at deres overskudd først og fremst skal brukes for å oppnå denne virkningen.

Artikkel 13

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal for hvert kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som de forvalter, gjøre en årsrapport tilgjengelig for hjemstatens vedkommende myndighet senest seks måneder etter regnskapsårets slutt. Rapporten skal inneholde en beskrivelse av porteføljesammensetningen i det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og av virksomheten i det foregående året. Den skal også opplyse om overskuddet til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap ved slutten av dets levetid og, dersom det er hensiktsmessig, om overskudd som er utdelt i fondets levetid. Den skal inneholde det reviderte regnskapet til det kva-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

lifiserte fondet for sosialt entreprenørskap. Årsrapporten skal utarbeides i samsvar med gjeldende regnskapsstandarder og de vilkårene som er avtalt mellom forvalterne av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og investorene. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal på anmodning oversende rapporten til investorene. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og investorer kan avtale at de skal utveksle ytterligere opplysninger.

2. Årsrapporten skal inneholde minst følgende:
  - a) nærmere opplysninger, når det er hensiktsmessig, om de samlede sosiale resultatene som er oppnådd gjennom investeringspolitikken, og om den metoden som er brukt for å måle disse resultatene,
  - b) en erklæring om eventuelle avhendinger i forbindelse med kvalifiserte porteføljeforetak,
  - c) en beskrivelse av om det i sammenheng med andre eiendeler i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som ikke er investert i kvalifiserte porteføljeforetak, har skjedd avhendinger på grunnlag av kriteriene i artikkel 14 nr. 1 bokstav f),
  - d) et sammendrag av den virksomheten som forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har utøvd i forbindelse med de kvalifiserte porteføljeforetakene som nevnt i artikkel 14 nr. 1 bokstav l),
  - e) opplysninger om arten av og formålet for andre investeringer enn kvalifiserte investeringer nevnt i artikkel 5 nr. 1.
3. Det skal minst en gang i året foretas en revisjon av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap. Revisjonen skal bekrefte at penger og eiendeler innehas av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, og at forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har opprettet og ført egnede registre og gjennomført kontroller i forbindelse med utøvelsen av mandatet eller kontrollen over pengene og eiendelene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og dets investorer.
4. Dersom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap er pålagt å offentliggjøre en årsrapport om det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap i samsvar med artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert mar-

ked¹⁰, kan opplysningene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkel framlegges separat eller som et tillegg til årsrapporten.

Artikkel 14

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal i forbindelse med de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de forvalter, på en klar og forståelig måte opplyse investorene, før de treffer beslutning om å investere, om følgende:
  - a) identiteten til forvalteren og eventuelle andre tjenesteytere som forvalteren har inngått avtale med i forbindelse med forvaltningen, og en beskrivelse av deres oppgaver,
  - b) den ansvarlige kapitalen som er tilgjengelig for forvalteren, og en nærmere redegjørelse for hvorfor forvalteren anser dette beløpet som tilstrekkelig til å opprettholde de menneskelige og tekniske ressurser som er nødvendige for å sikre korrekt forvaltning av dens kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap,
  - c) en beskrivelse av investeringsstrategien og målene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, herunder
    - i) hvilke typer kvalifiserte porteføljeforetak den har til hensikt å investere i,
    - ii) eventuelle andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap den har til hensikt å investere i,
    - iii) hvilke typer kvalifiserte porteføljeforetak som eventuelle andre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, som nevnt i punkt ii), har til hensikt å investere i,
    - iv) de ikke-kvalifiserte investeringene som den har til hensikt å foreta,
    - v) de teknikkene den har til hensikt å bruke, og
    - vi) eventuelle gjeldende investeringsbegrensninger,
  - d) den positive sosiale virkningen som er målet for investeringspolitikken til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, og, dersom det er relevant, realistiske prognoser for slike resultater og opplysninger om tidligere resultater på dette området,
  - e) de metodene som brukes for å måle sosiale virkninger,

¹⁰ EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- f) en beskrivelse av andre eiendeler enn kvalifiserte porteføljeforetak og av framgangsmåten og kriteriene som anvendes for å velge ut disse eiendelene, med mindre de er kontanter eller kontantekvivalenter,
  - g) en beskrivelse av risikoprofilen til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og av eventuelle risikoer knyttet til de eiendelene som fondet kan investere i, eller til de investeringsteknikkene som kan brukes,
  - h) en beskrivelse av framgangsmåten for verdsetting og metoden for prisfastsetting som brukes for å verdsette eiendelene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, herunder metodene som brukes ved verdsetting av kvalifiserte porteføljeforetak,
  - i) en beskrivelse av hvordan godtgjøringen til forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap beregnes,
  - j) en beskrivelse av alle relevante kostnader med angivelse av det høyeste beløpet for disse,
  - k) de tidligere resultatene til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, dersom slike opplysninger er tilgjengelige,
  - l) støttetjenester for foretak og annen støttevirksomhet som forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap yter eller utøver, eller som leveres av tredjepart for å fremme utviklingen, veksten eller andre aspekter ved den løpende driften i de kvalifiserte porteføljeforetakene som det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap investerer i, eller, dersom disse tjenestene eller denne virksomheten ikke ytes eller utøves, en begrunnelse for dette,
  - m) en beskrivelse av de framgangsmåtene som det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap kan benytte for å endre sin investeringsstrategi eller investeringspolitikk, eller begge.
2. Alle opplysningene nevnt i nr. 1 skal være korrekte, klare og ikke villedende. De skal ajourføres og, dersom det er relevant, regelmessig gjennomgås.
  3. Dersom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap er pålagt å offentliggjøre et prospekt i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering¹¹ eller i samsvar med gjeldende nasjonal lovgiv-

ning for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap, kan opplysningene nevnt i nr. 1 i denne artikkel framlegges separat eller som en del av prospektet.

4. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 26 som gir nærmere opplysninger om
  - a) innholdet i opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav c)–f) og l) i denne artikkel,
  - b) hvordan opplysningene nevnt i nr. 1 bokstav c)–f) og l) i denne artikkel kan framlegges på en ensartet måte for å sikre størst mulig sammenlignbarhet.

Kapittel III

Tilsyn og forvaltningssamarbeid

Artikkel 15

1. Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som har til hensikt å bruke betegnelsen «EuSEF» i markedsføringen av sine kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, skal underrette hjemstatens vedkommende myndighet om dette og gi følgende opplysninger:
  - a) identiteten til de personene som faktisk leder virksomheten til en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap,
  - b) identiteten til de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap hvis andeler eller aksjer skal markedsføres, og deres investeringsstrategier,
  - c) opplysninger om de tiltakene som er truffet for å oppfylle kravene i kapittel II,
  - d) en liste over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har til hensikt å markedsføre de enkelte kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap,
  - e) en liste over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har etablert eller har til hensikt å etablere kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.
2. Hjemstatens vedkommende myndighet skal registrere forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap bare dersom følgende vilkår er oppfylt:
  - a) de personene som faktisk leder virksomheten til en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, har tilstrekkelig godandel og tilstrekkelig erfaring også i

¹¹ EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- forbindelse med de investeringsstrategiene som benyttes av forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap,
- b) opplysningene som kreves i nr. 1, er fullstendige,
  - c) tiltakene som er meldt i henhold til nr. 1 bokstav c), er hensiktsmessige for å oppfylle kravene i kapittel II,
  - d) listen som framlegges i henhold til nr. 1 bokstav e), viser at alle kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap er etablert i samsvar med artikkel 3 nr. 1 bokstav b) iii) i denne forordning.
3. Registrering i henhold til denne artikkel skal være gyldig på hele Unionens territorium og gjøre det mulig for forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap å markedsføre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap under betegnelsen «EuSEF» i hele Unionen.

Artikkel 16

Forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal underrette hjemstatens vedkommende myndighet om hvor de har til hensikt å markedsføre

- a) et nytt kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, eller
- b) et eksisterende kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap i en medlemsstat som ikke er oppført på listen omhandlet i artikkel 15 nr. 1 bokstav d).

Artikkel 17

1. Umiddelbart etter registreringen av en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, tilføyelse av et nytt kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, tilføyelse av et nytt hjemsted for etableringen av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller tilføyelse av en ny medlemsstat der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har til hensikt å markedsføre kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, skal hjemstatens vedkommende myndighet underrette medlemsstatene som er angitt i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav d), og ESMA om dette.
2. Vertsstatene som er angitt i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav d), skal ikke pålegge en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i samsvar med artikkel 15, krav eller administrative

framgangsmåter i forbindelse med markedsføring av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, og skal ikke kreve at markedsføringen godkjennes før den innledes.

3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for meldingen i henhold til denne artikkel.
4. ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 16. februar 2014.
5. Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 18

ESMA skal opprettholde en sentral database som er offentlig tilgjengelig på internett, med en liste over alle forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i samsvar med artikkel 15, og de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de markedsfører, samt de statene der disse fondene markedsføres.

Artikkel 19

1. Hjemstatens vedkommende myndighet skal føre tilsyn med oppfyllelsen av kravene i denne forordning.
2. Dersom en vedkommende myndighet i vertsstaten har klare og påviselige grunner til å tro at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overtrer denne forordning på dens territorium, skal den umiddelbart underrette hjemstatens vedkommende myndighet om dette. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal treffe hensiktsmessige tiltak.
3. Dersom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap fortsetter å opptre på en måte som er klart i strid med denne forordning, til tross for tiltak som er truffet av hjemstatens vedkommende myndighet, eller fordi denne vedkommende myndighet ikke har truffet tiltak innen en rimelig frist, kan vertsstatens vedkommende myndighet, etter å ha underrettet hjemstatens vedkommende myndighet, treffe alle egnede tiltak for å verne investorene, herunder forby den berørte forvalteren å fortsette å markedsføre sine kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap på vertsstatens territorium.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 20

Vedkommende myndigheter skal i samsvar med nasjonal lovgivning ha all tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver. De skal særlig ha myndighet til

- a) å anmode om tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta eller ta kopi av det,
- b) å kreve at forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap gir opplysninger umiddelbart,
- c) å kreve opplysninger fra enhver person som har tilknytning til forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller til det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap,
- d) å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel,
- e) å treffe egnede tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap fortsatt overholder bestemmelsene i denne forordning,
- f) å utstede et påbud for å sikre at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overholder bestemmelsene i denne forordning og avstår fra å gjenta atferd som kan utgjøre en overtredelse av denne forordning.

Artikkel 21

1. Medlemsstatene skal fastsette bestemmelser om administrative sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De administrative sanksjonene og de andre tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekende.
2. Innen 16. mai 2015 skal medlemsstatene underrette Kommisjonen og ESMA om bestemmelsene nevnt i nr. 1. De skal straks underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 22

1. Hjemstatens vedkommende myndighet skal, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2 dersom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap
  - a) i strid med artikkel 5 ikke oppfyller kravene til porteføljesammensetningen,

- b) i strid med artikkel 6 markedsfører andeler og aksjer i et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overfor ikke-kvalifiserte investorer,
  - c) bruker betegnelsen «EuSEF» uten å være registrert i samsvar med artikkel 15,
  - d) bruker betegnelsen «EuSEF» for å markedsføre fond som ikke er etablert i samsvar med artikkel 3 nr. 1 bokstav b) iii),
  - e) i strid med artikkel 15 har blitt registrert ved hjelp av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,
  - f) i strid med artikkel 7 bokstav a) ikke handler ærlig, rettferdig eller med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet under utøvelsen av sin virksomhet,
  - g) i strid med artikkel 7 bokstav b) ikke anvender egnede retningslinjer og framgangsmåter for å hindre utilbørlig praksis,
  - h) gjentatte ganger unnlater å oppfylle kravene i artikkel 13 med hensyn til årsrapporten,
  - i) gjentatte ganger unnlater å oppfylle plikten til å opplyse investorene i samsvar med artikkel 14.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal hjemstatens vedkommende myndighet ved behov
  - a) treffe tiltak for å sikre at en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 13–15,
  - b) forby anvendelse av betegnelsen «EuSEF» og fjerne forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap fra registeret.
3. Hjemstatens vedkommende myndighet skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav d) og ESMA om at forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap er fjernet fra registeret nevnt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkel.
4. Retten til å markedsføre et eller flere kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap under betegnelsen «EuSEF» i Unionen opphører med umiddelbar virkning fra datoen for vedkommende myndighets beslutning nevnt i nr. 2 bokstav b).

Artikkel 23

1. Vedkommende myndigheter og ESMA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

2. Vedkommende myndigheter og ESMA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordning i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig for å påvise overtredder av bestemmelsene i denne forordning og bringe dem til opphør.

Artikkel 24

1. Alle personer som arbeider eller har arbeidet for vedkommende myndigheter eller for ESMA, samt revisorer eller sakkyndige som opptrer på vegne av vedkommende myndigheter eller ESMA, er underlagt taushetsplikt. Ingen fortrolige opplysninger som disse personene får i embets medfør, kan gis videre til noen annen person eller myndighet, unntatt i en oppsummert eller sammenfattet form som gjør det umulig å identifisere forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap enkeltvis, uten at det berører tilfeller som omfattes av strafferett og framgangsmåter i henhold til denne forordning.
2. Medlemsstatenes vedkommende myndigheter eller ESMA skal ikke hindres i å utveksle opplysninger i samsvar med denne forordning eller annet unionsregelverk som får anvendelse på forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og på kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.
3. Dersom vedkommende myndigheter eller ESMA mottar fortrolige opplysninger i henhold til nr. 2, kan de anvende dem bare i embets medfør og i forbindelse med forvaltningssaker eller rettergang.

Artikkel 25

Ved uenighet mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene om en vurdering, handling eller unnlattelse som kan tilskrives en vedkommende myndighet på et område der denne forordning krever samarbeid eller samordning mellom vedkommende myndigheter fra mer enn én medlemsstat, kan vedkommende myndigheter henvise saken til ESMA, som kan handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010, med mindre uenigheten gjelder artikkel 3 nr. 1 bokstav b) i) eller bokstav d) i) i denne forordning.

Kapittel IV

Overgangs- og sluttbestemmelser

Artikkel 26

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2 og artikkel 14 nr. 4 skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 15. mai 2013. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest ni måneder før utgangen av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3 nr. 2, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2 og artikkel 14 nr. 4 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3 nr. 2, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2 eller artikkel 14 nr. 4 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse mot den delegerte rettsakten innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Artikkel 27

1. Kommisjonen skal gjennomgå denne forordning i samsvar med nr. 2. Gjennomgåelsen skal omfatte en generell kartlegging av hvordan reglene i denne forordning virker og

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

hvilke erfaringer som er gjort ved anvendelsen av dem, herunder med hensyn til

- a) i hvilket omfang forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i forskjellige medlemsstater har brukt betegnelsen «EuSEF», innenlands eller over landegrensene,
- b) geografisk og sektorvis fordeling av investeringene som kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap foretar,
- c) om opplysningskravene i artikkel 14 er hensiktsmessige, særlig om de er tilstrekkelige til at investorene kan treffe en informert investeringsbeslutning,
- d) bruken av de forskjellige kvalifiserte investeringene som kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap har foretatt, og hvilken virkning dette har hatt på utviklingen av foretak med et sosialt formål i hele Unionen,
- e) om det er hensiktsmessig å opprette et europeisk merke for «foretak med et sosialt formål»,
- f) muligheten for å tillate fond for sosialt entreprenørskap etablert i en tredjestat å bruke betegnelsen «EuSEF», idet det tas hensyn til erfaringen med anvendelsen av kommisjonsrekommendasjonen om tiltak med sikte på å oppmuntre tredjestater til å anvende minstestandarder for god styring i skattesaker,
- g) den praktiske anvendelsen av kriteriene for å identifisere kvalifiserte porteføljeforetak, virkningen av dette på utviklingen av foretak med et sosialt formål i hele Unionen og foretakenes positive sosiale virkning,
- h) en analyse av framgangsmåtene som er anvendt av forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, for å måle den positive sosiale virkningen som er skapt av de kvalifiserte porteføljeforetakene nevnt i artikkel 10, og en vurdering av om det er mulig å innføre harmoniserte standarder for å måle den sosiale virkningen på unionsplan på en måte som er i samsvar med Unionens sosialpolitikk,
- i) muligheten for å utvide markedsføringen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap til også å omfatte ikke-profesjonelle investorer,
- j) om det er hensiktsmessig å medregne kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap under godtakbare eiendeler i henhold til direktiv 2009/65/EF,

- k) om det er hensiktsmessig å utfylle denne forordning med en depotmottakerordning,
- l) en undersøkelse av mulige skattemessige hindringer for fond for sosialt entreprenørskap og en vurdering av mulige skattemessige oppmuntringer med sikte på å fremme sosialt entreprenørskap i Unionen,
- m) en vurdering av eventuelle hindringer for investering i fond som bruker betegnelsen «EuSEF», herunder hvordan institusjonelle investorer påvirkes av annet unionsregelverk av tilsynsmessig art.

2. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 skal foretas
  - a) innen 22. juli 2017 når det gjelder bokstav a)–e) og bokstav g)–m), og
  - b) innen 22. juli 2015 når det gjelder bokstav f).
3. Etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 og etter samråd med ESMA skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Artikkel 28

1. Kommisjonen skal innen 22. juli 2017 innlede en gjennomgåelse av samspillet mellom denne forordning og andre regler for innretninger for kollektiv investering og deres forvaltere, særlig reglene i direktiv 2011/61/EU. Denne gjennomgåelsen skal omfatte denne forordnings virkeområde. Under gjennomgåelsen skal det samles inn opplysninger for å vurdere om det er nødvendig å utvide virkeområdet og tillate forvaltere av fond for sosialt entreprenørskap med en samlet forvaltningskapital som overstiger terskelverdien fastsatt i artikkel 2 nr. 1, å bli forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i samsvar med denne forordning.
2. Etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 og etter samråd med ESMA skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Artikkel 29

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 22. juli 2013, med unntak av artikkel 3 nr. 2, artikkel 9 nr. 5, artikkel 10 nr. 2 og artikkel 14 nr. 4, som får anvendelse fra 15. mai 2013.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 17. april 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

L. CREIGHTON

Formann

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Langsiktig finansiering er et avgjørende verktøy for å lede den europeiske økonomien i retning av smart, bærekraftig og inkluderende vekst i samsvar med Europa 2020-strategien, høy sysselsetting og konkurransevne med sikte på å bygge framtidens økonomi slik at den blir mindre sårbar for systemrisikoer og mer motstandsdyktig. Europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF) yter langsiktig finansiering til ulike infrastrukturprosjekter, unoterte selskaper eller børsnoterte små og mellomstore bedrifter (SMB-er) som utsteder egenkapital- eller gjeldsinstrumenter som ikke har en lett identifiserbar kjøper. Ved å yte finansiering til slike prosjekter bidrar ELTIF-er til finansieringen av Unionens realøkonomi og gjennomføringen av dens politikk.
- 2) På etterspørselssiden kan ELTIF-er gi en stabil inntektsstrøm til pensjonsforvaltere, forsikringsselskaper, stiftelser, kommuner og andre enheter som har regelmessige og gjentatte forpliktelser og søker langsiktig avkastning innenfor velregulerte strukturer. ELTIF-er gir mindre likviditet enn investeringer i omsettelige verdipapirer, men de kan gi en stabil inntektsstrøm til individuelle investorer

som er avhengige av den regelmessige kontantstrømmen som et ELTIF kan medføre. ELTIF-er kan også gi gode muligheter for verdistigning over tid for investorer som ikke mottar en stabil inntektsstrøm.

- 3) Det kan være vanskelig å finne finansiering til prosjekter som gjelder transportinfrastruktur, bærekraftig produksjon og distribusjon av energi, sosial infrastruktur (boliger eller sykehus), innføring av nye teknologier og systemer for å redusere ressurs- og energibruken, eller ytterligere vekst for SMB-er. Finanskrisen har vist at det å utfylle bankfinansiering med et bredere utvalg av finansieringskilder som bedre mobiliserer kapitalmarkedene, kan bidra til å dekke finansieringsbehovet. ELTIF-er kan spille en avgjørende rolle i denne forbindelse, og kan også mobilisere kapital ved å tiltrekke tredjestatsinvestorer.
- 4) Målet for denne forordningen er å stimulere til europeiske langsiktige investeringer i realøkonomien. Langsiktige investeringer i prosjekter, foretak og infrastruktur i tredjestater kan også tilføre kapital til ELTIF-er og dermed gagne den europeiske økonomien. Derfor bør slike investeringer ikke hindres.
- 5) Uten en forordning som fastsetter regler for ELTIF-er, kan det bli vedtatt ulike tiltak på nasjonalt plan, noe som kan medføre konkurransevridning som følge av forskjeller i investeringsbeskyttelsestiltak. Ulike nasjonale krav til porteføljesammensetning, diversifisering og godtakbare eiendeler, særlig investering i varer, skaper hindringer for markedsføring over landegrensene av investeringsfond som fokuserer på unoterte foretak og realeiendeler, fordi det er vanskelig for investorene å sammenligne de ulike investeringsforslagene de får. Ulike nasjonale krav fører også til ulike nivåer for investorvern. Ulike nasjonale krav knyttet til investeringsmetodene, for eksempel de tillatte lånenivåene, bruk av finansielle derivater, regler som gjelder for shortsalg eller for verdipapirfinansieringstransaksjoner, fører dessuten til ulike nivåer for investorvern. I til-

¹ EUT C 67 av 6.3.2014, s. 71.

² EUT C 126 av 26.4.2014, s. 8.

³ Europaparlamentets holdning av 10. mars 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. april 2015.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

legg hindrer ulike nasjonale krav til innløsning eller eiertider salg over landegrensene av fond som investerer i unoterte eiendeler. Ved at de øker den rettslige usikkerheten, kan disse forskjellene svekke tilliten hos investorer som vurderer å investere i slike fond, og gjøre det vanskeligere for investorer å velge effektivt mellom ulike langsiktige investeringsmuligheter. Rettsgrunnlaget for denne forordningen bør derfor være artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte slik den tolkes i Den europeiske unions domstols rettspraksis.

- 6) Ensartede regler er nødvendige for å sikre at ELTIF-er får en enhetlig og stabil produktprofil i hele Unionen. For å sikre et godt investorenvern og at det indre marked fungerer på en tilfredsstillende måte, er det særlig nødvendig å innføre ensartede regler for driften av ELTIF-er, særlig når det gjelder deres porteføljesammensetning og de investeringsinstrumentene som de har tillatelse til å bruke for å oppnå eksponering mot langsiktige eiendeler, for eksempel egenkapital- eller gjeldsinstrumenter utstedt av børsnoterte SMB-er og av unoterte foretak, og realeiendeler. Ensartede regler for et ELTIFs portefølje er også nødvendig for å sikre at ELTIF-er som tar sikte på å skape regelmessig inntekt, opprettholder en diversifisert portefølje av investeringseiendeler som er egnet til å opprettholde en regelmessig kontantstrøm. ELTIF-er er et første skritt i retning av å skape et integrert indre marked for å innhente kapital som kan kanaliseres til langsiktige investeringer i den europeiske økonomien. For at det indre marked for langsiktige investeringer skal fungere tilfredsstillende, må Kommisjonen fortsette å vurdere mulige hindringer som gjør det vanskeligere å innhente langsiktig kapital på tvers av landegrensene, herunder hindringer som følge av den skattemessige behandlingen av slike investeringer.
- 7) Det er viktig å sikre at reglene for ELTIF-ers drift, særlig når det gjelder deres porteføljesammensetning og de investeringsinstrumentene som de har tillatelse til å bruke, får direkte anvendelse på ELTIF-forvaltere, og disse nye reglene må derfor vedtas i form av en forordning. Dette sikrer også ensartede vilkår for bruken av betegnelsen «ELTIF» ved at det hindres at det innføres ulike nasjonale krav. ELTIF-forvaltere bør følge de samme reglene i hele Unionen for å styrke investorenes tillit til ELTIF-er og sikre at betegnelsen

«ELTIF» forblir pålitelig i framtiden. Vedtaket av ensartede regler fører samtidig til at reguleringskravene som gjelder for ELTIF-er, blir mindre komplekse. Ved hjelp av ensartede regler reduseres også forvalternes kostnader knyttet til overholdelsen av ulike nasjonale krav som gjelder fond som investerer i børsnoterte og unoterte foretak, og sammenlignbare kategorier av realeiendeler. Dette er særlig tilfellet for ELTIF-forvaltere som ønsker å innhente kapital på tvers av landegrensene. Vedtaket av ensartede regler bidrar også til å fjerne konkurransevridninger.

- 8) De nye reglene for ELTIF-er er nært knyttet til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁴, ettersom nevnte direktiv utgjør den rettslige rammen for forvaltningen og markedsføringen av alternative investeringsfond (AIF) i Unionen. ELTIF-er er per definisjon AIF-er etablert i Unionen som forvaltes av forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som har tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 9) Ved direktiv 2011/61/EU er det også fastsatt en trinnvis tredjestatsordning for AIF-forvaltere etablert i en tredjestat og AIF-er etablert i en tredjestat, men de nye reglene for ELTIF-er har et mer begrenset anvendelsesområde og legger særlig vekt på de nye langsiktige investeringsproduktene europeiske dimensjon. Derfor bør bare et AIF etablert i Unionen som definert i direktiv 2011/61/EU være berettiget til å bli et ELTIF, og bare dersom det forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen som har fått tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 10) De nye reglene for ELTIF-er bør bygge på de eksisterende rammereglene som er fastsatt ved direktiv 2011/61/EU, og de rettsaktene som er vedtatt med sikte på å gjennomføre det. Derfor bør produktreglene for ELTIF-er få anvendelse i tillegg til reglene som er fastsatt i gjeldende unionsrett. Særlig bør forvaltnings- og markedsføringsreglene som er fastsatt i direktiv 2011/61/EU, få anvendelse på ELTIF-er. Reglene for tjenesteyting over landegrensene og etableringsadgang fastsatt i direktiv 2011/61/EU bør også få tilsvarende anvendelse på ELTIF-ers virksomhet over landegrensene. Disse bør utfylles med særlige

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

regler for markedsføring over landegrensene av ELTIF-er rettet mot både ikke-profesjonelle og profesjonelle investorer i hele Unionen.

- 11) Ensartede regler bør få anvendelse på alle AIF-er etablert i Unionen som ønsker å markedsføre seg som ELTIF-er. AIF-er etablert i Unionen som ikke ønsker å markedsføre seg som ELTIF-er, bør ikke være bundet av disse reglene, men godtar dermed også at de ikke nyter godt av de fordelene betegnelsen medfører. Innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og AIF-er etablert i en tredjestat bør ikke være berettiget til å markedsføre seg som ELTIF-er.
- 12) For å sikre at ELTIF-er overholder de harmoniserte reglene for slike fonds virksomhet, er det nødvendig å kreve at de godkjennes av vedkommende myndigheter. De harmoniserte framgangsmåtene for tillatelse og tilsyn som gjelder for AIF-forvaltere i henhold til direktiv 2011/61/EU, bør derfor utfylles med en særlig framgangsmåte for tillatelse for ELTIF-er. Det bør fastsettes framgangsmåter for å sikre at bare AIF-forvaltere etablert i Unionen som har tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU og er i stand til å forvalte et ELTIF, kan forvalte ELTIF-er. Alle egnede tiltak bør treffes for å sikre at et ELTIF vil kunne overholde de harmoniserte reglene for slike fonds virksomhet. En særskilt framgangsmåte for tillatelse bør anvendes dersom ELTIF-et forvaltes internt og det ikke er utpekt en ekstern AIF-forvalter.
- 13) Ettersom AIF-er etablert i Unionen kan ha forskjellige juridiske former som ikke nødvendigvis gir dem status som juridisk person, bør de bestemmelsene som krever at ELTIF-er iverksetter tiltak, gjelde ELTIF-forvalteren i tilfeller der ELTIF-et er stiftet som et AIF i Unionen som ikke kan opptre alene fordi det selv ikke har status som juridisk person.
- 14) For å sikre at ELTIF-er retter seg inn mot langsiktige investeringer og bidrar til å finansiere en bærekraftig økonomisk vekst i Unionen, bør reglene for ELTIF-ers portefølje kreve at det tydelig angis hvilke kategorier av eiendeler ELTIF-er kan investere i, og hvilke vilkår som gjelder for slike investeringer. Et ELTIF bør investere minst 70 % av sin kapital i godtakbare investeringseiendeler. For å sikre ELTIF-enes integritet er det også ønskelig å forby at et ELTIF deltar i visse finansielle transaksjoner som kan sette dets investeringsstrategi og -mål i fare ved at de medfører risikoer som er forskjellige fra dem som kan ventes for et fond

som retter seg inn mot langsiktige investeringer. For å sikre et klart fokus på langsiktige investeringer, som kan være nyttige for ikke-profesjonelle investorer som ikke kjenner til mindre konvensjonelle investeringsstrategier, bør det ikke tillates at et ELTIF investerer i finansielle derivater for andre formål enn sikring av risikoene som er knyttet til dets egne investeringer. Ettersom varer og de finansielle derivatene som gir en indirekte eksponering mot dem, er av likvid art, krever investeringer i varer ikke en langsiktig investorforpliktelse, og de bør derfor utelukkes fra godtakbare investeringseiendeler. Denne begrunnelsen får ikke anvendelse på investeringer i infrastruktur eller foretak knyttet til varer, eller foretak hvis resultat er indirekte knyttet til varers avkastning, for eksempel driftsenheter når det gjelder landbruksvarer, eller kraftverk når det gjelder energivarer.

- 15) Definisjonen av hva som utgjør en langsiktig investering er vid. Godtakbare investeringseiendeler er generelt illikvide, krever forpliktelser i et visst tidsrom og har en langsiktig økonomisk profil. Godtakbare investeringseiendeler er ikke-omsettelige verdipapirer og har derfor ikke tilgang til likviditet på annenhåndsmarkedet. De krever ofte tidsbegrensede forpliktelser, noe som begrenser deres salgbarhet. Ettersom børsnoterte SMB-er kan få likviditetsproblemer og problemer med tilgang til annenhåndsmarkedet, bør imidlertid også disse anses som kvalifiserte porteføljeforetak. På grunn av de store kapitalinnskuddene og den lange tiden som kreves for å oppnå avkastning, er den økonomiske investeringscyklusen som ELTIF-er ønsker, hovedsakelig langsiktig.
- 16) Et ELTIF bør tillates å investere i andre eiendeler enn godtakbare investeringseiendeler i den utstrekning som er nødvendig for å kunne forvalte kontantstrømmen på en effektiv måte, men bare så lenge dette er forenlig med ELTIF-ets langsiktige investeringsstrategi.
- 17) Godtakbare investeringseiendeler bør anses å omfatte deltakerinteresser, for eksempel egenkapitalinstrumenter eller egenkapitallignende instrumenter, gjeldsinstrumenter i kvalifiserte porteføljeforetak, og lån som de mottar. De bør også omfatte deltakerinteresser i andre fond som fokuserer på eiendeler, for eksempel investeringer i unoterte foretak som utsteder egenkapital- eller gjeldsinstrumenter som ikke alltid har en lett identifiserbar kjøper. Direkte innhav av realeiendeler, med mindre de er verdipapirisert, bør også utgjøre en kategori

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- av godtakbare eiendeler, forutsatt at de gir en forutsigbar kontantstrøm, uansett om den er regelmessig eller uregelmessig, i den forstand at de kan modelleres og vurderes på grunnlag av en metode for beregning av diskontert kontantstrøm. Disse eiendelene kan for eksempel omfatte sosial infrastruktur som gir en forutsigbar avkastning, for eksempel energi-, transport- og kommunikasjonsinfrastruktur samt infrastruktur knyttet til utdanning, helse og velferdsstøtte eller industrianlegg. Eiendeler som kunstverker, manuskripter, vinlagre eller smykker bør ikke være godtakbare ettersom de vanligvis ikke gir en forutsigbar kontantstrøm.
- 18) Godtakbare investeringseiendeler bør omfatte realeiendeler med en verdi på over 10 000 000 euro som skaper økonomiske og sosiale fordeler. Slike eiendeler omfatter infrastruktur, immaterialrettigheter, fartøyer, utstyr, maskiner, luftfartøyer eller rullende materiell, og fast eiendom. Investeringer i næringseiendom eller boliger bør tillates i den utstrekning de har som mål å bidra til smart, bærekraftig og inkluderende vekst eller til Unionens energi-, regional- og utjevningsspolitikk. Investeringer i slik fast eiendom bør være klart dokumentert for å vise at forpliktelsen i eiendommen er langsiktig. Denne forordningen har ikke som formål å fremme spekulative investeringer.
- 19) Infrastrukturprosjektenes størrelse innebærer at de krever store kapitalbeløp som investeres for et langt tidsrom. Slike infrastrukturprosjekter omfatter infrastruktur for offentlige bygninger som f.eks. skoler, sykehus eller fengsler, sosial infrastruktur som f.eks. sosialboliger, transportinfrastruktur som f.eks. veier, kollektivtransportsystemer eller lufthavner, energiinfrastruktur som f.eks. energinett, prosjekter knyttet til bekjempelse av og tilpasning til klimaendringer, kraftverk eller rørledninger, vannforvaltningsinfrastruktur som f.eks. vannforsyningssystemer, kloakk- eller vanningsanlegg, kommunikasjonsinfrastruktur som f.eks. nettverk, og avfallshåndteringsinfrastruktur som f.eks. gjenvinnings- eller innsamlingssystemer.
- 20) Egenkapitallignende instrumenter bør anses å omfatte en type finansieringsinstrument som er en kombinasjon av egenkapital og gjeld, der avkastningen av instrumentet er knyttet til det kvalifiserte porteføljeforetakets overskudd eller tap, og der tilbakebetalingen av instrumentet ved mislighold ikke er sikret fullt ut. Slike instrumenter omfatter en lang rekke finansieringsinstrumenter, for eksempel ansvarlig lånekapital, passive kapitalandeler, lån med deltakerrettigheter, rettigheter til andeler av overskudd, konvertible obligasjoner og obligasjoner med kjøpsretter.
- 21) For å gjenspeile eksisterende forretningspraksis bør det være tillatt for et ELTIF å kjøpe eksisterende aksjer i et kvalifisert porteføljeforetak fra eksisterende aksjeeiere i dette foretaket. Investeringer i andre ELTIF-er, europeiske venturekapitalfond (EuVECA-er), regulert av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013⁵, og europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF-er), regulert av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013⁶ bør dessuten være tillatt for å sikre de beste mulighetene for å innhente kapital. For å hindre utvanning av investeringene i kvalifiserte porteføljeforetak bør ELTIF-er få tillatelse til å investere i andre ELTIF-er, EuVECA-er og EuSEF-er bare dersom disse selv har investert høyst 10 % av sin kapital i andre ELTIF-er.
- 22) I forbindelse med infrastrukturprosjekter kan det være nødvendig å benytte finansforetak for å samle og organisere forskjellige investorers bidrag, herunder investeringer av offentlig art. ELTIF-er bør derfor tillates å investere i godtakbare investeringsseiendeler ved hjelp av finansforetak, forutsatt at disse foretakene spesialisere seg på finansiering av langsiktige prosjekter og på SMB-ers vekst.
- 23) Det kan være vanskelig for unoterte foretak å få tilgang til kapitalmarkeder og finansiering av videre vekst og utvidelse. Privat finansiering gjennom eierandeler eller lån er typiske måter å innhente finansiering på. Ettersom disse instrumentene etter sin art er langsiktige investeringer, krever de tålmodig kapital, som ELTIF-er kan tilføre. Børsnoterte SMB-er har dessuten ofte store vanskeligheter med å oppnå langsiktig finansiering, og ELTIF-er kan utgjøre en verdifull alternativ finansieringskilde.
- 24) Kategorier av langsiktige eiendeler i henhold til denne forordningen bør derfor omfatte unoterte foretak som utsteder egenkapital- eller gjeldsinstrumenter som kanskje ikke har en lett identifiserbar kjøper, og børsnoterte fore-

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- tak med en kapitalisering på høyst 500 000 000.
- 25) Dersom en ELTIF-forvalter har en andel i et porteføljeforetak, er det en risiko for at forvalteren setter sine egne interesser foran interessene til ELTIF-investorene. For å unngå slike interessekonflikter, og for å sikre god foretaksstyring, bør et ELTIF bare investere i eiendeler som ELTIF-forvalteren ikke har noen forbindelse med, med mindre ELTIF-et investerer i andeler eller aksjer i andre ELTIF-er, EuVECA-er eller EuSEF-er som forvaltes av ELTIF-forvalteren.
- 26) For å gi ELTIF-forvaltere en viss fleksibilitet med hensyn til investeringen av deres fond, bør handel med andre eiendeler enn langsiktige investeringer være tillatt opptil en øvre grense på 30 % av ELTIF-ets kapital.
- 27) For å begrense ELTIF-ers risikotaking er det viktig å redusere motpartsrisikoen ved å fastsette klare diversifiseringskrav til ELTIF-ers portefølje. Alle OTC-derivater bør være omfattet av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁷.
- 28) For å hindre at et investerende ELTIF øver betydelig innflytelse på forvaltningen av et annet ELTIF eller av et utstedende organ, er det nødvendig å unngå at et ELTIF har for stor konsentrasjon i en investering.
- 29) For å gjøre det mulig for ELTIF-forvaltere å innhente ytterligere kapital i fondets levetid bør de tillates å låne kontanter opptil en grense på høyst 30 % av verdien av ELTIF-ets kapital. Dette bør bidra til å gi investorene tilleggsavkastning. For å fjerne risikoen for avvikende valuta bør ELTIF-et oppta lån bare i den valutaen som ELTIF-forvalteren forventer å erverve eiendelen i. For å ta hensyn til bekymringer knyttet til skyggebankvirksomhet bør de kontantene som ELTIF-et låner, ikke brukes for å gi lån til kvalifiserte porteføljeforetak.
- 30) Et ELTIFs investeringer er av langsiktig og illikvid art, og ELTIF-forvalteren bør ha tilstrekkelig tid til å anvende investeringsgrensene. Ved fastsettelsen av fristen for å anvende disse grensene bør det tas hensyn til investeringsens særtrekk og egenskaper, men fristen bør ikke overstige fem år etter datoen da tillatelsen som ELTIF ble gitt, eller etter ELTIF-ets halve levetid, avhengig av hva som inntreffer først.
- 31) ELTIF-er utformet med en porteføljeprofil og et fokus på kategorier av langsiktige eiendeler som gjør dem egnet til å kanalisere private oppsparte midler til den europeiske økonomien. ELTIF-er er også ment å være et investeringsverktøy som Den europeiske investeringsbank-gruppen (EIB-gruppen) kan bruke for å kanalisere sin finansiering til europeisk infrastruktur eller SMB-er. Gjennom denne forordningen struktureres ELTIF-er som et samlet investeringsverktøy som gjenspeiler EIB-gruppens fokus på å bidra til en jevn og balansert utvikling av det indre marked for langsiktige investeringer i Unionens interesse. På grunn av sitt fokus på kategorier av langsiktige eiendeler kan ELTIF-er fylle den rollen de er tildelt som et prioritert verktøy for å gjennomføre investeringsplanen for Europa, som fastsatt i Kommissjonens melding av 26. november 2014.
- 32) Kommissjonen bør prioritere og effektivisere sine prosesser for alle søknader fra ELTIF-er om finansiering fra EIB. Kommissjonen bør derfor effektivisere avgivelsen av uttalelser eller bidrag som gjelder søknader fra ELTIF-er om finansiering fra EIB.
- 33) Videre kan medlemsstater og regionale og lokale myndigheter ha interesse av at potensielle investorer og offentligheten får kjennskap til ELTIF-er.
- 34) Selv om det ikke kreves at et ELTIF tilbyr innløsningsretter før dets levetid utløper, bør det ikke være noe til hindrer for at et ELTIF forsøker å få sine andeler eller aksjer opptatt på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet, for å gi investorer en mulighet til å selge sine andeler eller aksjer før ELTIF-ets levetid utløper. ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter bør ikke hindre at andeler eller aksjer i ELTIF-et opptas til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet, og bør heller ikke hindre investorer i fritt å overføre sine andeler eller aksjer til tredjeparter som ønsker å kjøpe disse andelene eller aksjene. Formålet med dette er å fremme annenhåndsmarkeder som en viktig handelsplass for ikke-profesjonelle investorer som kjøper og selger ELTIF-ers andeler eller aksjer.
- 35) Individuelle investorer kan være interessert i å investere i et ELTIF, men det at de fleste investeringer i langsiktige prosjekter er av illikvid art, utelukker at et ELTIF kan tilby investorene regelmessig innløsning. Den individuelle investoren er derfor bundet til sin investering i slike eiendeler i hele investeringsperioden.

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- ELTIF-er bør derfor i prinsippet være utformet slik at de ikke tilbyr regelmessige innløsninger før ELTIF-ets levetid utløper.
- 36) For å skape insentiver for investorer, særlig ikke-profesjonelle investorer, som ikke nødvendigvis er villige til å binde sin kapital for en lang periode, bør et ELTIF på visse vilkår kunne tilby sine investorer rett til tidlig innløsning. ELTIF-forvalteren bør derfor ha mulighet til å bestemme om ELTIF-et skal opprettes med eller uten innløsningsrett i henhold til ELTIF-ets investeringsstrategi. Dersom det anvendes en ordning med innløsningsretter, bør disse rettighetene og deres hovedtrekk defineres klart på forhånd og opplyses om i ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter.
- 37) For at investorene faktisk skal kunne innløse sine andeler eller aksjer når ELTIF-ets levetid utløper, bør ELTIF-forvalteren begynne å selge ELTIF-ets portefølje av eiendeler i god tid for å sikre at verdien realiseres på riktig måte. Ved fastsettelsen av en tidsplan for en ordnet avvikling av investeringene bør ELTIF-forvalteren ta hensyn til investeringenes ulike løpetidsprofiler og hvor lang tid som er nødvendig for å finne en kjøper til eiendelene som ELTIF-et har investert i. Ettersom det i praksis er umulig å opprettholde investeringsgrensene i denne avviklingsperioden, bør de opphøre å gjelde når avviklingsperioden begynner.
- 38) For å gi ikke-profesjonelle investorer utvidet tilgang til ELTIF-er kan et UCITS investere i andeler eller aksjer utstedt av et ELTIF i den utstrekning ELTIF-ets andeler eller aksjer kan godtas i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁸.
- 39) Det bør være mulig for et ELTIF å redusere sin kapital på pro rata-grunnlag dersom det har avhendet en av sine eiendeler, særlig når det gjelder en infrastrukturinvestering.
- 40) De unoterte eiendelene som et ELTIF har investert i, kan bli opptatt til notering på et regulert marked i løpet av fondets levetid. I slike tilfeller kan eiendelene ikke lenger oppfylle denne forordningens krav om at de skal være unoterte. For at ELTIF-forvalteren på en ordnet måte skal kunne avvikle investeringene i slike eiendeler som ikke lenger vil være godtakbare, kan eiendelene fortsatt medtas i
- beregningen av 70 %-grensen for godtakbare investeringseiendeler i høyst tre år.
- 41) På grunn av særtrekkene ved ELTIF-er og ved de ikke-profesjonelle og profesjonelle investorene i deres målgruppe, er det viktig at det innføres forsvarlige gjennomskiktighetskrav som gir potensielle investorer mulighet til å ta en velbegrunnet beslutning og få full kunnskap om de tilknyttede risikoene. I tillegg til å oppfylle gjennomskiktighetskravene fastsatt i direktiv 2011/61/EU, bør ELTIF-er offentliggjøre et prospekt som inneholder alle opplysninger som skal offentliggjøres av innretninger for kollektiv investering av lukket type i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF⁹ og kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004¹⁰. Når et ELTIF markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, bør det være obligatorisk å offentliggjøre et nøkkelinformasjonsdokument i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014¹¹. Videre bør det i markedsføringsdokumenter uttrykkelig gjøres oppmerksom på ELTIF-ets risikoprofil.
- 42) ELTIF-er kan virke tiltrekkende for investorer som for eksempel kommuner, kirkesamfunn, veldedige organisasjoner og stiftelser, som bør kunne anmode om å bli behandlet som profesjonelle kunder i tilfeller der de oppfyller villkårene i avsnitt II i vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU¹².
- 43) Ettersom ELTIF-ers målgruppe ikke bare omfatter profesjonelle investorer, men også ikke-profesjonelle investorer i hele Unionen, er det nødvendig at de markedsføringskravene som allerede er fastsatt i direktiv 2011/61/EU, utfylles med visse tilleggskrav for å sikre et tilstrekkelig vern for ikke-profesjonelle investo-

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

¹⁰ (Kommisjonsforordning (EF) nr. 809/2004 av 29. april 2004 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF med hensyn til opplysninger i prospekter og deres format, innlemming av opplysninger ved henvisning og offentliggjøring av slike prospekter samt annonsering (EUT L 149 av 30.4.2004, s. 1).

¹¹ (Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1286/2014 av 26. november 2014 om nøkkelinformasjonsdokumenter om sammensatte og forsikringsbaserte investeringsprodukter for ikke-profesjonelle investorer (PRIIP) (EUT L 352 av 9.12.2014, s. 1).

¹² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

rer. Det bør derfor innføres fasiliteter for å foreta tegning, utbetalinger til andels- eller aksjeeiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler eller aksjer og for å gjøre tilgjengelig den informasjonen som ELTIF-er og ELTIF-forvaltere er pålagt å gi. For å sikre at ikke-profesjonelle investorer ikke blir dårligere stilt enn profesjonelle investorer, bør det dessuten treffes visse beskyttelsestiltak når ELTIF-er markedsføres til ikke-profesjonelle investorer. I tilfeller der ELTIF-er markedsføres eller selges til ikke-profesjonelle investorer gjennom en distributør, skal distributøren oppfylle de relevante kravene i direktiv 2014/65/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014¹³.

- 44) ELTIF-forvalteren eller distributøren bør innhente alle nødvendige opplysninger om den ikke-profesjonelle investorens kunnskap og erfaring, finansielle stilling, risikovillighet, investeringsmål og tidshorisont for å vurdere om ELTIF-et er egnet for denne ikke-profesjonelle investoren, idet det tas hensyn til blant annet ELTIF-ets levetid og planlagte investeringsstrategi. Dersom levetiden til et ELTIF som tilbys eller selges til ikke-profesjonelle investorer, overstiger ti år, bør ELTIF-forvalteren eller distributøren tydelig og i skriftlig form angi at dette produktet kan være uegnet for ikke-profesjonelle investorer som ikke kan opprettholde en så langsiktig og illikvid forpliktelse.
- 45) Når et ELTIF markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, bør ELTIF-ets depotmottaker overholde bestemmelsene i direktiv 2009/65/EF med hensyn til godtakbare enheter som har tillatelse til å opptre som depotmottakere, regelen om at det ikke skal være mulighet for ansvarsfraskrivelse, og gjenbruk av eiendeler.
- 46) Med sikte på å styrke vernet av ikke-profesjonelle investorer fastsetter denne forordningen dessuten at for ikke-profesjonelle investorer hvis portefølje, som består av kontantinnskudd og finansielle instrumenter med unntak av finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet, ikke overstiger 500 000 euro, bør ELTIF-forvalteren eller en distributør, etter å ha foretatt en egnethetstest og etter å ha gitt egnede investeringsråd, sikre at den ikke-profesjonelle investoren ikke investerer et samlet

beløp som overstiger 10 % av investorens portefølje i ELTIF-er, og at startbeløpet som investeres i et eller flere ELTIF-er, ikke er mindre enn 10 000 euro.

- 47) I unntakstilfeller som er angitt i ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, kan ELTIF-ets levetid forlenges eller reduseres for å gi større fleksibilitet, for eksempel i tilfeller der prosjekter fullføres senere eller tidligere enn forventet, med hensyn til dets langsiktige investeringsstrategi.
- 48) ELTIF-ets vedkommende myndighet bør fortløpende kontrollere om et ELTIF overholder denne forordningen. Ettersom vedkommende myndigheter allerede har omfattende myndighet i henhold til direktiv 2011/61/EU, er det nødvendig å utvide denne myndigheten med hensyn til denne forordningen.
- 49) Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹⁴, bør med hensyn til denne forordningen kunne utøve all myndighet den er gitt i henhold til direktiv 2011/61/EU, og den bør få alle ressurser som er nødvendige for dette formål, særlig menneskelige ressurser.
- 50) ESMA bør spille en sentral rolle ved anvendelsen av reglene for ELTIF-er ved å sikre at nasjonale vedkommende myndigheter anvender unionsreglene på en ensartet måte. ESMA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap om verdipapirer og verdipapirmarkeder, og det er derfor effektivt og hensiktsmessig å gi denne myndigheten i oppgave å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen. Disse tekniske reguleringsstandardene bør gjelde de omstendighetene der bruk av finansielle derivater utelukkende har som formål å sikre de risikoene som er knyttet til investeringene, de omstendighetene der et ELTIFs levetid vil være tilstrekkelig lang til å dekke livssyklusen til hver enkelt av ELTIF-ets eiendeler, tidsplanen for en ordnet avhending av ELTIF-ets eiendeler, definisjonene av og beregningsmetodene for kostnader som betales av investorer, presentasjonen av kostnadsopplysninger, og egenska-

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

pene til de fasilitetene som ELTIF-er skal opprette i hver medlemsstat der de vil markedsføre andeler eller aksjer.

- 51) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF¹⁵ og europaparlaments- og rådsdirektiv (EF) nr. 45/2001¹⁶ bør anvendes fullt ut på utveksling, overføring og behandling av personopplysninger med henblikk på denne forordningen.
- 52) Ettersom målene for denne forordningen, som er å sikre at det anvendes ensartede krav til ELTIF-ers investeringer og driftsvilkår i hele Unionen, samtidig som det tas fullt hensyn til behovet for å skape balanse mellom på den ene side ELTIF-ers sikkerhet og pålitelighet og på den annen side effektiviteten i markedet for langsiktig finansiering og kostnadene for ulike berørte parter, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 53) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig forbrukervern, friheten til å drive næringsvirksomhet, retten til klageadgang og til rettfærdig rettergang, og vernet av personopplysninger samt adgangen til tjenester av allmenn økonomisk betydning. Denne forordningen må anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Generelle bestemmelser

Artikkel 1

Formål

1. Denne forordningen fastsetter ensartede regler for tillatelse, investeringspolitikk og driftsvilkår for alternative investeringsfond etablert i Unionen (AIF-er etablert i Unionen) eller avdelinger i AIF-er etablert i Unionen som markedsføres i Unionen som europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF-er).
2. Målet for denne forordningen er å innhente og kanalisere kapital til europeiske langsiktige investeringer i realøkonomien, i samsvar med Unionens mål om smart, bærekraftig og inkluderende vekst.
3. Medlemsstatene skal ikke innføre ytterligere krav på det området som omfattes av denne forordningen.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «kapital» samlet kapitalinnskudd og forpliktet, men ikke-innkalt kapital, beregnet på grunnlag av de beløpene som kan investeres etter fradrag av alle gebyrer, utgifter og kostnader som betales direkte eller indirekte av investorene,
- 2) «profesjonell investor» en investor som betraktes som en profesjonell kunde eller på anmodning kan behandles som en profesjonell kunde i samsvar med vedlegg II til direktiv 2014/65/EU,
- 3) «ikke-profesjonell investor» en investor som ikke er en profesjonell investor,
- 4) «egenkapital» eierinteresse i et kvalifisert porteføljeforetak i form av aksjer eller andre former for andeler i det kvalifiserte porteføljeforetakets kapital, som er utstedt til dets investorer,
- 5) «egenkapitallignende midler» alle typer finansieringsinstrumenter der avkastningen av instrumentet er knyttet til det kvalifiserte porteføljeforetakets overskudd eller tap, og der tilbakebetalingen av instrumentet ved mislighold ikke er sikret fullt ut,
- 6) «realeiendel» en eiendel som har en verdi på grunn av sin substans og sine egenskaper, og som kan gi avkastning, herunder infrastruktur og andre eiendeler som gir opphav til økonomiske eller sosiale fordeler, for eksempel

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

utdanning, rådgivning, forskning og utvikling, men ikke næringseiendom eller boliger med mindre de utgjør en integrert eller underordnet del av et langsiktig investeringsprosjekt som bidrar til Unionens mål om smart, bærekraftig og inkluderende vekst,

- 7) «finansforetak» enten
- a) en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013¹⁷,
  - b) et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2014/65/EU,
  - c) et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF¹⁸,
  - d) et finansielt holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 20 i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - e) et blandet holdingselskap som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - f) et forvaltningsselskap som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2009/65/EF,
  - g) en AIF-forvalter som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU,
- 8) «AIF etablert i Unionen» et AIF etablert i Unionen som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav k) i direktiv 2011/61/EU,
- 9) «AIF-forvalter etablert i Unionen» en AIF-forvalter etablert i Unionen som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav l) i direktiv 2011/61/EU,
- 10) «ELTIF-ets vedkommende myndighet» vedkommende myndighet for AIF-et etablert i Unionen i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav h) i direktiv 2011/61/EU,
- 11) «ELTIF-ets hjemstat» medlemsstaten der ELTIF-et har tillatelse,
- 12) «ELTIF-forvalter» den godkjente AIF-forvalteren etablert i Unionen som har tillatelse til å forvalte et ELTIF, eller det internt forvaltede ELTIF-et dersom det har en juridisk form som tillater intern forvaltning, og det ikke er utpekt en ekstern AIF-forvalter,
- 13) «ELTIF-forvalterens vedkommende myndighet» vedkommende myndighet i AIF-forvalte-

rens hjemstat i henhold til artikkel 4 nr. 1 bokstav q) i direktiv 2011/61/EU,

- 14) «utlån av verdipapirer» eller «innlån av verdipapirer» enhver transaksjon som innebærer at en motpart overdrar verdipapirer mot at låntakeren forplikter seg til å tilbakelevere tilsvarende verdipapirer på et senere tidspunkt, eller når overdrageren ber om det; dette anses som et utlån av verdipapirer for motparten som overdrar verdipapirene, og som et innlån av verdipapirer for motparten som de overdras til,
- 15) «gjenkjøpstransaksjon» en gjenkjøpstransaksjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 83 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 16) «finansielt instrument» et finansielt instrument som angitt i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU,
- 17) «shortsalg» en virksomhet som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012¹⁹,
- 18) «regulert marked» et regulert marked som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU,
- 19) «multilateral handelsfasilitet» en multilateral handelsfasilitet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 22 i direktiv 2014/65/EU.

Artikkel 3

Tillatelse og sentralt, offentlig register

1. Et ELTIF kan ikke markedsføres i Unionen før det har fått tillatelse i samsvar med denne forordningen. Tillatelsen til å drive virksomhet som ELTIF skal være gyldig i alle medlemsstater.
2. Bare AIF-er etablert i Unionen skal kunne søke om og få tillatelse som ELTIF.
3. ELTIF-enes vedkommende myndigheter skal én gang i kvartalet underrette ESMA om tillatelser som er gitt eller tilbakekalt i henhold til denne forordningen.

ESMA skal føre et sentralt, offentlig register med opplysninger om hvert ELTIF som har tillatelse i henhold til denne forordningen, ELTIF-forvalteren og ELTIF-ets vedkommende myndighet. Registeret skal gjøres tilgjengelig i elektronisk form.

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 236/2012 av 14. mars 2012 om shortsalg og visse sider ved kredittbytteavtaler (EUT L 86 av 24.3.2012, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 4

Betegnelse og forbud mot endring av status

1. Betegnelsen «ELTIF» eller «europeisk langsiktig investeringsfond» i forbindelse med en innretning for kollektiv investering eller de andelene eller aksjene den utsteder, kan anvendes bare dersom innretningen for kollektiv investering har fått tillatelse i samsvar med denne forordningen.
2. Det skal være forbudt for ELTIF-er å endre status til innretninger for kollektiv investering som ikke omfattes av denne forordningen.

Artikkel 5

Søknad om tillatelse som ELTIF

1. En søknad om tillatelse som ELTIF skal inngis til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
En søknad om tillatelse som ELTIF skal inneholde følgende opplysninger:
  - a) Fondets regler eller stiftelsesdokumenter.
  - b) Opplysninger om den foreslåtte ELTIF-forvalterens identitet og vedkommendes nåværende og tidligere fondsforvaltnings-erfaring og -bakgrunn.
  - c) Opplysninger om depotmottakerens identitet.
  - d) En beskrivelse av de opplysningene som skal gjøres tilgjengelige for investorer, herunder en beskrivelse av ordningene for behandling av klager inngitt av ikke-profesjonelle investorer.
 ELTIF-ets vedkommende myndighet kan anmode om en klargjøring og informasjon som gjelder dokumentasjon og opplysninger inngitt i henhold til annet ledd.
2. Bare en AIF-forvalter etablert i Unionen som har tillatelse i henhold til direktiv 2011/61/EU, kan inngi søknad til ELTIF-ets vedkommende myndighet om tillatelse til å forvalte et ELTIF som det er anmodet om tillatelse for i samsvar med nr. 1. Dersom ELTIF-ets vedkommende myndighet er den samme som vedkommende myndighet for AIF-forvalteren etablert i Unionen, skal en slik søknad henvise til den dokumentasjonen som er inngitt for tillatelsen i henhold til direktiv 2011/61/EU.

En søknad om tillatelse til å forvalte et ELTIF skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Den skriftlige avtalen med depotmottakeren.
- b) Opplysninger om delegeringsordninger når det gjelder porteføljeforvaltning og risi-

kostyring og administrasjon i forbindelse med ELTIF-et.

- c) Opplysninger om investeringsstrategiene, risikoprofilen og andre egenskaper ved AIF-er som AIF-forvalteren etablert i Unionen har fått tillatelse til å forvalte.

ELTIF-ets vedkommende myndighet kan anmode vedkommende myndighet for AIF-forvalteren etablert i Unionen om klargjøring og informasjon som gjelder dokumentasjonen nevnt i annet ledd, eller en erklæring om hvorvidt ELTIF-er omfattes av denne AIF-forvalterens tillatelse til å forvalte AIF-er. Vedkommende myndighet for AIF-forvalteren etablert i Unionen skal avgi et svar innen ti virkedager fra datoen da den mottok anmodningen fra ELTIF-ets vedkommende myndighet.

3. Innen to måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, skal en søker underrettes om den har fått tillatelse som ELTIF, herunder tillatelse for AIF-forvalteren etablert i Unionen til å forvalte ELTIF-et.
4. Eventuelle senere endringer i dokumentasjonen nevnt i nr. 1 og 2 skal umiddelbart meldes til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
5. Som unntak fra nr. 1 og 2 skal et AIF etablert i Unionen med en juridisk form som tillater intern forvaltning, og med et styringsorgan som velger ikke å utpeke en ekstern AIF-forvalter, søke samtidig om tillatelse som ELTIF i henhold til denne forordningen og som AIF-forvalter i henhold til direktiv 2011/61/EU.

Uten at det berører artikkel 7 i direktiv 2011/61/EU, skal søknaden om tillatelse som internt forvaltet ELTIF omfatte følgende:

- a) Fondets regler eller stiftelsesdokumenter.
- b) En beskrivelse av de opplysningene som skal gjøres tilgjengelige for investorer, herunder en beskrivelse av ordningene for behandling av klager inngitt av ikke-profesjonelle investorer.

Som unntak fra nr. 3 skal et internt forvaltet AIF etablert i Unionen, innen tre måneder etter at en fullstendig søknad er innlevert, underrettes om hvorvidt tillatelse som ELTIF-et er gitt.

Artikkel 6

Vilkår for å få tillatelse som ELTIF

1. Et AIF etablert i Unionen skal få tillatelse som ELTIF bare dersom dets vedkommende myndighet

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- a) anser det godt gjort at AIF-et etablert i Unionen kan oppfylle alle kravene i denne forordningen,
  - b) har godkjent søknaden fra en AIF-forvalter etablert i Unionen som har tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU til å forvalte ELTIF-et, fondets regler eller stiftelsesdokumenter, og valget av depotmottaker.
2. Dersom et AIF etablert i Unionen inngir en søknad i henhold til artikkel 5 nr. 5 i denne forordningen, skal vedkommende myndighet gi dette AIF-et tillatelse bare dersom den anser det godt gjort at AIF-et oppfyller kravene i både denne forordningen og i direktiv 2011/61/EU som gjelder tillatelsen til en AIF-forvalter etablert i Unionen.
  3. ELTIF-ets vedkommende myndighet kan avslå å godkjenne søknaden fra en AIF-forvalter etablert i Unionen om å forvalte et ELTIF, bare dersom denne AIF-forvalteren
    - a) ikke overholder denne forordningen,
    - b) ikke overholder direktiv 2011/61/EU,
    - c) ikke har tillatelse fra sin vedkommende myndighet til å forvalte AIF-er som følger investeringsstrategier av den typen som omfattes av denne forordningen, eller
    - d) ikke har framlagt dokumentasjonen omhandlet i artikkel 5 nr. 2 eller eventuelle klargjøringer eller opplysninger som kreves der.

Før ELTIF-ets vedkommende myndighet avslår en søknad, skal den rådføre seg med vedkommende myndighet for AIF-forvalteren etablert i Unionen.
  4. ELTIF-ets vedkommende myndighet skal ikke gi tillatelse som ELTIF til et AIF etablert i Unionen som har inngitt en søknad om tillatelse, dersom det rettslig er forhindret fra å markedsføre sine andeler eller aksjer i sin hjemstat.
  5. ELTIF-ets vedkommende myndighet skal gi AIF-et etablert i Unionen en begrunnelse for avslaget på søknaden om tillatelse som ELTIF.
  6. En søknad som er avslått i henhold til dette kapitlet, skal ikke inngis på nytt til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater.
  7. Tillatelsen som ELTIF skal ikke være underlagt et krav om at ELTIF-et skal forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen som har tillatelse i ELTIF-ets hjemstat, eller at AIF-forvalteren etablert i Unionen utøver eller delegerer virksomhet i ELTIF-ets hjemstat.

Artikkel 7

Gjeldende regler og forpliktelser

1. Et ELTIF skal til enhver tid overholde bestemmelsene i denne forordningen.
2. Et ELTIF og ELTIF-forvalteren skal til enhver tid overholde direktiv 2011/61/EU.
3. ELTIF-forvalteren skal ha ansvar for å sikre at denne forordningen overholdes, og skal også være ansvarlig i samsvar med direktiv 2011/61/EU for enhver overtredelse av denne forordningen. ELTIF-forvalteren skal også være ansvarlig for tap eller skader som følge av manglende overholdelse av denne forordningen.

Kapittel II

Plikter med hensyn til ELTIF-enes investeringspolitikk

Avsnitt 1

Alminnelige regler og godtakbare eiendeler

Artikkel 8

Investeringsavdelinger

Dersom et ELTIF består av mer enn én investeringsavdeling, skal hver avdeling i dette kapitlet anses som et frittstående ELTIF.

Artikkel 9

Godtakbare investeringer

1. I samsvar med målene nevnt i artikkel 1 nr. 2 skal et ELTIF investere bare i følgende eiendelskategorier og bare på de vilkårene som er fastsatt i denne forordningen:
  - a) Godtakbare investeringseiendeler.
  - b) Eiendeler nevnt i artikkel 50 nr. 1 i direktiv 2009/65/EF.
2. Et ELTIF skal ikke utøve noen av følgende virksomheter:
  - a) Shortsalg av eiendeler.
  - b) Direkte eller indirekte eksponering mot varer, herunder gjennom et finansielt derivat, sertifikater som representerer dem, indekser som er basert på dem, eller andre midler eller instrumenter som ville medføre en eksponering mot dem.
  - c) Deltakelse i utlån av verdipapirer, innlån av verdipapirer, gjenkjøpstransaksjoner eller andre avtaler som har en tilsvarende økonomisk virkning og medfører lignende risikoer, dersom mer enn 10 % av ELTIF-ets eiendeler berøres.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- d) Bruk av finansielle derivater, unntatt når bruken av slike instrumenter utelukkende har som formål å sikre de risikoene som er knyttet til ELTIF-ets øvrige investeringer.
3. For å sikre en ensartet anvendelse av denne artikkelen skal ESMA, etter å ha gjennomført en offentlig høring, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kriteriene for å fastslå under hvilke omstendigheter bruken av finansielle derivater utelukkende har som formål å sikre de risikoene som er knyttet til investeringene nevnt i nr. 2 bokstav d).

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 9. september 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 10

Godtakbare investeringseiendeler

Et ELTIF skal bare kunne investere i en eiendel nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a) dersom den tilhører en av følgende kategorier:

- a) Egenkapital eller egenkapitallignende instrumenter som er
- i) utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak, og som ELTIF-et har ervervet fra det kvalifiserte porteføljeforetaket eller fra en tredjepart gjennom annenhåndsmarkedet,
  - ii) utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak i bytte mot et egenkapitalinstrument eller egenkapitallignende instrument som ELTIF-et tidligere har ervervet fra det kvalifiserte porteføljeforetaket eller fra en tredjepart gjennom annenhåndsmarkedet,
  - iii) utstedt av et foretak som det kvalifiserte porteføljeforetaket er et majoritetseid datterselskap av, i bytte mot et egenkapitalinstrument eller egenkapitallignende instrument som ELTIF-et har ervervet i samsvar med punkt i) eller ii), fra det kvalifiserte porteføljeforetaket eller fra en tredjepart gjennom annenhåndsmarkedet.
- b) Gjeldsinstrumenter utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak.
- c) Lån som ELTIF-et har gitt til et kvalifisert porteføljeforetak, med en løpetid som ikke er lengre enn ELTIF-ets levetid.
- d) Andeler eller aksjer i et eller flere andre ELTIF-er, EuVECA-er og EuSEF-er, forutsatt

at disse ELTIF-ene, EuVECA-ene og EuSEF-ene selv har investert høyst 10 % av sin kapital i ELTIF-er.

- e) Direkte innehav eller indirekte innehav gjennom kvalifiserte porteføljeforetak av individuelle realeiendeler med en verdi på minst 10 000 000 euro eller tilsvarende i den valutaen og på det tidspunktet utgiftene påløp.

Artikkel 11

Kvalifisert porteføljeforetak

1. Et kvalifisert porteføljeforetak som omhandlet i artikkel 10 skal være et annet porteføljeforetak enn en innretning for kollektiv investering og oppfylle følgende krav:
  - a) Det er ikke et finansforetak.
  - b) Det er et foretak som
    - i) ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet, eller
    - ii) er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet og har en markedsverdi på høyst 500 000 000 euro.
  - c) Det er etablert i en medlemsstat eller i en tredjestat, forutsatt at tredjestaten
    - i) ikke er identifisert av innsatsgruppen for finansielle tiltak som en ikke-samarbeidsvillig høyrisikojurisdiksjon,
    - ii) har undertegnet en avtale med ELTIF-forvalterens hjemstat og med alle andre medlemsstater der det er hensikten at andeler eller aksjer i ELTIF-et skal markedsføres, for å sikre at tredjestaten fullt ut oppfyller standardene fastsatt i artikkel 26 i OECDs mønsteravtale om beskatning av inntekter og kapital og sørger for effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen kan et kvalifisert porteføljeforetak være et finansforetak som utelukkende finansierer kvalifiserte porteføljeforetak som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen eller realeiendeler som nevnt i artikkel 10 bokstav e).

Artikkel 12

Interessekonflikt

Et ELTIF skal ikke investere i en godtakbar investeringseiendel som ELTIF-forvalteren har eller erverver en direkte eller indirekte interesse i, annet enn gjennom å inneha andeler eller aksjer i

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

de ELTIF-ene, EuSEF-ene eller EuVECA-ene som den forvalter.

Avsnitt 2

Bestemmelser om investeringspolitikk

Artikkel 13

Porteføljesammensetning og diversifisering

1. Et ELTIF skal investere minst 70 % av sin kapital i godtakbare investeringseiendeler.
2. Et ELTIF skal ikke investere mer enn
  - a) 10 % av sin kapital i instrumenter som er utstedt av, eller lån som er gitt til, ett enkelt kvalifisert porteføljeforetak,
  - b) 10 % av sin kapital direkte eller indirekte i én enkelt realeiendel,
  - c) 10 % av sin kapital i andeler eller aksjer i ett enkelt ELTIF, EuVECA eller EuSEF,
  - d) 5 % av sin kapital i eiendeler nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) dersom disse eiendelene har blitt utstedt av ett enkelt organ.
3. Den samlede verdien av andeler eller aksjer i ELTIF-er, EuVECA-er og EuSEF-er i en ELTIF-portefølje skal ikke overstige 20 % av verdien av ELTIF-ets kapital.
4. ELTIF-ets samlede motpartsrisikoeksponering som følge av OTC-derivattransaksjoner, gjenkjøpsavtaler eller omvendte gjenkjøpsavtaler skal ikke overstige 5 % av verdien av ELTIF-ets kapital.
5. Som unntak fra nr. 2 bokstav a) og b) kan et ELTIF heve grensen på 10 % som er fastsatt der, til 20 %, forutsatt at den samlede verdien av eiendelene som ELTIF-et innehar i kvalifiserte porteføljeforetak og i individuelle realeiendeler som det investerer mer enn 10 % av sin kapital i, ikke overstiger 40 % av verdien av ELTIF-ets kapital.
6. Som unntak fra nr. 2 bokstav d) kan et ELTIF heve grensen på 5 % som er fastsatt der, til 25 % for obligasjoner som er utstedt av en kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold til lovgivningen investeres i eiendeler som i hele obligasjonens løpetid gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelsene som følger av dem, og som ifølge fortrinnsrett brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og påløpte renter dersom utsteder misligholder sine forpliktelser.

7. Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU²⁰ eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsregler, skal anses som ett enkelt kvalifisert porteføljeforetak eller ett enkelt organ ved beregningen av grensene omhandlet i nr. 1–6.

Artikkel 14

Korrigerings av investeringsposisjoner

Dersom et ELTIF overtrer diversifiseringskravene fastsatt i artikkel 13 nr. 2 til artikkel 13 nr. 6 og overtredelsen ligger utenfor ELTIF-forvalterens kontroll, skal ELTIF-forvalteren innen en egnet frist treffe de tiltakene som er nødvendige for å korrigere posisjonen, idet det tas behørig hensyn til interessene til ELTIF-ets investorer.

Artikkel 15

Konsentrasjon

1. Et ELTIF kan erverve høyst 25 % av andelene eller aksjene i et enkelt ELTIF, EuVECA eller EuSEF.
2. Konsentrasjonsgrensene fastsatt i artikkel 56 nr. 2 i direktiv 2009/65/EF får anvendelse på investeringer i eiendelene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b) i denne forordningen.

Artikkel 16

Kontantlån

1. Et ELTIF kan låne kontanter forutsatt at et slikt lån oppfyller alle følgende vilkår:
  - a) Det tilsvarer høyst 30 % av verdien av ELTIF-ets kapital.
  - b) Lånets formål er investering i godtakbare investeringseiendeler, med unntak av lån omhandlet i artikkel 10 bokstav c), forutsatt at ELTIF-ets beholdninger av kontanter eller kontantekvivalenter ikke er tilstrekkelige til å foreta den berørte investeringen.
  - c) Det opptas i den samme valutaen som de eiendelene som skal erverves med de lånte kontantene.
  - d) Det har en løpetid som ikke er lengre enn ELTIF-ets levetid.

²⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- e) Det belaster eiendeler som tilsvarende høyst 30 % av verdien av ELTIF-ets kapital.
2. ELTIF-forvalteren skal i ELTIF-ets prospekt angi hvorvidt den har til hensikt å låne kontanter som en del av investeringsstrategien.

Artikkel 17

Anvendelse av reglene for porteføljesammensetning og diversifisering

1. Investeringsgrensen fastsatt i artikkel 13 nr. 1 skal
- a) få anvendelse fra den datoen som er fastsatt i ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
  - b) opphøre å gjelde når ELTIF-et begynner å selge eiendeler for å innløse investorenes andeler eller aksjer etter at ELTIF-ets levetid har utløpt,
  - c) midlertidig oppheves dersom ELTIF-et innhenter tilleggskapital eller reduserer sin eksisterende kapital, forutsatt at grensen oppheves i høyst tolv måneder.
- Ved fastsettelsen av datoen nevnt i første ledd bokstav a) skal det tas hensyn til særtrekningene ved og egenskapene til de eiendelene som ELTIF-et skal investere i, og den skal inntreffe høyst fem år etter datoen da tillatelsen som ELTIF ble gitt, eller etter ELTIF-ets halve levetid som fastsatt i samsvar med artikkel 18 nr. 3, avhengig av hva som inntreffer først. I unntakstilfeller kan ELTIF-ets vedkommende myndighet, dersom det framlegges en behørig begrunnet investeringsplan, godkjenne at denne fristen forlenges med høyst ett år.
2. Dersom en langsiktig eiendel som et ELTIF har investert i, er utstedt av et kvalifisert porteføljeforetak som ikke lenger overholder artikkel 11 nr. 1 bokstav b), kan den langsiktige eiendelen fortsatt tas med i beregningen av investeringsgrensen nevnt i artikkel 13 nr. 1 i høyst tre år fra datoen da det kvalifiserte porteføljeforetaket ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 11 nr. 1 bokstav b).

Kapittel III

Innløsning av, handel med og utstedelse av et ELTIFs andeler eller aksjer samt utdeling av utbytte og kapital

Artikkel 18

ELTIF-ers innløsningspolitikk og levetid

1. Et ELTIFs investorer skal ikke kunne anmode om innløsning av sine andeler eller aksjer før

ELTIF-ets levetid utløper. Innløsning til investorer skal være mulig fra dagen etter datoen da ELTIF-ets levetid utløper.

ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter skal klart angi en bestemt dato da ELTIF-ets levetid utløper, og kan omfatte en rett til midlertidig å forlenge ELTIF-ets levetid og vilkårene for utøvelsen av en slik rett.

ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter og informasjon til investorene skal inneholde en beskrivelse av framgangsmåtene for innløsning av andeler eller aksjer og avhending av eiendeler, og det skal klart angis at innløsninger til investorer skal begynne dagen etter datoen da ELTIF-ets levetid utløper.

2. Som unntak fra nr. 1 kan ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter gi mulighet for innløsninger før ELTIF-ets levetid utløper, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) Innløsninger godkjennes ikke før datoen fastsatt i artikkel 17 nr. 1 bokstav a).
  - b) På det tidspunktet tillatelsen gis, og gjennom hele ELTIF-ets levetid, kan ELTIF-forvalteren godtgjøre overfor vedkommende myndigheter at den har innført et hensiktsmessig system for likviditetsstyring og effektive framgangsmåter for overvåking av ELTIF-ets likviditetsrisiko, som er i samsvar med ELTIF-ets langsiktige investeringsstrategi og den foreslåtte innløsningspolitikken.
  - c) ELTIF-forvalteren utarbeider en definert innløsningspolitikk med klar angivelse av hvilke tidsrom investorer kan anmode om innløsning i.
  - d) ELTIF-ets innløsningspolitikk sikrer at det samlede innløsningsbeløpet i en gitt periode er begrenset til en prosentdel av de av ELTIF-ets eiendeler som er nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav b). Denne prosentdelen skal være tilpasset til den likviditetsstyrings- og investeringsstrategien som ELTIF-forvalteren har framlagt.
  - e) ELTIF-ets innløsningspolitikk sikrer at investorer behandles rettferdig, og at innløsninger godkjennes på et pro rata-grunnlag dersom det samlede innløsningsbeløpet som det anmodes om i en gitt periode, overstiger prosentdelen omhandlet i bokstav d) i dette nummer.

3. Et ELTIFs levetid skal stå i forhold til ELTIF-ets langsiktige art og være tilstrekkelig lang til å dekke livssyklusen til hver enkelt av ELTIF-ets eiendeler, målt på grunnlag av eiendelens

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

likviditetsprofil og økonomiske livssyklus og ELTIF-ets uttrykte investeringsmål.

4. Investorene kan anmode om at et ELTIF avvikes dersom deres innløsningsanmodninger inngitt i samsvar med ELTIF-ets innløsningspolitikk, ikke er etterkommet innen ett år fra datoen da de ble inngitt.
5. Investorene skal alltid kunne få tilbakebetaling i kontanter.
6. Tilbakebetaling i naturalier fra et ELTIFs eiendeler skal være mulig bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter gir mulighet for dette, forutsatt at alle investorer behandles rettferdig.
  - b) Investoren anmoder skriftlig om tilbakebetaling i form av en andel av ELTIF-ets eiendeler.
  - c) Det finnes ingen særlige regler som begrenser overføringen av disse eiendelene.
7. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer under hvilke omstendigheter et ELTIFs levetid anses som tilstrekkelig lang til å dekke livssyklusen til hver enkelt av ELTIF-ets eiendeler, som nevnt i nr. 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 9. september 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 19

Annenhåndsmarked

1. Et ELTIFs regler eller stiftelsesdokumenter skal ikke hindre at ELTIF-ets andeler eller aksjer opptas til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet.
2. Et ELTIFs regler eller stiftelsesdokumenter skal ikke hindre at investorer fritt kan overføre sine andeler eller aksjer til tredjeparter, bortsett fra ELTIF-forvalteren.
3. Et ELTIF skal i sine periodiske rapporter offentliggjøre markedsverdien av sine noterte andeler eller aksjer sammen med netto eiendelsverdi per andel eller aksje.
4. Dersom det skjer en vesentlig endring i en eiendels verdi, skal ELTIF-forvalteren i sine periodiske rapporter opplyse investorene om dette.

Artikkel 20

Utstedelse av nye andeler eller aksjer

1. Et ELTIF kan tilby nye utstedelser av andeler eller aksjer i samsvar med sine regler eller stiftelsesdokumenter.
2. Et ELTIF skal ikke utstede nye andeler eller aksjer til en pris under deres netto eiendelsverdi uten at det først har tilbudt eksisterende investorer i ELTIF-et å kjøpe disse andelene eller aksjene til denne prisen.

Artikkel 21

Avhending av ELTIF-eiendeler

1. Et ELTIF skal vedta en detaljert tidsplan for en ordnet avhending av sine eiendeler med sikte på å innløse investorenes andeler eller aksjer når ELTIF-ets levetid utløper, og skal underrette ELTIF-ets vedkommende myndighet om denne senest ett år før datoen da ELTIF-ets levetid utløper.
2. Tidsplanen nevnt i nr. 1 skal omfatte
  - a) en vurdering av markedet for potensielle kjøpere,
  - b) en vurdering og sammenligning av potensielle salgspriser,
  - c) en verdsetting av eiendelene som skal avhendes,
  - d) en tidsramme for avhendingsplanen.
3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer de kriteriene som skal anvendes ved vurderingene nevnt i bokstav a) og verdsettingen nevnt i nr. 2 bokstav c).

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 9. september 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 22

Utdeling av utbytte og kapital

1. Et ELTIF kan regelmessig dele ut det utbyttet som eiendelene i porteføljen har generert, til investorene. Dette utbyttet skal omfatte
  - a) utbytte som eiendelene regelmessig genererer,
  - b) verdistigning som realiseres etter avhendingen av en eiendel.
2. Utbytte som ELTIF-et trenger for å oppfylle framtidige forpliktelser, skal ikke deles ut.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

3. Et ELTIF kan redusere sin kapital på pro rata-grunnlag dersom en eiendel avhendes før ELTIF-ets levetid utløper, forutsatt at ELTIF-forvalteren etter en behørig vurdering anser at denne avhendingen er i investorenes interesse.
4. Et ELTIFs regler eller stiftelsesdokumenter skal angi hvilken utdelingspolitikk ELTIF-et vil anvende i sin levetid.

Kapittel IV

Gjennomsiktighetskrav

Artikkel 23

Gjennomsiktighet

1. Andeler eller aksjer i et ELTIF skal ikke markedsføres i Unionen før et prospekt er offentliggjort.
Andeler eller aksjer i et ELTIF skal ikke markedsføres til ikke-profesjonelle investorer i Unionen før et nøkkelinformasjonsdokumentet i samsvar med forordning (EU) nr. 1286/2014 er offentliggjort.
2. Prospektet skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for at investorene skal kunne foreta en velfundert vurdering av den investeringen som foreslås, og særlig de tilknyttede risikoene.
3. Prospektet skal inneholde minst følgende:
  - a) En redegjørelse for hvordan ELTIF-ets investeringsmål og strategien for å nå disse målene gjør fondet til et fond av langsiktig art.
  - b) Opplysninger som skal gis av innretninger for kollektiv investering av lukket type i samsvar med direktiv 2003/71/EF og forordning (EF) nr. 809/2004.
  - c) Opplysninger som skal gis til investorer i henhold til artikkel 23 i direktiv 2011/61/EU, dersom de ikke allerede er omfattet av bokstav b) i dette nummer.
  - d) En tydelig angivelse av hvilke kategorier av eiendeler ELTIF-et har tillatelse til å investere i.
  - e) En tydelig angivelse av hvilke jurisdiksjoner ELTIF-et har tillatelse til å investere i.
  - f) Eventuelle andre opplysninger vedkommende myndigheter anser som relevante i forbindelse med nr. 2.
4. Prospektet og eventuelle andre markedsføringsdokumenter skal tydelig opplyse investorene om ELTIF-ets illikvide art.

Særlig skal prospektet og alle andre markedsføringsdokumenter tydelig

- a) opplyse investorene om at ELTIF-ets investeringer er av langsiktig art,
  - b) opplyse investorene om når ELTIF-ets levetid utløper, og om muligheten for å forlenge ELTIF-ets levetid dersom en slik er fastsatt, og eventuelt vilkårene for dette,
  - c) angi om ELTIF-et skal markedsføres til ikke-profesjonelle investorer,
  - d) forklare hvilken innløsningsrett investorene har i samsvar med artikkel 18 og med ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter,
  - e) angi hvor ofte og når et eventuelt utbytte deles ut til investorer i løpet av ELTIF-ets levetid,
  - f) råde investorene til å investere bare en liten andel av sin samlede investeringsportefølje i et ELTIF,
  - g) beskrive ELTIF-ets sikringspolitikk, herunder en tydelig angivelse av at finansielle derivater kan brukes bare for å sikre de risikoene som er knyttet til ELTIF-ets øvrige investeringer, og en angivelse av hvordan bruken av finansielle derivater eventuelt kan påvirke ELTIF-ets risikoprofil,
  - h) opplyse investorene om risikoene som er knyttet til investering i realeiendeler, herunder infrastruktur,
  - i) opplyse investorene regelmessig og minst en gang i året om hvilke jurisdiksjoner ELTIF-et har investert i.
5. I tillegg til opplysningene som kreves i henhold til artikkel 22 i direktiv 2011/61/EU, skal et ELTIFs årsberetning inneholde følgende:
    - a) En kontantstrømoppstilling.
    - b) Opplysninger om enhver deltakerinteresse i instrumenter som involverer Unionens budsjettmidler.
    - c) Opplysninger om verdien av hvert enkelt kvalifisert porteføljeforetak og verdien av andre eiendeler som ELTIF-et har investert i, herunder verdien av anvendte finansielle derivater.
    - d) Opplysninger om de jurisdiksjonene der ELTIF-ets eiendeler befinner seg.
  6. På anmodning fra en ikke-profesjonell investor skal ELTIF-forvalteren gi ytterligere opplysninger om de mengdebegrensningene som gjelder for ELTIF-ets risikostyring, om de metodene som er valgt for dette formål, og om den seneste utviklingen i de viktigste risikoene og avkastningen for eiendelskategoriene.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 24

Tilleggskrav med hensyn til prospektet

1. Et ELTIF skal oversende sitt prospekt og eventuelle endringer i det samt årsberetningen til ELTIF-ets vedkommende myndigheter. På anmodning skal et ELTIF stille denne dokumentasjonen til rådighet for ELTIF-forvalterens vedkommende myndighet. ELTIF-et skal stille denne dokumentasjonen til rådighet innen fristen som fastsettes av disse vedkommende myndighetene.

2. Et ELTIFs regler eller stiftelsesdokumenter skal utgjøre en integrert del av prospektet og være vedlagt dette.

Dokumentene nevnt i første ledd behøver ikke være vedlagt prospektet dersom investoren blir informert om at han/hun på forespørsel skal få dem tilsendt eller få opplyst hvor han/hun kan lese dem i de medlemsstatene der andelene eller aksjene markedsføres.

3. Prospektet skal angi hvordan årsberetningen skal stilles til rådighet for investorer. Det skal opplyse om at ikke-profesjonelle investorer på anmodning og kostnadsfritt skal få tilsendt en papirkopi av årsberetningen.

4. Prospektet og den sist offentliggjorte årsberetningen skal kostnadsfritt utleveres til investorer som ber om det.

Prospektet kan legges fram på et varig medium eller på et nettsted. En papirkopi skal kostnadsfritt utleveres til ikke-profesjonelle investorer som ber om det.

5. De sentrale delene av prospektet skal holdes à jour.

Artikkel 25

Kostnadsopplysninger

1. Prospektet skal tydelig opplyse investorene om størrelsen på de ulike kostnadene som betales direkte eller indirekte av investorene. De ulike kostnadene skal inndeles i følgende poster:

- Kostnader knyttet til opprettelsen av ELTIF-et.
- Kostnader knyttet til erverv av eiendeler.
- Forvaltningsgebyrer og resultatavhengige gebyrer.
- Distribusjonskostnader.
- Andre kostnader, herunder kostnader knyttet til administrasjon, regulering, deponering, oppbevaring, profesjonelle tjenester og revisjon.

2. Prospektet skal angi kostnadenes samlede andel i forhold til ELTIF-ets kapital.

3. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere de felles definisjonene, beregningsmetodene og presentasjonsformatene for kostnadene nevnt i nr. 1 og den samlede andelen nevnt i nr. 2.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal ESMA ta hensyn til de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 8 nr. 5 bokstav a) og c) i forordning (EU) nr. 1286/2014.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 9. september 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel V

Markedsføring av andeler eller aksjer i ELTIF-er

Artikkel 26

Fasiliteter som er tilgjengelige for investorer

1. Forvalteren av et ELTIF hvis andeler eller aksjer skal markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, skal i hver medlemsstat der den har til hensikt å markedsføre slike andeler eller aksjer, innføre fasiliteter for tegning, utbetaling til andels- eller aksjeeiere, gjenkjøp eller innløsning av andeler eller aksjer og formidling av den informasjonen som ELTIF-et og ELTIF-forvalteren er pålagt å gi.

2. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere ulike typer fasiliteter som omhandlet i nr. 1, deres egenskaper, deres tekniske infrastruktur og innholdet i deres oppgaver i forbindelse med ikke-profesjonelle investorer.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 9. september 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 27

Intern vurderingsprosess for ELTIF-er som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer

1. Forvalteren av et ELTIF hvis andeler eller aksjer skal markedsføres til ikke-profesjonelle

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

investorer, skal fastsette og anvende en særskilt intern prosess for vurdering av dette ELTIF-et, før det markedsføres eller distribueres til ikke-profesjonelle investorer.

2. Som en del av den interne prosessen nevnt i nr. 1 skal ELTIF-forvalteren vurdere om ELTIF-et er egnet til å bli markedsført til ikke-profesjonelle investorer, og skal i det minste ta hensyn til
  - a) ELTIF-ets levetid og
  - b) ELTIF-ets planlagte investeringsstrategi.
3. ELTIF-forvalteren skal gi enhver distributør tilgang til alle relevante opplysninger om et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, herunder alle opplysninger om dets levetid og investeringsstrategi samt om den interne vurderingsprosessen og de juridiske ELTIF-et kan investere i.

Artikkel 28

Særlige krav med hensyn til distribusjonen av ELTIF-er til ikke-profesjonelle investorer

1. Når andeler eller aksjer i et ELTIF tilbys eller selges direkte til en ikke-profesjonell investor, skal ELTIF-forvalteren innhente opplysninger om følgende:
  - a) Den ikke-profesjonelle investorens kunnskap og erfaring på det investeringsområdet som er relevant for ELTIF-et.
  - b) Den ikke-profesjonelle investorens finansielle stilling, herunder investorens evne til å bære tap.
  - c) Den ikke-profesjonelle investorens investeringsmål, herunder investorens tidshorison.

På grunnlag av opplysningene som innhentes i henhold til første ledd, skal ELTIF-forvalteren anbefale ELTIF-et bare dersom det er egnet for den berørte ikke-profesjonelle investoren.
2. Dersom levetiden til et ELTIF som tilbys eller selges til ikke-profesjonelle investorer, overstiger ti år, skal ELTIF-forvalteren eller distributøren gi en tydelig skriftlig advarsel om at ELTIF-produktet kan være uegnet for ikke-profesjonelle investorer som ikke kan opprettholde en så langsiktig og illikvid forpliktelse.

Artikkel 29

Særlige bestemmelser om depotmottakeren for et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer

1. Som unntak fra artikkel 21 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren for et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, være en enhet av den typen som er nevnt i artikkel 23 nr. 2 i direktiv 2009/65/EF.
2. Som unntak fra artikkel 21 nr. 13 annet ledd og artikkel 21 nr. 14 i direktiv 2011/61/EU skal depotmottakeren for et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, ikke kunne fraskrive seg ansvar ved tap av finansielle instrumenter som oppbevares i depot av en tredjepart.
3. Depotmottakerens ansvar som omhandlet i artikkel 21 nr. 12 i direktiv 2011/61/EU skal ikke utelukkes eller begrenses av en avtale når ELTIF-et markedsføres til ikke-profesjonelle investorer.
4. Enhver avtale som er i strid med nr. 3, er ugyldig.
5. De eiendelene som oppbevares i depot av et ELTIFs depotmottaker, skal ikke gjenbrukes for egen regning av depotmottakeren eller av en tredjepart som oppbevaringsfunksjonen er utkontraktert til. Med «gjenbruk» menes enhver transaksjon med eiendeler som oppbevares i depot, herunder, men ikke begrenset til, overføring, pantsetting, salg og utlån.

De eiendelene som oppbevares i depot av depotmottakeren for et ELTIF, kan gjenbrukes bare dersom

  - a) gjenbruk av eiendelene skjer for ELTIF-ets regning,
  - b) depotmottakeren utfører ELTIF-forvalterens instruksjoner på vegne av ELTIF-et,
  - c) gjenbruk er til fordel for ELTIF-et og i andels- eller aksjeeiernes interesse og
  - d) transaksjonen er dekket av likvid sikkerhet av høy kvalitet som ELTIF-et har mottatt i henhold til en avtale om overdragelse av eiendomsrett.

Sikkerhetens markedsverdi som nevnt i annet ledd bokstav d) skal til enhver tid minst utgjøre markedsverdien av de gjenbrukte eiendelene pluss en premie.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 30

Tilleggskrav med hensyn til markedsføring av ELTIF-er til ikke-profesjonelle investorer

1. Et ELTIFs andeler eller aksjer kan markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, forutsatt at ikke-profesjonelle investorer får egnede investeringsråd fra ELTIF-forvalteren eller distributøren.
2. En ELTIF-forvalter kan tilby eller selge ELTIF-ets andeler eller aksjer direkte til ikke-profesjonelle investorer bare dersom forvalteren har tillatelse til å yte tjenestene nevnt i artikkel 6 nr. 4 bokstav a) og b) i) i direktiv 2011/61/EU, og bare dersom forvalteren har foretatt egnethetstesten nevnt i artikkel 28 nr. 1 i denne forordningen.
3. Dersom en potensiell ikke-profesjonell investors portefølje av finansielle instrumenter ikke overstiger 500 000 euro, skal ELTIF-forvalteren eller en distributør etter å ha foretatt egnethetstesten nevnt i artikkel 28 nr. 1 og gitt egnede investeringsråd, på grunnlag av de framlagte opplysningene fra den potensielle ikke-profesjonelle investoren sikre at denne ikke investerer et samlet beløp som overstiger 10 % av denne investorens portefølje av finansielle instrumenter i ELTIF-er, og at det opprinnelige minstebeløpet som investeres i ett eller flere ELTIF-er, er 10 000 euro.

Den potensielle ikke-profesjonelle investoren skal være ansvarlig for å gi ELTIF-forvalteren eller distributøren nøyaktige opplysninger om sin portefølje av finansielle instrumenter og investeringer i ELTIF-er som nevnt i første ledd.

Ved anvendelsen av dette nummer skal en portefølje av finansielle instrumenter anses å omfatte kontantinnskudd og finansielle instrumenter, men ikke eventuelle finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet.

4. Reglene eller stiftelsesdokumentene for ELTIF-er som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, skal fastsette at alle investorer behandles likt, og at ingen individuelle investorer eller grupper av investorer gis særbehandling eller særlige økonomiske fordeler.
5. Den juridiske formen til et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, skal ikke medføre ytterligere ansvar for den ikke-profesjonelle investoren eller kreve noen ytterligere forpliktelser på vegne av en slik investor utover det opprinnelige tilsagnet om kapitalinnskudd.

6. Ikke-profesjonelle investorer skal i tegningsperioden og minst to uker etter datoen da de tegnet andeler eller aksjer i ELTIF-et, kunne oppheve tegningen og få alle pengene tilbake.
7. Forvalteren av et ELTIF som markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, skal innføre hensiktsmessige framgangsmåter og ordninger for å behandle klager fra ikke-profesjonelle investorer, som gir en ikke-profesjonell investor mulighet til å framsette klager på det offisielle språket eller et av de offisielle språkene i sin medlemsstat.

Artikkel 31

Markedsføring av andeler eller aksjer i ELTIF-er

1. En ELTIF-forvalter skal etter å ha gitt underretning i samsvar med artikkel 31 i direktiv 2011/61/EU, kunne markedsføre ELTIF-ets andeler eller aksjer til profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer i sin hjemstat.
2. En ELTIF-forvalter skal etter å ha gitt underretning i samsvar med artikkel 32 i direktiv 2011/61/EU, kunne markedsføre ELTIF-ets andeler eller aksjer til profesjonelle og ikke-profesjonelle investorer i andre medlemsstater enn ELTIF-forvalterens hjemstat.
3. En ELTIF-forvalter skal for hvert ELTIF som vedkommende forvalter, opplyse vedkommende myndigheter om den har til hensikt å markedsføre ELTIF-et til ikke-profesjonelle investorer.
4. I tillegg til dokumentasjonen og opplysningene som kreves i henhold til artikkel 31 og 32 i direktiv 2011/61/EU, skal ELTIF-forvalteren framlegge for vedkommende myndigheter
  - a) ELTIF-ets prospekt,
  - b) ELTIF-ets nøkkelinformasjonsdokument dersom fondet markedsføres til ikke-profesjonelle investorer, og
  - c) opplysninger om fasilitetene nevnt i artikkel 26.
5. Vedkommende myndigheters ansvarsområde og myndighet i henhold til artikkel 31 og 32 i direktiv 2011/61/EU skal forstås slik at de også gjelder markedsføring av ELTIF-er til ikke-profesjonelle investorer og omfatter de ytterligere kravene i denne forordningen.
6. Vedkommende myndighet i ELTIF-forvalterens hjemstat skal, i tillegg til å utøve sin myndighet i henhold til artikkel 31 nr. 3 første ledd i direktiv 2011/61/EU, også hindre at et ELTIF markedsføres dersom ELTIF-forvalteren ikke overholder eller ikke vil overholde denne forordningen.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

7. Vedkommende myndighet i ELTIF-forvalterens hjemstat skal, i tillegg til å utøve sin myndighet i henhold til artikkel 32 nr. 3 første ledd i direktiv 2011/61/EU, også avslå å oversende den fullstendige underretningen til vedkommende myndigheter i medlemsstaten der ELTIF-et etter planen skal markedsføres, dersom ELTIF-forvalteren ikke overholder denne forordningen.
2. Den myndigheten som er gitt vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2011/61/EU, herunder når det gjelder sanksjoner, skal også utøves med hensyn til denne forordningen.
3. ELTIF-ets vedkommende myndighet skal forby at betegnelsen «ELTIF» eller «Europeisk langsiktig investeringsfond» brukes dersom ELTIF-forvalteren ikke lenger overholder denne forordningen.

Kapittel VI

Tilsyn

Artikkel 32

Vedkommende myndigheters tilsyn

1. Vedkommende myndigheter skal føre løpende tilsyn med overholdelsen av denne forordningen.
2. ELTIF-ets vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelsen av bestemmelsene i kapittel II, III og IV.
3. ELTIF-ets vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med oppfyllelsen av forpliktelsene som er fastsatt i ELTIF-ets regler eller stiftelsesdokumenter, og forpliktelsene fastsatt i prospektet, som skal være i samsvar med denne forordningen.
4. ELTIF-forvalterens vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med egnetheten av ELTIF-forvalterens ordninger og organisering, slik at ELTIF-forvalteren kan overholde de forpliktelsene og reglene som gjelder for opprettelse og drift av alle ELTIF-ene den forvalter.
ELTIF-forvalterens vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med at ELTIF-forvalteren overholder denne forordningen.
5. Vedkommende myndigheter skal overvåke innretninger for kollektiv investering som er etablert eller markedsføres på deres territorier, for å kontrollere at de ikke bruker betegnelsen «ELTIF» eller gir inntrykk av at de er et ELTIF, med mindre de har tillatelse i henhold til og overholder denne forordningen.

Artikkel 33

Vedkommende myndigheters myndighet

1. Vedkommende myndigheter skal ha all den tilsyns- og undersøkelsesmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

Artikkel 34

ESMAs myndighet og kompetanse

1. ESMA skal ha den nødvendige myndighet til å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. ESMAs myndighet i samsvar med direktiv 2011/61/EU skal også utøves med hensyn til denne forordningen og i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Ved anvendelsen av forordning (EU) nr. 1095/2010 skal denne forordningen forstås som en ytterligere rettslig bindende unionsrettsakt som pålegger ESMA oppgaver som omhandlet i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 35

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter

1. ELTIF-ets vedkommende myndighet og ELTIF-forvalterens vedkommende myndighet, dersom den ikke er den samme, skal samarbeide og utveksle opplysninger for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Vedkommende myndigheter skal samarbeide i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
3. Vedkommende myndigheter og ESMA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.
4. Vedkommende myndigheter og ESMA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig for å påvise overtredelser av bestemmelsene i denne forordningen og bringe dem til opphør.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 36

Kommisjonens behandling av søknader

Kommisjonen skal prioritere og effektivisere sine behandlingsprosesser for alle søknader fra ELTIF-er om finansiering fra EIB. Kommisjonen skal gjøre det enklere å avgi uttalelser eller bidrag som gjelder søknader fra ELTIF-er om finansiering fra EIB.

Artikkel 37

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal senest 9. juni 2019 innlede en gjennomgåelse av anvendelsen av denne forordningen. Gjennomgåelsen skal særlig omfatte en analyse av
  - a) virkningen av artikkel 18,
  - b) hvordan anvendelsen av minsteterskelen på 70 % av de godtakbare investeringseidene som er fastsatt i artikkel 13 nr. 1, påvirker diversifiseringen av eiendeler,
  - c) i hvilket omfang ELTIF-er markedsføres i Unionen, herunder hvorvidt AIF-forvaltere som omfattes av artikkel 3 nr. 2 i direktiv 2011/61/EU, kan ha interesse av å markedsføre ELTIF-er,
  - d) hvorvidt det er behov for å oppdatere listen over godtakbare eiendeler og investeringer samt diversifiseringsregler, porteføljesam-

mensetningen og begrensninger med hensyn til lån av kontanter.

2. Etter gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen og etter samråd med ESMA, skal Kommisjonen oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet der den vurderer hvordan denne forordningen og ELTIF-er bidrar til fullføringen av kapitalmarkedsunionen og oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 1 nr. 2. Rapporten skal, dersom det er hensiktsmessig, følges av et regelverksforslag.

Artikkel 38

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 9. desember 2015.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 29. april 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

Z. KALNIŅA-
LUKAŠEVICA

Formann

Vedlegg 4

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Pengemarkedsfond tilbyr finansinstitusjoner, foretak og offentlige myndigheter kortsiktig finansiering. Dermed bidrar pengemarkedsfond til å finansiere Unionens økonomi. Disse enhetene bruker sine investeringer i pengemarkedsfond som en virkningsfull måte å spre sin kreditt risiko og eksponering på, i stedet for utelukkende å basere seg på bankinnskudd.
- 2) På etterspørselssiden er pengemarkedsfond kortsiktige likviditetsstyringsverktøyer som gir en høy grad av likviditet, diversifisering og verdistabilitet for den investerte kapitalen, kombinert med en markedsbasert avkastning. Pengemarkedsfond brukes hovedsakelig av foretak som ønsker en kortsiktig plassering av overskuddslikviditet. Pengemarkedsfond utgjør derfor en viktig forbindelse mellom tilbud av og etterspørsel etter kortsiktig likviditet.
- 3) Hendelser som fant sted under finanskrisen, avdekket flere egenskaper ved pengemarkedsfond som gjør dem sårbare når forholdene i finansmarkedene er vanskelige, der pengemarkedsfond kan spre eller føre til økte risikoer i hele finanssystemet. Når prisene på de eiendelene et pengemarkedsfond har investert i, begynner å falle, særlig i situasjoner med

markedsstress, kan pengemarkedsfondene ikke alltid holde sitt løfte om umiddelbar innløsning til kapitalverdi av andeler eller aksjer som pengemarkedsfondet har utstedt til investorene. Denne situasjonen, som i henhold til Rådet for finansiell stabilitet (FSB) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO) kan være særlig alvorlig for pengemarkedsfond med konstant eller stabil netto andelsverdi, kan utløse omfattende og plutselige innløsningsanmodninger som potensielt kan få bredere makroøkonomiske konsekvenser.

- 4) Innløsningsanmodninger i stort omfang kan tvinge pengemarkedsfond til å selge en del av sine investeringseiendeler i et fallende marked, noe som potensielt kan bidra til en likviditetskrise. Under slike omstendigheter kan utstedere i pengemarkedet støte på alvorlige vanskeligheter med finansiering dersom markedene for rentebærende markedspapirer og andre pengemarkedsinstrumenter tørker ut. Dette kan spre seg videre i markedet for kortsiktig finansiering og føre til direkte og store vanskeligheter med finansieringen av finansinstitusjoner, foretak og offentlige myndigheter, og dermed for økonomien.
- 5) Kapitalforvaltere kan med støtte fra organisatorer beslutte å bidra med skjønnsmidler for å opprettholde likviditeten og stabiliteten i sine pengemarkedsfond. Organisatorer blir ofte tvunget til å gi slik støtte til sine pengemarkedsfond som taper verdi på grunn av omdømmerisikoen og frykten for at panikken skal spre seg til organisatorenes øvrige virksomhet. Avhengig av pengemarkedsfondets størrelse og innløsningspresset kan organisatorenes støtte overstige deres lett tilgjengelige reserver. Et pengemarkedsfond bør derfor ikke motta ekstern støtte.
- 6) For å bevare integriteten og stabiliteten i det indre marked er det nødvendig å fastsette regler for pengemarkedsfonds virksomhet, særlig når det gjelder sammensetningen av pengemarkedsfondenes portefølje. Disse

¹ EUT C 255 av 6.8.2014, s. 3.

² EUT C 170 av 5.6.2014, s. 50.

³ Europaparlamentets holdning av 5. april 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 16. mai 2017.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

reglene har som formål å gjøre pengemarkedsfond mer motstandsdyktige og begrense spredningskanalene. Det er nødvendig med ensartede regler i hele Unionen for å sikre at pengemarkedsfond kan etterkomme innløsningsanmodninger fra investorer, særlig i situasjoner med markedsstress. Det er også nødvendig med ensartede regler for pengemarkedsfonds portefølje for å sikre at pengemarkedsfondene er i stand til å etterkomme omfattende og plutselige innløsningsanmodninger fra en stor gruppe investorer.

- 7) Ensartede regler for pengemarkedsfond er dessuten nødvendige for å sikre et velfungerende marked for kortsiktig finansiering for finansinstitusjoner, for foretak som utsteder kortsiktige gjeldspapirer, og for offentlige myndigheter. De er også nødvendige for å sikre likebehandling av investorer i et pengemarkedsfond og for å unngå at investorer som innløser sent, behandles ugunstig dersom innløsning blir midlertidig utsatt, eller dersom et pengemarkedsfond blir avvirket.
- 8) Det er nødvendig å harmonisere tilsynskravene som gjelder for pengemarkedsfond, ved å fastsette klare regler som pålegger pengemarkedsfond og deres forvaltere i hele Unionen direkte forpliktelser. En slik harmonisering vil gjøre pengemarkedsfondene til en mer stabil kilde til kortsiktig finansiering for offentlige myndigheter og virksomhetssektoren i hele Unionen. Det vil også sikre at pengemarkedsfond fortsetter å være et pålitelig verktøy i forbindelse med industriens likviditetsstyringsbehov i Unionen.
- 9) Retningslinjene for en felles definisjon av europeiske pengemarkedsfond, som ble vedtatt av Komiteen av europeiske verdipapirtilsyn (CESR) 19. mai 2010 for å skape like konkurransevilkår for pengemarkedsfond i Unionen, hadde ett år etter at de trådte i kraft bare blitt anvendt av tolv medlemsstater, noe som viser at det fortsatt finnes forskjeller mellom de nasjonale reglene. Forskjellige nasjonale strategier løser ikke problemet med sårbarhet i pengemarkedene i Unionen, og reduserer ikke spredningsrisikoene, og bringer dermed det indre markeds virkemåte og stabilitet i fare, noe som ble tydelig under finanskrisen. De felles reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, har derfor som mål å sikre et høyt nivå for investorvern og å forebygge og redusere potensiell spredningsrisiko som følge av at investorer foretar

omfattende innløsning i forbindelse med pengemarkedsfond.

- 10) Uten en forordning som fastsetter regler for pengemarkedsfond, kan det fortsatt bli vedtatt avvikende tiltak på nasjonalt plan. Slike tiltak ville fortsette å forårsake betydelig konkurransevridning som følge av betydelige forskjeller i de grunnleggende standardene for investeringsbeskyttelse. Avvikende krav til porteføljesammensetning, eiendeler som det er tillatt å investere i, deres løpetid, likviditet og diversifisering, samt til kredittkvaliteten for utstedere og pengemarkedsinstrumenter, fører til ulike nivåer for investorvern på grunn av de ulike risikonivåene som er knyttet til investeringsforslag i forbindelse med et pengemarkedsfond. Det er derfor viktig å vedta et ensartet sett av regler for å unngå spredning til markedet for kortsiktig finansiering, som ville bringe stabiliteten til Unionens finansmarked i fare. For å redusere systemrisiko bør pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi (CNAV-pengemarkedsfond) bare drives i Unionen som offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond.
- 11) De nye reglene for pengemarkedsfond bygger på europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF⁴, som utgjør den rettslige rammen for opprettelse, forvaltning og markedsføring av innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) i Unionen, og også på europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU⁵, som utgjør den rettslige rammen for opprettelse, forvaltning og markedsføring av alternative investeringsfond (AIF-er) i Unionen.
- 12) I Unionen kan innretninger for kollektiv investering drives enten som UCITS-fond, forvaltet av forvaltningsselskaper for UCITS-fond, eller av investeringsselskaper for UCITS-fond som er godkjent i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller som AIF-er forvaltet av forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som er godkjent eller registrert i henhold til direktiv 2011/61/EU. De nye reglene for pengemarkedsfond bygger på den eksisterende rettslige

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

rammen som er fastsatt i de nevnte direktivene, herunder de rettsaktene som er vedtatt for gjennomføringen av dem, og bør derfor få anvendelse i tillegg til disse direktivene. Videre bør de forvaltnings- og markedsføringsreglene som er fastsatt i den eksisterende rettslige rammen, få anvendelse på pengemarkedsfond, idet det tas hensyn til hvorvidt de er UCITS-fond eller AIF-er. Reglene for tjenesteyting over landegrensene og etableringsadgang fastsatt i direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU bør også få tilsvarende anvendelse på pengemarkedsfonds virksomhet over landegrensene. Samtidig bør anvendelsen av en rekke regler som gjelder UCITS-fonds investeringspolitikk som fastsatt i kapittel VII i direktiv 2009/65/EF, uttrykkelig opphøre.

- 13) Harmoniserte regler bør få anvendelse på innretninger for kollektiv investering hvis egenskaper tilsvarer egenskapene til et pengemarkedsfond. For UCITS-fond og AIF-er som har som mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringens verdi, og som søker å nå disse målene ved å investere i kortsiktige eiendeler, for eksempel pengemarkedsinstrumenter eller innskudd, eller inngår omvendte gjenkjøpsavtaler eller visse derivatkontrakter utelukkende med det formål å sikre risikoene som er knyttet til andre investeringer i fondet, bør overholdelse av de nye reglene for pengemarkedsfond være obligatorisk.
- 14) Pengemarkedsfondenes særegenhet skyldes en kombinasjon av eiendelene de investerer i og målene de etterstreber. Målet om å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene og målet om å bevare en investerings verdi utelukker ikke hverandre. Et pengemarkedsfond kan ha ett av disse målene, eller begge målene samtidig.
- 15) Målet om å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene skal forstås i vid forstand. Den forventede avkastningen behøver ikke å være helt i tråd med EONIA, Libor, Euribor eller andre relevante pengemarkedsrenter. Et mål om å overgå pengemarkedsrenten med en svak margin skal ikke medføre at et UCITS-fond eller et AIF ikke omfattes av de nye ensartede reglene fastsatt i denne forordningen.
- 16) Målet om å bevare investeringens verdi skal ikke anses som en kapitalgaranti gitt av et pengemarkedsfond. Det skal forstås som et mål som et UCITS-fond eller et AIF etterstreber. Et fall i verdien av investeringene innebærer ikke at innretningen for kollektiv investering har endret målet om å bevare en investerings verdi.
- 17) Det er viktig at UCITS-fond og AIF-er som har pengemarkedsfondenes egenskaper, identifiseres som pengemarkedsfond, og at deres evne til løpende å overholde de nye ensartede reglene for pengemarkedsfond, uttrykkelig kontrolleres. For dette formålet bør vedkommende myndigheter godkjenne pengemarkedsfond. For UCITS-fond bør godkjenningen som pengemarkedsfond være en del av godkjenningen som UCITS-fond i samsvar med de harmoniserte framgangsmåtene fastsatt i direktiv 2009/65/EF. Ettersom AIF-er ikke er omfattet av harmoniserte framgangsmåter for godkjenning og tilsyn i henhold til direktiv 2011/61/EU, er det nødvendig å fastsette felles grunnregler for godkjenning som gjenspeiler de gjeldende harmoniserte reglene for UCITS-fond. Slike framgangsmåter bør sikre at forvalteren av et AIF som er godkjent som et pengemarkedsfond, er en AIF-forvalter som er godkjent i samsvar med direktiv 2011/61/EU.
- 18) For å sikre at alle innretninger for kollektiv investering som har pengemarkedsfondenes egenskaper, omfattes av de nye felles reglene for pengemarkedsfond, bør bruken av betegnelsen «pengemarkedsfond», eller enhver annen betegnelse som gir inntrykk av at en innretning for kollektiv investering har pengemarkedsfondenes egenskaper, forbys, med mindre denne innretningen er godkjent som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen. For å hindre at reglene i denne forordningen omgås, bør vedkommende myndigheter overvåke markedspraksisene til innretninger for kollektiv investering som er etablert eller markedsføres innenfor sin jurisdiksjon, for å kontrollere at de ikke misbruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller antyder at de er et pengemarkedsfond uten å overholde den nye rettslige rammen.
- 19) Ettersom UCITS-fond og AIF-er kan ha forskjellige juridiske former som ikke nødvendigvis gir dem status som juridisk person, skal bestemmelsene i denne forordningen som krever at pengemarkedsfond treffer tiltak, forstås som henvisninger til forvalteren av pengemarkedsfondet i tilfeller der pengemarkedsfondet er stiftet som et UCITS-fond eller et AIF som ikke kan opptre alene fordi det selv ikke har status som juridisk person.
- 20) Regler for pengemarkedsfonds portefølje bør tydelig angi hvilke kategorier av eiendeler

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

som det er tillatt for pengemarkedsfond å investere i, og på hvilke vilkår det er tillatt å investere i dem. For å sikre pengemarkedsfonds integritet bør det også forbys at pengemarkedsfond deltar i visse finansielle transaksjoner som vil sette deres investeringsstrategi og mål i fare.

- 21) Pengemarkedsinstrumenter er omsettelige instrumenter som vanligvis omsettes i pengemarkedet, og omfatter statskasseveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter, innskuddsbevis, rentebærende markedspapirer, bankaksepser og veksler med mellomlang eller kort løpetid. Det bør være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i pengemarkedsinstrumenter bare dersom de overholder løpetidsgrensene og et pengemarkedsfond anser at de har høy kredittkvalitet.
- 22) I tillegg til tilfellet der et pengemarkedsfond investerer i bankinnskudd i samsvar med sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter bør det være mulig å tillate et pengemarkedsfond å besitte ytterligere likvide midler, for eksempel bankinnskudd som er tilgjengelige til enhver tid. Besittelse av slike ytterligere likvide midler kan være berettiget for eksempel for å dekke løpende eller ekstraordinære betalinger, i tilfelle salg, fram til de kan reinvesteres i eiendeler som det er tillatt å investere i.
- 23) Det bør anses som tillatt å investere i verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er) dersom de oppfyller visse krav. Ettersom visse verdipapiriseringer var særlig ustabile under finanskrisen, bør visse kvalitetskriterier innføres for verdipapiriseringer og ABCP-er slik at det bør være tillatt å investere bare i de verdipapiriseringene og ABCP-ene som har gode resultater. Inntil den foreslåtte europaparlaments- og rådsforordningen om enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) (heretter kalt «den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer») er vedtatt og får anvendelse for denne forordningens formål, bør pengemarkedsfond tillates å investere i verdipapiriseringer og ABCP-er opptil en grense på 15 % av sine eiendeler. Kommisjonen bør vedta en delegert rettsakt for å sikre at kriteriene for identifisering av STS-verdipapiriseringer får anvendelse for denne forordningens formål. Når den delegerte rettsakten får anvendelse, bør pengemarkedsfond tillates å investere i verdipapiriseringer og ABCP-er opptil en grense på 20 % av sine eiendeler,

hvorav høyst 15 % bør kunne investeres i verdipapiriseringer og ABCP-er som ikke er STS.

- 24) Et pengemarkedsfond bør tillates å investere i innskudd dersom det kan ta ut pengene når som helst. Den faktiske muligheten til å ta ut pengene vil bli påvirket negativt dersom straffegebyret for førtidig uttak er så høyt at det overstiger de rentene som har påløpt før uttaket. Et pengemarkedsfond bør derfor sørge for at det ikke foretar innskudd i en kredittinstitusjon som krever straffegebyrer over gjennomsnittet, eller foretar langsiktige innskudd dersom dette medfører for høye straffegebyrer.
- 25) For å ta hensyn til forskjellene i bankstrukturene i Unionen, særlig i mindre medlemsstater eller i medlemsstater der det er en svært konsentrert banksektor, og der det ville være ulønnsomt for et pengemarkedsfond å benytte tjenestene til en kredittinstitusjon i en annen medlemsstat, for eksempel dersom dette ville kreve en valutaveksling med alle tilhørende kostnader og risikoer, bør en viss fleksibilitet tillates når det gjelder diversifiseringskravet for innskudd i samme kredittinstitusjon.
- 26) Finansielle derivater som det er tillatt for et pengemarkedsfond å investere i, bør bare ha som formål å sikre rente- og valutarisiko, og bør bare ha rentesatser, valutakurser, valutaer eller indekser som representerer disse kategoriene, som underliggende instrument. Anvendelse av derivater for andre formål eller med andre underliggende eiendeler bør forbys. Derivater bør brukes bare som et supplement til et pengemarkedsfonds strategi, og ikke som det viktigste verktøyet for å nå pengemarkedsfondets mål. Dersom et pengemarkedsfond investerer i eiendeler som er utstedt i en annen valuta enn pengemarkedsfondets valuta, forventes det at forvalteren av pengemarkedsfondet sikrer hele valutarisikoeksponeringen, blant annet ved hjelp av derivater. Pengemarkedsfond bør ha rett til å investere i finansielle derivater dersom instrumentet handles på et regulert marked som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b) eller c) i direktiv 2009/65/EF, eller handles utenom børs («over the counter», OTC), forutsatt at visse vilkår er oppfylt.
- 27) Omvendte gjenkjøpsavtaler bør kunne benyttes av pengemarkedsfond som et middel til å investere overskuddslikviditet på svært kort sikt, forutsatt at posisjonen er sikret fullt ut. For å verne investorene er det nødvendig å sikre at sikkerheten som stilles innenfor ram-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

men av omvendte gjenkjøpsavtaler, er av høy kvalitet og ikke viser en høy grad av korrelasjon med motpartens resultater, med sikte på å unngå negative virkninger i tilfelle av mislighold hos motparten. I tillegg bør et pengemarkedsfond tillates å investere i gjenkjøpsavtaler opptil en grense på 10 % av sine eiendeler. Andre effektive porteføljeforvaltningsmetoder, herunder ut- og innlån av verdipapirer, bør ikke brukes av et pengemarkedsfond, ettersom de kan påvirke pengemarkedsfondets mulighet til å nå sine investeringsmål.

- 28) For å begrense pengemarkedsfondenes risikotaking er det viktig å redusere motpartsrisiko ved å fastsette klare diversifiseringskrav for pengemarkedsfonds portefølje. For dette formålet bør omvendte gjenkjøpsavtaler være sikret fullt ut, og for å begrense den operasjonelle risikoen bør en enkelt motpart i omvendte gjenkjøpsavtaler ikke stå for mer enn 15 % av et pengemarkedsfonds eiendeler. Alle OTC-derivater bør være omfattet av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012⁶.
- 29) Av forsiktighetshensyn og for å unngå at et pengemarkedsfond utøver betydelig innflytelse på ledelsen av et utstedende organ, bør det unngås at pengemarkedsfond har for stor konsentrasjon i investeringer fra samme utstedende organ.
- 30) Pengemarkedsfond som utelukkende drives som spareordninger for ansatte, bør kunne avvike fra visse krav som gjelder for investeringer i andre pengemarkedsfond, forutsatt at deltakerne i slike ordninger, som er fysiske personer, er underlagt restriktive innløsningsvilkår som ikke er knyttet til markedsutviklingen, men i stedet er knyttet til særlige og forhåndsdefinerte livshendelser, for eksempel pensjonering, og til andre særlige omstendigheter, herunder, men ikke begrenset til, kjøp av primærbolig, skilsmisse, sykdom eller arbeidsløshet. Det er viktig for ansatte å kunne investere i pengemarkedsfond, som anses å være en av de sikreste kortsiktige investeringene. Et slikt unntak bringer ikke denne forordningens mål om å sikre finansiell stabilitet i fare, ettersom ansatte som investerer i pengemarkedsfond via spareordninger for ansatte, ikke kan innløse sine investeringer på anmodning. Innløsning kan bare skje ved visse for-

håndsdefinerte livshendelser. De ansatte vil derfor, selv i situasjoner med markedsstress, ikke kunne innløse sine investeringer i pengemarkedsfond.

- 31) Pengemarkedsfond bør ha ansvar for å investere i eiendeler av høy kvalitet som det er tillatt å investere i. Et pengemarkedsfond bør derfor ha en forsvarlig framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering med sikte på å fastsette kredittkvaliteten til de pengemarkedsinstrumentene, verdipapiriseringene og ABCP-ene det har til hensikt å investere i. I samsvar med unionsretten som begrenser overdreven tillit til kredittvurderinger, er det viktig at pengemarkedsfond ikke automatisk støtter seg til og har overdreven tillit til kredittvurderinger utstedt av kredittvurderingsbyråer. Pengemarkedsfond bør kunne anvende kredittvurderinger som et supplement til sin egen vurdering av kvaliteten på eiendeler som det er tillatt å investere i. Forvaltere av pengemarkedsfond bør foreta en ny vurdering av pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er når det skjer en vesentlig endring, særlig når forvalteren av et pengemarkedsfond får kjennskap til at et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP nedgraderes til under de to høyeste kortsiktige kredittvurderingene som gis av et kredittvurderingsbyrå som er regulert og godkjent i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁷. For dette formålet bør forvalteren av et pengemarkedsfond kunne innføre en intern framgangsmåte for å velge ut kredittvurderingsbyråer som er egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje, og for å fastsette hvor hyppig pengemarkedsfondet bør overvåke disse byråenes kredittvurderinger. Utvelgingen av kredittvurderingsbyråer bør være konsekvent over tid.
- 32) På bakgrunn av det arbeidet som er utført av internasjonale organer for å redusere investors overdrevne tillit til kredittvurderinger, for eksempel av IOSCO og FSB samt unionsretten, herunder i forordning (EF) nr. 1060/2009 og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU⁸, er det ikke hensiktsmessig å forby at et produkt, herunder pengemarkedsfond, innhenter eller finansierer en ekstern kredittvurdering.

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- 33) For å sikre at forvaltere av pengemarkedsfond ikke anvender ulike vurderingskriterier for å vurdere kredittkvaliteten til et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP og dermed tildeler samme instrument ulike risikoegenskaper, er det viktig at forvaltere av pengemarkedsfond støtter seg på de samme kriteriene. For dette formålet bør minstekriteriene for vurdering av et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering og et ABCP harmoniseres. Eksempler på interne kriterier for kredittkvalitetsvurdering er kvantitative mål som gjelder utstederen av instrumentet, for eksempel nøkkeltall, utviklingen i balansen og retningslinjer som gjelder lønnsomhet, som hver for seg vurderes og sammenlignes med sammenlignbare foretak og konserner i bransjen, og kvalitative mål som gjelder utstederen av instrumentet, for eksempel ledelseeffektivitet og forretningsstrategi, som hver for seg analyseres med sikte på å sikre at utstederens overordnede strategi ikke får negativ innvirkning på den framtidige kredittkvaliteten. Et positivt resultat av den interne kredittkvalitetsvurderingen bør gjenspeile at utstederen av instrumentene har tilstrekkelig kredittverdighet, og at instrumentene har tilstrekkelig kredittkvalitet.
- 34) For å utarbeide en gjennomslutlig og sammenhengende framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering bør forvalteren av et pengemarkedsfond dokumentere framgangsmåten og kredittkvalitetsvurderingene. Dette kravet bør sikre at framgangsmåten følger et sett med klare regler som kan overvåkes, og at investorene og vedkommende myndigheter på anmodning gis opplysninger om de anvendte metodene i samsvar med denne forordningen.
- 35) For å redusere pengemarkedsfonds porteføljerisiko er det viktig å fastsette løpetidsbegrensninger i form av en øvre grense for tillatt vektet gjennomsnittlig løpetid (WAM) og vektet gjennomsnittlig levetid (WAL).
- 36) WAM anvendes for å måle et pengemarkedsfonds følsomhet for svingninger i pengemarkedsrentene. Når de fastsetter WAM, bør forvaltere av pengemarkedsfond ta hensyn til virkningene av finansielle derivater, innskudd, gjenkjøpsavtaler og omvendte gjenkjøpsavtaler og la dem bli gjenspeilet i pengemarkedsfondets renterisiko. Når et pengemarkedsfond inngår en bytteavtaletransaksjon for å få eksponering mot et instrument med fast rente i stedet for et instrument med flytende rente, bør dette tas i hensyn til når WAM fastsettes.
- 37) WAL anvendes for å måle kredittrisikoen i et pengemarkedsfonds portefølje: Jo lengre tilbakebetalingen av hovedstolen utsettes, desto høyere er kredittrisikoen. WAL anvendes også for å begrense likviditetsrisikoen i et pengemarkedsfonds portefølje. I motsetning til ved beregningen av WAM er det ved beregningen av WAL for verdipapirer med flytende rente og strukturerte finansielle instrumenter ikke tillatt å bruke rentejusteringsdatoer, men bare den endelige forfallsdatoen som er fastsatt for det finansielle instrumentet. Den løpetiden som anvendes for å beregne WAL, er den gjenværende løpetiden fram til fastsatt forfall, ettersom dette er den eneste datoen da forvaltningsselskapet med rimelighet kan forvente at instrumentet vil være innløst. På grunn av de særlige egenskapene til de underliggende eiendelene for visse verdipapiriseringer og ABCP-er bør WAL i forbindelse med amortiseringsinstrumenter kunne baseres på løpetidsberegningen for amortiseringsinstrumenter, enten ved hjelp av den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter, eller ved hjelp av amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningen av slike instrumenter kommer fra.
- 38) For å styrke pengemarkedsfondenes evne til å etterkomme innløsningsanmodninger og hindre at deres eiendeler realiseres til sterkt nedsatte priser, bør pengemarkedsfond løpende ha et minstebeløp i likvide eiendeler som forfaller på daglig eller ukentlig basis. Eiendeler som forfaller på daglig basis, bør omfatte eiendeler som kontanter, verdipapirer som forfaller innen én virkedag, og omvendte gjenkjøpsavtaler. Eiendeler som forfaller på ukentlig basis, bør omfatte eiendeler som kontanter, verdipapirer som forfaller innen én uke, og omvendte gjenkjøpsavtaler. Når det gjelder offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi (LVNAV-pengemarkedsfond), bør en begrenset prosentdel av statspapirer med en gjenværende løpetid på 190 dager, som kan avvikles innen én virke-

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/14/EU av 21. mai 2013 om endring av direktiv 2003/41/EF om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak, direktiv 2009/65/EF om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) og direktiv 2011/61/EU om forvaltere av alternative investeringsfond, med hensyn til overdreven tillit til kredittvurderinger (EUT L 145 av 31.5.2013, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- dag, også kunne medregnes i de ukentlige likviditetskravene. Når det gjelder pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi (VNAV-pengemarkedsfond), bør en begrenset prosentdel av pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i pengemarkedsfond som det er tillatt å investere i, også kunne medregnes i de ukentlige likviditetskravene, forutsatt at de kan avvikles innen fem virkedager. For å beregne andelen av eiendeler som forfaller på daglig og ukentlig basis, bør eiendelenes fastsatte forfallsdato anvendes. Det kan tas hensyn til muligheten for at forvalteren av et pengemarkedsfond sier opp en kontrakt med kort varsel. For eksempel bør en omvendt gjenkjøpsavtale som kan sies opp med én virkedags varsel, anses som en eiendel som forfaller på daglig basis. Dersom forvalteren har mulighet til å ta ut kontanter fra en innskuddskonto med én virkedags varsel, bør dette anses som en eiendel som forfaller på daglig basis. Når et finansielt instrument omfatter en salgsopsjon og denne kan utøves fritt på daglig basis eller innen fem virkedager, og salgsopsjonens innløsningskurs ligger nær instrumentets forventede verdi, bør dette instrumentet anses som en eiendel som forfaller på henholdsvis daglig eller ukentlig basis.
- 39) Ettersom pengemarkedsfond kan investere i eiendeler med ulike forfallskategorier, er det viktig at investorene kan skille mellom ulike kategorier av pengemarkedsfond. Et pengemarkedsfond bør derfor klassifiseres enten som et kortsiktig pengemarkedsfond eller som et standard pengemarkedsfond. Kortsiktige pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene og samtidig sørge for høyest mulig sikkerhet for investorene. Med kort WAM og WAL holdes løpetidsrisikoen og kredittrisikoen i kortsiktige pengemarkedsfond på et lavt nivå.
- 40) Standard pengemarkedsfond har som mål å gi avkastning som er litt høyere enn avkastningen i pengemarkedet, og de investerer derfor i eiendeler som har en lengre løpetid. For å oppnå en slik høyere avkastning bør det tillates at standard pengemarkedsfond anvender utvidede grenser for porteføljerisikoen, for eksempel WAM og WAL.
- 41) I henhold til artikkel 84 i direktiv 2009/65/EF har forvaltere av pengemarkedsfond som er UCITS-fond, mulighet til midlertidig å utsette innløsning i ekstraordinære tilfeller der omstendighetene krever det. I henhold til artikkel 16 i direktiv 2011/61/EU og artikkel 47 i delebert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013⁹ kan forvaltere av pengemarkedsfond som er AIF-er, anvende særlige ordninger dersom fondets eiendeler blir illikvide.
- 42) For å sikre hensiktsmessig likviditetsstyring bør pengemarkedsfond innføre gode retningslinjer og framgangsmåter for å få kunnskap om sine investorer. De retningslinjene som forvalteren av et pengemarkedsfond innfører, bør bidra til forståelsen av pengemarkedsfondets investorgrunnlag, slik at omfattende innløsninger kan forutses. For å unngå at et pengemarkedsfond står overfor plutselige omfattende innløsninger, bør særlig oppmerksomhet rettes mot store investorer som representerer en betydelig andel av pengemarkedsfondets eiendeler, for eksempel en investor som har en større andel av eiendelene enn den som forfaller på daglig basis. Forvalteren av et pengemarkedsfond bør om mulig undersøke investorenes identitet, selv om de representeres av klientkontoer, portaler eller andre indirekte kjøpere.
- 43) Som del av en forsvarlig risikostyring bør pengemarkedsfond minst hvert halvår gjennomføre stresstesting. Forvalteren av et pengemarkedsfond forventes å handle for å gjøre pengemarkedsfondet mer robust når resultatene av stresstesting viser at det finnes typer av sårbarhet.
- 44) For å gjenspeile den faktiske verdien av eiendelene bør verdsetting til markedsverdi være den foretrukne verdsettingsmetoden. Det bør ikke være tillatt for forvalteren av et pengemarkedsfond å anvende verdsetting til modellverdi dersom verdsetting til markedsverdi gir en pålitelig verdi for eiendelen, ettersom verdsetting til modellverdi har en tendens til å være mindre nøyaktig. Eiendeler som statskasseveksler og gjeldsinstrumenter utstedt av lokale myndigheter samt veksler med mellomlang eller kort løpetid forventes vanligvis å ha en pålitelig verdi basert på verdsetting til markedsverdi. Ved verdsetting av rentebærende markedspapirer eller innskuddsbevis bør forvalteren av et pengemarkedsfond kontrollere om en nøyaktig pris tilbys av et annenhåndsmarked. Tilbakekjøpsprisen som tilbys av utstederen, anses også å representere et godt estimat for verdien av det rentebærende mar-

⁹ Delebert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell girning, gjennomsiktighet og tilsyn (EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

kedspapiret. Enkelte eiendeler kan i seg selv være vanskelige å vurdere på grunnlag av markedspris, for eksempel visse OTC-derivater som handles i begrenset omfang. Når dette er tilfellet, og når verdsetting til markedsverdi ikke gir en pålitelig verdi for eiendelene, bør forvalteren av et pengemarkedsfond tildele eiendelen en virkelig verdi basert på verdsetting til modellverdi, for eksempel ved å bruke markedsdata som avkastning på sammenlignbare emisjoner og sammenlignbare utstedere, eller ved å diskontere eiendelens kontantstrømmer. Ved verdsetting til modellverdi anvendes finansielle modeller for å tildele en eiendel en virkelig verdi. Slike modeller kan for eksempel utvikles av pengemarkedsfondet, eller pengemarkedsfondet kan bruke eksisterende modeller fra eksterne parter, for eksempel dataselgere.

- 45) Offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond har som mål å bevare investeringens kapital, samtidig som det sikres en høy grad av likviditet. De fleste offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond har en netto andelsverdi (NAV) per andel eller aksje som er satt til for eksempel 1 euro, 1 USD eller 1 GBP, når de fordeler inntektene på investorene. Andre offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond akkumulerer inntekten i fondets netto andelsverdi, samtidig som eiendelens egenverdi holdes på et konstant nivå.
- 46) For å ta hensyn til det særegne ved offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond bør de også tillates å bruke den internasjonalt anerkjente metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i de internasjonale regnskapsstandardene som er vedtatt av Unionen, for visse eiendeler. For å sikre at forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje overvåkes løpende, bør imidlertid offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond også beregne verdien av sine eiendeler på grunnlag av verdsetting til markedsverdi eller verdsetting til modellverdi.
- 47) Ettersom et pengemarkedsfond bør offentliggjøre en netto andelsverdi som gjenspeiler alle bevegelser i verdien av sine eiendeler, bør den offentliggjorte netto andelsverdien høyst avrundes til nærmeste basispunkt eller tilsvarende. Når netto andelsverdi offentliggjøres i en bestemt valuta, for eksempel 1 euro, bør den løpende verdiendringen derfor finne sted for hver 0,0001 euro. For en netto andelsverdi

på 100 euro bør den løpende verdiendringen derfor finne sted for hver 0,01 euro. Dersom pengemarkedsfondet er et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond, bør pengemarkedsfondet dessuten kunne offentliggjøre den konstante netto andelsverdien og forskjellen mellom konstant netto andelsverdi og netto andelsverdi. I så fall beregnes konstant netto andelsverdi ved å avrunde netto andelsverdi til nærmeste cent for en netto andelsverdi på 1 euro (hver bevegelse på 0,01 euro).

- 48) For å kunne begrense investorenes potensielle innløsninger i perioder med alvorlig markedsstress bør offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond innføre bestemmelser om likviditetsgebyrer og innløsningsbegrensninger for å sikre investortvern og utelukke fordelene ved å være først på markedet. Likviditetsgebyret bør på en tilstrekkelig måte gjenspeile pengemarkedsfondets kostnad for å oppnå likviditet, og bør ikke utgjøre et straffegebyr som dekker tap innløsningspåfører andre investorer.
- 49) Ekstern støtte til et pengemarkedsfond som gis med sikte på å opprettholde enten likviditet eller stabilitet, eller som faktisk har slike virkninger, øker risikoen for spredning mellom sektoren for pengemarkedsfond og resten av finanssektoren. Tredjeparter, herunder kreditinstitusjoner, andre finansinstitusjoner eller rettssubjekter som tilhører samme konsern som pengemarkedsfondet, og som gir slik støtte, kan ha en interesse i å gjøre det, enten fordi de har en økonomisk interesse i forvaltningsselskapet som forvalter pengemarkedsfondet, eller fordi de ønsker å unngå omdømmetap dersom deres navn blir knyttet til et pengemarkedsfonds mislighold. Ettersom disse tredjepartene ikke alltid uttrykkelig forplikter seg til å gi eller garantere støtten, er det ikke sikkert at støtten vil bli gitt når pengemarkedsfondet trenger den. Under slike omstendigheter bidrar organisatorenes skjønsmessige støtte til usikkerhet blant markedsdeltakerne om hvem som vil bære pengemarkedsfondets tap når de oppstår. Denne usikkerheten gjør sannsynligvis pengemarkedsfondene enda mer sårbare for omfattende innløsning i perioder med finansiell ustabilitet, når bredere finansielle risikoer kommer klarere uttrykk, og når det oppstår bekymring om organisatorenes helse og deres evne til å gi støtte til tilknyttede pengemarkedsfond. Av

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

disse grunnene bør ekstern støtte til pengemarkedsfond forbys.

- 50) Før investorene investerer i et pengemarkedsfond, bør de få tydelig informasjon om hvorvidt pengemarkedsfondet er et kortsiktig eller standard pengemarkedsfond, og hvorvidt pengemarkedsfondet er et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond, et LVNAV-pengemarkedsfond eller et VNAV-pengemarkedsfond. For å unngå at investoren har uberettigede forventninger, bør det også klart angis i alt markedsføringsmaterieell at et pengemarkedsfond ikke er et garantert investeringsverktøy. Pengemarkedsfond bør også stille visse andre opplysninger til rådighet for investorene på ukentlig basis, herunder om porteføljens løpetidsfordeling, kredittprofilen og nærmere opplysninger om de ti største eierandelene i pengemarkedsfondet.
- 51) I tillegg til den rapporteringen som allerede kreves i henhold til direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, og for å sikre at vedkommende myndigheter kan identifisere, overvåke og reagere på risikoer i markedet for pengemarkedsfond, bør pengemarkedsfond framlegge for sine vedkommende myndigheter en detaljert liste med opplysninger om pengemarkedsfondet, herunder om pengemarkedsfondets type og egenskaper, porteføljeindikatorer og opplysninger om eiendelene i porteføljen. Vedkommende myndigheter bør samle inn disse opplysningene på en ensartet måte i hele Unionen for å få grunnleggende kunnskap om de viktigste utviklingstendensene i markedet for pengemarkedsfond. For å gjøre det lettere å foreta en felles analyse av mulige virkninger av markedet for pengemarkedsfond i Unionen bør slike opplysninger oversendes til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet – ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹⁰, som bør opprette en sentral database over pengemarkedsfond.
- 52) Vedkommende myndighet for et pengemarkedsfond bør løpende kontrollere at pengemarkedsfondet er i stand til å overholde kravene i denne forordningen. Derfor bør vedkommende myndigheter gis den tilsyns- og

granskingsmyndigheten, herunder muligheten til å pålegge visse sanksjoner og tiltak, som de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen. Slik tilsyns- og granskingsmyndighet bør ikke berøre eksisterende myndighet i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU. Vedkommende myndigheter for UCITS-fondet eller AIF-et bør også kontrollere at alle innretninger for kollektiv investering som har egenskapene til et pengemarkedsfond, og som finnes på det tidspunktet denne forordningen trer i kraft, oppfyller kravene i denne forordningen.

- 53) For å spesifisere ytterligere tekniske elementer i denne forordningen bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen når det gjelder innføring av en krysshenvising til kriteriene for STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder fastsettelsen av kvantitative og kvalitative likviditetskrav og kredittkvalitetskrav som får anvendelse på eiendeler, og når det gjelder spesifisering av kriteriene for kredittkvalitetsvurdering. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹¹. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerede rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerede rettsakter.
- 54) Kommisjonen bør også ha myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør gis i oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som skal framlegges for Kommisjonen, når det gjelder en rapporteringsmal som inneholder opplysninger om pengemarkedsfond for vedkommende myndigheter.
- 55) Med hensyn til denne forordningen bør ESMA kunne utøve all myndighet den er gitt i henhold til direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU.

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

¹¹ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- ESMA har også som oppgave å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder.
- 56) Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 gjennomgå denne forordningen. Gjennomgåelsen bør omfatte en vurdering av erfaringene fra anvendelsen av denne forordningen og en analyse av dens innvirkning på de ulike økonomiske aspektene som er knyttet til pengemarkedsfond. Den bør også omfatte en vurdering av innvirkningen på investorer, pengemarkedsfond og forvalterne av pengemarkedsfond i Unionen. Videre bør den inneholde en vurdering av pengemarkedsfonds rolle i forbindelse med kjøp av gjeldspapirer utstedt eller garantert av medlemsstatene, idet det tas hensyn til særtrekkene ved slik gjeld, ettersom den spiller en avgjørende rolle når det gjelder finansieringen av medlemsstatene. Videre bør det i gjennomgåelsen tas hensyn til rapporten nevnt i artikkel 509 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013¹², denne forordningens innvirkning på markeder for kortsiktig finansiering, samt regelverksutviklingen på internasjonalt plan. I tillegg bør Kommisjonen innen 21. juli 2022 framlegge en rapport om muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU, ettersom utstedelsen av instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld er underlagt unionsretten, noe som derfor, sett fra et tilsynsmessig synspunkt, berettiger en gunstigere behandling enn offentlig gjeld etablert i en tredjestat. I betraktning av den nåværende mangelen på instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld og usikkerheten rundt utviklingen av de nylig opprettede LVNAV-pengemarkedsfondene, bør Kommisjonen undersøke muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU innen 21. juli 2022, herunder en vurdering av om modellen for LVNAV-pengemarkedsfond har blitt et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat.
- 57) De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, bør være i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF¹³ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001¹⁴.

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

- 58) Ettersom målene for denne forordningen, som er å sikre ensartede tilsyns-, styrings- og gjennomsiktighetskrav for pengemarkedsfond i hele Unionen, samtidig som det fullt ut tas hensyn til behovet for å skape balanse mellom på den ene side pengemarkedsfonds sikkerhet og pålitelighet og på den annen side effektiviteten i pengemarkedene og kostnadene for ulike berørte parter, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av sitt omfang og sine virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 59) De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond som fastsettes i denne forordningen, er forenlige med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter, særlig når det gjelder forbrukervern, frihet til å drive næringsvirksomhet og vern av personopplysninger. De nye ensartede reglene for pengemarkedsfond bør anvendes i samsvar med disse rettighetene og prinsippene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordningen fastsettes regler for pengemarkedsfond som er etablert, forvaltes eller markedsføres i Unionen, med hensyn til de finansielle instrumentene som det er tillatt for et pengemarkedsfond å investere i, et pengemarkedsfonds portefølje, verdsettingen av et pengemarkedsfonds eiendeler og rapporte-

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

ringskravene i forbindelse med et pengemarkedsfond.

Denne forordningen får anvendelse på innretninger for kollektiv investering som

- a) krever godkjenning som UCITS-fond eller er godkjent som UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF, eller er AIF-er i henhold til direktiv 2011/61/EU,
  - b) investerer i kortsiktige eiendeler, og
  - c) har som særlig eller overordnet mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringens verdi.
2. Medlemsstatene skal ikke innføre ytterligere krav på det området som omfattes av denne forordningen.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «kortsiktige eiendeler» finansielle eiendeler med en gjenværende løpetid på høyst to år,
- 2) «pengemarkedsinstrumenter» pengemarkedsinstrumenter som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav o) i direktiv 2009/65/EF, og instrumenter som nevnt i artikkel 3 i kommisjonsdirektiv 2007/16/EF¹⁵,
- 3) «omsettelige verdipapirer» omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav n) i direktiv 2009/65/EF, og instrumenter som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2007/16/EF,
- 4) «gjenkjøpsavtale» enhver avtale der den ene parten overdrar verdipapirer eller rettigheter knyttet til eiendomsretten til et verdipapir, til en motpart, og samtidig forplikter seg til å kjøpe dem tilbake til en fastsatt pris på et senere tidspunkt som er fastsatt eller skal fastsettes,
- 5) «omvendt gjenkjøpsavtale» enhver avtale der den ene parten mottar verdipapirer eller rettigheter knyttet til en eiendomsrett eller et verdipapir, fra en motpart, og samtidig forplikter seg til å selge dem tilbake til en fastsatt pris på et senere tidspunkt som er fastsatt eller skal fastsettes,
- 6) «utlån av verdipapirer» og «innlån av verdipapirer» enhver transaksjon som innebærer at en institusjon eller dens motpart overdrar verdipapirer mot at låntakeren forplikter seg til å tilbakelevere tilsvarende verdipapirer på et

senere tidspunkt, eller når overdrageren ber om det; dette anses som «utlån av verdipapirer» for institusjonen som overdrar verdipapirene, og som «innlån av verdipapirer» for institusjonen som de overdras til,

- 7) «verdipapirisering» verdipapirisering som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 61 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 8) «verdsetting til markedsverdi» verdsetting av posisjoner til lett tilgjengelige sluttkurser fra uavhengige kilder, herunder børskurser, elektroniske kurser eller noteringer fra flere uavhengige velrenommerede meglere,
- 9) «verdsetting til modellverdi» enhver verdsetting som må referansemåles, ekstrapoleres eller på annen måte beregnes ut fra markedsdata,
- 10) «metode med verdsetting til amortisert kost» en verdsettingsmetode som tar utgangspunkt i anskaffelseskostnaden for en eiendel og justerer denne verdien for avskrivning av overkurs eller underkurs fram til forfall,
- 11) «offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi» eller «offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond
  - a) som forsøker å bevare en uendret netto andelsverdi (NAV) per andel eller aksje,
  - b) der fondets inntekter bokføres daglig og enten kan utbetales til investor eller brukes til å kjøpe flere andeler eller aksjer i fondet,
  - c) der eiendelene vanligvis verdsettes etter metoden med verdsetting til amortisert kost, og der netto andelsverdi avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende verdi uttrykt i valuta, og
  - d) som investerer minst 99,5 % av sine eiendeler i instrumentene nevnt i artikkel 17 nr. 7, i omvendte gjenkjøpsavtaler som er sikret med offentlig gjeld i henhold til artikkel 17 nr. 7, og i kontanter,
- 12) «pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi» eller «LVNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som oppfyller de særlige kravene fastsatt i artikkel 29, 30 og 32 og i artikkel 33 nr. 2 bokstav b),
- 13) «pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi» eller «VNAV-pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som oppfyller de særlige kravene fastsatt i artikkel 29 og 30 og i artikkel 33 nr. 1,
- 14) «kortsiktig pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i,

¹⁵ Kommisjonsdirektiv 2007/16/EF av 19. mars 2007 om gjennomføring av rådsdirektiv 85/611/EØF om samordning av lover og forskrifter om visse foretak for kollektiv investering i verdipapirer (investeringsforetak) med hensyn til forklaring av visse definisjoner (EUT L 79 av 20.3.2007, s. 11).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- omhandlet i artikkel 10 nr. 1, og som er underlagt porteføljereglene fastsatt i artikkel 24,
- 15) «standard pengemarkedsfond» et pengemarkedsfond som investerer i pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i, omhandlet i artikkel 10 nr. 1 og 2, og som er underlagt porteføljereglene fastsatt i artikkel 25,
- 16) «kredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 17) «pengemarkedsfondets vedkommende myndighet»
- a) for UCITS-fond: vedkommende myndighet i UCITS-fondets hjemstat i samsvar med artikkel 97 i direktiv 2009/65/EF,
  - b) for AIF-er etablert i Unionen: vedkommende myndighet i AIF-ets hjemstat som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav p) i direktiv 2011/61/EU,
  - c) for AIF-er etablert i en tredjestat: en av følgende:
    - i) vedkommende myndighet i medlemsstaten der AIF-et etablert i en tredjestat markedsføres i Unionen uten pass,
    - ii) vedkommende myndighet for den AIF-forvalteren etablert i Unionen som forvalter AIF-et etablert i en tredjestat, dersom AIF-et etablert i en tredjestat markedsføres i Unionen med et pass eller ikke markedsføres i Unionen,
    - iii) vedkommende myndighet i referansemedlemsstaten dersom AIF-et etablert i en tredjestat ikke forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen, og markedsføres i Unionen med et pass,
- 18) «fastsatt forfall» datoen da et verdipapirs hovedstol skal tilbakebetales i sin helhet, og som ikke er omfattet av noen valgfrihet,
- 19) «vektet gjennomsnittlig løpetid» eller «WAM» gjennomsnittlig tid til fastsatt forfall eller, dersom denne er kortere, til neste gang rentesatsen justeres til en pengemarkedsrente, for alle underliggende eiendeler i pengemarkedsfondet, som gjenspeiler de relative beholdningene av hver eiendel,
- 20) «vektet gjennomsnittlig levetid» eller «WAL» gjennomsnittlig tid til fastsatt forfall for alle underliggende eiendeler i pengemarkedsfondet, som gjenspeiler de relative beholdningene av hver eiendel,
- 21) «gjenværende løpetid» den tiden som gjenstår fram til et verdipapirs fastsatte forfall,
- 22) «shortsalg» ethvert salg fra et pengemarkedsfonds side av et instrument som pengemar-

kedsfondet ikke eier på det tidspunktet salgsavtalen inngås, herunder et salg der pengemarkedsfondet på det tidspunktet salgsavtalen inngås, har lånt eller avtalt å låne instrumentet for levering ved oppgjør, med unntak av

- a) et av partenes salg i henhold til en gjenkjøpsavtale der den ene parten har forpliktet seg til å selge et verdipapir til den andre parten til en fastsatt pris, mens den andre parten har forpliktet seg til å selge verdipapiret tilbake på en senere dato til en annen fastsatt pris, eller
  - b) inngåelse av en terminkontrakt eller en annen derivatkontrakt der det er avtalt at verdipapirene skal selges til en fastsatt pris på et senere tidspunkt,
- 23) «forvalter av et pengemarkedsfond» når det gjelder et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond: forvaltningsselskapet for UCITS-fondet, eller investeringsselskapet for UCITS-fondet dersom UCITS-fondet er selvforvaltet, og, når det gjelder et pengemarkedsfond som er et AIF: en AIF-forvalter eller et internt forvaltet AIF.

Artikkel 3

Typer av pengemarkedsfond

1. Et pengemarkedsfond skal opprettes som en av følgende typer:
  - a) Et VNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med variabel netto andelsverdi).
  - b) Et CNAV-pengemarkedsfond (offentlig gjeld-basert pengemarkedsfond med konstant netto andelsverdi).
  - c) Et LVNAV-pengemarkedsfond (pengemarkedsfond med liten variasjon i netto andelsverdi).
2. Godkjenningen av et pengemarkedsfond skal uttrykkelig angi typen av pengemarkedsfond med utgangspunkt i de typene som er fastsatt i nr. 1.

Artikkel 4

Godkjenning av pengemarkedsfond

1. En innretning for kollektiv investering skal ikke opprettes, markedsføres eller forvaltes i Unionen som et pengemarkedsfond uten at den er godkjent i samsvar med denne forordningen.

En slik godkjenning skal være gyldig i alle medlemsstater.
2. En innretning for kollektiv investering som for første gang krever godkjenning som et UCITS-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

fond i henhold til direktiv 2009/65/EF og som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal godkjennes som et pengemarkedsfond som del av framgangsmåten for godkjenning av UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF.

Dersom en innretning for kollektiv investering allerede er godkjent som et UCITS-fond i henhold til direktiv 2009/65/EF, kan den søke om godkjenning som et pengemarkedsfond i samsvar med framgangsmåten fastsatt i nr. 4 og 5 i denne artikkelen.

3. En innretning for kollektiv investering som er et AIF, og som krever godkjenning som et pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal godkjennes som et pengemarkedsfond i henhold til framgangsmåten for godkjenning fastsatt i artikkel 5.
4. En innretning for kollektiv investering skal godkjennes som et pengemarkedsfond bare dersom pengemarkedsfondets vedkommende myndighet anser det godtgjort at pengemarkedsfondet vil kunne oppfylle alle kravene i denne forordningen.
5. For å bli godkjent som et pengemarkedsfond, skal en innretning for kollektiv investering framlegge alle følgende dokumenter for sin vedkommende myndighet:
  - a) Pengemarkedsfondets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, herunder en angivelse av hvilken av typene fastsatt i artikkel 3 nr. 1 pengemarkedsfondet er.
  - b) Angivelse av forvalteren av pengemarkedsfondet.
  - c) Angivelse av depotmottakeren.
  - d) En beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, pengemarkedsfondet som er tilgjengelig for investorer.
  - e) En beskrivelse av, eller eventuelle opplysninger om, de ordningene og framgangsmåtene som er nødvendige for å oppfylle kravene nevnt i kapittel II–VII.
  - f) Alle andre opplysninger eller dokumenter som kreves av pengemarkedsfondets vedkommende myndighet for å kontrollere at kravene i denne forordningen er oppfylt.
6. Vedkommende myndigheter skal hvert kvartal underrette ESMA om tillatelser som er gitt eller tilbakekalt i henhold til denne forordningen.
7. ESMA skal føre et sentralt, offentlig register med opplysninger om hvert pengemarkedsfond som er godkjent i henhold til denne forordningen, om dets type i samsvar med artikkel 3 nr. 1, hvorvidt det er et kortsiktig eller

standard pengemarkedsfond, om forvalteren av et pengemarkedsfond og om pengemarkedsfondets vedkommende myndighet. Registeret skal gjøres tilgjengelig i elektronisk form.

Artikkel 5

Framgangsmåte for godkjenning av AIF-er som pengemarkedsfond

1. Et AIF skal godkjennes som et pengemarkedsfond bare dersom pengemarkedsfondets vedkommende myndighet godkjenner søknaden fra en AIF-forvalter som allerede er godkjent i henhold til direktiv 2011/61/EU, om å forvalte et pengemarkedsfond som er et AIF, og også godkjenner fondsreglene og valget av depotmottaker.
2. Når den godkjente AIF-forvalteren inngir søknaden om å forvalte et pengemarkedsfond som er et AIF, skal den framlegge for pengemarkedsfondets vedkommende myndighet
  - a) den skriftlige avtalen med depotmottakeren,
  - b) opplysninger om delegeringsordninger når det gjelder porteføljeforvaltning og risikostyring og administrasjon i forbindelse med AIF-et,
  - c) opplysninger om investeringsstrategiene, risikoprofilen og andre egenskaper ved pengemarkedsfond som er AIF-er, og som AIF-forvalteren forvalter eller har til hensikt å forvalte.

Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet kan anmode AIF-forvalterens vedkommende myndighet om klargjøring og informasjon som gjelder dokumentasjonen nevnt i første ledd, eller en erklæring om hvorvidt pengemarkedsfond omfattes av AIF-forvalterens forvaltertillatelse. AIF-forvalterens vedkommende myndighet skal besvare anmodningen innen ti virkedager.
3. AIF-forvalteren skal umiddelbart melde eventuelle senere endringer i dokumentasjonen omhandlet i nr. 2 til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.
4. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal avslå søknaden fra AIF-forvalteren bare i tilfeller der noe av følgende gjelder:
  - a) AIF-forvalteren overholder ikke denne forordningen.
  - b) AIF-forvalteren overholder ikke direktiv 2011/61/EU.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

c) AIF-forvalteren er ikke godkjent av sin vedkommende myndighet til å forvalte pengemarkedsfond.

d) AIF-forvalteren har ikke lagt fram dokumentasjonen omhandlet i nr. 2.

Før pengemarkedsfondets vedkommende myndighet avslår en søknad, skal den rådføre seg med AIF-forvalterens vedkommende myndighet.

5. Godkjenning av et AIF som et pengemarkedsfond skal ikke være underlagt krav om at AIF-et forvaltes av en AIF-forvalter som er godkjent i AIF-ets hjemstat, eller at AIF-forvalteren utøver eller delegerer virksomhet i AIF-ets hjemstat.
6. AIF-forvalteren skal innen to måneder etter at den inngir en fullstendig søknad, underrettes om hvorvidt AIF-et er godkjent som et pengemarkedsfond.
7. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal ikke godkjenne et AIF som et pengemarkedsfond dersom AIF-et er rettslig forhindret fra å markedsføre sine andeler eller aksjer i sin hjemstat.

Artikkel 6

Bruk av betegnelsen pengemarkedsfond

1. Et UCITS-fond eller et AIF skal bruke betegnelsen «pengemarkedsfond» i forbindelse med seg selv eller de andelene eller aksjene det utsteder bare dersom UCITS-fondet eller AIF-et er godkjent i samsvar med denne forordningen.

Et UCITS-fond eller et AIF skal ikke bruke en villedende eller unøyaktig betegnelse som gir inntrykk av at det er et pengemarkedsfond, med mindre det er godkjent som et pengemarkedsfond i samsvar med denne forordningen.

Et UCITS-fond eller et AIF skal ikke ha egenskaper som i det vesentlige tilsvarer dem som er nevnt i artikkel 1 nr. 1, med mindre det er godkjent som et pengemarkedsfond i samsvar med denne forordningen.

2. Bruken av betegnelsen «pengemarkedsfond» eller en annen betegnelse som gir inntrykk av at et UCITS-fond eller et AIF er et pengemarkedsfond, skal omfatte bruk i eksterne dokumenter, prospekter, rapporter, erklæringer, reklame, meldinger, brev eller annet materiale som er rettet til eller skal formidles til potensielle investorer, andelseiere, aksjeeiere eller vedkommende myndigheter i skriftlig, muntlig, elektronisk eller annen form.

Artikkel 7

Gjeldende regler

1. Et pengemarkedsfond og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid overholde denne forordningen.
2. Et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond, og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid oppfylle kravene i direktiv 2009/65/EF, med mindre annet er angitt i denne forordningen.
3. Et pengemarkedsfond som er et AIF, og forvalteren av pengemarkedsfondet skal til enhver tid oppfylle kravene i direktiv 2011/61/EU, med mindre annet er angitt i denne forordningen.
4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal ha ansvar for å sikre at denne forordningen overholdes, og skal holdes ansvarlig for tap eller skade som følge av manglende overholdelse av denne forordningen.
5. Denne forordningen skal ikke være til hinder for at pengemarkedsfond anvender investeringsgrenser som er strengere enn det som kreves i henhold til denne forordningen.

Kapittel II

Plikter med hensyn til pengemarkedsfondenes investeringspolitikk

Avsnitt I

Alminnelige regler, og eiendeler som det er tillatt å investere i

Artikkel 8

Allmenne prinsipper

1. Dersom et pengemarkedsfond består av mer enn én investeringsavdeling, skal hver avdeling ved anvendelsen av kapittel II–VII anses som et frittstående pengemarkedsfond.
2. Pengemarkedsfond som er godkjent som UCITS-fond, skal ikke være underlagt de pliktene med hensyn til UCITS-fondenes investeringspolitikk som er fastsatt i artikkel 49–50a, artikkel 51 nr. 2 og artikkel 52–57 i direktiv 2009/65/EF, med mindre noe annet er uttrykkelig angitt i denne forordningen.

Artikkel 9

Eiendeler som det er tillatt å investere i

1. Et pengemarkedsfond skal investere bare i en eller flere av følgende kategorier av finansielle

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

eiendeler, og bare på de vilkårene som er fastsatt i denne forordningen:

- a) Pengemarkedsinstrumenter, herunder finansielle instrumenter utstedt eller garantert individuelt eller i fellesskap av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.
  - b) Verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-er) som det er tillatt å investere i.
  - c) Innskudd i kredittinstitusjoner.
  - d) Finansielle derivater.
  - e) Gjenkjøpsavtaler som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 14.
  - f) Omvendte gjenkjøpsavtaler som oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 15.
  - g) Andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.
2. Et pengemarkedsfond skal ikke utøve noen av følgende former for virksomhet:
    - a) Investering i andre eiendeler enn dem som er nevnt i nr. 1.
    - b) Shortsalg av noen av følgende instrumenter: pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer, ABCP-er og andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.
    - c) Direkte eller indirekte eksponering mot aksjer eller varer, herunder via derivater, sertifikater som representerer dem, indekser som er basert på dem, eller på noen annen måte eller via noe annet instrument som ville innebære eksponering mot dem.
    - d) Inngåelse av avtaler om ut- og innlån av verdipapirer samt andre avtaler som kan belaste pengemarkedsfondets eiendeler.
    - e) Inn- og utlån av kontanter.
  3. Et pengemarkedsfond kan besitte ytterligere likvide midler i samsvar med artikkel 50 nr. 2 i direktiv 2009/65/EF.

Artikkel 10

Pengemarkedsinstrumenter som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i et pengemarkedsinstrument, forutsatt at dette oppfyller alle følgende krav:
  - a) Det tilhører en av kategoriene av pengemarkedsinstrumenter som er nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b), c) eller h) i direktiv 2009/65/EF.
  - b) Det har en av følgende egenskaper:
    - i) Det har et fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet på høyst 397 dager.
    - ii) Det har en gjenværende løpetid på høyst 397 dager.
  - c) Utstederen av pengemarkedsinstrumentet og kvaliteten på pengemarkedsinstrumentet har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.
  - d) Dersom et pengemarkedsfond investerer i en verdipapirisering eller et ABCP, er det underlagt kravene fastsatt i artikkel 11.
2. Uten hensyn til nr. 1 bokstav b) skal standard pengemarkedsfond også tillates å investere i pengemarkedsinstrumenter som har en gjenværende løpetid til fastsatt forfallsdato på høyst to år, forutsatt at det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato. For dette formålet skal pengemarkedsinstrumenter med flytende rente og pengemarkedsinstrumenter med fast rente som er sikret med en bytteavtale, justeres til en pengemarkedsrente eller en indeks.
3. Nr. 1 bokstav c) får ikke anvendelse på pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av Unionen, en sentral myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Den europeiske stabiliseringsordning eller Det europeiske finansielle stabiliseringsfond.

Artikkel 11

Verdipapiriseringer og ABCP-er som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i både en verdipapirisering og et ABCP, forutsatt at verdipapiriseringen eller ABCP-et er tilstrekkelig likvid, har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22 og er et av følgende:

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- a) En verdipapirisering nevnt i artikkel 13 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61¹⁶.
  - b) Et ABCP utstedt av et ABCP-program som
    - i) fullt ut støttes av en regulert kredittinstitusjon som dekker alle likviditets- og kredittrisikoen og vesentlige forringelsesrisikoen, samt løpende transaksjonskostnader og løpende kostnader for hele programmet i forbindelse med ABCP-et, når dette er nødvendig for å garantere investoren full betaling av alle beløp fra ABCP-et,
    - ii) ikke er en reverdipapirisering, og verdipapiriseringens underliggende eksponeringer for hver ABCP-transaksjon ikke omfatter en verdipapiriseringssposisjon,
    - iii) ikke omfatter en syntetisk verdipapirisering som definert i artikkel 242 nr. 11 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - c) En enkel, gjennomsiktig og standardisert (STS) verdipapirisering eller ABCP.
2. Et kortsiktig pengemarkedsfond kan investere i verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt, alt etter hva som er relevant:
- a) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet for verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) er høyst to år, og det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato.
  - b) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet eller gjenværende løpetid for verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1 bokstav b) og c), er høyst 397 dager.
  - c) Verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) og c) er amortiseringsinstrumenter og har en WAL på høyst to år.
3. Et standard pengemarkedsfond kan investere i verdipapiriseringene eller ABCP-ene som er nevnt i nr. 1, forutsatt at et av følgende vilkår er oppfylt, alt etter hva som er relevant:
- a) Fastsatt forfall på utstedelsestidspunktet eller gjenværende løpetid for verdipapiriseringene og ABCP-ene som er nevnt i nr. 1 bokstav a), b) og c), er høyst to år, og det gjenstår høyst 397 dager til neste rentejusteringsdato.
  - b) Verdipapiriseringene nevnt i nr. 1 bokstav a) og c) er amortiseringsinstrumenter og har en WAL på høyst to år.
4. Innen seks måneder etter datoen for ikrafttredelse av den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer skal Kommisjonen vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 45 med sikte på å endre denne artikkelen ved å innføre en krysshenvisning til kriteriene som identifiserer STS-verdipapiriseringer og ABCP-er i de tilsvarende bestemmelsene i nevnte forordning. Endringen skal tre i kraft senest seks måneder etter datoen for ikrafttredelse av den delegerte rettsakten eller fra anvendelsesdatoen for de tilsvarende bestemmelsene i den foreslåtte forordningen om STS-verdipapiriseringer, avhengig av hvilken dato som kommer sist.
- Ved anvendelsen av første ledd skal kriteriene som identifiserer STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, omfatte minst følgende:
- a) Krav til verdipapiriseringens enkelhet, herunder dens karakter av reelt salg og overholdelsen av standarder knyttet til fulltappingsgaranti for eksponeringene.
  - b) Krav til standardisering av verdipapiriseringen, herunder krav om tilbakeholdelse av risiko.
  - c) Krav til gjennomsiktighet knyttet til verdipapiriseringen, herunder formidling av opplysninger til potensielle investorer.
  - d) For ABCP-er, i tillegg til bokstav a), b) og c), krav til organisatoren og organisatorens støtte til ABCP-programmet.

Artikkel 12

Innskudd i kredittinstitusjoner som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i innskudd i en kredittinstitusjon, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Innskuddet skal tilbakebetales på anmodning eller kunne tas ut når som helst.
- b) Innskuddet forfaller innen høyst tolv måneder.
- c) Kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en medlemsstat eller, dersom kredittinstitusjonen har sitt forretningskontor i en tredjestat, er underlagt tilsynsregler som anses som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 107 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.

¹⁶ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 13

Finansielle derivater som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i et finansielt derivat, forutsatt at det omsettes på et regulert marked som nevnt i artikkel 50 nr. 1 bokstav a), b) eller c) i direktiv 2009/65/EF eller handles OTC, og forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Derivatets underliggende komponenter består av rentesatser, valutakurser, valutaer eller indekser som representerer en av disse kategoriene.
- b) Derivatet har bare som formål å sikre den iboende rente- eller valutarisikoen i pengemarkedsfondets øvrige investeringer.
- c) Motpartene i OTC-derivattransaksjoner er institusjoner som er underlagt regulering og tilsyn og tilhører de kategoriene som er godkjent av pengemarkedsfondets vedkommende myndigheter.
- d) OTC-derivatene er gjenstand for en pålitelig og verifiserbar verdsetting på daglig basis og kan til enhver tid på pengemarkedsfondets initiativ selges, realiseres eller stenges ved en utligningstransaksjon til virkelig verdi.

Artikkel 14

Gjenkjøpsavtaler som det er tillatt å investere i

Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i en gjenkjøpsavtale, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den anvendes midlertidig i høyst sju virkedager, bare for likviditetsstyringsformål og ikke for andre investeringsformål enn formålene nevnt i bokstav c).
- b) Den motparten som mottar eiendeler som pengemarkedsfondet har overdratt som sikkerhet i henhold til gjenkjøpsavtalen, har forbud mot å selge, investere, pantsette eller på annen måte overdra disse eiendelene uten forhåndssamtykke fra pengemarkedsfondet.
- c) De kontantene som pengemarkedsfondet mottar som del av en gjenkjøpsavtale, kan
  - i) plasseres i innskudd i samsvar med artikkel 50 nr. 1 bokstav f) i direktiv 2009/65/EF, eller
  - ii) investeres i eiendeler nevnt i artikkel 15 nr. 6, men skal ikke investeres i eiendeler som det er tillatt å investere i henhold til artikkel 9, overdras eller gjenbrukes på annen måte.
- d) De kontantene som pengemarkedsfondet mottar innenfor rammen av gjenkjøpsavtalen, skal ikke overstige 10 % av dets eiendeler.

- e) Pengemarkedsfondet har rett til å si opp avtalen når som helst med høyst to virkedagers varsel.

Artikkel 15

Omvendte gjenkjøpsavtaler som det er tillatt å investere i

1. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å inngå en omvendt gjenkjøpsavtale, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Pengemarkedsfondet har rett til å si opp avtalen når som helst med høyst to virkedagers varsel.
  - b) Markedsverdien av eiendelene som mottas innenfor rammen av den omvendte gjenkjøpsavtalen, er til enhver tid minst lik verdien av de utbetalte beløpene.
2. De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal være pengemarkedsinstrumenter som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 10.

De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal ikke selges, reinvesteres, pantsettes eller overdras på annen måte.

3. Verdipapiriseringer og ABCP-er skal ikke mottas av et pengemarkedsfond innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale.
4. De eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, skal være tilstrekkelig diversifisert, med en eksponering for en gitt utsteder på høyst 15 % av pengemarkedsfondets netto andelsverdi, unntatt når disse eiendelene har form av pengemarkedsinstrumenter som oppfyller kravene i artikkel 17 nr. 7. Dessuten skal de eiendelene som et pengemarkedsfond mottar innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale, være utstedt av en enhet som er uavhengig av motparten og ikke forventes å vise en høy grad av korrelasjon med motpartens resultater.
5. Et pengemarkedsfond som inngår en omvendt gjenkjøpsavtale, skal sikre at det til enhver tid kan ta ut hele kontantbeløpet, enten medregnet påløpt rente eller på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi. Når kontantene kan tas ut når som helst på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi, skal markedsverdien av den omvendte gjenkjøpsavtalen brukes for å beregne pengemarkedsfondets netto andelsverdi.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

6. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen kan et pengemarkedsfond innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale motta andre likvide omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter enn dem som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 10, forutsatt at disse eiendelene oppfyller et av følgende vilkår:

- a) De er utstedt eller garantert av Unionen, en sentral myndighet eller en sentralbank i en medlemsstat, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Den europeiske stabiliseringsordning eller Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, forutsatt at de har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.
- b) De er utstedt eller garantert av en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, forutsatt at de har fått en positiv vurdering i henhold til artikkel 19–22.

Pengemarkedsfondets investorer skal få opplysninger om eiendelene som er mottatt innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale i henhold til første ledd i dette nummeret, i samsvar med artikkel 13 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365¹⁷.

De eiendelene som er mottatt innenfor rammen av en omvendt gjenkjøpsavtale i samsvar med første ledd i dette nummeret, skal oppfylle kravene i artikkel 17 nr. 7.

7. Kommisjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 45 for å utfylle denne forordningen ved å fastsette kvantitative og kvalitative likviditetskrav som får anvendelse på eiendeler nevnt i nr. 6, og kvantitative og kvalitative kredittkvalitetskrav som får anvendelse på eiendeler nevnt i nr. 6 bokstav a) i denne artikkelen.

For dette formålet skal Kommisjonen ta hensyn til rapporten nevnt i artikkel 509 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kommisjonen skal senest 21. januar 2018 vedta den delegerte rettsakten nevnt i første ledd.

Artikkel 16

Andeler eller aksjer i pengemarkedsfond som det er tillatt å investere i

1. Et pengemarkedsfond kan erverve andeler eller aksjer i ethvert annet pengemarkedsfond

(heretter kalt «pengemarkedsfondet som det skal investeres i»), forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Høyst 10 % av eiendelene i pengemarkedsfondet som det skal investeres i, kan samlet sett, i samsvar med dets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, investeres i andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond.
- b) Pengemarkedsfondet som det skal investeres i, innehar ingen andeler eller aksjer i det overtakende pengemarkedsfondet.

Pengemarkedsfondet som andeler eller aksjer har blitt ervervet fra, skal ikke investere i det overtakende pengemarkedsfondet i den perioden det overtakende pengemarkedsfondet innehar andeler eller aksjer i det.
2. Et pengemarkedsfond kan erverve andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond, forutsatt at høyst 5 % av dets eiendeler investeres i ett enkelt pengemarkedsfonds andeler eller aksjer.
3. Et pengemarkedsfond kan samlet sett investere høyst 17,5 % av sine eiendeler i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer.
4. Det skal være tillatt for et pengemarkedsfond å investere i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
  - a) Pengemarkedsfondet som det skal investeres i, er godkjent i henhold til denne forordningen.
  - b) Dersom pengemarkedsfondet som det skal investeres i, forvaltes direkte eller gjennom delegering av samme forvalter som det overtakende pengemarkedsfondets forvalter, eller av et annet selskap som det overtakende pengemarkedsfondets forvalter er knyttet til gjennom et forvaltnings- eller kontrollfelleskap, eller gjennom en betydelig direkte eller indirekte eierandel, er det ikke tillatt for forvalteren av pengemarkedsfondet som det skal investeres i, eller det andre selskapet, å kreve tegnings- eller innløsningsgebyrer knyttet til det overtakende pengemarkedsfondets investering i andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet som det skal investeres i.
  - c) Dersom et pengemarkedsfond investerer minst 10 % av sine eiendeler i andre pengemarkedsfonds andeler eller aksjer, skal dette pengemarkedsfondet
    - i) i sitt prospekt oppgi den øvre grensen for forvaltningsgebyrer som kan bli belastet pengemarkedsfondet selv og

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/2365 av 25. november 2015 om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

de andre pengemarkedsfondene som det investerer i, og

- ii) i sin årsrapport angi den største tillatte andelen av forvaltningsgebyrer som belastes pengemarkedsfondet selv og de andre pengemarkedsfondene som det investerer i.
5. Nr. 2 og 3 i denne artikkelen får ikke anvendelse på et pengemarkedsfond som er et AIF som er godkjent i samsvar med artikkel 5, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) Pengemarkedsfondet markedsføres utelukkende gjennom en spareordning for ansatte som er underlagt nasjonal rett, og som har bare fysiske personer som investorer.
  - b) Spareordningen for ansatte nevnt i bokstav a) gir bare investorene mulighet til å innløse sine investeringer i samsvar med restriktive innløsningsvilkår som er fastsatt i nasjonal rett, og som innebærer at innløsninger bare kan finne sted under visse omstendigheter som ikke er knyttet til markedsutviklingen.
- Som unntak fra nr. 2 og 3 i denne artikkelen kan et pengemarkedsfond som er et UCITS-fond godkjent i samsvar med artikkel 4 nr. 2, erverve andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond i samsvar med artikkel 55 eller 58 i direktiv 2009/65/EF på følgende vilkår:
- a) Pengemarkedsfondet markedsføres utelukkende gjennom en spareordning for ansatte som er underlagt nasjonal rett, og som har bare fysiske personer som investorer.
  - b) Spareordningen for ansatte nevnt i bokstav a) gir bare investorene mulighet til å innløse sine investeringer i samsvar med restriktive innløsningsvilkår som er fastsatt i nasjonal rett, og som innebærer at innløsninger bare kan finne sted under visse omstendigheter som ikke er knyttet til markedsutviklingen.
6. Kortsiktige pengemarkedsfond kan bare investere i andeler eller aksjer i andre kortsiktige pengemarkedsfond.
7. Standard pengemarkedsfond kan investere i andeler eller aksjer i kortsiktige pengemarkedsfond og standard pengemarkedsfond.

Avsnitt II

Bestemmelsene om investeringspolitikk

Artikkel 17

Diversifisering

1. Et pengemarkedsfond skal ikke investere mer enn
  - a) 5 % av sine eiendeler i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ,
  - b) 10 % av sine eiendeler i innskudd i én og samme kredittinstitusjon, med mindre banksektorens struktur i medlemsstaten der pengemarkedsfondet er hjemmehørende, er slik at det ikke finnes et tilstrekkelig antall levedyktige kredittinstitusjoner til å oppfylle dette diversifiseringskravet, og det ikke er økonomisk gjennomførbart for pengemarkedsfondet å foreta innskudd i en annen medlemsstat; i så fall kan høyst 15 % av dets eiendeler deponeres i én og samme kredittinstitusjon.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) kan et VNAV-pengemarkedsfond investere høyst 10 % av sine eiendeler i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av samme organ, forutsatt at den samlede verdien av slike pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er som innehas av VNAV-pengemarkedsfondet i hvert utstedende organ som det investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i, ikke overstiger 40 % av eiendelenes verdi.
3. Fram til anvendelsesdatoen for den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 11 nr. 4 skal et pengemarkedsfonds samlede eksponeringer mot verdipapiriseringer og ABCP-er ikke overstige 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler.

Fra og med anvendelsesdatoen for den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 11 nr. 4 skal et pengemarkedsfonds samlede eksponeringer mot verdipapiriseringer og ABCP-er ikke overstige 20 % av pengemarkedsfondets eiendeler, hvorav høyst 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler kan investeres i verdipapiriseringer og ABCP-er som ikke oppfyller kriteriene for identifisering av STS-verdipapiriseringer og ABCP-er.
4. Den samlede risikoeksponeringen mot samme motpart til et pengemarkedsfond som følger av OTC-derivattransaksjoner som oppfyller vilkårene i artikkel 13, skal ikke overstige 5 % av pengemarkedsfondets eiendeler.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

5. Det samlede kontantbeløpet som leveres til én og samme motpart til et pengemarkedsfond ved omvendte gjenkjøpsavtaler, skal ikke overstige 15 % av pengemarkedsfondets eiendeler.
6. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 og 4 kan et pengemarkedsfond, dersom dette vil føre til at over 15 % av dets eiendeler investeres i ett enkelt organ, ikke kombinere
  - a) investeringer i pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er utstedt av dette organet,
  - b) innskudd hos dette organet,
  - c) finansielle OTC-derivater som gir motpartsrisikoenksponering mot dette organet.

Som unntak fra diversifiseringskravet fastsatt i første ledd kan pengemarkedsfondet – dersom finansmarkedets struktur i medlemsstaten der pengemarkedsfondet er hjemmehørende, er slik at det ikke finnes et tilstrekkelig antall levedyktige finansinstitusjoner til å oppfylle nevnte diversifiseringskrav, og det ikke er økonomisk gjennomførbart for pengemarkedsfondet å benytte finansinstitusjoner i en annen medlemsstat – kombinere investeringstypene nevnt i bokstav a)–c) opptil en investering på høyst 20 % av sine eiendeler i ett enkelt organ.
7. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) kan et pengemarkedsfonds vedkommende myndighet til late at et pengemarkedsfond, i samsvar med prinsippet om risikospredning, investerer inntil 100 % av sine eiendeler i ulike pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert individuelt eller i fellesskap av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valutafond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller -organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.

Første ledd får anvendelse bare dersom alle følgende krav er oppfylt:

  - a) Pengemarkedsfondet innehar pengemarkedsinstrumenter fra minst seks ulike emisjoner fra utstederen.
  - b) Pengemarkedsfondet begrenser investeringen i pengemarkedsinstrumenter fra samme emisjon til høyst 30 % av sine eiendeler.
  - c) Pengemarkedsfondet viser i sine fondsregler eller stiftelsesdokumenter uttrykkelig til alle myndigheter, institusjoner eller organisasjoner nevnt i første ledd som individuelt eller i fellesskap utsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter som det har til hensikt å investere mer enn 5 % av sine eiendeler i.
  - d) Pengemarkedsfondets prospekter og markedsføringsmateriell inneholder en erklæring som klart angir at dette unntaket anvendes, samt alle myndigheter, institusjoner eller organisasjoner nevnt i første ledd som individuelt eller i fellesskap utsteder eller garanterer pengemarkedsinstrumenter som fondet har til hensikt å investere mer enn 5 % av sine eiendeler i.
8. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 kan et pengemarkedsfond ikke investere mer enn 10 % av sine eiendeler i obligasjoner som er utstedt av en enkelt kredittinstitusjon som har sitt forretningskontor i en medlemsstat, og som ved lov er underlagt særskilt offentlig tilsyn med sikte på å verne obligasjonseierne. Særlig skal beløp som skriver seg fra utstedelsen av disse obligasjonene, i henhold til lovgivningen investeres i eiendeler som i hele gyldighetstiden for obligasjonene gir tilstrekkelig dekning for de forpliktelsene som følger av dem, og som ifølge fortrinnsrett brukes til tilbakebetaling av hovedstolen og påløpte renter dersom utstederen misligholder sine forpliktelser.

Dersom et pengemarkedsfond investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme utsteder, skal den samlede verdien av disse investeringene ikke overstige 40 % av verdien av pengemarkedsfondets eiendeler.
9. Uten hensyn til de individuelle grensene fastsatt i nr. 1 kan et pengemarkedsfond ikke investere mer enn 20 % av sine eiendeler i obligasjoner som er utstedt av en enkelt kredittinstitusjon, dersom kravene i artikkel 10 nr. 1 bokstav f) eller artikkel 11 nr. 1 bokstav c) i delegert forordning (EU) 2015/61 er oppfylt, herunder eventuelle investeringer i eiendeler nevnt i nr. 8 i denne artikkelen.

Dersom et pengemarkedsfond investerer mer enn 5 % av sine eiendeler i obligasjoner nevnt i første ledd som er utstedt av samme ut-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

steder, skal den samlede verdien av disse investeringene ikke overstige 60 % av verdien av pengemarkedsfondets eiendeler, herunder eventuelle investeringer i eiendelene nevnt i nr. 8, idet det tas hensyn til grensene fastsatt i nevnte nummer.

10. Selskaper som inngår i samme konsern med hensyn til konsoliderte regnskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU¹⁸ eller i samsvar med anerkjente internasjonale regnskapsregler, skal anses som ett enkelt organ ved beregning av grensene omhandlet i nr. 1–6 i denne artikkelen.

Artikkel 18

Konsentrasjon

1. Høyst 10 % av pengemarkedsinstrumentene, verdipapiriseringene og ABCP-ene i et pengemarkedsfond skal være utstedt av ett enkelt organ.
2. Grensen fastsatt i nr. 1 får ikke anvendelse på innehav av pengemarkedsinstrumenter som er utstedt eller garantert av Unionen, medlemsstatenes nasjonale, regionale og lokale myndigheter eller av deres sentralbanker, Den europeiske sentralbank, Den europeiske investeringsbank, Det europeiske investeringsfond, Den europeiske stabiliseringsordning, Det europeiske finansielle stabiliseringsfond, en sentral myndighet eller en sentralbank i en tredjestat, Det internasjonale valuta-fond, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Europarådets utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Den internasjonale oppgjørsbank eller en annen relevant internasjonal finansinstitusjon eller -organisasjon som en eller flere medlemsstater tilhører.

Avsnitt III

Pengemarkedsinstrumenters, verdipapiriseringers og ABCP-ers kredittkvalitet

Artikkel 19

Framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal innføre, gjennomføre og konsekvent anvende en forsvarlig framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering for å fastslå kredittkvaliteten til pengemarkedsinstrumenter, verdipapiriseringer og ABCP-er, idet det tas hensyn til utstederen av instrumentet og instrumentets egenskaper.
2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at opplysningene som anvendes i forbindelse med framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, har tilstrekkelig kvalitet, er oppdaterte og kommer fra pålitelige kilder.
3. Framgangsmåten for intern vurdering skal baseres på forsvarlige, systematiske og fortløpende vurderingsmetoder. Metodene som brukes, skal valideres av forvalteren av et pengemarkedsfond på grunnlag av historisk erfaring og empirisk dokumentasjon, herunder etterkontroll.
4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering overholder alle følgende allmenne prinsipper:
  - a) Det skal innføres en effektiv prosess for å innhente og oppdatere relevante opplysninger om utstederen og instrumentets egenskaper.
  - b) Det skal vedtas og gjennomføres hensiktsmessige tiltak for å sikre at den interne kredittkvalitetsvurderingen baseres på en grundig analyse av de opplysningene som er tilgjengelige og relevante, og omfatter alle relevante faktorer som påvirker utstederens kredittverdighet og instrumentets kredittkvalitet.
  - c) Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal løpende overvåkes, og alle kredittkvalitetsvurderinger skal gjennomgås minst en gang i året.
  - d) I henhold til artikkel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009 skal automatisk og overdreven tillit til eksterne kredittvurderinger unngås, og forvalteren av et pengemarkedsfond skal derfor foreta en ny kredittkvalitetsvurdering for et pengemarkedsinstrument, verdipapiriseringer og ABCP-er

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

når det skjer en vesentlig endring som kan påvirke den eksisterende vurderingen av instrumentet.

- e) Forvalteren av et pengemarkedsfond skal minst en gang i året gjennomgå kredittkvalitetsvurderingsmetodene for å fastslå om de fortsatt er hensiktsmessige for den aktuelle porteføljen og de ytre omstendighetene, og gjennomgåelsen skal formidles til vedkommende myndighet for forvalteren av pengemarkedsfondet. Dersom forvalteren av pengemarkedsfondet blir oppmerksom på feil i kredittkvalitetsvurderingsmetodene eller i anvendelsen av disse, skal han umiddelbart rette disse feilene.
- f) Dersom metoder, modeller eller viktige forutsetninger som benyttes i framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, endres, skal forvalteren av et pengemarkedsfond så snart som mulig gjennomgå alle berørte interne kredittkvalitetsvurderinger.

Artikkel 20

Intern kredittkvalitetsvurdering

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 for å avgjøre om kredittkvaliteten til et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et ABCP skal få en positiv vurdering. Dersom et kredittvurderingsbyrå som er registrert og godkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009, har framlagt en kredittvurdering av det aktuelle pengemarkedsinstrumentet, kan forvalteren av pengemarkedsfondet ta hensyn til en slik vurdering og til tilleggsopplysninger og analyser i sin interne kredittkvalitetsvurdering, men ikke utelukkende eller automatisk støtte seg til en slik vurdering i samsvar med artikkel 5a i forordning (EF) nr. 1060/2009.
2. Kredittkvalitetsvurderingen skal ta hensyn til minst følgende faktorer og allmenne prinsipper:
  - a) Kvantifiseringen av utstederens kreditt risiko og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet.
  - b) Kvalitative indikatorer for instrumentets utsteder, blant annet i lys av den makroøkonomiske situasjonen og situasjonen på finansmarkedet.
  - c) Pengemarkedsinstrumentenes kortsiktige art.
  - d) Instrumentets eiendelsklasse.

e) Type utsteder, der det skjelles mellom minst følgende typer utstedere: nasjonale, regionale eller lokale myndigheter, finansielle foretak og ikke-finansielle foretak.

f) For strukturerte finansielle instrumenter, den iboende operasjonelle risikoen og motpartsrisikoen i den strukturerte finansielle transaksjonen og, ved eksponering mot verdipapiriseringer, utstederens kreditt risiko, verdipapiriseringens struktur og de underliggende eiendelenes kreditt risiko.

g) Instrumentets likviditetsprofil.

Forvalteren av et pengemarkedsfond kan, i tillegg til de faktorene og allmenne prinsippene som er nevnt i dette nummeret, ta hensyn til advarsler og indikatorer i forbindelse med vurderingen av et pengemarkedsinstruments kredittkvalitet som nevnt i artikkel 17 nr. 7.

Artikkel 21

Dokumentasjon

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal dokumentere sin framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering og sine kredittkvalitetsvurderinger. Dokumentasjonen skal omfatte følgende elementer:
  - a) Utformingen av og virkemåten til dens framgangsmåte for intern kredittkvalitetsvurdering, beskrevet på en måte som gjør det mulig for vedkommende myndigheter å forstå og vurdere om en kredittkvalitetsvurdering er hensiktsmessig.
  - b) Grunnlaget for og analysen som støtter kredittkvalitetsvurderingen, samt pengemarkedsfondets forvalters valg av kriterier for og hyppigheten av gjennomgåelsen av kredittkvalitetsvurderingen.
  - c) Alle større endringer i framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering, herunder angivelse av hva som utløser endringene.
  - d) Organiseringen av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering og internkontrollstrukturen.
  - e) Alle tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger av instrumenter, utstedere og eventuelt anerkjente garantister.
  - f) Den eller de personene som har ansvar for framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering.
2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal oppbevare all dokumentasjon nevnt i nr. 1 i minst tre fullstendige årlige regnskapsperioder.
3. Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal beskrives i pengemarkedsfon-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

dets fondsregler eller stiftelsesdokumenter, og alle dokumenter nevnt i nr. 1 skal på anmodning gjøres tilgjengelige for pengemarkedsfondets vedkommende myndigheter og for vedkommende myndigheter for forvalteren av pengemarkedsfondet.

Artikkel 22

Delegerte rettsakter i forbindelse med kredittkvalitetsvurderingen

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 45 for å utfylle denne forordningen ved å spesifisere følgende:

- a) Kriteriene for validering av kredittkvalitetsvurderingsmetodene, som nevnt i artikkel 19 nr. 3.
- b) Kriteriene for kvantifisering av kredittrisikoen og den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a).
- c) Kriteriene for å fastsette kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b).
- d) Betydningen av uttrykket «vesentlig endring», som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d).

Artikkel 23

Styring i forbindelse med kredittkvalitetsvurderingen

1. Framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering skal godkjennes av den øverste ledelsen, ledelsesorganet og, dersom en slik finnes, tilsynsfunksjonen hos forvalteren av et pengemarkedsfond.

Disse partene skal ha en god forståelse av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering og de metodene som anvendes av forvalteren av et pengemarkedsfond, samt detaljerte kunnskaper om de tilknyttede rapportene.

2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal gi en rapport om pengemarkedsfondets kredittrisikoprofil på grunnlag av en analyse av pengemarkedsfondets interne kredittkvalitetsvurderinger til partene nevnt i nr. 1. Rapporteringens hyppighet skal avhenge av betydningen og typen av opplysninger, og skal være minst en gang i året.
3. Den øverste ledelsen skal løpende sikre at den interne kredittkvalitetsvurderingen fungerer på en ordentlig måte.

Den øverste ledelsen skal regelmessig underrettes om hvordan framgangsmåtene for in-

terne kredittkvalitetsvurdering fungerer, områder der det er fastslått mangler, og status for innsats som er gjort og tiltak som er truffet for å forbedre tidligere påviste mangler.

4. Interne kredittkvalitetsvurderinger og den regelmessige gjennomgåelsen av dem som forvalteren av et pengemarkedsfond foretar, skal ikke foretas av personer som utfører eller har ansvar for et pengemarkedsfonds porteføljeforvaltning.

Kapittel III

Plikter med hensyn til pengemarkedsfondenes risikostyring

Artikkel 24

Porteføljeregler for kortsiktige pengemarkedsfond

1. Et kortsiktig pengemarkedsfond skal løpende oppfylle alle følgende porteføljekrav:
  - a) Porteføljen skal ha en WAM på høyst 60 dager.
  - b) Porteføljen skal ha en WAL på høyst 120 dager, med forbehold for annet og tredje ledd.
  - c) For LVNAV-pengemarkedsfond og offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal minst 10 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et LVNAV-pengemarkedsfond eller offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 10 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.
  - d) For et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal minst 7,5 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 7,5 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- e) For LVNAV-pengemarkedsfond og offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal minst 30 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller konstanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et LVNAV-pengemarkedsfond eller offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 30 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.
- f) For et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal minst 15 % av eiendelene bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller konstanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 15 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.
- g) Ved beregningen nevnt i bokstav e) kan eiendeler nevnt i artikkel 17 nr. 7 som er svært likvide og kan innløses og gjøres opp innen én virkedag, og har en gjenværende løpetid på høyst 190 dager, også inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis i et LVNAV-pengemarkedsfond og et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond, opptil en grense på 17,5 % av fondets eiendeler.
- h) Ved beregningen nevnt i bokstav f) kan pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis i et kortsiktig VNAV-pengemarkedsfond, opptil en grense på 7,5 % av fondets eiendeler, forutsatt at de kan innløses og gjøres opp innen fem virkedager.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapirer, herunder strukturerte finansielle instrumenter, skal et kortsiktig pengemarkedsfond basere beregningen av løpetid på den gjenværende løpetiden til instrumentenes fastsatte forfallsdato. Dersom et finansielt instrument omfatter en salgsoptjon, kan imidlertid et kortsiktig

pengemarkedsfond basere løpetidsberegningen på salgsoptjonens utøvelsestidspunkt i stedet for den gjenværende løpetiden, men bare dersom alle de følgende vilkårene til enhver tid er oppfylt:

- i) Salgsoptjonen kan utøves fritt av det kortsiktige pengemarkedsfondet på utøvelsestidspunktet
- ii) Innløsningskursen for salgsoptjonen ligger nær instrumentets forventede verdi på utøvelsestidspunktet.
- iii) Det kortsiktige pengemarkedsfondets investeringsstrategi innebærer at det er høy sannsynlighet for at optjonen vil bli utøvd på utøvelsestidspunktet.

Som unntak fra annet ledd kan et kortsiktig pengemarkedsfond i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder amortiseringsinstrumenter, i stedet basere løpetidsberegningen på ett av følgende:

- i) Den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter.
- ii) Amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningsen av slike instrumenter kommer fra.

2. Dersom grensene nevnt i denne artikkelen overskrides på grunn av forhold som et pengemarkedsfond ikke har herredømme over, eller som følge av at det benytter sine tegnings- eller innløsningsretter, skal pengemarkedsfondet ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes eller aksjeeiernes interesser.
3. Alle pengemarkedsfond nevnt i artikkel 3 nr. 1 i denne forordningen kan være kortsiktige pengemarkedsfond.

Artikkel 25

Porteføljeregler for standard pengemarkedsfond

1. Et standard pengemarkedsfond skal løpende oppfylle alle følgende krav:
  - a) Porteføljen skal til enhver tid ha en WAM på høyst seks måneder.
  - b) Porteføljen skal til enhver tid ha en WAL på høyst tolv måneder, med forbehold for annet og tredje ledd.
  - c) Minst 7,5 % av eiendelene skal bestå av eiendeler som forfaller på daglig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- opp med én virkedags varsel, eller kontanter som kan tas ut med én virkedags varsel. Et standard pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på daglig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 7,5 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på daglig basis.
- d) Minst 15 % av eiendelene skal bestå av eiendeler som forfaller på ukentlig basis, omvendte gjenkjøpsavtaler som kan sies opp med fem virkedagers varsel, eller kontanter som kan tas ut med fem virkedagers varsel. Et standard pengemarkedsfond skal ikke erverve andre eiendeler enn slike som forfaller på ukentlig basis, dersom ervervet ville medføre at dette pengemarkedsfondet investerer mindre enn 15 % av porteføljen i eiendeler som forfaller på ukentlig basis.
- e) Ved beregningen nevnt i bokstav d) kan pengemarkedsinstrumenter eller andeler eller aksjer i andre pengemarkedsfond inngå i de eiendelene som forfaller på ukentlig basis, opptil en grense på 7,5 % av fondets eiendeler, forutsatt at de kan innløses og gjøres opp innen fem virkedager.

Ved anvendelse av første ledd bokstav b) i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapirer, herunder strukturerte finansielle instrumenter, skal et standard pengemarkedsfond basere beregningen av løpetid på den gjenværende løpetiden til instrumentenes fastsatte forfallsdato. Dersom et finansielt instrument omfatter en salgsoptjon, kan imidlertid et standard pengemarkedsfond basere løpetidsberegningen på salgsoptjonens utøvelsestidspunkt i stedet for den gjenværende løpetiden, men bare dersom alle følgende vilkår til enhver tid er oppfylt:

- i) Salgsoptjonen kan utøves fritt av det standard pengemarkedsfondet på utøvelsestidspunktet.
- ii) Innløsningskursen for salgsoptjonen ligger nær instrumentets forventede verdi på utøvelsestidspunktet.
- iii) Det standard pengemarkedsfondets investeringsstrategi innebærer at det er høy sannsynlighet for at optjonen vil bli utøvd på utøvelsestidspunktet.

Som unntak fra annet ledd kan et standard pengemarkedsfond i forbindelse med beregningen av WAL for verdipapiriseringer og ABCP-er, når det gjelder amortiseringsinstrumenter, i stedet basere løpetidsberegningen på et av følgende:

- i) Den avtalefestede amortiseringsprofilen for slike instrumenter.
  - ii) Amortiseringsprofilen for de underliggende eiendelene som kontantstrømmen for innløsningsingen av slike instrumenter kommer fra.
2. Dersom grensene nevnt i denne artikkelen overskrides på grunn av forhold som et standard pengemarkedsfond ikke har herredømme over, eller som følge av at det benytter sine tegnings- eller innløsningsretter, skal pengemarkedsfondet ha som fremste mål å rette på denne situasjonen, samtidig som det skal ta behørig hensyn til andelseiernes eller aksjeeiernes interesser.
3. Et standard pengemarkedsfond skal ikke ha form av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond.

Artikkel 26

Kredittvurdering av pengemarkedsfond

Et pengemarkedsfond som innhenter eller finansierer en ekstern kredittvurdering, skal gjøre dette i samsvar med forordning (EF) nr. 1060/2009. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av pengemarkedsfondet skal klart angi i pengemarkedsfondets prospekt og i all kommunikasjon med investorene der den eksterne kredittvurderingen er nevnt, at vurderingen ble innhentet eller finansiert av pengemarkedsfondet eller av forvalteren av pengemarkedsfondet.

Artikkel 27

Kjennskap til kunden

1. Uten at det berører eventuelle strengere krav fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849¹⁹, skal forvalteren av et pengemarkedsfond innføre, gjennomføre og anvende framgangsmåter og utvise behørig aktsomhet med sikte på å forutse virkningen av samtidig innløsning fra flere investorer, idet det tas hensyn til minst typen av investor, antallet andeler eller aksjer som en enkelt investor eier i pengemarkedsfondet, samt utviklingen i inn- og utgående strømmer.

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

2. Dersom verdien av andeler eller aksjer som innehas av en enkelt investor, overstiger beløpet for det tilsvarende daglige likviditetskravet til et pengemarkedsfond, skal forvalteren av pengemarkedsfondet, i tillegg til faktorene angitt i nr. 1, ta hensyn til alle følgende faktorer:
  - a) Identifiserbare mønstre i investorenes kontantbehov, herunder den sykliske utviklingen i antallet aksjer i pengemarkedsfondet.
  - b) De ulike investorenes risikoaversjon.
  - c) Graden av korrelasjon eller nære forbindelser mellom ulike investorer i pengemarkedsfondet.
3. Dersom investorene gjør sine investeringer gjennom en formidler, skal forvalteren av et pengemarkedsfond be formidleren om de opplysningene som kreves for å oppfylle nr. 1 og 2, med sikte på å forvalte pengemarkedsfondets likviditet og investorkonsentrasjon på en hensiktsmessig måte.
4. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal sikre at verdien av andelene eller aksjene som innehas av en enkelt investor, ikke har vesentlig innvirkning på pengemarkedsfondets likviditetsprofil dersom den utgjør en vesentlig del av pengemarkedsfondets samlede netto andelsverdi.
  - c) Hypotetiske bevegelser i rentesatsene og valutakursene.
  - d) Hypotetiske innløsningsnivåer.
  - e) Hypotetisk økning eller reduksjon av avstanden mellom indekser som rentesatser for porteføljepapirer er knyttet til.
  - f) Hypotetiske systemsjokk på makronivå som påvirker økonomien som helhet.
2. Når det gjelder offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond, skal stresstestene for ulike scenarioer dessuten anslå forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje.
3. Stresstester skal gjennomføres med en hyp-pighet som fastsettes av styret for pengemarkedsfondet, dersom det er relevant, eller styret for forvalteren av et pengemarkedsfond, under hensyn til hva som er et hensiktsmessig og rimelig intervall i lys av markedsforholdene, og under hensyn til eventuelle planlagte endringer i pengemarkedsfondets portefølje. Stresstestene skal gjennomføres minst hvert halvår.
4. Dersom stresstesten avdekker en sårbarhet i pengemarkedsfondet, skal forvalteren av et pengemarkedsfond utarbeide en omfattende rapport med resultatene av stresstesting samt en foreslått handlingsplan.

Artikkel 28

Stresstesting

1. Alle pengemarkedsfond skal ha hensiktsmessige metoder for stresstesting som identifiserer mulige hendelser eller framtidige endringer i økonomiske forhold som vil kunne ha ugunstige virkninger på pengemarkedsfondet. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av et pengemarkedsfond skal vurdere den mulige innvirkningen slike hendelser eller endringer kan få på pengemarkedsfondet. Pengemarkedsfondet eller forvalteren av et pengemarkedsfond skal regelmessig gjennomføre stresstesting for ulike mulige scenarioer.

Stresstestene skal baseres på objektive kriterier og ta hensyn til virkningene av alvorlige mulige scenarioer. Stresstestscenarioene skal minst ta hensyn til referanseparametere som omfatter følgende faktorer:

- a) Hypotetiske endringer i likviditetsnivået for eiendelene i pengemarkedsfondets portefølje.
- b) Hypotetiske endringer i kredittrisikonivået for eiendelene i pengemarkedsfondets por-

5. Den omfattende rapporten med resultatene av stresstesting og en foreslått handlingsplan skal framlegges for og vurderes av styret for pengemarkedsfondet, dersom det er relevant, eller styret for forvalteren av et pengemarkedsfond. Om nødvendig skal styret endre den foreslåtte handlingsplanen og godkjenne den endelige handlingsplanen. Den omfattende rapporten og handlingsplanen skal oppbevares i minst fem år.

Den omfattende rapporten og handlingsplanen skal framlegges for og gjennomgås av pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

6. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal sende den omfattende rapporten nevnt i nr. 5 til ESMA.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

7. ESMA skal utstede retningslinjer med sikte på å fastsette felles referanseparametere for stressstestscenarioene som skal inngå i stressstestene, idet det tas hensyn til faktorene angitt i nr. 1. Retningslinjene skal oppdateres minst hvert år og ta hensyn til den seneste utviklingen i markedet.
6. Uten hensyn til nr. 2, 3 og 4 kan eiendeler i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond også verdsettes ved hjelp av metoden med verdsetting til amortisert kost.
7. Som unntak fra nr. 2 og 4 kan eiendelene i et LVNAV-pengemarkedsfond som har en gjenværende løpetid på høyst 75 dager, i tillegg til å verdsettes til markedsverdi som omhandlet i nr. 2 og 3 og til modellverdi som omhandlet i nr. 4, verdsettes ved hjelp av metoden med verdsetting til amortisert kost.

Kapittel IV

Verdsettingsregler

Artikkel 29

Verdsetting av pengemarkedsfond

1. Et pengemarkedsfonds eiendeler skal verdsettes minst en gang om dagen.
2. Eiendelene til et pengemarkedsfond skal verdsettes på grunnlag av verdsetting til markedsverdi når det er mulig.
3. Ved verdsetting til markedsverdi
  - a) skal den mest forsvarlige delen av kjøps- og salgskursene anvendes på et pengemarkedsfonds eiendel, med mindre eiendelen kan sluttavregnes til middelkurs,
  - b) skal bare markedsdata av god kvalitet anvendes; slike data skal vurderes på grunnlag av alle følgende faktorer:
    - i) Antall motparter og deres kvalitet.
    - ii) Eiendelens markedsvolum og markedsomsetning.
    - iii) Emisjonsstørrelsen og den andelen av emisjonen som pengemarkedsfondet har planer om å kjøpe eller selge.
4. Dersom verdsetting til markedsverdi ikke er mulig eller markedsdataene ikke er av tilstrekkelig god kvalitet, skal et pengemarkedsfonds eiendel verdsettes forsiktig på grunnlag av verdsetting til modellverdi.

Modellen skal gi et nøyaktig estimat for eiendelens egenverdi, på grunnlag av alle følgende oppdaterte nøkkelfaktorer:

- a) Den aktuelle eiendelens markedsvolum og markedsomsetning.
- b) Emisjonsstørrelsen og den andelen av emisjonen som pengemarkedsfondet har planer om å kjøpe eller selge.
- c) Markedsrisikoen, renterisikoen og kredittrisikoen som er knyttet til eiendelen.

Ved verdsetting til modellverdi skal metoden med verdsetting til amortisert kost ikke brukes.

5. En verdsetting foretatt i samsvar med nr. 2, 3, 4, 6 og 7 skal meddeles vedkommende myndigheter.

Metoden med verdsetting til amortisert kost skal brukes bare til å verdsette en eiendel i et LVNAV-pengemarkedsfond under omstendigheter der eiendelens pris beregnet i samsvar med nr. 2, 3 og 4, ikke avviker med mer enn 10 basispunkter fra denne eiendelens pris beregnet i samsvar med første ledd i dette nummeret. Ved et slikt avvik skal eiendelens pris beregnes i samsvar med nr. 2, 3 og 4.

Artikkel 30

Beregning av netto andelsverdi per andel eller aksje

1. Et pengemarkedsfond skal beregne en netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av alle eiendeler i pengemarkedsfondet og summen av alle forpliktelseser for pengemarkedsfondet, basert på verdsetting til markedsverdi, verdsetting til modellverdi eller begge deler, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet.
2. Netto andelsverdi per andel eller aksje skal avrundes til nærmeste basispunkt eller tilsvarende når netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
3. Netto andelsverdi per andel eller aksje i et pengemarkedsfond skal beregnes og offentliggjøres minst en gang om dagen på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

Artikkel 31

Beregning av konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond

1. Et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal beregne konstant netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av samtlige av fondets eiendeler verdsett i samsvar med metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i artikkel 29 nr. 6, og summen av samtlige av fondets forpliktelseser.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- ser, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer.
2. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende når konstant netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
  3. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond skal beregnes minst en gang om dagen.
  4. Forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30 skal overvåkes og offentliggjøres daglig på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

Artikkel 32

Beregning av konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i LVNAV-pengemarkedsfond

1. Et LVNAV-pengemarkedsfond skal beregne konstant netto andelsverdi per andel eller aksje som differansen mellom summen av samtlige av fondets eiendeler verdsatt i samsvar med metoden med verdsetting til amortisert kost, som fastsatt i artikkel 29 nr. 7, og summen av samtlige av fondets forpliktelser, dividert med antallet utestående andeler eller aksjer.
2. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et LVNAV-pengemarkedsfond skal avrundes til nærmeste prosentpoeng eller tilsvarende når konstant netto andelsverdi offentliggjøres i en valutaenhet.
3. Konstant netto andelsverdi per andel eller aksje i et LVNAV-pengemarkedsfond skal beregnes minst en gang om dagen.
4. Forskjellen mellom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje og netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30 skal overvåkes og offentliggjøres daglig på den offentlige delen av pengemarkedsfondets nettsted.

Artikkel 33

Emisjons- og innløsningskurs

1. Andelene eller aksjene i et pengemarkedsfond skal utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarende pengemarkedsfondets netto andelsverdi per andel eller aksje, uten hensyn til tilatte gebyrer eller avgifter som er angitt i pengemarkedsfondets prospekt.

2. Som unntak fra nr. 1
  - a) kan andelene eller aksjene i et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarende pengemarkedsfondets konstante netto andelsverdi per andel eller aksje,
  - b) kan andelene eller aksjene i et LVNAV-pengemarkedsfond utstedes eller innløses til en kurs som tilsvarende pengemarkedsfondets konstante netto andelsverdi per andel eller aksje, men bare dersom konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1, 2 og 3 ikke avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.

Når det gjelder bokstav b), skal etterfølgende innløsning eller tegning når konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1, 2 og 3 avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30, gjøres til en kurs som tilsvarende netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.

Potensielle investorer skal, før avtalen inngås, motta fra forvalteren av et pengemarkedsfond et klart skriftlig varsel om under hvilke omstendigheter LVNAV-pengemarkedsfond ikke lenger vil innløse eller tegne til en konstant netto andelsverdi per andel eller aksje.

Kapittel V

Særlige krav til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond

Artikkel 34

Særlige krav til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond

1. Forvalteren av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond skal innføre, gjennomføre og konsekvent anvende forsvarlige og strenge framgangsmåter for likviditetsstyring for å sikre overholdelsen av de ukentlige likviditetsterklene som gjelder for slike fond. Framgangsmåtene for likviditetsstyring skal være klart beskrevet i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene samt i prospektet.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

For å sikre overholdelsen av de ukentlige likviditetstersklene får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Dersom andelen av eiendeler som forfaller på ukentlig basis som angitt i artikkel 24 nr. 1 bokstav e), faller under 30 % av de samlede eiendelene i det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet, og den daglige innløsningen på en enkelt virkedag overstiger 10 % av de samlede eiendelene, skal forvalteren av det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet umiddelbart underrette styret om dette, og styret skal foreta en dokumentert vurdering av situasjonen for å treffe hensiktsmessige tiltak under hensyn til investorenes interesser og beslutte om et eller flere av følgende tiltak skal anvendes:
  - i) Likviditetsgebyrer på innløsninger som i tilstrekkelig grad gjenspeiler pengemarkedsfondets kostnader for å oppnå likviditet og sikre at investorer som forblir i fondet, ikke blir urettferdig behandlet når andre investorer innløser sine andeler eller aksjer i løpet av perioden.
  - ii) Innløsningsbegrensninger som begrenser antallet aksjer eller andeler som skal innløses på en enkelt virkedag, til høyst 10 % av aksjene eller andelene i pengemarkedsfondet for en periode på opptil 15 virkedager.
  - iii) Utsettelse av innløsninger i en periode på opptil 15 virkedager.
  - iv) Ikke treffe noen andre umiddelbare tiltak enn å oppfylle den forpliktelsen som er fastsatt i artikkel 24 nr. 2.
- b) Dersom andelen av eiendeler som forfaller på ukentlig basis som angitt i artikkel 24 nr. 1 bokstav e), faller under 10 % av fondets samlede eiendeler, skal forvalteren av et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond umiddelbart underrette styret om dette, og styret skal foreta en dokumentert vurdering av situasjonen og skal, på grunnlag av denne vurderingen og under hensyn til investorenes interesser, treffe et eller flere av følgende tiltak og dokumentere grunnene til dette valget:
  - i) Likviditetsgebyrer på innløsninger som i tilstrekkelig grad gjenspeiler pengemarkedsfondets kostnader for å oppnå likviditet og sikre at investorer som for-

blir i fondet, ikke blir urettferdig behandlet når andre investorer innløser sine andeler eller aksjer i løpet av perioden.

- ii) En utsettelse av innløsninger i en periode på opptil 15 virkedager.
2. Dersom den samlede varigheten av utsettelsene overstiger 15 dager innenfor en periode på 90 dager, skal et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond automatisk opphøre å være et offentlig gjeld-basert CNAV-pengemarkedsfond eller et LVNAV-pengemarkedsfond. Det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet skal umiddelbart underrette hver investor skriftlig om dette på en klar og forståelig måte.
3. Etter at styret for det offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfondet eller LVNAV-pengemarkedsfondet har fastsatt hvilke tiltak som skal treffes i henhold til nr. 1 bokstav a) og b), skal det umiddelbart sende nærmere opplysninger om sin beslutning til det aktuelle pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

Kapittel VI

Ekstern støtte

Artikkel 35

Ekstern støtte

1. Et pengemarkedsfond skal ikke motta ekstern støtte.
2. Med «ekstern støtte» menes direkte eller indirekte støtte til et pengemarkedsfond fra en tredjepart, herunder pengemarkedsfondets organisator, som har som formål eller ville medføre at pengemarkedsfondets likviditet garanteres, eller at netto andelsverdi per andel eller aksje i pengemarkedsfondet stabiliseres. Ekstern støtte skal omfatte følgende:
  - a) Likviditetstilførsel fra en tredjepart.
  - b) En tredjeparts kjøp av eiendeler i pengemarkedsfondet til en forhøyet pris.
  - c) En tredjeparts kjøp av andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet for å tilføre fondet likviditet.
  - d) En tredjeparts utstedelse av enhver form for eksplisitte eller implisitte garantier eller skriftlige støtteerklæringer til fordel for pengemarkedsfondet.
  - e) Ethvert tiltak truffet av en tredjepart som direkte eller indirekte har som formål å opprettholde pengemarkedsfondets likvidi-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

tetsprofil og netto andelsverdi per andel eller aksje.

noen måte gi inntrykk av at en investering i andeler eller aksjer i pengemarkedsfondet er garantert.

5. Investorene i et pengemarkedsfond skal klart opplyses om den eller de metodene som pengemarkedsfondet bruker for å verdsette pengemarkedsfondets eiendeler og beregne netto andelsverdi.

Offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond skal tydelig forklare bruken av metoden med verdsetting til amortisert kost eller metoden med avrunding, eller begge deler, for investorer og potensielle investorer.

Kapittel VII

Krav om gjennomsiktighet

Artikkel 36

Gjennomsiktighet

1. Et pengemarkedsfond skal klart angi hvilken type pengemarkedsfond det er i henhold til artikkel 3 nr. 1, og om det er et kortsiktig eller et standard pengemarkedsfond, i eksterne dokumenter, rapporter, erklæringer, reklame, brev eller andre former for skriftlig dokumentasjon utstedt av pengemarkedsfondet eller av dets forvalter, som er rettet til eller skal formidles til potensielle investorer, andelseiere eller aksjeeiere.
2. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal minst en gang i uken gjøre alle følgende opplysninger tilgjengelige for pengemarkedsfondets investorer:
  - a) Løpetidsfordelingen i pengemarkedsfondets portefølje.
  - b) Pengemarkedsfondets kredittprofil.
  - c) Pengemarkedsfondets WAM og WAL.
  - d) Nærmere opplysninger om de ti største eierandelene i pengemarkedsfondet, herunder navn, stat, løpetid og eiendelstype, og om motparten dersom det gjelder gjenkjøpsavtaler og omvendte gjenkjøpsavtaler.
  - e) Den samlede verdien av pengemarkedsfondets eiendeler.
  - f) Pengemarkedsfondets nettoavkastning.
3. Ethvert dokument som et pengemarkedsfond bruker for markedsføringsformål, skal tydelig angi
  - a) at pengemarkedsfondet ikke er en garantert investering,
  - b) at en investering i pengemarkedsfond ikke er det samme som en investering i innskudd, med særlig henvisning til risikoen for at den investerte kapitalen i et pengemarkedsfond kan være gjenstand for svingninger,
  - c) at pengemarkedsfondet ikke er avhengig av eksternt støtte for å garantere pengemarkedsfondets likviditet eller stabilisere netto andelsverdi per andel eller aksje,
  - d) at risikoen for tap av kapital skal bæres av investoren.
4. Meddelelser fra pengemarkedsfondet eller fra forvalteren av et pengemarkedsfond til investorer eller potensielle investorer skal ikke på

Artikkel 37

Rapportering til vedkommende myndigheter

1. Forvalteren av et pengemarkedsfond skal for hvert pengemarkedsfond som den forvalter, minst hvert kvartal rapportere opplysninger til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.

Som unntak fra første ledd skal forvalteren av et pengemarkedsfond, når det gjelder et pengemarkedsfond med en samlet forvaltningskapital som ikke overstiger 100 000 000 euro, rapportere til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet minst en gang i året.

Forvalteren av et pengemarkedsfond skal på anmodning sende opplysningene som rapporteres i henhold til første og annet ledd, også til vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond, dersom denne er en annen enn pengemarkedsfondets vedkommende myndighet.
2. Opplysningene som rapporteres i henhold til nr. 1, skal omfatte følgende punkter:
  - a) Pengemarkedsfondets type og egenskaper.
  - b) Porteføljeindikatorer som eiendelenes samlede verdi, netto andelsverdi, WAM, WAL, løpetidsfordeling, likviditet og avkastning.
  - c) Resultatene av stresstester og, dersom det er relevant, den foreslåtte handlingsplanen.
  - d) Opplysninger om eiendelenene i pengemarkedsfondets portefølje, herunder om
    - i) egenskapene til hver eiendel, for eksempel navn, land, utstederkategori, risiko eller løpetid, og resultatet av framgangsmåten for intern kredittkvalitetsvurdering,
    - ii) eiendelstypen, herunder nærmere opplysninger om motparten dersom det

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

gjelder derivater, gjenkjøpsavtaler eller omvendte gjenkjøpsavtaler,

- e) opplysninger om pengemarkedsfondets forpliktelser, herunder om
- i) staten der investoren er etablert,
  - ii) investorkategorien,
  - iii) tegnings- og innløsningsvirksomhet.

Dersom det er nødvendig og behørig begrunnet, kan vedkommende myndigheter anmode om ytterligere opplysninger.

3. I tillegg til opplysningene nevnt i nr. 2 skal forvalteren av et pengemarkedsfond for hvert LVNAV-pengemarkedsfond som den forvalter, rapportere følgende:
- a) Enhver hendelse der prisen på en eiendel som verdsettes ved bruk av metoden med verdsetting til amortisert kost i samsvar med artikkel 29 nr. 7 første ledd, avviker med mer enn 10 basispunkter fra prisen på eiendelen beregnet i samsvar med artikkel 29 nr. 2, 3 og 4.
  - b) Enhver hendelse der konstant netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 32 nr. 1 og 2 avviker med mer enn 20 basispunkter fra netto andelsverdi per andel eller aksje beregnet i samsvar med artikkel 30.
  - c) Enhver hendelse der en situasjon nevnt i artikkel 34 nr. 3 inntreffer, og de tiltakene styret har truffet i samsvar med artikkel 34 nr. 1 bokstav a) og b).
4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette en rapporteringsmal som skal inneholde alle opplysningene nevnt i nr. 2 og 3.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 21. januar 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

5. Vedkommende myndigheter skal oversende alle opplysninger som de mottar i henhold til denne artikkelen, til ESMA. Opplysningene skal oversendes til ESMA senest 30 dager etter utgangen av rapporteringskvartalet.

ESMA skal samle inn opplysningene for å opprette en sentral database over alle pengemarkedsfond som er etablert, forvaltes eller markedsføres i Unionen. Den europeiske sentralbank skal ha tilgang til denne databasen utelukkende for statistikkformål.

Kapittel VIII

Tilsyn

Artikkel 38

Vedkommende myndigheters tilsyn

1. Vedkommende myndigheter skal føre løpende tilsyn med overholdelsen av denne forordningen.
2. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet, eller eventuelt vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond, skal ha ansvar for å føre tilsyn med overholdelsen av kapittel II–VII.
3. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal ha ansvar for å føre tilsyn med oppfyllelsen av forpliktelsene som er fastsatt i fondsreglene eller stiftelsesdokumentene, og forpliktelsene fastsatt i prospektet, som skal være i samsvar med denne forordningen.
4. Vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond skal ha ansvar for å føre tilsyn med egnetheten av ordningene for og organiseringen av forvalteren av pengemarkedsfondet slik at denne kan overholde de forpliktelsene og reglene som gjelder for opprettelse og drift av alle pengemarkedsfondene den forvalter.
5. Vedkommende myndigheter skal overvåke UCITS-fond og AIF-er som er etablert eller markedsføres på deres territorier, for å kontrollere at de ikke bruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller gir inntrykk av at de er et pengemarkedsfond, med mindre de oppfyller kravene i denne forordningen.

Artikkel 39

Vedkommende myndigheters myndighet

Uten at det berører myndighet som er tillagt vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, alt etter hva som er relevant, skal vedkommende myndigheter i samsvar med nasjonal rett ha all tilsyns- og granskingsmyndighet som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen. De skal særlig ha myndighet til alt det følgende:

- a) Å anmode om tilgang til ethvert dokument i enhver form og motta eller ta kopi av det.
- b) Å kreve at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond gir opplysninger umiddelbart.
- c) Å kreve opplysninger fra enhver person som har tilknytning til virksomheten som utøves av

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond.
- d) Å foreta stedlig tilsyn med eller uten forhåndsvarsel.
  - e) Å treffe egnede tiltak for å sikre at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond fortsatt oppfyller kravene i denne forordningen.
  - f) Å utstede et påbud for å sikre at et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond oppfyller kravene i denne forordningen og avstår fra å gjenta atferd som kan utgjøre en overtredelse av denne forordningen.
- d) bruker betegnelsen «pengemarkedsfond» eller en annen betegnelse som gir inntrykk av at et UCITS-fond eller et AIF er et pengemarkedsfond, i strid med artikkel 6,
  - e) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder den interne kredittkvalitetsvurderingen, i strid med artikkel 19 eller 20,
  - f) unnlater å oppfylle et eller flere av styrings-, dokumentasjons- eller gjennomsikthetskravene, i strid med artikkel 21, 23, 26, 27, 28 eller 36,
  - g) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder verdsetting, i strid med artikkel 29, 30, 31, 32, 33 eller 34.

Artikkel 40

Sanksjoner og andre tiltak

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner og andre tiltak som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene gjennomføres. De fastsatte sanksjonene og tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekende.
2. Innen 21. juli 2018 skal medlemsstatene underrette Kommisjonen og ESMA om reglene nevnt i nr. 1. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen og ESMA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 41

Særlige tiltak

1. Uten at det berører myndighet som er tillagt vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2009/65/EF eller 2011/61/EU, alt etter hva som er relevant, skal vedkommende myndighet for et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond, idet det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2 dersom et pengemarkedsfond eller forvalteren av et pengemarkedsfond
  - a) unnlater å oppfylle et eller flere av kravene som gjelder sammensetningen av eiendeler, i strid med artikkel 9–16,
  - b) unnlater å oppfylle et eller flere av porteføljekravene, i strid med artikkel 17, 18, 24 eller 25,
  - c) har fått tillatelse på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, i strid med artikkel 4 eller 5,

2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal pengemarkedsfondets vedkommende myndighet ved behov
  - a) treffe tiltak for å sikre at pengemarkedsfondet eller den berørte forvalteren av et pengemarkedsfond oppfyller de relevante bestemmelsene,
  - b) tilbakekalle en godkjenning som er gitt i samsvar med artikkel 4 eller 5.

Artikkel 42

ESMAs myndighet og kompetanse

1. ESMA skal ha den nødvendige myndighet til å utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. ESMAs myndighet i samsvar med direktiv 2009/65/EF og 2011/61/EU skal også utøves med hensyn til denne forordningen og i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001.
3. Ved anvendelsen av forordning (EU) nr. 1095/2010 skal denne forordningen inngå blant eventuelle andre rettslig bindende unionsrettsakter som tildeler oppgaver til myndigheten nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 43

Samarbeid mellom myndigheter

1. Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet og vedkommende myndighet for forvalteren av et pengemarkedsfond skal, dersom dette ikke er samme myndighet, samarbeide og utveksle opplysninger for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.
2. Vedkommende myndigheter og ESMA skal samarbeide for å utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

3. Vedkommende myndigheter og ESMA skal utveksle alle opplysninger og all dokumentasjon som er nødvendig for at de skal kunne utføre sine respektive oppgaver i henhold til denne forordningen i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, særlig for å påvise overtredder av bestemmelsene i denne forordningen og bringe dem til opphør. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene som har ansvar for godkjenningen av eller tilsynet med pengemarkedsfond i henhold til denne forordningen, skal oversende opplysninger til vedkommende myndigheter i andre medlemsstater dersom det er relevant for å kunne overvåke og reagere på eventuelle konsekvenser av pengemarkedsfondenes virksomhet, enkeltvis eller samlet, for stabiliteten til finansinstitusjoner som er av betydning for finanssystemet, og for at de markedene der pengemarkedsfondene er virksomme, skal virke på en ordnet måte. ESMA og Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB) skal også underrettes og skal videresende disse opplysningene til vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.
4. På grunnlag av de opplysningene som er oversendt av nasjonale vedkommende myndigheter i henhold til artikkel 37 nr. 5, skal ESMA i samsvar med sin myndighet i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010 utarbeide en rapport til Kommisjonen på bakgrunn av gjennomgåelsen omhandlet i artikkel 46 i denne forordningen.

Pengemarkedsfondets vedkommende myndighet skal treffe en beslutning og umiddelbart meddele den til UCITS-fondet eller AIF-et.

Artikkel 45

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 11, 15 og 22 skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra denne forordningens ikrafttredelsesdato.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 11, 15 og 22 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt som er fastsatt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. De delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 11, 15 og 22 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet eller Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet før utløpet av nevnte frist har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. Denne fristen kan forlenges med to måneder på initiativ fra Europaparlamentet eller Rådet.

Kapittel IX

Sluttbestemmelser

Artikkel 44

Behandling av eksisterende UCITS-fond og AIF-er

1. Innen 21. januar 2019 skal et eksisterende UCITS-fond eller et AIF som investerer i kort-siktige eiendeler og har som særlig eller overordnet mål å gi avkastning i tråd med pengemarkedsrentene eller å bevare investeringsverdi, inngi en søknad til pengemarkedsfondets vedkommende myndighet sammen med alle dokumenter og all dokumentasjon som er nødvendig for å vise at denne forordningen overholdes.
2. Senest to måneder etter at den fullstendige søknaden er mottatt, skal pengemarkedsfondets vedkommende myndighet vurdere om UCITS-fondet eller AIF-et overholder denne forordningen i samsvar med artikkel 4 og 5.

Artikkel 46

Gjennomgåelse

1. Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 gjennomgå denne forordningen sett fra et tilsynsmessig og økonomisk synspunkt etter samråd med ESMA og eventuelt ESRB, herunder hvorvidt det skal gjøres endringer i ordningen

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

for offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond og LVNAV-pengemarkedsfond.

2. Gjennomgåelsen skal særlig
  - a) omfatte en analyse av erfaringene med anvendelsen av denne forordningen, samt innvirkningen på investorer, pengemarkedsfond og forvalterne av pengemarkedsfond i Unionen,
  - b) omfatte en vurdering av pengemarkedsfondenes rolle ved kjøp av gjeldspapirer som er utstedt eller garantert av medlemsstatene,
  - c) ta hensyn til særtrekkene ved gjeldspapirer som er utstedt eller garantert av medlemsstatene, og den rollen gjelden spiller når det gjelder finansieringen av medlemsstatene,
  - d) ta hensyn til den rapporten som er nevnt i artikkel 509 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - e) ta hensyn til denne forordningens innvirkning på markedene for kortsiktig finansiering,
  - f) ta hensyn til regelverksutviklingen på internasjonalt plan.

Kommisjonen skal innen 21. juli 2022 framlegge en rapport om muligheten for å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU. Rapporten skal ta hensyn til tilgjengeligheten av instrumenter for EU-basert kortsiktig offentlig gjeld og vurdere om LVNAV-pengemarkedsfond kan være et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat. Dersom Kommisjonen i rapporten konkluderer med at det ikke er mulig å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU og utfase offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond som omfatter et ubegrenset beløp av offentlig gjeld etablert i en tredjestat, bør

den angi årsakene til dette. Dersom Kommisjonen konkluderer med at det er mulig å innføre en kvote på 80 % offentlig gjeld i EU, kan Kommisjonen framlegge forslag til regelverk for å innføre en slik kvote, med krav om at minst 80 % av eiendelene i offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond skal investeres i instrumenter for EU-basert offentlig gjeld. Dersom Kommisjonen konkluderer med at LVNAV-pengemarkedsfond har blitt et egnet alternativ til offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond etablert i en tredjestat, kan den framlegge egnede forslag for å fjerne hele unntaket for offentlig gjeld-baserte CNAV-pengemarkedsfond.

Resultatene av gjennomgåelsen skal oversendes til Europaparlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget av hensiktsmessige forslag til endringer.

Artikkel 47

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. juli 2018, med unntak av artikkel 11 nr. 4, artikkel 15 nr. 7, artikkel 22 og artikkel 37 nr. 4, som får anvendelse fra 20. juli 2017.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 14. juni 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

H. DALLI

Formann

Vedlegg 5

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1991 av 25. oktober 2017 om endring av forordning (EU) nr. 345/ 2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013⁴ og (EU) nr. 346/2013⁵ fastsetter ensartede krav til og vilkår for forvaltere av innretninger for kollektiv investering som ønsker å bruke betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF» i Unionen for å markedsføre henholdsvis kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 inneholder særlig regler for kvalifiserte investeringer, kvalifiserte porteføljeforetak og kvalifiserte investorer. I henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 er det bare forvaltere med en samlet forvaltningskapital som ikke overstiger terskelverdien nevnt i artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/

EU⁶, som er berettiget til å bruke betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF».

- 2) Kommisjonens melding av 26. november 2014 om en investeringsplan for Europa fastsetter en overgripende strategi for å håndtere mangelen på finansiering som hemmer Europas mulighet til å vokse og skape arbeidsplasser for borgerne. Målet er å mobilisere private investeringer ved hjelp av offentlig finansiering og ved å forbedre den rettslige rammen for investeringer.
- 3) Kommisjonens melding av 30. september 2015 om en handlingsplan for etablering av en kapitalmarkedsunion («Action Plan on Building a Capital Markets Union») er en viktig del av investeringsplanen. Den har som mål å gjøre finansmarkedene mindre fragmentert og øke tilgangen på kapital for næringslivet både i og utenfor Unionen gjennom opprettelsen av et reelt indre kapitalmarked. Det framgår av meldingen at forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 må endres for å sikre at rammene blir best mulig egnet til å fremme investeringer i små og mellomstore bedrifter (SMB).
- 4) Markedet for kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør åpnes for å øke stordriftsfordelene, redusere transaksjons- og driftskostnadene, forbedre konkurransen og styrke investorenes valgmuligheter. Utvidelsen av basen av potensielle forvaltere bidrar til å åpne dette markedet og vil være til fordel for foretak som søker investeringer, ved å gi dem tilgang til finansiering fra et større og mer variert utvalg av kilder til risikokapital. Virkeområdet for forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 bør

¹ EUT C 394 av 26.10.2016, s. 2.

² EUT C 75 av 10.3.2017, s. 48.

³ Europaparlamentets holdning av 14. september 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 9. oktober 2017.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

derfor utvides ved å åpne for at forvaltere av innretninger for kollektiv investering som har tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU, også kan bruke betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF».

- 5) For å opprettholde et høyt nivå for investorer bør forvaltere av foretak for kollektiv investering som har tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU, fortsatt være underlagt kravene i nevnte direktiv og fortsatt overholde visse bestemmelser i forordning (EU) nr. 345/2013 eller forordning (EU) nr. 346/2013, det vil si de bestemmelsene som gjelder tillatte investeringer, investormålgruppe og opplysningskrav. Vedkommende myndigheter som i henhold til direktiv 2011/61/EU gis tilsynsmyndighet, bør også utøve denne myndigheten overfor slike forvaltere.
- 6) For å sikre at vedkommende myndigheter er kjent med hvert nye tilfelle av bruk av betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF», bør forvaltere av innretninger for kollektiv investering som har tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU, registrere alle kvalifiserte venturekapitalfond og alle kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap de har til hensikt å forvalte og markedsføre. Dette bør sikre at disse forvalterne kan beholde sine forretningsmodeller ved at de kan forvalte innretninger for kollektiv investering som er etablert i andre medlemsstater, og samtidig ytterligere utvide utvalget av produkter de tilbyr
- 7) Utvalget av berettigede foretak som kvalifiserte venturekapitalfond kan investere i, bør utvides for ytterligere å øke virksomhetenes tilgang på kapital. Definisjonen av kvalifiserte porteføljeforetak bør derfor omfatte selskaper med inntil 499 ansatte (små selskaper med middels markedsverdi) som ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet, og SMB-er som er børsnotert på vekstmarkeder for SMB-er. De nye investeringsalternativene bør også gjøre det mulig for enheter i vekstfasen som allerede har tilgang til andre finansieringskilder, for eksempel vekstmarkeder for SMB-er, å få kapital fra kvalifiserte venturekapitalfond, noe som i sin tur bør bidra til utviklingen av vekstmarkeder for SMB-er. Investeringer som kvalifiserte venturekapitalfond gjør i kvalifiserte porteføljeforetak, vil for øvrig ikke innebære at de kvalifiserte porteføljeforetakene automatisk utelukkes fra offentlige programmer. For ytterligere å øke investeringene bør det fortsatt være mulig å etablere fond i fond-struktu-

rer i henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013.

- 8) For å gjøre det mer attraktivt å bruke betegnelsen «EuSEF» og ytterligere øke tilgangen på kapital for foretak med et sosialt formål bør utvalget av berettigede foretak som kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap kan investere i, utvides ved å utvide definisjonen av positive sosiale virkninger. En slik utvidelse vil innebære en forenkling av regelverket for fond for sosialt entreprenørskap og gjøre det lettere for investorer å delta i slike fond ved å utjevne forskjellene i de ulike tolkningene av hva som utgjør positive sosiale virkninger i ulike sammenhenger i Unionen.
- 9) Kvalifiserte venturekapitalfond bør på lengre sikt også kunne delta i finansieringen av unoterte SMB-er, unoterte små selskaper med middels markedsverdi og SMB-er som er børsnotert på vekstmarkeder for SMB-er, for ytterligere å øke deres potensial for å skape avkastning fra hurtigvoksende foretak. Derfor bør oppfølgingsinvesteringer etter den første investeringen tillates.
- 10) Registreringsprosedyrene bør være enkle og kostnadseffektive. Derfor bør registreringen av en forvalter i samsvar med forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 også tjene som registrering i samsvar med direktiv 2011/61/EU når det gjelder forvaltningen av kvalifiserte venturekapitalfond eller kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. Registreringsbeslutninger og avslag på registrering i henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 eller forordning (EU) nr. 346/2013 bør i aktuelle tilfeller være gjenstand for administrativ eller rettslig prøving i samsvar med nasjonal lovgivning.
- 11) Opplysningene som gis i søknaden om registrering, og som gjøres tilgjengelig for Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) («ESMA») opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁷, bør benyttes ved organisering og gjennomføring av fagfellevurderinger i samsvar med forordning (EU) nr. 1095/2010, utelukkende innenfor rammen av direktiv 2011/61/EU, og forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1095/2010, herunder reglene om

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- innsamling av opplysninger. Dette bør ikke på noen måte foregripe utfallet av den kommende gjennomgåelsen av forordning (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2011/61/EU.
- 12) Avgiftene og de andre gebyrene som vertsstaten pålegger forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, bidrar til regelverksmessige forskjeller og kan noen ganger utgjøre en vesentlig hindring for virksomhet over landegrensene. Slike avgifter og gebyrer hindrer fri kapitalflyt over grensene i Unionen og undergraver dermed prinsippene for det indre marked. Derfor er det nødvendig å understreke og gjøre det klart at forbudet mot at vertsstaten kan innføre krav eller administrative prosedyrer i forbindelse med markedsføringen av kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap på dens territorium, omfatter et forbud mot å pålegge forvalterne avgifter og andre gebyrer for markedsføring av slike fond dersom det ikke er noen tilsynsoppgaver som må utføres.
- 13) I henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 skal forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som ikke har tillatelse i samsvar med direktiv 2011/61/EU, til enhver tid ha tilstrekkelig ansvarlig kapital. For å utvikle et hensiktsmessig og forholdsmessig krav til ansvarlig kapital for forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap bør størrelsen på den ansvarlige kapitalen bygge på kumulative kriterier og være vesentlig lavere og mindre sammensatt enn beløpene fastsatt i direktiv 2011/61/EU, for å ta hensyn til disse fondenes særtrekk, art og lille størrelse og overholde forholdsmessighetsprinsippet. For å sikre ensartet forståelse av disse kravene til forvaltere i hele Unionen bør det i denne forordningen fastsettes minstekrav til kapital og ansvarlig kapital. På grunn av den særlige rollen som kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap kan spille innenfor rammen av kapitalmarkedsunionen, særlig for å fremme finansieringen av risikokapital og sosialt entreprenørskap, er det nødvendig å fastsette særskilte og målrettede regler for ansvarlig kapital for registrerte forvaltere som avviker fra kravene til forvaltere med tillatelse med hensyn til ansvarlig kapital fastsatt i direktiv 2011/61/EU.
- 14) ESMA bør kunne utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som skal framlegges for Kommisjonen. Disse standardene bør angi hvilke opplysninger som skal gis til vedkommende myndigheter i søknader om registrering av forvaltere eller fond i henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013, og hvilke deler av disse opplysningene vedkommende myndigheter bør gjøre tilgjengelig for ESMA for at ESMA skal kunne organisere og gjennomføre fagfelle vurderinger i henhold til forordning (EU) nr. 1095/2010.
- 15) Ettersom denne forordningen åpner for at forvaltere av innretninger for kollektiv investering som har tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU, kan bruke betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF», bør den sentrale databasen som opprettholdes av ESMA i samsvar med forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013, også omfatte opplysninger om hvilke kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap disse forvalterne forvalter og markedsfører.
- 16) For å unngå mulige markedsforstyrrelser er det nødvendig at eksisterende forvaltere av eksisterende kvalifiserte venturekapitalfond og eksisterende kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i fondets løpetid gis unntak fra reglene om ansvarlig kapital i henhold til denne forordningen. Disse forvalterne bør likevel sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.
- 17) I forbindelse med neste gjennomgåelse av forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 bør Kommisjonen undersøke om det vil være hensiktsmessig å innføre et ytterligere frivillig alternativ for ikke-profesjonelle investorer ved bruk av et tilføringsfond i henhold til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 for de kvalifiserte venturekapitalfondene og de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som ønsker å utvide sitt investorgrunnlag. Kommisjonen bør også undersøke om det kan være hensiktsmessig å senke den relativt høye investeringsterskelen, særlig ettersom den kan betraktes som en mulig hindring for flere investeringer i slike fond. Den bør også undersøke om det kan være hensiktsmessig å utvide bruken av betegnelsen «EuSEF» til visse enheter for folkefinansiering og mikrofinansiering med store sosiale virkninger. Selv om risikokapital fortsatt en svært risikofylt investeringsform, er det viktig å huske på at tilsvarende risikofylte uregulerte

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

former for investeringer blir stadig mer tilgjengelig for forbrukerne. Slike investeringsformer, for eksempel folkefinansiering, er på det nåværende tidspunkt ikke regulert på unionsplan, samtidig som bruk av betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF» er regulert og underlagt tilsyn.

- 18) I sitt arbeid for en kapitalmarkedsunion identifiserte Kommissjonen definisjonen av markedsføring og avvik i vedkommende nasjonale myndigheters tolkning av denne definisjonen som vesentlige hindringer for investeringer over landegrensene. Kommissjonen bør vurdere i hvilken grad denne definisjonen er hensiktsmessig.
- 19) Kommissjonen bør dessuten analysere om det vil være hensiktsmessig å innføre et forvaltningspass for forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, og om definisjonen av markedsføring er hensiktsmessig når det gjelder risikokapital. Etter denne analysen bør Kommissjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, sammen med forslag til regelverk dersom dette er relevant.
- 20) Ettersom målet for denne forordningen, som er å ytterligere styrke det indre marked for kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap gjennom økt bruk av betegnelsene «EuVECA» og «EuSEF», ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av dens omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 21) Denne forordningen bør ikke berøre anvendelsen av statsstøtteregele på kvalifiserte venturekapitalfond. Slike fond kan tjene som verktøy for statsstøtte for å fremme risikokapitalinvesteringer i SMB-er ved for eksempel gunstigere behandling av private investorer enn offentlige investorer, forutsatt at støtten er forenlig med statsstøtteregele og særlig kommisjonsforordning (EU) nr. 651/2014⁸.

22) Forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

I forordning (EU) nr. 345/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 skal nr. 2 lyde:
- «2. Artikkel 3–6, artikkel 12, artikkel 13 nr. 1 bokstav c) og i), artikkel 14a–19, artikkel 20 nr. 3 annet ledd samt artikkel 21 og 21a i denne forordningen får anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering med tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU som forvalter porteføljer i kvalifiserte venturekapitalfond og har til hensikt å bruke betegnelsen «EuVECA» i forbindelse med markedsføringen av disse fondene i Unionen.»
- 2) I artikkel 3 første ledd gjøres følgende endringer:
- a) I bokstav d) skal punkt i) lyde:
- «i) på det tidspunktet da det kvalifiserte venturekapitalfondet foretar den første investeringen i dette foretaket, oppfyller et av følgende vilkår:
- Foretaket er ikke er opptatt til notering på et regulert marked eller i en multilateral handelsfasilitet som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 og 22 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁹, og sysselsetter inntil 499 personer.
  - Foretaket er en liten eller mellomstor bedrift som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 13 i direktiv 2014/65/EU som er notert på et vekstmarked for SMB-er som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 12 i nevnte direktiv,»
- b) Bokstav k) skal lyde:
- «k) «hjemstat» den medlemsstaten der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har sitt forretningskontor,»
- c) Bokstav m) skal lyde:
- «m) «vedkommende myndighet»
- i) for forvaltere som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i denne forordningen, vedkommende myndighet nevnt i artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,

⁸ Kommissjonsforordning (EU) nr. 651/2014 av 17. juni 2014 om erklæring av visse støttekategoriers forenlighet med det indre marked i henhold til traktatens artikkel 107 og 108 (EUT L 187 av 26.6.2014, s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- ii) for forvaltere som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i denne forordningen, vedkommende myndighet nevnt i artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU,
  - iii) for kvalifiserte venturekapitalfond, vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det kvalifiserte venturekapitalfondet er etablert,»
- d) Ny bokstav skal lyde:
- «n) «vedkommende myndighet i vertsstaten» myndigheten i en annen medlemsstat enn hjemstaten, der det kvalifiserte venturekapitalfondet markedsføres.»
- 3) Artikkel 7 bokstav f) skal lyde:
- «f) behandle sine investorer rettferdig. Dette er ikke til hinder for at private investorer kan behandles gunstigere enn offentlige investorer, forutsatt at slik behandling er forenlig med statsstøttereglene, særlig artikkel 21 i kommisjonsforordning (EU) nr. 651/2014¹⁰, og det er opplyst om dette i fondets regler eller stiftelsesdokumenter,»
- 4) I artikkel 10 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2 skal lyde:
    - «2. Både internt forvaltede kvalifiserte venturekapitalfond og eksterne forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond skal ha en startkapital på 50 000 euro.»
  - b) Nye numre skal lyde:
    - «3. Den ansvarlige kapitalen skal til enhver tid utgjøre minst en åttedel av de faste kostnadene som påløp for forvalteren det foregående året. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan justere dette kravet ved vesentlige endringer i forvalterens virksomhet i forhold til det foregående året. Dersom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har utøvd sin virksomhet i mindre enn ett år, er kravet en åttedel av de faste kostnadene som forventes i forretningsplanen, med mindre vedkommende myndighet i hjemstaten krever denne planen justert.
4. Dersom verdien av de kvalifiserte venturekapitalfondene som forvalteren forvalter, overstiger 250 millioner euro, skal forvalteren ha tilleggskapital. Tilleggskapitalen skal utgjøre 0,02 % av den delen av det kvalifiserte venturekapitalfondets samlede verdi som overstiger 250 000 000 euro.
5. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan gi forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet tillatelse til ikke å framskaffe inntil 50 % av tilleggskapitalen nevnt i nr. 4 dersom forvalteren har en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et forsikringselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller en tredjestat der den/det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndighet i hjemstaten anser som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten.
6. Den ansvarlige kapitalen skal være investert i likvide eiendeler eller eiendeler som lett kan omsettes i kontanter på kort sikt, og skal ikke omfatte spekulative posisjoner.»
- 5) I artikkel 12 skal nytt nummer lyde:
- «4. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal innen rimelig tid gjøre alle opplysninger som samles inn i henhold til denne artikkelen, tilgjengelig for vedkommende myndighet for hvert kvalifisert venturekapitalfond som er berørt, for vedkommende myndighet i hver berørte vertsstat og for ESMA etter framgangsmåten nevnt i artikkel 22.»
- 6) I artikkel 13 nr. 1 skal bokstav b) lyde:
- «b) den ansvarlige kapitalen forvalteren har tilgjengelig for å opprettholde de menneskelige og tekniske ressursene som kreves for å sikre korrekt forvaltning av dennes kvalifiserte venturekapitalfond,»
- 7) I artikkel 14 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 utgår bokstav e).
  - b) I nr. 2 utgår bokstav d).
  - c) Nye numre skal lyde:
    - «4. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal underrette forvalteren nevnt i nr. 1 om hvorvidt denne er registrert som forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, senest to måneder etter at forvalteren har framlagt alle opplysningene nevnt i nevnte nummer.
  - 5. En registrering i henhold til denne artikkelen utgjør en registrering i henhold til artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU med hensyn til forvaltning av kvalifiserte venturekapitalfond.
  - 6. En forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond som nevnt i denne artikkelen skal underrette vedkommende myndig-

¹⁰ Kommisjonsforordning (EU) nr. 651/2014 av 17. juni 2014 om erklæring av visse støttekategoriers forenlighet med det indre marked i henhold til traktatens artikkel 107 og 108 (EUT L 187 av 26.6.2014, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

het i hjemstaten om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for sin førstegangsregistrering i samsvar med denne artikkelen før endringene gjennomføres.

Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten beslutter å innføre begrensninger eller avvise endringene nevnt i første ledd, skal den underrette forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet om dette innen én måned etter at underretningen om disse endringene ble mottatt. Vedkommende myndighet kan forlenge denne fristen med inntil én måned dersom den anser at særlige omstendigheter gjør dette nødvendig, etter å ha underrettet forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet om dette. Endringene kan gjennomføres dersom den berørte vedkommende myndighet ikke motsetter seg endringene innenfor den aktuelle vurderingsperioden.

7. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysninger som skal framlegges for vedkommende myndigheter i søknaden om registrering som fastsatt i nr. 1, og ytterligere presisere vilkårene fastsatt i nr. 2.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standardskjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger til vedkommende myndigheter i søknaden om registrering fastsatt i nr. 1 og vilkårene fastsatt i nr. 2.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA skal organisere og gjennomføre fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom de registreringsprosessene ved-

kommende myndigheter gjennomfører i henhold til denne forordningen.»

- 8) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 14a*

1. Forvaltere av innretninger for kollektiv investering med tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU skal søke om registrering av de kvalifiserte venturekapitalfondene de har til hensikt å bruke betegnelsen «EuVECA» for.
2. Søknaden om registrering nevnt i nr. 1 skal inngis til vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet og skal omfatte følgende:
  - a) Reglene eller stiftelsesdokumentene for det kvalifiserte venturekapitalfondet.
  - b) Opplysninger om depotmottakerens identitet.
  - c) Opplysningene nevnt i artikkel 14 nr. 1.
  - d) En liste over medlemsstater der forvalterne nevnt i nr. 1 har etablert eller har til hensikt å etablere kvalifiserte venturekapitalfond.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav c) skal opplysningene om tiltakene som er truffet for å oppfylle kravene i kapittel II, vise til tiltakene som er truffet for å overholde artikkel 5 og 6 og artikkel 13 nr. 1 bokstav c) og i).

3. Dersom vedkommende myndighet for et kvalifisert venturekapitalfond ikke er den samme som vedkommende myndighet i hjemstaten, skal vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet spørre vedkommende myndighet i hjemstaten om det kvalifiserte venturekapitalfondet omfattes av forvalterens tillatelse til å forvalte AIF-er, og om vilkårene fastsatt i artikkel 14 nr. 2 bokstav a) er oppfylt.

Vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet kan også anmode vedkommende myndighet i hjemstaten om avklaring og opplysninger i forbindelse med dokumentasjonen nevnt i nr. 2.

Vedkommende myndighet i hjemstaten skal gi svar innen én måned etter datoen for mottak av anmodningen fra vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet.

4. Forvalterne nevnt i nr. 1 er ikke pålagt å gi opplysninger eller dokumenter som de allerede har gitt i henhold til direktiv 2011/61/EU.
5. Etter å ha vurdert dokumentasjonen mottatt i samsvar med nr. 2 og mottatt eventu-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

elle avklaringer og opplysninger som nevnt i nr. 3 skal vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet registrere et fond som et kvalifisert venturekapitalfond dersom fondets forvalter oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 14 nr. 2.

6. Vedkommende myndighet for et kvalifisert venturekapitalfond skal underrette forvalteren som nevnt i nr. 1 om hvorvidt fondet har blitt registrert som et kvalifisert venturekapitalfond senest to måneder etter at forvalteren har framlagt all dokumentasjon nevnt i nr. 2.
7. Registrering i henhold til denne artikkelen er gyldig på hele Unionens territorium og gjør det mulig å markedsføre disse fondene i hele Unionen under betegnelsen «EuVECA».
8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysningene som skal framlegges for vedkommende myndighet i samsvar med nr. 2.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standardskjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger for vedkommende myndigheter i samsvar med nr. 2.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. ESMA skal organisere og gjennomføre fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom de registreringsprosessene vedkommende myndigheter gjennomfører i henhold til denne forordningen.

Artikkel 14b

Medlemsstatene skal sikre at eventuelle avslag på registrering av en forvalter som nevnt i artikkel 14 eller av et fond som nevnt i artikkel 14a skal begrunnes, skal meddeles forvalterne nevnt i disse artiklene, og skal kunne påklages for en nasjonal rettsmyndighet, forvaltnings-

myndighet eller annen myndighet. Klageadgangen skal også gjelde registreringer dersom det ikke er truffet noen beslutning om registrering innen to måneder etter at forvalteren har framlagt alle nødvendige opplysninger. Medlemsstatene kan kreve at en forvalter har uttømt alle administrative klagemuligheter i nasjonal rett før vedkommende benytter denne klageadgangen.»

- 9) I artikkel 16 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om enhver registrering av eller fjerning fra registeret av en forvalter av et kvalifisert venturekapitalfond, om enhver tilføyelse til eller fjerning fra registeret av et kvalifisert venturekapitalfond og om enhver tilføyelse til eller fjerning fra listen over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har til hensikt å markedsføre disse fondene.

Ved anvendelsen av første ledd skal vedkommende myndighet for et kvalifisert venturekapitalfond som er registrert i samsvar med artikkel 14a, umiddelbart underrette vedkommende myndighet i hjemstaten, vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om enhver tilføyelse til og fjerning fra registeret av et kvalifisert venturekapitalfond og om enhver tilføyelse til og fjerning fra listen over medlemsstater der forvalteren av det kvalifiserte venturekapitalfondet har til hensikt å markedsføre dette fondet.

2. Vedkommende myndigheter i vertsstatene skal ikke pålegge forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond noen krav eller administrative framgangsmåter i forbindelse med markedsføringen av deres kvalifiserte venturekapitalfond, og skal heller ikke kreve forhåndsgodkjenning av markedsføringen. Slike krav eller administrative framgangsmåter omfatter avgifter og andre gebyrer.»

- 10) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 16a

1. Når det gjelder organiseringen og gjennomføringen av fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 14 nr. 9 og artikkel 14a nr. 10, skal vedkommende myndighet i hjemstaten, eller vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet dersom dette ikke er samme myndighet, sikre at de endelige opplysningene som lå til grunn for at registreringen ble innvilget

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

som fastsatt i artikkel 14 nr. 1 og 2 og artikkel 14a nr. 2, gjøres tilgjengelig for ESMA innen rimelig tid etter registreringen. Disse opplysningene skal gjøres tilgjengelig etter framgangsmåten nevnt i artikkel 22.

2. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysningene som skal framlegges for ESMA i samsvar med nr. 1.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standardkjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av de opplysningene som skal gjøres tilgjengelig for ESMA i samsvar med nr. 1.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummer i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

- 11) Artikkel 17 skal lyde:

«*Artikkel 17*

1. ESMA skal opprettholde en sentral database som er offentlig tilgjengelig på internett, med en liste over alle forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond som bruker betegnelsen «EuVECA», og de kvalifiserte venturekapitalfondene som de bruker denne betegnelsen for, samt de statene der disse fondene markedsføres.
2. ESMA skal på sitt nettsted legge ut lenker til de relevante opplysningene om tredjestater som oppfyller gjeldende krav i artikkel 3 første ledd bokstav d) iv).»

- 12) I artikkel 18 skal nye numre lyde:

«1a. For forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 har vedkommende myndighet i hjemstaten ansvar for å føre tilsyn med at forvalterens ordninger og organisasjon overholdes og er tilstrekkelige til at forvalteren er i stand til å overholde de forpliktelsene og reglene som gjelder for opprettelse og drift av alle de kvalifiserte venturekapitalfondene denne forvalter.

- 1b. For et kvalifisert venturekapitalfond som forvaltes av en forvalter som nevnt i artikkel 2 nr. 2, har vedkommende myndighet

for det kvalifiserte venturekapitalfondet ansvar for å føre tilsyn med at det kvalifiserte venturekapitalfondet overholder reglene fastsatt i artikkel 5 og 6 og artikkel 13 nr. 1 bokstav c) og i). Vedkommende myndighet for det kvalifiserte venturekapitalfondet er også ansvarlig for å føre tilsyn med at fondet overholder forpliktelsene fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter.»

- 13) I artikkel 19 skal nytt ledd lyde:

«ESMA skal organisere og gjennomføre fagfellevurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom prosessene knyttet til den tilsyns- og undersøkelsesmyndighet som vedkommende myndigheter utøver i henhold til denne forordningen.»

- 14) I artikkel 20 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 endres «16. mai 2015» til «2. mars 2020».

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 1 skal til enhver tid overholde bestemmelsene i denne forordningen og er også ansvarlige for enhver overtredelse av denne forordningen, herunder for eventuelle tap og skader som måtte oppstå som følge av dette.

Forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 skal til enhver tid overholde direktiv 2011/61/EU. De har ansvar for å sikre at denne forordningen overholdes, og har erstatningsansvar i samsvar med direktiv 2011/61/EU. Forvalterne er også ansvarlige for tap og skader som skyldes overtredelse av denne forordningen.»

- 15) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«1. Samtidig som den tar hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2, alt etter hva som er relevant, dersom forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond»

ii) Bokstav c) skal lyde:

«c) bruker betegnelsen «EuVECA» uten å være registrert i samsvar med artikkel 14, eller dersom det kvalifiserte venturekapitalfondet ikke er registrert i samsvar med artikkel 14a.»

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

iii) Bokstav e) skal lyde:

«e) i strid med artikkel 14 eller artikkel 14a har blitt registrert på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,»

b) Nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal vedkommende myndighet ved behov

a) treffe tiltak for å sikre at forvalteren av et berørt kvalifisert venturekapitalfond overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 12–14a, alt etter hva som er relevant,

b) forby forvalteren av det berørte kvalifiserte venturekapitalfondet å bruke betegnelsen «EuVECA» og fjerne forvalteren eller det berørte kvalifiserte venturekapitalfondet fra registeret.

3. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 skal omgående underrette enhver annen berørt vedkommende myndighet, vedkommende myndigheter i alle vertsstater i samsvar med artikkel 14 nr. 1 bokstav d) og ESMA om at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond eller et kvalifisert venturekapitalfond er fjernet fra registeret.

4. Retten til å markedsføre ett eller flere kvalifiserte venturekapitalfond under betegnelsen «EuVECA» i Unionen opphører med umiddelbar virkning fra datoen for vedkommende myndighets beslutning nevnt i nr. 2 bokstav b).»

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Vedkommende myndighet i hjemstaten eller vertsstaten, alt etter hva som er relevant, skal omgående underrette ESMA dersom den har klare og påviselige grunner til å anta at forvalteren av et kvalifisert venturekapitalfond har begått en av overtredelsene nevnt i artikkel 21 nr. 1 bokstav a)–i).

Samtidig som det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, kan ESMA utstede anbefalinger i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til de berørte vedkommende myndigheter om å treffe noen av tiltakene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, eller om å avstå fra å treffe slike tiltak.»

16) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 21a*

Den myndigheten som gis vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2011/61/EU, herunder knyttet til sanksjoner, skal også utøves med hensyn til forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 i denne forordningen.»

17) I artikkel 26 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 bokstav a) endres «22. juli 2017» til «2. mars 2022».

b) Nytt nummer skal lyde:

«4. Parallelt med gjennomgåelsen i samsvar med artikkel 69 i direktiv 2011/61/EU, særlig med hensyn til forvaltere som er registrert i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i nevnte direktiv, skal Kommisjonen analysere følgende:

a) Forvaltningen av kvalifiserte venturekapitalfond og om det er hensiktsmessig å innføre endringer i den rettslige rammen, herunder muligheten for å innføre et forvaltningspass.

b) Hvor egnet definisjonen av markedsføring for kvalifiserte venturekapitalfond er, og den innvirkningen denne definisjonen og avvikende nasjonale tolkninger av den vil ha på driften av og levedyktigheten til kvalifiserte venturekapitalfond og disse fondenes distribusjon over landegrensene.

Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, sammen med forslag til regelverk dersom dette er relevant.»

Artikkel 2

I forordning (EU) nr. 346/2013 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 skal nr. 2 lyde:

«2. Artikkel 3–6, artikkel 10 og 13, artikkel 14 nr. 1 bokstav d), e) og f), artikkel 15a–20, artikkel 21 nr. 3 annet ledd og artikkel 22 og 22a i denne forordningen får anvendelse på forvaltere av innretninger for kollektiv investering med tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU som forvalter porteføljer i kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og har til hensikt å bruke betegnelsen «EuSEF» i forbindelse med markedsføringen av disse fondene i Unionen.»

2) I artikkel 3 nr. 1 første ledd gjøres følgende endringer:

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- a) I bokstav d) skal punkt ii) lyde:
- «ii) har som hovedmål å skape målbare og positive sosiale virkninger i samsvar med sine stiftelsesdokumenter, vedtekter eller andre regler som gjelder dets etablering, der foretaket
- leverer tjenester eller varer som gir et sosialt utbytte,
  - benytter en metode for å produsere varer eller tjenester som er et uttrykk for dets sosiale mål, eller
  - yter finansiering bare til foretak med et sosialt formål som definert i de to første strekpunktene.»
- b) Bokstav k) skal lyde:
- «k) «hjemstat» den medlemsstaten der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har sitt forretningskontor,»
- c) Bokstav m) skal lyde:
- «m) «vedkommende myndighet»
- i) for forvaltere som nevnt i artikkel 2 nr. 1 i denne forordningen, vedkommende myndighet nevnt i artikkel 3 nr. 3 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU,
  - ii) for forvaltere som nevnt i artikkel 2 nr. 2 i denne forordningen, vedkommende myndighet nevnt i artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2011/61/EU,
  - iii) for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, vedkommende myndighet i den medlemsstaten der det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap er etablert,»
- d) Ny bokstav skal lyde:
- «n) «vedkommende myndighet i vertsstaten» myndigheten i en annen medlemsstat enn hjemstaten, der det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap markedsføres.»
- 3) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2 skal lyde:
- «2. Både internt forvaltede kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og eksterne forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap skal ha en startkapital på 50 000 euro.»
- b) Nye numre skal lyde:
- «3. Den ansvarlige kapitalen skal til enhver tid utgjøre minst en åttedel av de faste kostnadene som påløp for forvalteren det foregående året. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan justere dette kravet ved vesentlige endringer i forvalterens virksomhet i forhold til det foregående året. Dersom forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har utøvd sin virksomhet i mindre enn ett år, er kravet én åttedel av de faste kostnadene som forventes i forretningsplanen, med mindre vedkommende myndighet i hjemstaten krever denne planen justert.
4. Dersom verdien av de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som forvalteren forvalter, overstiger 250 millioner euro, skal forvalteren ha tilleggskapital. Tilleggskapitalen skal tilsvare 0,02 % av den delen av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskaps samlede verdi som overstiger 250 000 000 euro.
5. Vedkommende myndighet i hjemstaten kan gi forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap tillatelse til ikke å framskaffe inntil 50 % av tilleggskapitalen nevnt i nr. 4 dersom forvalteren har en garanti på tilsvarende beløp fra en kredittinstitusjon eller et forsikringsselskap med forretningskontor i en medlemsstat eller en tredjestat der den/det er underlagt tilsynsregler som vedkommende myndighet i hjemstaten anser som likeverdige med dem som er fastsatt i unionsretten.
6. Den ansvarlige kapitalen skal være investert i likvide eiendeler eller eiendeler som lett kan omsettes i kontanter på kort sikt, og skal ikke omfatte spekulative posisjoner.»
- 4) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav e) skal lyde:

«e) opplysninger om arten av, verdien av og formålet for andre investeringer enn kvalifiserte investeringer nevnt i artikkel 5 nr. 1,»
  - ii) Ny bokstav skal lyde:

«f) en beskrivelse av hvordan miljø- og klimarelaterte risikoer blir tatt i betraktning i investeringsstrategien for de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «5. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal innen rimelig tid gjøre alle opplysninger som samles inn i henhold til denne artikkelen, tilgjengelig for vedkommende myndighet for hvert kvalifi-

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

serte fond for sosialt entreprenørskap som er berørt, for vedkommende myndighet i hver berørte vertsstat og for ESMA etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23.»

5) I artikkel 14 nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) den ansvarlige kapitalen forvalteren har tilgjengelig for å opprettholde de menneskelige og tekniske ressursene som kreves for å sikre korrekt forvaltning av dens kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap,»

6) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 utgår bokstav e).

b) I nr. 2 utgår bokstav d).

c) Nye numre skal lyde:

«4. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal underrette forvalteren nevnt i nr. 1 om hvorvidt denne er registrert som forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, senest to måneder etter at forvalteren har framlagt alle opplysningene nevnt i nevnte nummer.

5. En registrering i henhold til denne artikkelen utgjør en registrering i henhold til artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU når det gjelder forvaltningen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.

6. En forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som nevnt i denne artikkelen skal underrette vedkommende myndighet i hjemstaten om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for sin førstegangsregistrering i samsvar med denne artikkelen før endringene gjennomføres.

Dersom vedkommende myndighet i hjemstaten beslutter å innføre begrensninger eller avvise endringene nevnt i første ledd, skal den underrette forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap om dette innen én måned etter at underretningen om disse endringene ble mottatt. Vedkommende myndighet kan forlenge denne fristen med inntil én måned dersom den anser at særlige omstendigheter gjør dette nødvendig, etter å ha underrettet forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap om dette. Endringene kan gjennomføres dersom den berørte vedkommende myndighet ikke motsetter seg endringene innenfor den aktuelle vurderingsperioden.

7. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysninger som skal framlegges for vedkommende myndigheter i søknaden om registrering som fastsatt i nr. 1, og ytterligere presisere vilkårene fastsatt i nr. 2.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standard skjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger til vedkommende myndigheter i søknaden om registrering fastsatt i nr. 1 og vilkårene fastsatt i nr. 2.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. ESMA skal organisere og gjennomføre fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom de registreringsprosessene vedkommende myndigheter gjennomfører i henhold til denne forordningen.»

7) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 15a

1. Forvaltere av innretninger for kollektiv investering med tillatelse i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU skal søke om registrering av de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap de har til hensikt å bruke betegnelsen «EuSEF» for.

2. Søknaden om registrering nevnt i nr. 1 skal inngis til vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap og skal omfatte følgende:

a) Reglene eller stiftelsesdokumentene for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap.

b) Opplysninger om depotmottakerens identitet.

c) Opplysningene nevnt i artikkel 15 nr. 1.

d) En liste over medlemsstater der forvalterne nevnt i nr. 1 har etablert eller har

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

til hensikt å etablere kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav c) skal opplysningene om tiltakene som er truffet for å oppfylle kravene i kapittel II, vise til tiltakene som er truffet for å overholde artikkel 5, 6 og 10, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 14 nr. 1 bokstav d), e) og f).

3. Dersom vedkommende myndighet for et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap ikke er den samme som vedkommende myndighet i hjemstaten, skal vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap spørre vedkommende myndighet i hjemstaten om det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap omfattes av forvalterens tillatelse til å forvalte AIF-er, og om vilkårene fastsatt i artikkel 15 nr. 2 bokstav a) er oppfylt.

Vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap kan også anmode vedkommende myndighet i hjemstaten om avklaring og opplysninger i forbindelse med dokumentasjonen nevnt i nr. 2.

Vedkommende myndighet i hjemstaten skal gi svar innen én måned etter datoen for mottak av anmodningen fra vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap.

4. Forvalterne nevnt i nr. 1 er ikke pålagt å gi opplysninger eller dokumenter som de allerede har gitt i henhold til direktiv 2011/61/EU.
5. Etter å ha vurdert dokumentasjonen mottatt i samsvar med nr. 2 og mottatt eventuelle avklaringer og opplysninger som nevnt i nr. 3 skal vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap registrere et fond som et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap dersom fondets forvalter oppfyller vilkårene fastsatt i artikkel 15 nr. 2.
6. Vedkommende myndighet for et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap skal underrette forvalteren som nevnt i nr. 1 om hvorvidt fondet har blitt registrert som et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap senest to måneder etter at forvalteren har framlagt all dokumentasjon som nevnt i nr. 2.
7. Registrering i henhold til denne artikkelen er gyldig på hele Unionens territorium og gjør det mulig å markedsføre disse fondene

i hele Unionen under betegnelsen «EuSEF».

8. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysningene som skal framlegges for vedkommende myndighet i samsvar med nr. 2.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

9. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standard skjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av opplysninger for vedkommende myndigheter i samsvar med nr. 2.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

10. ESMA skal organisere og gjennomføre fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom de registreringsprosessene vedkommende myndigheter gjennomfører i henhold til denne forordningen.

Artikkel 15b

Medlemsstatene skal sikre at eventuelle avslag på registrering av en forvalter som nevnt i artikkel 15 eller av et fond som nevnt i artikkel 15a skal begrunnes, skal meddeles forvalterne nevnt i disse artiklene, og skal kunne påklages for en nasjonal rettsmyndighet, forvaltningsmyndighet eller annen myndighet. Klageadgangen skal også gjelde registreringer dersom det ikke er truffet noen beslutning om registrering innen to måneder etter at forvalteren har framlagt alle nødvendige opplysninger. Medlemsstatene kan kreve at en forvalter har uttømt alle administrative klagemuligheter i nasjonal rett før vedkommende benytter denne klageadgangen.»

- 8) I artikkel 17 skal nr. 1 og 2 lyde:
  - «1. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om enhver registrering av eller fjerning fra registeret av en forvalter av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, om

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

enhver tilføyelse til eller fjerning fra registeret av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap, og om enhver tilføyelse til eller fjerning fra listen over medlemsstater der forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har til hensikt å markedsføre disse fondene.

Ved anvendelsen av første ledd skal vedkommende myndighet for et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som er registrert i samsvar med artikkel 15a, umiddelbart underrette vedkommende myndighet i hjemstaten, vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om enhver tilføyelse til og fjerning fra registeret av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap og om enhver tilføyelse til og fjerning fra listen over medlemsstater der forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap har til hensikt å markedsføre dette fondet.

2. Vedkommende myndigheter i vertsstatene skal ikke pålegge forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap noen krav eller administrative framgangsmåter i forbindelse med markedsføringen av deres kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap, og skal heller ikke kreve forhåndsgodkjenning av markedsføringen. Slike krav eller administrative framgangsmåter omfatter avgifter og andre gebyrer.»

9) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 17a*

1. Når det gjelder organiseringen og gjennomføringen av fagfelle vurderinger i samsvar med artikkel 15 nr. 9 og artikkel 15a nr. 10, skal vedkommende myndighet i hjemstaten, eller vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap dersom dette ikke er samme myndighet, sikre at de endelige opplysningene som lå til grunn for at registreringen ble innvilget som fastsatt i artikkel 15 nr. 1 og 2 og artikkel 15a nr. 2, gjøres tilgjengelig for ESMA innen rimelig tid etter registreringen. Disse opplysningene skal gjøres tilgjengelig etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23.
2. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen kan ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere hvilke opplysningene som skal framlegges for ESMA i samsvar med nr. 1.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de

tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for standardskjemaer, maler og framgangsmåter for framlegging av de opplysningene som skal gjøres tilgjengelig for ESMA i samsvar med nr. 1.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummer i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

10) Artikkel 18 skal lyde:

«*Artikkel 18*

1. ESMA skal opprettholde en sentral database som er offentlig tilgjengelig på internett, med en liste over alle forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap som bruker betegnelsen «EuSEF», og de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap som de bruker denne betegnelsen for, samt de statene der disse fondene markedsføres.
2. ESMA skal på sitt nettsted legge ut lenker til de relevante opplysningene om tredjestater som oppfyller gjeldende krav i artikkel 3 nr. 1 første ledd bokstav d) v).»

11) I artikkel 19 skal nye numre lyde:

«1a. For forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 har vedkommende myndighet i hjemstaten ansvar for å føre tilsyn med at forvalterens tiltak og organisasjon overholdes og er tilstrekkelige til at forvalteren er i stand til å overholde de forpliktelsene og reglene som gjelder for opprettelse og drift av alle de kvalifiserte fondene for sosialt entreprenørskap denne forvalter.

1b. For et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap som forvaltes av en forvalter som nevnt i artikkel 2 nr. 2, har vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap ansvar for å føre tilsyn med at det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap overholder reglene fastsatt i artikkel 5 og 6 og artikkel 14 nr. 1 bokstav c) og i). Vedkommende myndighet for det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap er også ansvarlig for å føre tilsyn med at fondet overholder forpliktelsene fastsatt i fondets regler eller stiftelsesdokumenter.»

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

12) I artikkel 20 skal nytt ledd lyde:

«ESMA skal organisere og gjennomføre fagfellevurderinger i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 for å styrke sammenhengen mellom prosessene knyttet til den tilsyns- og undersøkelsesmyndighet som vedkommende myndigheter utøver i henhold til denne forordningen.»

13) I artikkel 21 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 endres «16. mai 2015» til «2. mars 2020».

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 1 skal til enhver tid overholde bestemmelsene i denne forordningen og er også ansvarlige for enhver overtredelse av denne forordningen, herunder for eventuelle tap og skader som måtte oppstå som følge av dette.

Forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 skal til enhver tid overholde direktiv 2011/61/EU. De har ansvar for å sikre at denne forordningen overholdes, og har erstatningsansvar i samsvar med direktiv 2011/61/EU. Forvalterne er også ansvarlige for tap og skader som skyldes overtredelse av denne forordningen.»

14) I artikkel 22 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«1. Samtidig som den tar hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, skal vedkommende myndighet treffe egnede tiltak som nevnt i nr. 2, alt etter hva som er relevant, dersom forvalteren av det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap»

ii) Bokstav c) skal lyde:

«c) bruker betegnelsen «EuSEF» uten å være registrert i samsvar med artikkel 15, eller det kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap ikke er registrert i samsvar med artikkel 15a,»

iii) Bokstav e) skal lyde:

«e) i strid med artikkel 15 eller artikkel 15a har blitt registrert på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter,»

b) Nr. 2, 3 og 4 skal lyde:

«2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal vedkommende myndighet ved behov

a) treffe tiltak for å sikre at forvalteren av et berørt kvalifisert fond for sosi-

alt entreprenørskap overholder artikkel 5 og 6, artikkel 7 bokstav a) og b) og artikkel 13–15a, alt etter hva som er relevant,

b) forby forvalteren av det berørte kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap å bruke betegnelsen «EuSEF» og fjerne forvalteren eller det berørte kvalifiserte fondet for sosialt entreprenørskap fra registeret.

3. Vedkommende myndighet nevnt i nr. 1 skal omgående underrette enhver annen berørt vedkommende myndighet, vedkommende myndigheter i alle vertsstater i samsvar med artikkel 15 nr. 1 bokstav d) og ESMA om at forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap eller et kvalifisert venturekapitalfond er fjernet fra registeret.

4. Retten til å markedsføre ett eller flere kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap under betegnelsen «EuSEF» i Unionen opphører med umiddelbar virkning fra datoen for vedkommende myndighets beslutning nevnt i nr. 2 bokstav b).»

c) Nytt nummer skal lyde:

«5. Vedkommende myndighet i hjemstaten eller vertsstaten, alt etter hva som er relevant, skal omgående underrette ESMA dersom den har klare og påviselige grunner til å anta at forvalteren av et kvalifisert fond for sosialt entreprenørskap har begått en av overtredelsene nevnt i nr. 1 bokstav a)–i).

Samtidig som den tar hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, kan ESMA utstede anbefalinger i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1095/2010 til de berørte vedkommende myndigheter om å treffe noen av tiltakene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen, eller om å avstå fra å treffe slike tiltak.»

15) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 22a

Den myndigheten som gis vedkommende myndigheter i samsvar med direktiv 2011/61/EU, herunder knyttet til sanksjoner, skal også utøves med hensyn til forvalterne nevnt i artikkel 2 nr. 2 i denne forordningen.»

16) I artikkel 27 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 bokstav a) endres «22. juli 2017» til «2. mars 2022».

b) Nytt nummer skal lyde:

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

«4. Parallelt med gjennomgåelsen i samsvar med artikkel 69 i direktiv 2011/61/EU, særlig med hensyn til forvaltere som er registrert i henhold til artikkel 3 nr. 2 bokstav b) i nevnte direktiv, skal Kommisjonen analysere følgende:

- a) Forvaltningen av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og om det er hensiktsmessig å innføre endringer i den rettslige rammen, herunder muligheten for å innføre et forvaltningspass.
- b) Hvor egnet definisjonen av markedsføring for kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap er, og den innvirkningen denne definisjonen og avvikende nasjonale tolkninger av den vil ha på driften av og levedyktigheten til kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap og disse fondenes distribusjon over landegrensene.

Etter denne gjennomgåelsen skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet, sammen med forslag til regelverk dersom dette er relevant.»

Artikkel 3

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. mars 2018.

Artikkel 10 nr. 2–6 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 345/2013, som endret ved denne forordningen, og artikkel 11 nr. 2–6 og artikkel 14 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 346/2013, som endret ved denne forordningen, får ikke anvendelse på eksisterende forvaltere i forbindelse med eksisterende kvalifiserte venturekapitalfond og kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i disse fondenes løpetid per 1. mars 2018. Disse forvalterne skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 25. oktober 2017.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

M. MAASIKAS

Formann

Vedlegg 6

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 16 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond¹, særlig artikkel 16 nr. 5, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 16 nr. 1 i forordning (EU) nr. 345/2013 skal vedkommende myndighet i hjemstaten til et europeisk venturekapitalfond (EuVECA) underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om hendelser knyttet til passene til forvaltere av kvalifiserte venturekapitalfond. I henhold til artikkel 21 nr. 3 i forordning (EU) nr. 345/2013 skal vedkommende myndighet i hjemstaten også underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene om at en EuVECA-forvalter er fjernet fra registeret.
- 2) Ettersom ESMA ennå ikke har utviklet et særlig IT-verktøy for slik underretning, er e-post det best egnede formatet for denne typen meldinger mellom vedkommende myndigheter og til ESMA. ESMA bør derfor opprette en liste med relevante e-postadresser og informere alle vedkommende myndigheter om denne.
- 3) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som ESMA har oversendt til Kommisjonen.
- 4) På grunn av meldingsformatets begrensede omfang og virkning og i lys av at bare vedkommende myndigheter skal bruke det særlige formatet, har ESMA ikke gjennomført offentlige høringer om innføringen av dette meldingsformatet. ESMA har anmodet om en

uttalelse fra ESMA's interessentgruppe for verdipapirer og markeder, som er opprettet i samsvarende med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010² –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes formatet for meldinger mellom vedkommende myndigheter og til ESMA om tilsynsopplysninger som gjelder hendelsene omhandlet i artikkel 16 nr. 1 og artikkel 21 nr. 3 i forordning (EU) nr. 345/2013.

Artikkel 2

Formatet for meldingen

Vedkommende myndighet i hjemstaten til et europeisk venturekapitalfond skal per e-post underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om hendelsene omhandlet i artikkel 16 nr. 1 og artikkel 21 nr. 3 i forordning (EU) nr. 345/2013 ved å fylle ut skjemaet angitt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 3

Liste med e-postadresser

Vedkommende myndigheter skal meddele ESMA den e-postadressen som skal brukes ved melding av tilsynsopplysninger.

ESMA skal informere alle vedkommende myndigheter om listen med relevante e-postadresser, herunder ESMA's relevante e-postadresse.

¹ EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 3. juni 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Vedlegg

Melding om registrering av en forvalter av et europeisk venturekapitalfond (EuVECA) eller ajourføring av opplysninger som allerede er gitt

Melding om registrering hos (*myndighetens navn*) av en EuVECA-forvalter eller ajourføring av opplysninger som allerede er gitt

(*Navn på myndigheten i hjemstaten*) melder at (*EuVECA-forvalterens navn*),

med følgende kontaktopplysninger, (*forvalterens registrerte adresse*),

er registrert hos (*myndighetens navn*) i samsvar med artikkel 14 nr. 2 i forordning (EU) nr.

345/2013 for å forvalte fondene som er angitt i tabellen nedenfor. Forvalteren har til hensikt å markedsføre EuVECA-et i medlemsstatene som er angitt i tabellen nedenfor.

EuVECA-ets navn	Hjemsted	Vertsstater
-----------------	----------	-------------

Instruksjoner:

Angi om du underretter om endringer av opplysninger som allerede er gitt i en tidligere melding:

Ja Nei

Dersom svaret er ja, oppgi hvilke opplysninger som ønskes endret:

Tilføyelse av et nytt EuVECA.

Tilføyelse av et nytt hjemsted i forbindelse med etableringen av et EuVECA.

Tilføyelse av en ny medlemsstat der forvalteren har til hensikt å markedsføre EuVECA-et.

Fjerning av EuVECA-forvaltere fra det nasjonale registeret i samsvar med artikkel 21 nr. 2 bokstav b) i EuVECA-forordningen³.

³ Dersom dette er tilfelle, vennligst erstatt teksten etter forvalterens adresse med følgende tekst: «er fjernet fra det nasjonale registeret over EuVECA-forvaltere i samsvar med artikkel 21 nr. 2 bokstav b) i EuVECA-forordningen».

Vedlegg 7

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap

EUROPAKOMMISJONEN HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap¹, særlig artikkel 17 nr. 5, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 17 nr. 1 i forordning (EU) nr. 346/2013 skal vedkommende myndighet i hjemstaten til et europeisk fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF) underrette vertsstatene og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) om hendelser knyttet til passene til forvaltere av kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap. I henhold til artikkel 22 nr. 3 i nevnte forordning skal vedkommende myndighet i hjemstaten også underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene om at en EuSEF-forvalter er fjernet fra registeret.
- 2) Ettersom ESMA ennå ikke har utviklet et særlig IT-verktøy for slik underretning, er e-post det best egnede formatet for denne typen meldinger mellom vedkommende myndigheter og til ESMA. ESMA bør derfor opprette en liste med relevante e-postadresser og informere alle vedkommende myndigheter om denne.
- 3) Denne forordning bygger på utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som ESMA har oversendt til Kommisjonen.
- 4) På grunn av meldingsformatets begrensede omfang og virkning og i lys av at bare vedkommende myndigheter skal bruke det særlige formatet, har ESMA ikke gjennomført offentlige høringer om innføringen av dette meldingsformatet. ESMA har anmodet om en

uttalelse fra ESMA's interessentgruppe for verdipapirer og markeder, som er opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010² –

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes formatet for meldinger mellom vedkommende myndigheter og til ESMA om tilsynsopplysninger som gjelder hendelsene omhandlet i artikkel 17 nr. 1 og artikkel 22 nr. 3 i forordning (EU) nr. 346/2013.

Artikkel 2

Formatet for meldingen

Vedkommende myndighet i hjemstaten til et europeisk fond for sosialt entreprenørskap skal per e-post underrette vedkommende myndigheter i vertsstatene og ESMA om hendelsene omhandlet i artikkel 17 nr. 1 og artikkel 22 nr. 3 i forordning (EU) nr. 346/2013 ved å fylle ut skjemaet angitt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 3

Liste med e-postadresser

Vedkommende myndigheter skal meddele ESMA den e-postadressen som skal brukes ved melding av tilsynsopplysninger.

ESMA skal informere alle vedkommende myndigheter om listen med relevante e-postadresser, herunder ESMA's relevante e-postadresse.

¹ EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 3. juni 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President

Vedlegg

Melding om registrering av en forvalter av et europeisk fond for sosialt entreprenørskap (EuSEF) eller ajourføring av opplysninger som allerede er gitt

Melding om registrering hos (*myndighetens navn*) av en EuSEF-forvalter eller ajourføring av opplysninger som allerede er gitt

(*Navn på myndigheten i hjemstaten*) melder at (*EuSEF-forvalterens navn*),

med følgende kontaktopplysninger, (*forvalterens registrerte adresse*),

er registrert hos (*myndighetens navn*) i samsvar med artikkel 15 nr. 2 i forordning (EU) nr.

346/2013 for å forvalte fondene som er angitt i tabellen nedenfor. Forvalteren har til hensikt å markedsføre EuSEF-et i medlemsstatene som er angitt i tabellen nedenfor.

EuSEF-ets navn	Hjemsted	Vertsstater
----------------	----------	-------------

Instruksjoner:

Angi om du underretter om endringer av opplysninger som allerede er gitt i en tidligere melding:

Ja ___ Nei ___

Dersom svaret er ja, oppgi hvilke opplysninger som ønskes endret:

___ Tilføyelse av et nytt EuSEF.

___ Tilføyelse av et nytt hjemsted i forbindelse med etableringen av et EuSEF.

___ Tilføyelse av en ny medlemsstat der forvalteren har til hensikt å markedsføre EuSEF-et.

___ Fjernning av EuSEF-forvaltere fra det nasjonale registeret i samsvar med artikkel 22 nr. 2 bokstav b) i EuSEF-forordningen³.

³ Dersom dette er tilfelle, vennligst erstatt teksten etter forvalterens adresse med følgende tekst: «er fjernet fra det nasjonale registeret over EuSEF-forvaltere i samsvar med artikkel 22 nr. 2 bokstav b) i EuSEF-forordningen».

Vedlegg 8

Kommisjonsforordning (EU) 2018/480 av 4. desember 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for finansielle derivater som utelukkende tjener sikringsformål, tilstrekkelig lang levetid for europeiske langsiktige investeringsfond, kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere og for verdsetting av eiendeler som skal avhendes, og typer av og egenskaper ved fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond,¹ særlig artikkel 9 nr. 3, artikkel 18 nr. 7, artikkel 21 nr. 3 og artikkel 26 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å sikre en felles tilnærming til anvendelsen av forordning (EU) 2015/760 er det nødvendig å fastsette bestemmelser for å angi kriteriene for å fastslå omstendighetene der bruken av finansielle derivater utelukkende tjener sikringsformål, under hvilke omstendigheter levetiden for et europeisk langsiktig investeringsfond («ELTIF») anses som tilstrekkelig lang, kriteriene som skal brukes for visse deler av den spesifiserte tidsplanen for ordnet avhending av ELTIF-eiendeler, og fasilitetene som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer.
- 2) For å sikre sammenheng mellom disse bestemmelsene, som bør tre i kraft samtidig, og for å gjøre det lettere å få full oversikt over og enkel tilgang til dem, er det hensiktsmessig å vedta de berørte tekniske reguleringsstandardene i én enkelt forordning.
- 3) Når det gjelder omstendighetene der bruken av finansielle derivater utelukkende tjener det formålet å sikre risikoene knyttet til et ELTIFs investeringer, er det nødvendig å ta hensyn til

finansielle derivater hvis underliggende tilsvarende eiendeler som ELTIF-et har investert i, og hvis eksponeringer skal sikres, samt handel med eiendeler som, selv om de ikke er de samme som dem ELTIF-et har investert i, gjelder samme eiendelsklasse. Dette gjelder særlig når et finansielt derivat som brukes for å sikre en eksponering mot en bestemt post, ikke er tilgjengelig som en særskilt type derivat, men snarere som en post blant andre poster som inngår i en indeks som er underliggende for et finansielt derivat. Bruken av finansielle derivater kan dessuten i enkelte tilfeller bare utgjøre en sikringsstrategi dersom den foregår i kombinasjon med handel med visse eiendeler, og i så fall bør den typen strategi ikke forbys. For å sikre at bruken av finansielle derivater utelukkende tjener det formålet å sikre risikoene knyttet til et ELTIFs investeringer, bør ELTIF-forvalteren treffe alle rimelige tiltak for å sikre at de finansielle derivatene reduserer den relevante risikoen på ELTIF-nivå når de brukes effektivt, og at de også er effektive under stressede markedsforhold. Risikoreduksjonen bør kunne verifiseres ved bruk av hensiktsmessige risikostyringssystemer som identifiserer risikoen som skal reduseres, og måten derivatet ville redusert en slik risiko på.

- 4) I situasjoner der et ELTIF investerer i eiendeler som har ulike løpetidsprofiler, bør løpetiden til et ELTIF fastsettes med henvisning til den enkelte eiendelen i ELTIF-porteføljen som har den lengste investeringshorisonten, idet

¹ EUT L 123 av 19.5.2015, s. 98.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

det tas hensyn den berørte eiendelens likviditet.

- 5) Vurderingen av markedet for potensielle kjøpere som skal inngå i tidsplanen for ordnet avhending av ELTIF-eiendeler, bør ta hensyn til markedsrisikoer, herunder om potensielle kjøpere som regel er avhengige av å få lån hos tredjeparter, om det er risiko for at eiendelene er illikvide før salg, om det er risiko knyttet til lovendringer, f.eks. skatte- og avgiftsreformer, eller politiske endringer, og om det er fare for forverring av den økonomiske situasjonen i markedet som er relevant for ELTIF-eiendelene. Ingen særskilt vurdering av disse risikoene bør kreves i henhold til denne forordningen for andre eiendeler enn godtakbare investeringseiendeler, ettersom eiendeler nevnt i artikkel 50 nr. 1 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF² på grunn av sin art forutsettes å være likvide.
- 6) Verdsettingen av eiendeler som skal inngå i tidsplanen for ordnet avhending av ELTIF-eiendeler, bør utføres på et tidspunkt som er tilstrekkelig nært begynnelsen på avhendingen av eiendelene. Dersom ELTIF-et foretok en verdsetting i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU³ på et tidspunkt som er tilstrekkelig nært begynnelsen på avhendingen av eiendelene, bør imidlertid en ekstra verdsetting ikke være påkrevd. Utarbeidningen av tidsplanen for ordnet avhending av ELTIF-eiendeler bør likevel begynne så snart det er hensiktsmessig og i god tid før tidspunktet for underretningen til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
- 7) De fasilitetene som skal gjøres tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer i hver medlemsstat der ELTIF-forvalteren gjennomfører markedsføringsvirksomhet, kan tilbys personlig, per telefon eller elektronisk av en eller flere enheter, som kan være ELTIF-forvalteren eller en annen enhet som er underlagt regulering knyttet til de oppgavene den er tillagt av ELTIF-forvalteren.
- 8) For å unngå mulige markedsforstyrrelser er det nødvendig å gi ELTIF-er som ble godkjent

før ikrafttredelsen av denne forordningen, deres forvaltere og deres vedkommende myndigheter tilstrekkelig tid til å tilpasse seg kravene i denne forordningen.

- 9) Bestemmelsene om tilstrekkelig lang levetid for ELTIF-et bør bare anvendes på ELTIF-er som inngir søknad om tillatelse etter ikrafttredelsen av denne forordningen, ettersom ELTIF-ets levetid i henhold til forordning (EU) 2015/760 må fastsettes på det tidspunktet da søknaden om tillatelse som ELTIF inngis til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
- 10) For å gi vedkommende myndigheter og forvaltere av ELTIF-er med tillatelse i henhold til forordning (EU) 2015/760 mulighet til å tilpasse seg de nye kravene i denne forordningen før denne forordningens ikrafttredelse, bør datoen for anvendelse av denne forordningen være ett år etter dens ikrafttredelse. Kravet om tilstrekkelig lang levetid for ELTIF-et anses for å være oppfylt i henhold til denne forordningen for ELTIF-er som allerede har tillatelse i henhold til forordning (EU) 2015/760 før ikrafttredelsen av denne forordningen.
- 11) Denne forordningen bygger på tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) har framlagt for Kommisjonen.
- 12) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁴.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Sikringsderivater

1. Omstendighetene der bruken av finansielle derivater skal anses som utelukkende å tjene det formålet å sikre risikoene knyttet til andre investeringer i det europeiske langsiktige investeringsfondet («ELTIF»), som omhandlet i artikkel 9 nr. 2 bokstav d) i forordning (EU)

² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 301 av 17.11.2009, s. 32).

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

2015/760, foreligger når de oppfyller alle kriteriene fastsatt i nr. 2, 3 og 4 i denne artikkelen.

2. Et finansielt derivat skal bare brukes til sikring av risikoer som oppstår som følge av eksponeringer mot eiendeler omhandlet i artikkel 9 nr. 1 i forordning (EU) 2015/760.

Formålet med å sikre risikoene som skyldes eksponeringer mot eiendeler omhandlet i første ledd, skal bare anses som oppfylt når bruk av det nevnte finansielle derivatet resulterer i en kontrollert og objektivt målbar reduksjon av disse risikoene på ELTIF-nivå.

Dersom finansielle derivater for å sikre risikoene som skyldes eksponering mot eiendelene omhandlet i første ledd, ikke er tilgjengelige, kan finansielle derivater med et underliggende av samme eiendelsklasse brukes.

3. Bruk av finansielle derivater for å gi en avkastning for ELTIF-et, skal ikke anses å tjene det formålet å sikre risikoene.
4. ELTIF-forvalteren skal treffe alle rimelige tiltak for å sikre at de finansielle derivatene som brukes for å sikre risikoene knyttet til andre ELTIF-investeringer, reduserer risikoene på ELTIF-nivå i samsvar med nr. 2, også under stressede markedsforhold.

Artikkel 2

Tilstrekkelig lang levetid for ELTIF-et

Ved anvendelse av artikkel 18 nr. 3 i forordning (EU) 2015/760 skal levetiden til et ELTIF anses å være tilstrekkelig lang til å kunne dekke livssyklusen til hver av de enkelte eiendelene i ELTIF-et dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) ELTIF-et tilpasser datoen for utløpet av sin levetid til datoen for avslutningen av investeringshorisonten for den enkelte eiendelen i ELTIF-porteføljen som har den lengste investeringshorisonten på tidspunktet for inngivelsen av søknaden om tillatelse som ELTIF til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
- b) Eventuelle investeringer som foretas av ELTIF-et etter datoen for tillatelsen som ELTIF, har ikke en resterende investeringshorisont som overstiger ELTIF-ets gjenværende levetid på det tidspunktet da investeringen blir gjort.

Artikkel 3

Kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere

Ved anvendelse av artikkel 21 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2015/760 skal ELTIF-forvalte-

ren vurdere alle følgende elementer for hver eiendel som ELTIF-et investerer i:

- a) Om det finnes en eller flere potensielle kjøpere på markedet.
- b) Om ELTIF-forvalteren, basert på en vurdering foretatt med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet på tidspunktet for avslutningen av tidsplanen, venter at potensielle kjøpere er avhengige av ekstern finansiering for å kjøpe den relevante eiendelen.
- c) Dersom det ikke finnes potensielle kjøpere for en eiendel, hvor lang tid det antas å ta å finne en eller flere kjøpere for denne eiendelen.
- d) Eiendelens løpetidsprofil.
- e) Om ELTIF-forvalteren, basert på en vurdering foretatt med behørig sakkyndighet, omhu og aktsomhet på tidspunktet for avslutningen av tidsplanen, venter at følgende risikoer oppstår:
  - i) En risiko forbundet med lovendringer som kan påvirke markedet for potensielle kjøpere.
  - ii) En politisk risiko som kan påvirke markedet for potensielle kjøpere.
- f) Forvalterens vurdering av om elementene oppført under bokstav a) og b) kan påvirkes negativt i avhendingsperioden av overgripende økonomiske forhold på det eller de markedene som er relevante for eiendelen.

Artikkel 4

Kriterier for verdsetting av eiendeler som skal avhendes

1. Ved anvendelse av artikkel 21 nr. 2 bokstav c) i forordning (EU) 2015/760 skal verdsettingen av eiendeler som skal avhendes, oppfylle følgende kriterier:
  - a) Den skal begynne så snart det er hensiktsmessig, og i god tid før fristen for underretningen om den spesifiserte tidsplanen for ordnet avhending av ELTIF-ets eiendeler til ELTIF-ets vedkommende myndighet.
  - b) Den skal avsluttes senest seks måneder før utløpet av fristen nevnt i bokstav a).
2. Verdsettinger foretatt i henhold til artikkel 19 i direktiv 2011/61/EU kan tas i betraktning dersom en verdsetting er avsluttet høyst seks måneder før fristen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Artikkel 5

Spesifikasjoner for fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer

1. Ved anvendelse av artikkel 26 nr. 1 i forordning (EU) 2015/760 skal ELTIF-forvalteren tilby fasiliteter for å utføre følgende oppgaver:
  - a) Behandle ikke-profesjonelle investorers tegnings-, utbetalings-, gjenkjøps- og innløsningsordrer i forbindelse med ELTIF-ets andeler eller aksjer i samsvar med vilkårene fastsatt i ELTIF-ets markedsføringsdokumenter.
  - b) Gi ikke-profesjonelle investorer opplysninger om hvordan ordrer omhandlet i bokstav a) kan utføres, og hvordan gjenkjøp og innløsning betales.
  - c) Lette håndteringen av opplysninger som gjelder ikke-profesjonelle investorers utøvelse av rettigheter som følger av deres investeringer i ELTIF-et i medlemsstaten der ELTIF-et blir markedsført.
  - d) Gjøre følgende tilgjengelig for ikke-profesjonelle investorer, for inspeksjon og for å få kopier:
    - i) ELTIF-ets fondsregler eller stiftelsesdokumenter.
    - ii) ELTIF-ets seneste årsrapport.
  - e) Gi investorer opplysninger som er relevante for oppgavene de utfører, på et varig medium som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav m) i direktiv 2009/65/EF.
2. ELTIF-forvalteren skal sikre at fasilitetene omhandlet i artikkel 26 nr. 1 i forordning (EU) 2015/760 har følgende tekniske infrastruktur:
  - a) De utfører sine oppgaver på det eller de offisielle språkene i medlemsstaten der ELTIF-et blir markedsført.
  - b) De utfører sine oppgaver personlig, per telefon eller elektronisk.
3. ELTIF-forvalteren skal sikre at fasilitetene nevnt i artikkel 26 nr. 1 i forordning (EU)

2015/760 er av følgende typer og har følgende egenskaper:

- a) De tilbys av en eller flere enheter som enten er ELTIF-forvalteren eller en tredjepartsenhet som er underlagt regulering knyttet til de oppgavene som skal utføres.
- b) Dersom fasilitetene tilbys av en tredjepartsenhet, mottar denne alle relevante opplysninger og dokumenter fra ELTIF-forvalteren.
- c) Dersom fasilitetene tilbys av en tredjepartsenhet, framgår utpekingen av enheten av en skriftlig avtale. Den skriftlige avtalen skal angi hvilke av oppgavene nevnt i nr. 1 som ikke utføres av ELTIF-forvalteren.

Artikkel 6

Overgangsbestemmelser

Et ELTIF med tillatelse i henhold til forordning (EU) 2015/760 før ikrafttredelsen av denne forordningen, skal anses å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 2 i denne forordningen.

Et ELTIF med tillatelse i henhold til forordning (EU) 2015/760 før ikrafttredelsen av denne forordningen, skal anvende artikkel 1, 3, 4 og 5 i denne forordningen fra 1. mai 2019.

Artikkel 7

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 4. desember 2017.

For Kommisjonen

Jean-Claude Juncker

President

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Vedlegg 9

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 av 17. april 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til den malen forvaltere av pengemarkedsfond skal bruke ved rapportering til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2017/1131

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond,¹ særlig artikkel 37 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I tillegg til rapporteringskravene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF² og 2011/61/EU³ er det nødvendig med ytterligere rapporteringskrav for å sikre at vedkommende myndigheter effektivt kan oppdage, overvåke og reagere på risikoer i markedet for pengemarkedsfond.
- 2) I henhold til artikkel 37 i forordning (EU) 2017/1131 skal pengemarkedsfond gi sine vedkommende myndigheter en detaljert liste med opplysninger. For å sikre at disse myndighetene samler inn slike opplysninger på en ensartet måte i hele Den europeiske union, og at nevnte myndigheter underrettes om den viktigste utviklingen i markedet for pengemarkedsfond og kan legge til rette for en felles analyse av mulige virkninger av markedet for pengemarkedsfond i Unionen, bør opplysningene formidles til vedkommende myndigheter på en ensartet måte i hele Unionen. Videre vil bruk av en standardisert rapporteringsmal

gjøre det lettere å gjennomføre prosedyrene og prosessene knyttet til pengemarkedsfondenes rapporteringskrav, samtidig som kostnadene reduseres.

- 3) For å sikre effektivt tilsyn i Unionen skal relevante opplysninger oversendes til Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA), slik at en sentral database for pengemarkedsfond kan opprettes.
- 4) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder som ESMA har oversendt til Kommisjonen.
- 5) ESMA har holdt en åpen offentlige høring om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt innhentet uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet ved artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010.⁴
- 6) Anvendelsesdatoen for denne gjennomføringsforordningen bør være den samme som datoen for anvendelse av forordning (EU) 2017/1131, slik at nasjonale myndigheter kan samle inn opplysningene som skal sendes til ESMA's database nevnt i artikkel 37 nr. 5 i forordning (EU) 2017/1131.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Forvaltere av pengemarkedsfond skal benytte malen i vedlegget til denne forordningen når de

¹ EUT L 169 av 30.06. 2017, s. 8.

² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (omarbeiding) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

rapporterer til vedkommende myndighet for et bestemt pengemarkedsfond, som fastsatt i artikkel 37 i forordning (EU) 2017/1131.

Artikkel 2

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. juli 2018.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 17. april 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude Juncker

President

Vedlegg 10

Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, og kredittkvalitetsvurderingsmetoder

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond,¹ særlig artikkel 11 nr. 4, artikkel 15 nr. 7 og artikkel 22, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) 2017/1131 har pengemarkedsfond tillatelse til å investere i verdipapiriseringer og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP). Det er innført et eget stimulerings-tiltak for å investere i enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og ABCP-er. Ettersom europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402² allerede inneholder krav til STS-verdipapiriseringer og ABCP-er, må forordning (EU) 2017/1131 endres slik at den inneholder en krysshenvisning til bestemmelsene i forordning (EU) 2017/2402 der disse kravene er fastsatt.
- 2) Ved hjelp av omvendte gjenkjøpsavtaler kan pengemarkedsfond gjennomføre sin investeringsstrategi og sine investeringsmål i samsvar med vilkårene i forordning (EU) 2017/1131. Nevnte forordning krever at motparten

i en omvendt gjenkjøpsavtale skal være kredittverdig, og at eiendeler som mottas som sikkerhet, skal være tilstrekkelig likvide og av så høy kvalitet at pengemarkedsfondene kan nå sine mål og oppfylle sine forpliktelser dersom disse eiendelene må realiseres. Standardavtalene som brukes til omvendte gjenkjøpsavtaler, kan bidra til målet om styring av motpartsrisiko. Visse bestemmelser kan imidlertid gjøre at de underliggende eiendelene for omvendte gjenkjøpsavtaler blir utilgjengelige for forvaltere av pengemarkedsfond og dermed illikvide. Det er derfor nødvendig å sikre at eiendelene er tilgjengelige for forvaltere av pengemarkedsfond i tilfelle av mislighold eller tidlig oppsigelse av omvendte gjenkjøpsavtaler, og at motparten ikke setter begrensninger på salget av eiendeler ved å kreve forhåndsmelding eller godkjenning.

- 3) Forvaltere av pengemarkedsfond bør ikke være forpliktet til å anvende en bestemt justering av verdien av en eiendel (en avkorting) dersom motparten i en omvendt gjenkjøpsavtale er underlagt tilsynsregler i henhold til unionsretten. For å sikre at sikkerheten som stilles innenfor rammen av omvendte gjenkjøpsavtaler, er av høy kvalitet, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende tilleggskrav når motparten i en avtale ikke er regulert i henhold til unionsretten eller ikke er anerkjent som likeverdig. For å sikre konsistens i unionsretten bør minstekravene til avkortinger være de samme som de tilsvarende kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013.³

¹ EUT L 169 av 30.06. 2017, s. 8.

² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- 4) Dersom markedsvilkårene tilsier det, bør forvaltere av pengemarkedsfond kunne anvende en større avkorting enn det minimum som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, dersom de anser at det er nødvendig å sikre at sikkerheten som mottas som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, er tilstrekkelig likvid. For å sikre et hensiktsmessig likviditetsnivå bør de også overvåke og justere størrelsen på avkorting som kreves, særlig når størrelsen på avkorting fastsatt i artikkel 224 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 justeres, eller når den gjenværende løpetiden for eiendeler eller andre faktorer knyttet til motpartens levedyktighet er blitt endret.
- 5) Kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 bør derfor være forsiktige nok til å sikre at alle kvalitative og kvantitative kriterier til støtte for kredittkvalitetsvurderingene er pålitelige og egnet til å gi en korrekt vurdering av kredittkvaliteten på instrumenter som det er tillatt å investere i. I tillegg bør det sikres at de makroøkonomiske og mikroøkonomiske faktorene forvaltere av pengemarkedsfond tar i betraktning ved en kredittkvalitetsvurdering, er relevante for å fastsette kredittkvaliteten til en utsteder eller et instrument som det er tillatt å investere i.
- 6) For å sikre at de instrumentene forvaltere av pengemarkedsfond har til hensikt å investere i, er av tilstrekkelig kvalitet, bør forvaltere av pengemarkedsfond foreta en kredittkvalitetsvurdering hver gang de har til hensikt å foreta en investering. For å unngå omgåelse av kravene i forordning (EU) 2017/1131 om at forvaltere av pengemarkedsfond bare kan investere i instrumenter som har fått en positiv kredittkvalitetsvurdering, bør forvaltere av pengemarkedsfond som del av kredittkvalitetsmetoden klart fastsette kriteriene for positiv vurdering av instrumenter som det er tillatt for pengemarkedsfondet å investere i, før kredittkvalitetsvurderingen faktisk utføres.
- 7) Metoden og kriteriene som anvendes ved kredittkvalitetsvurderinger, bør være konsekvente, med mindre det foreligger en objektiv grunn til å fravike metoden eller kriteriene. Kriteriene og metoden bør utformes slik at de kan brukes gjentatte ganger, ikke bare for et enkelttilfelle på et gitt tidspunkt. Konsekvent anvendelse av kriteriene og metoden bør gjøre det lettere å overvåke kredittkvalitetsvurderingen.
- 8) For å sikre korrekt kvantifisering av utsteders kreditt risiko og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet i henhold til artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131, bør forvaltere av pengemarkedsfond bruke de relevante kvantitative kriteriene som er tilgjengelige på markedet. De bør imidlertid ikke være forhindret fra å benytte flere faktorer dersom dette er relevant.
- 9) Kredittkvalitetsvurderingen av utstederen er en av de viktigste vurderingene som gjøres, ettersom den utgjør det første grunnlaget for eiendelenes kvalitet. Forvaltere av pengemarkedsfond bør derfor i størst mulig grad ta hensyn til alle faktorer som er relevante for å vurdere de kvalitative og kvantitative kriteriene for kreditt risiko for en utsteder av et instrument.
- 10) Under ekstraordinære omstendigheter, særlig ved stressede markedforhold, bør forvaltere av pengemarkedsfond kunne treffe investeringsbeslutninger som ser bort fra resultatet av en kredittkvalitetsvurdering, dersom slike investeringsbeslutninger er i investorenes interesse, forutsatt at beslutningene er begrunnet og behørig dokumentert.
- 11) Ettersom kvaliteten på instrumenter kan variere over tid, bør kredittkvalitetsvurderingen ikke være en engangsvurdering, men snarere foretas fortløpende. Dessuten bør den revurderes, særlig hvis det skjer en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131 i det makro- eller mikroøkonomiske miljøet som kan ha innvirkning på den gjeldende kredittkvalitetsvurderingen av instrumentet.
- 12) Forvaltere av pengemarkedsfond bør ikke automatisk stole på eksterne kredittvurderinger. Dersom et kredittvurderingsbyrå nedgraderer kredittvurderingen eller kredittutsikten for en utsteder eller et instrument, bør dette betraktes som en vesentlig endring bare dersom den er vurdert og veid opp mot andre kriterier. Av denne grunn bør forvaltere fortsatt være forpliktet til å foreta egne vurderinger, også der slike nedgraderinger finner sted.
- 13) Sikkerheten som er stilt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler, bør være av høy kvalitet og ikke vise en høy korrelasjon med motpartens resultater. Kredittkvalitetsvurderingen bør derfor være positiv. Ettersom det ikke er noen

³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

grunn til å skille mellom de vurderingene forvaltere av pengemarkedsfond foretar når de investerer direkte i eiendeler som det er tillatt å investere i, og de vurderingene de foretar når de mottar en eiendel som sikkerhet, bør kredittkvalitetsvurderingen i begge tilfeller være basert på de samme kriteriene.

- 14) Forordning (EU) 2017/1131 gir Kommisjonen myndighet til å presisere og endre visse bestemmelser fastsatt i nevnte forordning. Også denne myndigheten er gitt for å sikre at pengemarkedsfondene investerer i egnede eiendeler som det er tillatt å investere i. For å sikre sammenheng og konsekvens i disse kravene og gjøre det mulig for personer som omfattes av dem, å få oversikt og et felles tilgangspunkt til dem, bør kravene samles i én enkelt forordning.
- 15) Anvendelsesdatoen for denne delegerte forordningen bør være den samme som datoen for anvendelse av forordning (EU) 2017/1131, for å sikre at alle regler og krav får anvendelse for pengemarkedsfond fra samme dato. Anvendelsesdatoen for endringsbestemmelsen med krysshenvielse til kriteriene for STS-verdipapiriseringer og ABCP-er bør være den samme som datoen for anvendelse av forordning (EU) 2017/2402.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel 1

Kriterier for enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer (sts-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP) (artikkel 15 nr. 7 i forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2017/1131

I artikkel 11 nr. 1 i forordning (EU) 2017/1131 skal bokstav c) lyde:

«c) En enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) i henhold til kriteriene og vilkårene i artikkel 20, 21 og 22 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402⁴ eller et enkelt, gjennomsiktig og standardisert (STS) sertifikat med sik-

kerhet i eiendeler (ABCP) i henhold til kriteriene og vilkårene i artikkel 24, 25 og 26 i nevnte forordning.

Kapittel 2

Kvantitative og kvalitative kredittkvalitetskrav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler (artikkel 15 nr. 7 i forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 2

Kvantitative og kvalitative likviditetskrav til eiendelene nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131

1. Omvendte gjenkjøpsavtaler som nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131 skal oppfylle etablerte markedsstandarder og ha vilkår som setter forvaltere av pengemarkedsfond i stand til fullt ut å håndheve sine rettigheter i tilfelle av mislighold hos motparten i en slik avtale eller ved tidlig oppsigelse av avtalen, og skal gi forvaltere av pengemarkedsfond ubegrenset rett til å selge enhver eiendel som er mottatt som sikkerhet.
2. Eiendelene nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131 skal være gjenstand for en avkorting tilsvarende volatilitetsjusteringene i tabell 1 og 2 i artikkel 224 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 for en gitt gjenværende løpetid, lagt til grunn en realisasjonstid på fem dager og den høyeste vurderingen med hensyn til risikoklasse.
3. Ved behov skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende en ytterligere avkorting utover avkortingene nevnt i nr. 2. For å vurdere om en slik ytterligere avkorting er nødvendig, skal de ta hensyn til samtlige av følgende faktorer:
  - a) Kredittkvalitetsvurderingen av motparten i den omvendte gjenkjøpsavtalen.
  - b) Marginrisikoperioden som definert i artikkel 272 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - c) Kredittkvalitetsvurderingen av utstederen eller av eiendelen som stilles som sikkerhet.
  - d) Gjenværende løpetid for eiendelene som stilles som sikkerhet.
  - e) Prisvolatiliteten for eiendelene som stilles som sikkerhet.
4. Ved anvendelse av nr. 3 skal forvaltere av pengemarkedsfond ha klare retningslinjer for avkorting tilpasset den enkelte eiendel som mottas som sikkerhet, som nevnt i artikkel 15 nr. 6 i forordning (EU) 2017/1131. Retningslinjene skal dokumenteres og skal underbygges

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35)».

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

enhver beslutning om å anvende en bestemt avkorting på en eiendels verdi.

5. Forvaltere av pengemarkedsfond skal regelmessig vurdere avkortingene nevnt i nr. 2, idet det tas hensyn til eventuelle endringer i gjenværende løpetid for eiendelene som er stilt som sikkerhet. De skal også foreta en justering av den ytterligere avkortingene nevnt i nr. 3 ved endring av faktorene nevnt der.
6. Nr. 1–5 får ikke anvendelse dersom motparten i den omvendte gjenkjøpsavtalen er en av følgende:
  - a) En kredittinstitusjon som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU,⁵ eller en kredittinstitusjon med tillatelse i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
  - b) Et verdipapirforetak som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU,⁶ eller et verdipapirforetak i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
  - c) Et forsikringsforetak som er underlagt tilsyn i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF,⁷ eller et forsikringsforetak i en tredjestat, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene er likeverdige med dem som anvendes i Unionen.
  - d) En sentral motpart med tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012.⁸
  - e) Den europeiske sentralbank.
  - f) En nasjonal sentralbank.
  - g) En tredjestats sentralbank, forutsatt at tilsyns- og reguleringskravene som anvendes i den staten, er anerkjent som likeverdige med dem som anvendes i Unionen, i sam-

svar med artikkel 114 nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Kapittel 3

Kriterier for kredittkvalitetsvurderingen (artikkel 22 i forordning (EU) 2017/1131)

Artikkel 3

Kriterier for validering av interne kredittkvalitetsvurderingsmetoder nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131

1. Forvaltere av pengemarkedsfond skal validere kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131, forutsatt at de oppfyller samtlige av følgende kriterier:
  - a) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene anvendes systematisk på alle utstedere og instrumenter.
  - b) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene understøttes av et tilstrekkelig antall relevante kvalitative og kvantitative kriterier.
  - c) De kvalitative og kvantitative inndataene som brukes i de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, er pålitelige og bruker datautvalg av hensiktsmessig størrelse.
  - d) Tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger som er utarbeidet ved bruk av de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, har blitt forsvarlig gjennomgått av forvalterne av de aktuelle pengemarkedsfondene for å fastslå om kredittkvalitetsvurderingsmetodene er en egnet indikator for kredittkvalitet.
  - e) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter kontroller og prosesser for utvikling og tilknyttet godkjenning som gir mulighet for etterkontroll.
  - f) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter faktorer som forvaltere av pengemarkedsfond anser som relevante for å vurdere kredittkvaliteten til en utsteder eller et instrument.
  - g) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene benytter systematisk viktige kredittkvalitetsantakelser og understøttende kredittkvalitetskriterier for alle kredittkvalitetsvurderinger som gjøres, med mindre det foreligger en objektiv grunn til å fravike dette kravet.
  - h) De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene omfatter prosedyrer for å sikre at kriteriene nevnt i bokstav b), c) og g), som

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- understøtter de relevante faktorene i de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene, er av pålitelig kvalitet og relevante for utstederen eller instrumentet som vurderes.
2. Som et ledd i prosessen for validering av de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene skal forvaltere av pengemarkedsfond vurdere hvor følsomme metodene er for endringer i de underliggende kredittkvalitetsantakelsene og -kriteriene.
  3. Forvaltere av pengemarkedsfond skal ha innført prosesser for å sikre at eventuelle feil eller mangler som avdekkes i etterkontrollen nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131, blir identifisert og behørig håndtert.
  4. De interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131 skal
    - a) fortsatt brukes, med mindre det foreligger objektive grunner til å fastslå at de interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene må endres eller ikke lenger anvendes,
    - b) raskt kunne integrere resultater fra løpende overvåking eller gjennomgåelse, særlig når endringer i strukturelle makroøkonomiske eller finansielle markedsvilkår potensielt kan påvirke kredittvurderinger som er utarbeidet med disse interne kredittkvalitetsvurderingsmetodene,
    - c) gjøre det mulig å sammenligne tidligere interne kredittkvalitetsvurderinger.
  5. Den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) 2017/1131 skal umiddelbart forbedres dersom det ved en eventuell gjennomgåelse, herunder validering, viser seg at den ikke er egnet til å sikre systematisk kredittkvalitetsvurdering.
  6. Den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden skal på forhånd angi i hvilke situasjoner den interne kredittkvalitetsvurderingen anses som positiv.
- a) Opplysninger om prissetting av obligasjoner, herunder kreditttrisikotillegg og prissetting av sammenlignbare instrumenter med fast avkastning og tilknyttede verdipapirer.
  - b) Prissetting av pengemarkedsinstrumenter knyttet til utstederen, instrumentet eller bransjen.
  - c) Opplysninger om prissetting av kredittapsbytteavtaler, herunder kjøpskurs-salgskurs-differanse i kredittapsbytteavtaler for sammenlignbare instrumenter.
  - d) Misligholdsstatistikk for utstederen, instrumentet eller bransjen.
  - e) Finansindekser knyttet til utstederens eller instrumentets geografiske beliggenhet, bransje eller eiendelsklasse.
  - f) Finansielle opplysninger om utstederen, herunder lønnsomhetsgrad, rentedekningsgrad, tall for finansiell giring og prisen på nye emisjoner, samt om det finnes underordnede verdipapirer.
2. Dersom det er nødvendig og relevant, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende ytterligere kriterier utover kriteriene nevnt i nr. 1.

Artikkel 4

Kriterier for kvantifisering av kredittrisikoen og av den relative risikoen for mislighold fra utstederen og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriteriene for kvantifisering av en utstedeers kredittrisiko og av den relative risikoen for mislighold fra en utsteder og ved instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131, skal være som følger:

Artikkel 5

Kriterier for fastsettelse av kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131

1. Kriteriene for fastsettelse kvalitative indikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131, skal være som følger:
  - a) En analyse av alle underliggende eiendeler, som for eksponering mot verdipapirisering skal omfatte utstederens kredittisiko og kredittrisikoen for de underliggende eiendelene.
  - b) En analyse av alle strukturelle aspekter ved relevante instrumenter som er utstedt av en utsteder, som for strukturerte finansielle instrumenter skal omfatte en analyse av det strukturerte finansielle instrumentets iboende operasjonelle risiko og motpartsrisiko.
  - c) En analyse av relevante markeder, herunder disse markedenes volum og likviditet.
  - d) En landanalyse, herunder omfanget av eksplisitte og betingede forpliktelser og størrelsen på valutaeservene sammenlignet med forpliktelsene i utenlandsk valuta.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- e) En analyse av risiko knyttet til foretaksstyring hos utsteder, herunder bedrageri, bøter, tvister, finansielle omarbeidinger, ekstraordinære poster, utskiftninger i ledelsen, låntakerkonsentrasjon og revisjonskvalitet.
  - f) Verdipapirrelatert analyse av utstederen eller markedssektoren.
  - g) Dersom det er relevant, en analyse av kredittvurderinger eller kredittutsikter som er tildelt utstederen av et instrument av et kredittvurderingsbyrå som er registrert hos ESMA og valgt av forvalteren av et pengemarkedsfond som egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje.
2. Dersom det er nødvendig og relevant, skal forvaltere av pengemarkedsfond anvende ytterligere kriterier utover kriteriene nevnt i nr. 1.

Artikkel 6

Kriterier for fastsettelse av kvalitative kredittrisikoinndikatorer for utstederen av instrumentet, som nevnt i artikkel 20 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) 2017/1131

Forvaltere av pengemarkedsfond skal i størst mulig grad vurdere følgende kvalitative kredittrisikokriterier for en utsteder av et instrument:

- a) Utstederens eller en eventuell garantists finansielle situasjon.
- b) Utstederens eller en eventuell garantists likviditetskilder.
- c) Utstederens evne til å reagere på framtidige hendelser som berører hele markedet eller er spesifikke for utstederen, herunder evnen til å tilbakebetale gjeld i en svært ugunstig situasjon.
- d) Soliditeten i utstederens bransje i forhold til den økonomiske trenden og utsteders konkurransemessige stilling i bransjen.

Artikkel 7

Overstyringer

1. Forvaltere av pengemarkedsfond kan overstyre resultatet av en intern kredittkvalitetsvurderingsmetode bare under særlige omstendigheter, blant annet under stressede markedsforhold, og dersom det foreligger en objektiv grunn for å gjøre det. Forvaltere av pengemarkedsfond som overstyrer resultatet av en intern kredittkvalitetsvurderingsmetode, skal dokumentere beslutningen.
2. Som del av dokumentasjonsprosessen nevnt i nr. 1 skal forvaltere av pengemarkedsfond

oppgi hvilken person som er ansvarlig for beslutningen, samt den objektive grunnen for beslutningen.

Artikkel 8

Vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 i forordning (EU) 2017/1131

1. Det foreligger en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131 når
  - a) det foreligger en vesentlig endring med hensyn til et av følgende forhold:
    - i) Opplysninger om prissetting av obligasjoner, herunder kredittrisikotillegg og prissetting av sammenlignbare instrumenter med fast avkastning og tilknyttede verdipapirer.
    - ii) Opplysninger om prissetting av kredittapsbytteavtaler, herunder kjøpskurs-salgskurs-differanse i kredittapsbytteavtaler for sammenlignbare instrumenter.
    - iii) Misligholdsstatistikk for utstederen eller instrumentet.
    - iv) Finansindekser knyttet til utstederens eller instrumentets geografiske beliggenhet, bransje eller eiendelsklasse.
    - v) Analysen av underliggende eiendeler, særlig for strukturerte instrumenter.
    - vi) Analysen av relevante markeder, herunder deres volum og likviditet.
    - vii) Analysen av strukturelle aspekter ved relevante instrumenter.
    - viii) Verdipapirrelatert analyse.
    - ix) Utstederens finansielle situasjon.
    - x) Utstederens likviditetskilder.
    - xi) Utstederens evne til å reagere på framtidige hendelser som berører hele markedet eller er spesifikke for utstederen, herunder evnen til å tilbakebetale gjeld i en svært ugunstig situasjon.
    - xii) Soliditeten i utstederens bransje i forhold til den økonomiske trenden og utsteders konkurransemessige stilling i bransjen.
    - xiii) Analysen av kredittvurderinger eller kredittutsikter som er tildelt utstederen eller instrumentet av et eller flere kredittvurderingsbyråer som er valgt av forvalteren av pengemarkedsfondet som egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje.
  - b) et pengemarkedsinstrument, en verdipapirisering eller et sertifikat med sikkerhet i

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

eiendeler (ABCP) nedgraderes til under de to høyeste kortsiktige kredittvurderingene som gis av et kredittvurderingsbyrå som er regulert og sertifisert i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁹.

2. Forvaltere av pengemarkedsfond skal vurdere de vesentlige endringene i kriteriene nevnt i nr. 1 bokstav a) ved å ta hensyn til risikofaktorer og resultatene av stresstestsscenarioene nevnt i artikkel 28 i forordning (EU) 2017/1131.
3. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav b) skal forvaltere av pengemarkedsfond ha en intern prosedyre for å velge ut kredittvurderingsbyråer som er egnet for pengemarkedsfondets særskilte investeringsportefølje, og for å fastsette hvor hyppig pengemarkedsfondet skal overvåke kredittvurderingene fra disse byråene.
4. Forvaltere av pengemarkedsfond skal ta hensyn til en nedgradering som nevnt i nr. 1 bokstav b) og deretter gjøre sin egen vurdering i samsvar med sin interne kredittkvalitetsvurderingsmetode.
5. Justeringen av den interne kredittkvalitetsvurderingsmetoden skal utgjøre en vesentlig endring som nevnt i artikkel 19 nr. 4 bokstav d) i forordning (EU) 2017/1131, med mindre for-

valtere av pengemarkedsfond kan dokumentere at endringen ikke er vesentlig.

Artikkel 9

Kvantitative og kvalitative kredittkvalitetskrav til eiendeler som nevnt i artikkel 15 nr. 6 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131

Forvaltere av pengemarkedsfond skal anvende artikkel 3–8 i denne forordningen når de vurderer kredittkvaliteten på likvide omsettelige verdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter som nevnt i artikkel 15 nr. 6 bokstav a) i forordning (EU) 2017/1131.

Artikkel 10

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 21. juli 2018, med unntak av artikkel 1, som får anvendelse fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 10. april 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude Juncker

President

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Vedlegg 11

EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 av 23. mars 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 16 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 5) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –
TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX etter nr. 31bcai (Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/2042) tilføyes følgende:

«31bd.**32013 R 0345**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 av 17. april 2013 om europeiske venturekapitalfond (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1).

¹ EUT L 115 av 25.4.2013, s. 1.

² EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18.

³ EUT L 165 av 4.6.2014, s. 41.

⁴ EUT L 165 av 4.6.2014, s. 44.

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) I artikkel 22 og 23 skal ordene 'eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- c) I artikkel 23 nr. 2 skal ordene 'unionsretten' erstattes med ordene 'bestemmelsene i EØS-avtalen'.
- d) I artikkel 24 skal ordene 'ESMA, som' erstattes med ordene 'ESMA. ESMA, eller dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan'.

31bda.32014 R 0593: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 593/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 16 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond (EUT L 165 av 4.6.2014, s. 41).

31be.32013 R 0346: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 av 17. april 2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EUT L 115 av 25.4.2013, s. 18).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

- b) I artikkel 23 og 24 skal ordene 'eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkningsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- c) I artikkel 24 nr. 2 skal ordene 'unionsretten' erstattes med ordene 'bestemmelsene i EØS-avtalen'.
- d) I artikkel 25 skal ordene 'ESMA, som' erstattes med ordene 'ESMA. ESMA, eller dersom det er relevant, EFTAs overvåkningsorgan'.

31bea.32014 R 0594: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 594/2014 av 3. juni 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for formatet for meldingen i henhold til artikkel 17 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap (EUT L 165 av 4.6.2014, s. 44).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) nr. 345/2013 og (EU) nr. 346/2013 og gjennomføringsforordning (EU)

nr. 593/2014 og (EU) nr. 594/2014 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 24. mars 2018, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁵.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 23. mars 2018.

For EØS-komiteen

Claude Maerten

Formann

⁵ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 12

EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/480 av 4. desember 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for finansielle derivater som utelukkende tjener sikringsformål, tilstrekkelig lang levetid for europeiske langsiktige investeringsfond, kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere og for verdsetting av eiendeler som skal avhendes, og typer av og egenskaper ved fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –
TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX, etter nr. 31bfh (delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1229), skal nye nr. 31bgc–31bgca lyde:

«31bgc.**32015 R 0760**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 av 29. april 2015 om europeiske langsiktige investeringsfond (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 98).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av

ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.

- b) I artikkel 35 nr. 3 og 4 skal ordene 'eller, dersom det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.

31bgca.**32018 R 0480**: Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/480 av 4. desember 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/760 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for finansielle derivater som utelukkende tjener sikringsformål, tilstrekkelig lang levetid for europeiske langsiktige investeringsfond, kriterier for vurdering av markedet for potensielle kjøpere og for verdsetting av eiendeler som skal avhendes, og typer av og egenskaper ved fasiliteter som er tilgjengelige for ikke-profesjonelle investorer (EUT L 81 av 23.3.2018, s. 1).

Den delegerte forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

I artikkel 6 nr. 2, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene '1. mai 2019' forstås som 'ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 19/2020 av 7. februar 2020'.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2015/760 og delegert forordning (EU) 2018/480 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 8. februar 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

¹ EUT L 123 av 19.5.2015, s. 98.

² EUT L 81 av 23.3.2018, s. 1.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Utferdiget i Brussel, 7. februar 2020.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

For EØS-komiteen
Clara Ganslandt
Formann

Vedlegg 13

EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 7. februar 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av omvendte gjenkjøpsavtaler og kredittkvalitetsvurderingsmetoder² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 av 17. april 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til den malen forvaltere av pengemarkedsfond skal bruke ved rapportering til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres – TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX, etter nr. 31lrb (Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1275), skal nye nr. 31m–31mb lyde:

«31m.**32017 R 1131**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 av 14. juni 2017 om pengemarkedsfond (EUT L 169 av 30.6.2017, s. 8), endret ved:

- **32018 R 0990**: Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 (EUT L 177 av 13.7.2018, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og dersom ikke annet er fastsatt i avtalen, skal betydningen av ordene 'medlemsstat(er)' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
- b) I artikkel 12 bokstav c) skal ordet 'unionsretten' erstattes med ordene 'bestemmelsene i EØS-avtalen'.
- c) I artikkel 43 nr. 2 og artikkel 43 nr. 3 første punktum skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- d) I artikkel 44 nr. 1 skal ordene 'Innen 21. januar 2019' forstås som 'Innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 22/2020 av 7. februar 2020'.

31ma.32018 R 0708: Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 av 17. april 2018 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder med hensyn til den malen forvaltere av pengemarkedsfond skal bruke ved rapportering til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 (EUT L 119 av 15.5.2018, s. 5).

31mb.32018 R 0990: Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/990 av 10. april 2018 om endring og utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1131 med hensyn til enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) og sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP), krav til eiendeler mottatt som del av

¹ EUT L 169 av 30.6.2017, s. 8.

² EUT L 177 av 13.7.2018, s. 1.

³ EUT L 119 av 15.5.2018, s. 5.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

omvendte gjenkjøpsavtaler og kredittkvalitetsvurderingsmetoder (EUT L 177 av 13.7.2018, s. 1).»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2017/1131, delegert forordning (EU) 2018/990 og gjennomføringsforordning (EU) 2018/708 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 8. februar 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁴.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 7. februar 2020.

For EØS-komiteen
Clara Ganslandt
Formann

---

⁴ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 14

EØS-komiteens beslutning nr. 214/2020 av 11. desember 2020 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1991 av 25. oktober 2017 om endring av forordning (EU) nr. 345/2013 om europeiske venturekapitalfond og forordning (EU) nr. 346/2013 om europeiske fond for sosialt entreprenørskap¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres – TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 31bd (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 345/2013) tilføyes følgende:
  - «, endret ved:
    - **32017 R 1991**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1991 av 25. oktober 2017 (EUT L 293 av 10.11.2017, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Artikkel 10 nr. 2–6 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse på eksisterende forvaltere i forbindelse med eksisterende kvalifiserte venturekapitalfond i disse fondenes løpetid per ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 214/ 2020 av 11. desember 2020. Disse forvalterne skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.»

2. I nr. 31be (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 346/2013) tilføyes følgende:
  - «, endret ved:

- **32017 R 1991**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1991 av 25. oktober 2017 (EUT L 293 av 10.11.2017, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Artikkel 11 nr. 2–6 og artikkel 14 nr. 1 bokstav b) får ikke anvendelse på eksisterende forvaltere i forbindelse med eksisterende kvalifiserte fond for sosialt entreprenørskap i disse fondenes løpetid per ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 214/ 2020 av 11. desember 2020. Disse forvalterne skal sørge for at de til enhver tid kan vise at de har tilstrekkelig ansvarlig kapital til å opprettholde virksomheten.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2017/1991 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 12. desember 2020, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt², eller på ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 64/2018 av 23. mars 2018,³ alt etter hva som inntreffer sist.

² Forfatningsrettslige krav angitt.

³ EUT L 26 av 30.1.2020, s. 60, og EØS-tillegget nr. 6 av 30.1.2020, s. 51.

¹ EUT L 293 av 10.11.2017, s. 1.

Endringer i verdipapirfondloven mv. (gjennomføring av EØS-rett, administrative sanksjoner og andre forvaltningstiltak) og samtykke til godkjenning av fire beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordninger om verdipapirfond og alternative investeringsfond

Utferdiget i Brussel 11. desember 2020.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

For EØS-komiteen
Sabine Monauri
Formann

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 04/2021

